

Kristīgā mācība

1. Kādēļ mums ir jāmacās pazīt Dieva Vārdu?

Mūsu Kungs Jēzus Kristus jau Svētā kristībā ir pieņēmis mūs par saviem mācekļiem. Viņš vēlas, lai mēs macāmies pazīt Dieva Vārdu un caur to izglābjamies. Viņš ir sacījis:

“Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis. Un redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” [Mt.28:18-20]

Lai šī Pestītāja labā griba pildītos, mums ir jāapgūst Dieva Vārds noteiktā secībā. Šeit mums palīdz Mazais Katehisms un kristīgā mācība.

Jēzus vēlas, lai arī tie, kas nav bērnībā saņēmuši kristību, mācītos Viņa Vārdu un tiktu kristīti trīsvienīgā Dieva vārdā.

2. Kas ir Mazais Katehisms?

Kad ticības atjaunotājs Mārtiņš Luters [1483-1546] darbojās kā draudžu inspektors, viņš vērsa uzmanību uz neapmierinošo stāvokli, ka ne draudžu locekļi un pat arī ne visi mācītāji pazīst kristīgās ticības galvenās lietas. Tad Luters ķērās pie spalvas un 1529. gadā sarakstīja Mazo Katehismu. Tajā viņš no svētās Bībeles sakopoja kristīgās ticības galvenos pamatjautājumus.

Grāmata ieguva lielu atsaucību. Tā tika pievienota pie luteriskās aplicības grāmatām, un vēl arvien tiek lietota kā mācību grāmata visās luteriskās Baznīcās.

Skaties Katehismā, kādi ir ticības galvenie pamatjautājumi.

3. Kā mums ir jāmacās Dieva Vārds?

Mums Dieva Vārds ir jāmacās labprātīgi un jāpieņem tas ar pazemīgu sirdi, jo pats Dievs caur to ar mums runā, tādējādi vēloties mūs glābt.

Apustulis Pēteris raksta:

Kārojiet kā patlaban piedzimuši bērni pēc garīgā tīrā piena, ka jūs ar to augat un topat izglābti. [1.Pēt.2:2]

BĪBELE

4. Kas ir Bībele?

Bībele jeb Svētie Raksti ir Dieva Vārds, ko svēti cilvēki ir sarakstījuši, Svētā Gara iedvesmoti. Apustulis Pēteris raksta:

Jo praviešu sludināšana nav nekad cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā. [2.Pēt.1:21]

Svētā Bībele sevī satur ne tikai atsevišķus Dieva Vārdus, bet ikkatrs vārds tajā ir no Dieva.

5. Kas ir Bībeles sarakstītāji?

Vecā Derība ir Mozus un citu praviešu sarakstīta. Jauno Derību ir sarakstījuši apustuļi un evaņģēlisti. Tie ir darbojušies Svētā Gara spēkā, kurš deva cilvēkiem savu Vārdu kā runātā, tā rakstītā veidā.

Dāvids saka:

Tā Kunga Gars runā ar manu muti, un Viņa vārds ir uz manas mēles. [2.Sam.23:2]

Apustulis Pāvils raksta:

Tāpēc mēs arī pastāvīgi pateicamies Dievam, ka jūs, uzklaušījuši mūsu sludinātos Dieva vārdus, tos esat uzņēmuši nevis kā cilvēku, bet kā Dieva vārdus, kas tie patiesībā ir; jo pats Dievs darbojas ar savu spēku jūsos, kas ticat. [1.Tes.2:13]

6. Kāda ir Bībele?

Bībele ir neatkārtojama, jo tā ir nekļūdīga, dzīva, spēcīga un mūžīgi nemainīga patiesība. Bībeles patiesībā pamatojoties, var dzīvot drošībā un svētīlaimē nomirt.

Dievs nav cilvēks, kas melotu, nedz cilvēka bērns, ka Viņam kaut kas būtu jānožēlo. Vai Viņš ko teiktu un nedarītu, vai Viņš ko sacītu, un tas nekļūtu īstenība? [4.Moz.23:19]

Jo Dieva vārds ir dzīvs un spēcīgs un asāks par katru abās pusēs griezīgu zobenu un spiežas dziļi iekšā, līdz kamēr pāršķir dvēseli un garu, locekļus un smadzenes, un ir domu un sirds prāta tiesnesis. [Ebr.4:12]

Ja raksts tos nosaucis par dieviem, uz kuriem zīmējas šie Dieva vārdi, un raksti nevar tikt atcelti. [Jņ.10:35]

Lai šīs divas negrozāmās lietas - un Dievam taču nebija iespējams melot - būtu par stipru paskubinājumu jums, kas esam meklējuši glābiņu, satverot gaidāmo cerību. [Ebr.6:18]

Cerībā uz mūžīgu dzīvību, ko Dievs, kas nemelo, ir apsolījis pirms mūžīgiem laikiem. [Tit.1:2]

Bet tas vārds, kas jums ir tapis kā prieka vēsts sludināts. [1.Pēt.1:25]

Svētī tos patiesībā; tavi vārdi ir patiesība. [Jņ.17:17]

7. Kādēļ Dievs mums ir devis Bībeli?

“Dievs ir devis Svētos Rakstus, lai mums darītu zināmu, kā iegūt mūžīgo svētību jeb kā mēs varam tapt glābti. Tādēļ Dievs vēlas, lai:

1. Mēs to čakli lasām un mācāmies.
2. Ticam uz to savas sirdīs.
3. Izpildām to savā dzīvē.
4. Darām to pazīstamu arī citiem.

Un ka tu no mazām dienām zini svētos rakstus, kas spēj padarīt tevi gudru, ka tu iegūsti pestīšanu ticībā, kas sakņojas Kristū Jēzū. [2.Tim.3:15]

Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu viņa vārdā. [Jņ.20:31]

Ikkatrs Dieva iedvesmots raksts ir arī noderīgs mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam. [2.Tim.3:16-17]

Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem. [Ps.119:105]

Bet viņš sacīja: “Tiešām, svētīgi ir tie, kas Dieva vārdu dzird un pasargā.” [Lk.11:28]

Un viņš tiem sacīja: “Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai.” [Mk.16:15]

Kristīgā Baznīcā Svētie Raksti ir augstākā autoritāte un vienīgā mēraukla kā mācībās, tā arī dzīves ceļā.

Bet to, brāļi, es esmu zīmējis uz sevi un uz Apollu, jūsu labad, lai jūs pie mums mācāties nepacelties pār to, kas ir rakstīts, lai jūs viena cilvēka dēļ neuzpūšaties pret citu. [1.Kor.4:6]

Bet, ja arī mēs vai kāds eņģelis no debesīm jums sludinātu citu evaņģēliju nekā to, ko esam jums pasludinājuši, lāsts pār to! [Gal.1:8]

8. Kā Bībele ir sastādīta?

Bībele sastāv no Vecās un Jaunās Derības. Vecajā Derībā ir 39 grāmatas. Tās ir radušās jau ilgi pirms Jēzus Kristus dzimšanas. Jaunajā Derībā ir 27 grāmatas. Tās ir sarakstītas apustuļu laikā. Bībele ir grāmatu kopojums, kurā pavisam ir 66 grāmatas. Grāmatas vēlāk ir sadalītas nodaļās un pantos.

Iemācies Bībeles grāmatu nosaukumus. Bieži tiek lietoti saīsinājumi. Mācies atrast Bībeles grāmatas, kad to nosaukumi ir saīsināti. Atrisini sekojošu uzdevumu: Jānis savā dzimšanas dienā saņēma telegrammu no sava krusttēva. Tajā bija rakstīts: [Ps.86:5] un [Fil.2:10-11]...Kāds bija tās vēstījums?

Vecā Derība sākotnēji ir rakstīta senebreju valodā un atsevišķas tās daļas arī aramiešu valodā, Jaunā Derība - grieķu valodā. Bībele vai arī atsevišķas tās daļas ir tulkotas ļoti daudzās valodās, un tā vēl joprojām tiek izdota jaunos tulkojumos.

Par Bībeles tulkošanu latviešu valodā zinām, ka atsevišķi Bībeles panti un teksta gabaliņi ir jau parādījušies klajā sākot ar 15.gadu simteni. Īstena visas Bībeles tulkošana sākās Vidzemē zviedru laikā XVII gs. beigās. Zviedru karalis Kārlis XI izsniedza no valsts kases 7500 dālderus Bībeles tulkošanai. Ap 1680.gadu par tulkotāju tika izraudzīts vācu tautības mācītājs E.Gliks [Glück, 1652-1705]. Pēc lielām grūtībām Jaunā Derība tika iespiesta 1685.gadā un visa Bībele 1694.gadā ar nosaukumu *Ta Swehta Grahmata*.

DIEVA LIKUMS jeb DIEVA DESMIT BAUŠĻI

9. Ko nozīmē desmit Dieva baušļi?

Desmit Dieva baušļi pauž Dieva gribu jeb likumu. Savā likumā Dievs saka mums, kas mums ir jādara, ko mēs nedrīkstam darīt un kādiem mums ir jābūt.

Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko tas Kungs no tevis prasa, proti - darīt taisnību, īstenot dzīvē mīlestību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā! [Mich.6:8]

Saki visai Israēla bērnu draudzei un runā ar tiem: "Topiet svēti, tāpēc ka Es, Tas Kungs, jūsu Dievs, esmu svēts!" [3.Moz.19:2]

10. Kad Dievs deva cilvēkiem savu likumu?

"Dievs savu likumu pirmoreiz deva jau Radīšanā. Viņš rakstīja to cilvēka sirdī un prātā tā, lai cilvēks saprastu Dieva gribu pilnīgi un dzīvotu saskaņā ar to. Pēc grēkā krišanas Dieva likuma pazīšana izbālēja.

Par to palika gan vēl kaut kāda apjausma, bet tā nebija vairs nedz skaidra, nedz pilnīga, nedz arī cilvēks spēja dzīvot pēc Dieva gribas.

Likums, ko Dievs ierakstīja cilvēka sirdī radīšanas brīdī, darbojas vēl joprojām, lai arī neskaidri, caur sirdsapziņu.

Otro reizi Dievs deva savu likumu Mozum Sinaja kalnā.

Un Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla un līdzības, pēc sava tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja. [1.Moz.1:27]

Jo, ja pagāni, kam nav bauslības likuma, sekodami savai dabai, izpilda tikumības likuma prasības, tad viņi, būdami bez bauslības likuma, paši sev ir likums. Jo ar to viņi pierāda, ka likuma prasība ierakstīta viņu sirdīs. To pašu apliecina viņu sirdsapziņa un viņu domu spriedumi, kas cits citu vai nu apsūdz, vai attaisno. [Rom.2:14-15]

Lasi [2.Moz.19:16-20:20] un [5.Moz.10:1-5] likuma došana Sinaja kalnā.

11. Kādus trīs likumus Dievs deva Sinaja kalnā?

Dievs Mozum Sinaja kalnā deva: 1. morāles likumu, 2. ceremonijas likumu, 3. valstisko likumu.

1. Morāles likums bija tāds pats, kādu Dievs jau radīšanā rakstīja cilvēka sirdī. Tagad Viņš deva to rakstītu uz divām akmens plāksnēm desmit baušļos. Viss, kas rakstīts morāles likumā, skar mūs un visus pārējos cilvēkus.

Tad Viņš jums pasludināja savu derību, ko Viņš jums pavēlajā turēt, desmit baušļus, ko Viņš ierakstīja divās akmens plāksnēs [5.Moz.4:13]

2. Ceremonijas likums bija likums par dievkalpojuma kārtību un citām tradīcijām, kuras Israēla tautai vajadzēja pildīt. Tās tēlainā veidā pauda par apsolīto Pestītāju, kurš dzims kā cilvēks šīs tautas vidū.

Ar šiem noteikumiem Dievs Vecās Derības laikā nodalīja Israēlu no pagānu tautām, tādējādi mācot to gaidīt nākamo Pestītāju.

Tagad, kad Pestītājs ir jau atnācis, ceremonijas likums vairs nav spēkā. Sirdsapziņa ir atbrīvota no tā ievērošanas.

Tāpēc lai neviens jūs netiesā ēdienu un dzērienu dēļ vai sakarā ar svētkiem, jauno mēnesi vai sabatu. Šīs lietas ir nākamo lietu ēna, bet miesa pieder Kristum. [Kol.2:16-17]

Kad kāds mums tuvojas no nama aizmugures, mēs vispirms redzam tā ēnu un no tā varam spriest, kas ir nācējs. Bet, kad tas top redzams, mēs vairs neskatām ēnu, bet pašu cilvēku. Ceremonijas likums bija kā Jēzus ēna. Vecās Derības pravieši centās atpazīt pēc tā Jēzu, jo Viņš pats vēl nebija atnācis. Bet tagad, kad Viņš ir atnācis, mēs varam ticēt Viņam tieši, bez ceremonijas likuma noteikumiem.

Sacīdams "jauns", viņš pirmo ir atzinis par vecu. Bet, kas kļūst vecs un noveco, tas ir tuvu iznīkšanai. [Ebr.8:13]

3. Valstiskais likums noteica, kā Israēla tautu vajadzēja valdīt Vecās Derības laikā. Tās valdnieks bija pats Kungs [teokrātija. Dieva vara], un tas bija paraugs Kristus garīgajai valstībai Jaunās Derības laikā.

Un, kad jūs redzējāt, ka amoniešu ķēniņš Nahašs jums uzbrūk, tad jūs man teicāt: Ne tā, bet ķēniņam būs par mums valdīt, - kaut gan tas Kungs, jūsu Dievs, bija jūsu ķēniņš. [1.Sam.12:12]

Scepteris nezudīs no Jūdas, nedz valdības zizlis no viņa kājām, tiekams tas ŠILO [t.i. - Kristus] nāks. Viņam tautas klausīs. [1.Moz.49:10]

12. Kādās divās grupās Katehisms sadala desmit baušļus?

Katehisms desmit baušļus sadala uz divām plāksnēm, jo arī Mozus tos saņēma uz divām plāksnēm.

Pirmās plāksnes saturs ir:

"Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta." [Mt.22:37]

Otrās plāksnes saturs ir:

"Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu." [Mt.22:39]

Šinīs abos baušļos ir saņemta kopā visa bauslība un pravieši. [Mt.22:40]

13. Kāds ir Dieva likuma saturs?

Dieva likuma saturs ir īsta mīlestība, kas nāk no tīras sirds un labas sirdsapziņas, un neliekuļotas ticības.

Bet sludināšanas mērķis ir mīlestība, kas nāk no skaidras sirds un labas apziņas, un neliekuļotas ticības. [1.Tim.1:5]

Mīlestība tuvākajam ļauna nedara: tātad bauslības piepildījums ir - mīlestība. [Rom.13:10]

PIRMĀ PLĀKSNE

14. Kādi baušļi ietilpst pirmajā plāksnē?

Pirmajā plāksnē ietilpst trīs pirmie baušļi.

15. Par ko Dievs runā pirmajā plāksnē?

Dievs uz mums pirmajā plāksnē runā par to, kā mums vajag izturēties pret Dievu.

Pirmais bauslis

Es esmu Dievs, tavs Kungs, tev nebūs citus dievus turēt manā priekšā. Kas tas ir? Mums būs Dievu pār visām lietām būtis, mīlēt un uz to cerēt.

16. Ko Dievs vēlas mums teikt ar šo bausli?

Dievs vēlas, lai mēs turam no visas sirds vienīgi Viņu par mūsu Dievu un mīlam, pielūdzam un kalpojam vienīgi Viņam.

Tad Jēzus uz to saka: “Atkāpies, sātan! Jo stāv rakstīts: tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un viņam vien kalpot.” [Mt.4:10]

Un tev būs to Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un ar visu savu spēku! [5.Moz.6:5]

17. Ko Dievs mums aizliedz ar šo bausli?

Dievs mums aizliedz pielūgt elkus.

Es esmu tas Kungs, tas ir mans vārds, savu godu Es citam nedošu, nedz savu slavu elkiem.[Jes.42:8]

18. Ko mums jāsaprot ar vārdu Dievs?

Dievs ir tas, no kā cilvēks gaida visu labu, uz kuru viņš paļaujas visās bēdās, kurā redz stipru balstu savā dzīvē un kuram pateicas par visu to labo, kas viņam ir. Ja cilvēks paļaujas uz Bībeles Dievu, tad viņam ir patiesais Dievs. Bet, ja viņš paļaujas uz ko citu, tad viņam ir elks.

M. Lutera: “Tas, pie kā tava sirds pieķeras un uz ko tu paļaujies, ir patiesībā tavs dievs.”

19. Kas ir elku kalpība?

Kad cilvēks paļaujas uz kaut ko radītu patiesā Dieva vietā, viņa paļaušanās ir elku kalpība. Viss, ko cilvēks tur dārgāku un svarīgāku par Dievu, ir kalpošana elkiem.

20. Kā elku kalpība izpaužas pasaulē?

Elku kalpības grēks izpaužas kā atklāti, tā arī slepeni.

1. Rupju elku kalpību var ievērot jau atklāti redzamā veidā. Tāda ir:

a. Pagāniem pieņemta elku kalpība, piemēram, elku darinājumu, debess ķermeņu, dzīvnieku, garu kults utt., kā arī valdnieku kults. Sātana kults ir ļoti rupja elku kalpība.

_Padomā, kāds personību kults sastopams šinī laikā un kādas prasības tas apmierina? Kādēļ tā ir elku kalpība?

Dižodamies ar savu gudrību, viņi kļuvuši nelgas un apmainījuši neiznīcīgā Dieva godību pret iznīcīgam cilvēkam un putniem, lopiem un rūpuļiem līdzīgiem tēliem.[Rom.1:22-23]

_Lasi 2.Moz.32: zelta teļš, Ps.115:3-8 un Jes.44:15-19.

b. Eņģeļu, jaunavas Marijas, svēto attēlu, svēto vietu u. tml. pielūgšana, kas notiek dažās Baznīcās un ārpus tam atrodošajās grupās.

Tad Jēzus uz to saka: "Atkāpies, sātan! Jo stāv rakstīts: tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un viņam vien kalpot." [Mt.4:10]

Tad es kritu pie viņa kājām, gribēdams viņu pielūgt. Bet viņš man saka: "Nedari to! Es esmu tāds pats kalps kā tu un tavi brāļi, kam ir Jēzus liecība. Pielūdz Dievu!" Proti, Jēzus liecība ir praviešu gars.[Jņ.atkl.19:10]

Tu taču patiesi esi mūsu Tēvs. Ābrahāms nekā nezina par mums, Israēls mūs nepazīst. Tu, Kungs, esi mūsu Tēvs, mūsu Pestītājs: jau no seniem laikiem tas ir tavs vārds.[Jes.63:16]

Netaisi sev tēlus vai dieveņķus nedz pēc tā, kas ir augšā debesīs, nedz pēc tā, kas ir virs zemes, nedz pēc tā, kas ir ūdenī zem zemes. Nezemojies to priekšā un nekalpo tiem, jo Es, tas Kungs, tavs Dievs, esmu taisnīgs Dievs. [2.Moz.20:4-5]

_Apspriedīsim, kur tādas grupas sastopamas kristīgajā Baznīcā.

c. Tādu cilvēku kalpošana dievam, kurt noliedz trīsvienīgo Dievu. Viņi var gan apliecināt, ka ir viens Dievs, bet tie neatzīst, ka Kristus ir patiess Dievs vai ka Svētais Gars ir patiess Dievs. Pie šīs grupas pieder arī tie, kas par Dievu uzskata māti, tādējādi noliedz bībelisko Dievu, kas ir Tēvs, Dēls un Svētais Gars.

Lai visi godātu Dēlu, tāpat kā viņi godā Tēvu. Kas Dēlu negodā, negoda Tēvu, kas viņu sūtījis.[Jņ.5:23]

Katram, kas noliedz Dēlu, nav Tēva, tam, kas apliecina Dēlu, ir arī Tēvs.[1.Jņ.2:23]

_Pārdomā, kādas reliģijas tās ir?

2. Slēpta elku kalpība. To cilvēks piekoptj iekšēji, bez ārēji redzamas pielūgšanas. Savā sirdī viņš radījis pats savu dievu, baiļojas, mīl un paļaujas uz to itin kā uz Dievu. Pie slēptas elku kalpības pieder:

a. Paļaušanās uz īpašumu, bagātību, naudu un mantu.

Ja es būtu licis savu cerību uz zeltu jeb vai smalkam zelta izstrādājumam es būtu teicis: tu tas esi, uz ko es paļaujos! Ja es tādēļ vien būtu bijis līksms, ka man ir daudz mantas un ka mana roka ir guvusi panākumus; [...] arī tas jau būtu bijis noziegums, kas tiesnešiem sodāms, jo es būtu Dievu debesu augstumos pievilis ar nepatiesību.[Īj.31:24-25:28]

_Lasi Lk.12:15-21: par bagāta cilvēka paļaušanos uz labu ražu un Lk.16:19: paļaušanās uz lepnu dzīvi.

Luters nosauc mantu par vispārēji izplatītāko elku.

b. Paļaušanās uz varu, stāvokli, amatu.

c. Paļaušanās uz sevi pašu vai uz citiem cilvēkiem.

Nepaļaujieties uz lieliem kungiem, uz cilvēku bērniem, kas taču nevar palīdzēt! Kad gars iziet no miesas, tad viņi atgriežas pīšļos, un tanī pat brīdī viņu nodomi aiziet bojā. [Ps.146:3-4]

_Lasi, kā izgāja Goliātam 1.Sam.17: Nebukadnecaram Dan.4:27-29 un Pēterim Mt.26:33-35; 69-75. Lasi, ko Bībele saka par savu paša gudrību Jer.9:23: par savu paša taisnību Lk.18:9-12 un par savu paša dievišķošanu Ps.14:1.

d. Būt par kādas kārības vergu.

_Apspriest, kas ir tāda cilvēka dievs, kurš nododas azarta spēlēm, alkoholam, goda vai varas iegūšanai! Kad vispārējais uzskats vai mode var būt elki? Darbs, kā arī aizraušanās var kļūt par elku, ja tie aizstāj Dieva Vārda klausīšanos. Mini piemērus!

e. Uzticēšanās tam, ka cilvēka likteni noteic zvaigznes [astroloģija, horoskopi], uzticēšanās zīlniecībai [piem., pēc rokas, kristāla bumbas}, uzticēšanās burvestībai utt.

_Pārdomā kā astroloģija ir pretrunā patiesai ticībai. Lasi Jes.47:11-14.

21. Kāds grēks ir elku kalpība?

Elku kalpība ir pirmais un lielākais grēks. Tiem kalpojot, cilvēks ir atkāpies no dzīvā Dieva, paļaujas uz radīto un ir pakļauts pazušanai.

Neviens nevar kalpot diviem kungiem: vai viņš vienu ienīdīs un otru mīlēs, jeb viņš vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai. [Mt.6:24]

Tā saka tas Kungs: “Nolādēts ir, kas paļaujas uz cilvēkiem un tur miesu par savu atbalstu un elkoni un kura sirds atkāpjas no tā Kunga!”[Jer.17:5]

Jo to iegaumējiet: nevienam netiklim, netīram vai mantrausim, tas ir, elku kalpam, nav vietas Kristus un Dieva valstībā![Ef.5:5]

Viņu gals ir pazušana, viņu Dievs ir vēders, un kauns viņiem ir gods; viņu prāts vērsts uz zemes lietām.[Fil.3:19]

22. Ko Dievs pieprasa no mums pirmajā bauslī?

Dievs pieprasa, lai mēs ar visu sirdi paļaujamies vienīgi uz Viņu un dzīvojam tikai Viņam.

23. Kādas trīs lietas valda sirdī tam, kas paļaujas vienīgi uz Dievu?

1. Īsta dievbijība,
2. Patiesa mīlestība uz Dievu un
3. Patiesa paļaušanās uz Dievu.

24. Kas ir patiesa dievbijība?

Patiesa dievbijība ir tā, ka mēs vienmēr dzīvojam Dieva vaiga priekšā un ar svētu biklumumu kā bērni pat vismazākajā niekā sargājamies pārkāpt Dieva gribu.

Dievbijīgs cilvēks nedz baidās no Dieva, nedz arī bēg no Viņa, bet bīstas un sargās grēkot, jo viņš mīl un godā Dievu.

Un Ābramam bija deviņdesmit deviņi gadi, kad tas Kungs atklājās Ābramam un teica viņam: “Es esmu tas Visuvarenais Dievs, staigā sava Dieva priekšā, tad tu būsi taisns.” [1.Moz.17:1]

Lai To Kungu bīstas visa pasaule. Viņa priekšā lai dreb visi zemes iedzīvotāji! [Ps.33:8]

Kā lai es darītu tik lielu ļaunumu un grēkotu pret Dievu? [1.Moz.39:9]

Bijība tā Kunga priekšā ir visas gudrības sākums. [Ps.111:10]

Lasi Dan.6: Daniels lauvu bedrē un Dan.3: trīs vīri degošā ceplī.

25. Kas ir īsta mīlestība uz Dievu?

Cilvēks mīl Dievu vairāk par visu, ja viņa sirdī tā ir visdārgākā manta un vislielākais prieks. Tad cilvēks atstāj visu, kas viņu šķir no Dieva, un labprāt dzīvo pēc Viņa baušļiem.

Kad Tu esi mans, tad man nevajaga ne debess, ne zemes! Jebšu man arī pamirtu miesa un sirds, taču Tu, Dievs, esi mans patvērumš un mana daļa mūžīgi! [Ps.73:25-26]

Kas tēvu vai māti vairāk mīl nekā mani, tas manis nav vērts, un, kas dēlu vai meitu vairāk mīl nekā mani, tas manis nav vērts. [Mt.10:37]

Jēzus viņam atbildēja: “Kas mani mīl, tas manus vārdus turēs, un mans Tēvs to mīlēs, un mēs nāksim pie viņa un ņemsim pie viņa mājas vietu. Kas mani nemīl, tas netur manus vārdus; bet tie vārdi, ko jūs dzirdat, nav mani, bet Tēva, kas mani sūtījis. [Jņ.14:23-24]

Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam viņa baušļus, un viņa baušļi nav grūti. [1.Jņ.5:3]

Lasi 1.Moz.22 un Ebr.11:17-19: pārbaudījums Ābrahāmam. Apspriedīsim, vai iemīlēšanas var aplāpēt mīlestību uz Dievu.

[Uz diskusiju »](#)

26. Kas ir patiesa paļaušanās uz Dievu?

Mēs patiesi paļaujamies uz Dievu, ja ticam, ka Dievs rūpējas par mums visos dzīves brīžos un vadīs mūs līdz galam debesu svētīlaimē. Tad mēs arī gaidām no Viņa tikai to, kas mums patiesi nāk par labu.

Bet viņš atbildēja un sacīja: “Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.” [Mt.4:4]

Paļaujies uz to Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz savu prāta gudrību, bet domā uz to Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzienas tavas tekas. [Sal.pam.3:5-6]

Un sacīja: “Kails es esmu nācis no savas mātes klēpja, un kails es atkal aiziešu. Tas Kungs bija devis, Tas Kungs ir ņēmis, tā Kunga vārds lai ir slavēts!” [Īj.1:21]

Lasi 1.Moz.39:2-3; 45:4-8 un 50:20: Dievs bija Jāzepa patvērums.

27. Kāds ir pirmais bauslis, salīdzinot ar citiem baušļiem?

Pirmais bauslis ir galvenais bauslis. Tajā ietilpst arī visi citi baušļi. Citus baušļus tur patiesi tikai tas, kas no sirds tur pirmo bausli. Tāpēc visu citu baušļu izskaidrojums sākas ar vārdiem: “Mums būs Dievu bīties un mīlēt, ka..”

Luters saka: “Ja sirds tā pieķeras Dievam, tas nozīmē, ka ir izpildīts šis un arī visi pārējie baušļi. Un pretēji - kas bīstas un mīl kaut ko citu debesīs un virs zemes, tas netur nedz šo, nedz arī kādu citu bausli virs zemes.”

Mums katram ir jāatzīst, ka neesam turējuši šo pirmo bausli, bet esam to pārkāpuši. Tomēr mēs varam izsūdzēt Dievam savus grēkus un ticēt uz to piedošanu mūsu Pestītāja Jēzus Kristus dēļ.

Otrais bauslis

Tev nebūs Dieva, sava Kunga, vārdu nelietīgi valkāt, jo Dievs to nepametīs nesodītu, kas Viņa vārdu nelietīgi valkā. Kas tas ir? Mums būs Dievu bīties un mīlēt, ka pie Viņa vārda ne lādām, ne zvēram, ne buram, ne melojam, ne viņam. Bet to visās bēdās piesaucam, lūdzam teicam un slavējam

28. Par ko Dievs runā otrajā bauslī?

Šajā bauslī Dievs runā par Viņa vārda lietošanu.

Luters saka: “Tā, kā pirmais bauslis dod padomu sirdij un māca uzticību, tā šis bauslis vada mūs uz priekšu ar savu muti un mēli apliecināt pareizu attieksmi pret Dievu.”

29. Kā Bībelē jāsaprot vārds Dievs?

Vārds Dievs ir tāds Dievs, kādu Viņš sevi ir atklājis savā vārdā un darbos.

Kā Tavs vārds. Dievs, tāpat arī Tava slava sniedzas līdz pasaules galiem. Tava labā roka ir svētības pilna. [Ps.48:11]

Kungs, mūsu valdnieks, cik augsti godājams Tavs vārds visās zemēs! Tava varenība sniedzas debesu augstumos! [Ps.8:2]

30. Ko Dievs aizliedz ar otro bausli?

Dievs aizliedz sava vārda nepareizu lietošanu. Dieva vārdu nedrīkst lietot nepārdomāti un veltīgi. To nedrīkst lietot nepareizas lietas atbalstam. Ir aizliegtas sekojošas lietas: Dieva zaimošana, lamāšanās, gaušanās, ļauna vēlēšana, nepatīess zvērests, buršana un melošana Dieva vārdā.

31. Ko Bībele saka par Dieva zaimošanu?

Bībele saka:

Bet Israēla bērniem tu saki, teikdams: Ikvienam, kas lād savu Dievu, tam jānes savs grēks. [3.Moz.4:15]

Lasi 3.Moz.24:11-16 Selomītes dēls zaimoja Dievu un Mt.27:27-31: karavīri zaimoja Kungu Jēzu.

32. Kas ir ļauna vēlēšana?

Ļauna vēlēšana caur Dieva vārdu ir Dieva dusmības un soda novēlēšana tuvākam vai sev pašam. Arī citāda ļauna vēlēšana ir aizliegta.

Ar viņu mēs slavējam to Kungu un Tēvu, ar viņu mēs lādam cilvēkus, pēc Dieva līdzības radītus. No tās pašas mutes iziet svētība un lāsts. Tam, mani brāļi, nebūs tā notikt! [Jēk.3:9-10]

Svētījiet tos, kas jūs vajā, svētījiet un nenolādiet! [Rom.12:14]

Un lai neviens nedomā savā sirdī neko ļaunu pret savu tuvāko. [Cak.8:17]

Lasi 2.Sam.16:7-8: Šimejs nolād Dāvidu; Mt.26:74: Pēteris nolād pats sevi, un jūdi novēl sev Dieva dusmību un sodu. Pārrunā, kādēļ neklājas lietot Dieva vārdu lādoties, dusmojoties, kādēļ arī citi lamu vārdi ir nepieklājīgi.

33. Kad nedrīkstam zvērēt?

Zvērests ir aizliegts šādos gadījumos:

1. Netaisns zvērests. Cilvēks zvēr, ka viņš runā patiesību, tomēr melo.

Un nemīliet nepareizus zvērestus, jo visu to Es ienīstu! - saka tas Kungs. [Cak.8:17]

Lasi Mt.26:72: Pētera netaisnais zvērests.

2. Zvērests grēcīgās lietās.

Lasi Ap.d.23:12: Jūdi zvērēja, ka viņi nokaus Pāvilu.

3. Zvērests nedrošā lietā, kad apgalvojam kā patiesību to, par ko neesam droši.

Un lūk, šie ir tie likumi, kas jums jāpilda: Runājiet patiesību cits ar citu, spriediet taisnu un miera pilnu tiesu savos vārtos! [Cak.8:16]

4. Neapdomāts vai vieglprātīgs zvērests.

Lasi Mt.14:6-10: Hēroda vieglprātīgais zvērests.

5. Zvērests ikdienas mazvērtīgās lietās.

Uzdevums : Lasi Mt.5:33-37: Jēzus brīdinājums.

34. Kad ir atļauts zvērēt un tas arī jādara?

Zvērešana jeb zvēresta došana Dieva vārdā nav aizliegta. Zvērests ir pareizs, atļauts un pavēlēts tad, kad patiesības apgalvošana pieprasa mūs zvērēt svarīgās lietās. Tad tas nāk Dieva vārdam par godu un mūsu tuvākiem par labu.

Zvērot mēs piesaucam Dievu par liecinieku, ka runājam patiesību.

Bet es piesaucu Dievu par liecinieku savai dvēselei, ka es, jūs saudzēdams, vairs neesmu nācis uz Korintu. [2.Kor.1:23]

Tev būs to Kungu, savu Dievu, bīties, tev būs Viņam kalpot un pie Viņa vārda zvērēt. [5.Moz.6:13]

Jo cilvēki zvēr pie kaut kā lielāka, un zvērests ir viņiem par apstiprinājumu, lai izbeigtu katru pretrunu. [Ebr.6:16]

Es saku: Ievēro ķēniņa pavēli it īpaši tādēļ, ka tu Dieva priekšā esi viņam uzticību zvērējis. [Sal. māc. 8:2]

Tev būs to Kungu, savu Dievu, bīties .. un pie Viņa vārda zvērēt.” [15.Moz.6:13]

Lasi 1.Moz.14:22-23 un 24:2-9: Ābrahāms, ticības tēvs, zvērēja un pieprasīja no saviem kalpiem zvērestu; Mt.26:63-64: Jēzus piekrita zvērestam. Mini piemērus par pareizu zvērestu mūsdienās.

35. Kas ir buršana ar Dieva vārdu?

Buršana ar Dieva vārdu ir Dieva vārda lietošana burvībām, piemēram, slimības dziedināšanai, noslēpumu atklāšanai un nākotnes zīlēšanai. Tāda grēka darītājs sev par sodu var sadarboties kopā ar dvēseles ienaidnieku - sātanu.

Negriezieties pie pareģiem, netaujājiet zīlniekus; nemeklējiet tos, ka jūs ar tiem nesagānāties; - Es esmu tas Kungs, jūsu Dievs! [3.Moz.19:31]

Lai tavējo starpā neatrastos neviens pats, kas savu dēlu vai savu meitu liktu sadedzināt ugunī, nedz arī, kas zīlē nākotni, nedz laika zīmju taujātājs, nedz čūsku apvārdotājs, nedz burvis, nedz vārdotājs, nedz garu izsaucējs, nedz pareģis, nedz mirušo izaicinātājs, jo visi, kas dara šīs lietas, piekopj negantību tā Kunga acīs, un šīs negantības dēļ tas Kungs, tavs Dievs, tos dzen ārā, tev ienākot. [5.Moz.18:10-12]

Lasi [1.Sam.28:5-14](#) Saula maldu parādība un [Ap.d.8:9-24](#) burvis Sīmanis. [Parunāsim](#) par okultismu un spiritismu Bībeles gaismā.

36. Kas ir melošana un krāpšana caur Dieva vārdu?

Tā, ja Dieva vārdā izplata, aizstāv un izpušķo maldu mācības un bezdievīgu dzīvi, melo un piekrāpj caur Dieva vārdu.

Jā, redzi. Es celšos pret tiem praviešiem, - saka tas Kungs, - kas izmanto savu mēli ļaunā nolūkā, kaut arī sludinot tā Kunga vārdu! [Jer.23:31]

Šī tauta godā mani ar savām lupām, bet viņu sirds ir tālu nost no manis. Bet velti tie mani godā, sludinādami mācības, kas ir cilvēku likumi. [Mt.15:8-9]

Ne ikkatrs, kas uz mani saka: Kungs! Kungs! ieies debesu valstībā, bet tas, kas dara mana debesu Tēva prātu. [Mt.7:21]

37. Kā Dievs mūs brīdina neturēt otro bausli par mazvērtīgu?

Dievs ir pievienojis pie otrā baušļa nopietnu brīdinājumu: “Kungs nepamet nesodītu to, kas bez iemesla lieto Viņa vārdu.”

Lasi Ap.d.5:1-11 Ananijas un Sappīras sodīšana.

38. Kā mums pienākas lietot Dieva vārdu?

Dievs pavēl lietot Viņa vārdu, saskaņojot to ar Bībeli, ar godbijību un pazemīgu prātu.

Ne mums, Kungs, ne mums, bet savam vārdam dodi godu savas žēlastības un uzticības dēļ! [Ps.115:1]

1. Dievs vēlas, lai mēs paļaujamies uz Viņa vārdu visās bēdās.

Un piesauc Mani bēdu laikā, tad Es izglābšu tevi, un tev būs Mani godāt! [Ps.50:15]

Lasi Mt.8:23-27 mācekļi briesmās; Mt.15:22 kanaāniešu sieva un Lk.23:42-43: ļaundaris pie krusta.

2. Dievs vēlas, lai mēs paļaujamies uz Viņa vārdu lūgšanās.

Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts. [Mt.7:7]

Luters ir sacījis: “Tā būs mums liela palīdzība, ja iemācīsimies katru dienu sevi uzticēt Dieva gādībai, kā miesu, tā dvēseli, kā sievu, tā bērņus, kā kalpu, tā visu mūsu mantu visādu nedīenu gadījumā, kas viņus var pārsteigt. Tāpēc ir nepieciešamas rīta un vakara lūgšanas, ka arī galda lūgšanas.”

3. Dievs vēlas, lai mēs teicam un slavējam Viņa vārdu. Tas notiek pateicības lūgšanās un pateicības dziesmās, kā arī citādi, kad apliecinām, ka esam saņēmuši no Dieva kā dāvanu - visu labu.

Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes zemē, no gaismas Tēva, pie kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas. [Jēk.1:17]

Teici to Kungu, mana dvēsele, un viss, kas manī. Viņa svēto vārdu! Teici to Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis! [Ps.103:1-2]

Lasi Lk.17:11-19.

4. Dievs vēlas, lai mēs stāstām par Viņu saviem tuvākajiem ar vārdiem un darbiem.

Visiem Taviem darbiem būs Tevi, Kungs, teikt, un Taviem svētajiem būs Tevi daudzīnāt. Viņi izteiks Tavas valstības godību un runās par Tavu varu. [Ps.145:10-11]

To dzīvēs, kuri apliecina savu piederību Kristum, uzticība un godīgums, kārtīgums un savas atbildības apzināšanās visās lietās, kā mājās, tā darbā un citās vietās, pievienojot draudzīgumu, apmierinātību un līksmu raksturu, ir cildena ticības apliecība.

Esat Kristus vēstule. [2.Kor.3:3]

5. Dievs vēlas, lai mēs apliecinām Viņa vārdu cilvēku priekšā. Tas notiek jo sevišķi tad, kad mēs mācāmies Dieva vārda skaidro mācību, aizstāvam to no maldu mācībām un nododam visu mums piederšo Dieva godam un dvēseļu mūžīgās glābšanas labā.

Tad nu ikvienu, kas mani apliecinās cilvēku priekšā, to ir es apliecināšu sava Tēva priekšā, kas ir debesīs. Bet, kas mani aizliedz cilvēku priekšā, to es arīdzan aizliegšu sava Tēva priekšā, kas ir debesīs. [Mt.10:32-33] Jo, kas manis un manu vārdu dēļ kaunas šai laulību pārkāpējā un grēcīgā ciltī, tā paša dēļ arī Cilvēka Dēls kaunēsies, kad viņš nāks ar svētiem eņģeļiem sava Tēva godībā. [Mk.8:38]

39. Kad mēs teicam un slavējam Dieva vārdu?

Mēs teicam Dieva vārdu katru dienu personīgā lūgšanā un ģimenes lūgšanu brīžos. Kopā ar citiem teicam un slavējam Viņu draudzes dievkalpojumā ar lūgšanām, garīgām dziesmām un ziedojumiem.

Kristus vārds lai bagātīgi mīt jūsu vidū: pamācait un paskubinait cits citu visā gudrībā un dziedait Dievam psalmus, himnas un garīgas dziesmas pateicības pilnām sirdīm! [Kol.3:16]

Dod godu tam Kungam arī no savas mantas un piešķir Viņam visu savu ienākumu pirmatņus. [Sal. pam.3:9]

Bet ar pateicības prieku es nesīšu Tev savus upurus, un arī Tev manā īpašā solījumā solīto es pienesīšu kā brīvpriestīgu pateicības upuri. Glābšana ir pie tā Kunga! [Jon.2:10]

Trešais bauslis

Tevis būs svēto dienu svētīt. *Kas tas ir?* Mums būs Dievu būtis un mīlēt, ka svēto mācību un Dieva vārdus nepulgojam, bet tos turam svētus, labprāt klausāmies un mācāmies.

40. Kura nedēļas diena bija atpūtas diena Vecajā Derībā?

Vecās Derības laikā atpūtas diena bija sabats jeb sestdiena. Tajā dienā sanāca kopā pie Dieva Vārda. Sabats, latviski tulkots, ir atpūta.

Sabats bija priekšstats par Jēzu, kurš mums piešķir sirdsapziņas mieru un mūžīgu svētlaimību grēku piedošanā kā dāvanu, bez jebkāda mūsu pašu nopelna.

Sešs dienās padari savu darbu, bet septītajā dienā vērot ievēro manu atpūtas dienu sabatu, kura tiek saukta par svētu; nevienu darbu jums tanī nebūs darīt; tā ir sabata diena tam Kungam it visos jūsu mājokļos. [3.Moz.23:3]

Jo mēs, kas esam ticējuši, ieejam atdusā, kā viņš ir teicis: "Kā esmu zvērējis savās dūsmās, tiem nebūs ieiet manā atdusā," - lai gan darbi kopš pasaules radīšanas bija padarīti. [Ebr.4:3]

Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, es jūs gribu atvieglināt. [Mt.11:28]

41. Kā Jaunās Derības draudzei pienākas turēt trešo bausli?

Dievs nav saistījis Jaunās Derības Baznīcu pie jūdu sabata dienas, kas bija sestdiena. Viņš nav noteicis arī nekādu citu dienu tās vietā. Bet Viņš vēlas, ka mēs joprojām vēl sanākam kopā pie Viņa Vārda.

Par atsevišķu kopēju sanāksšanas dienu kristieši izvēlējās kristīgā brīvībā svētdienu jeb Kunga dienu. Tajā Kristus uzcēlās no mirušajiem - nedēļas pirmajā dienā. Viņš ieguva mums īsto atpūtu, uzvarēdams grēku un nāvi.

Šo vārdu dēļ jūdi vēl vairāk meklēja viņu nokaut, tāpēc ka viņš ne vien sabatu neievēroja, bet arī apzīmēja Dievu par savu Tēvu, sevi pielīdzinādams Dievam. [Jņ.5:18]

Jūs, kas bijāt miruši savos pārkāpumos un savā pagānu dzīvē, viņš līdz ar to darījis dzīvus, piedodams mums mūsu pārkāpumus. [...] Šīs lietas ir nākamo lietu ēna, bet miesa pieder Kristum. [Kol.2:13.17]

Kristus vārds lai bagātīgi mīt jūsu vidū: pamācait un paskubinait cits citu visā gudrībā un dziedait Dievam psalmus, himnas un garīgas dziesmas pateicības pilnām sirdīm! [Kol.3:16] Lasi Ebr.4:1-13: Dieva tautas atpūta.

42. Kas ir svētīšana?

Svētīšana ir kādas lietas nošķiršana un svētīšana Dieva izvēlētai lietošanai ar Dieva Vārdu un lūgšanu. Bez Dieva Vārda mēs nevaram svētīt neko.

Jo katra Dieva radība ir laba, un nekas nav atmetams, ko saņem ar pateicību; jo svētumu tam piešķir Dieva vārds un lūgšana. [1.Tim.4:4-5]

43. Kas ir svētās atpūtas dienas svētīšana?

Mēs svētām atpūtas dienu pareizi tad, ja:

1. Sapulcējamies draudzē, lai ticībā klausītos skaidru Dieva Vārdu, lidotu sakramentus, pateiktos un pielūgtu Dievu.
2. Personīgi čakli lietojam Dieva Vārdu un svētām savu dzīvi, ticot Dieva Vārdam.

Dīkā pavadīts laiks, bez Dieva Vārda lietošanas, nav atpūtas dienas svētīšana.

Un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās. [Ap.d.2:42]

Neatstādami savas sapulces, kā daži paraduši, bet cits citu paskubinādami, un to jo vairāk, redzot tuvojamies to dienu. [Ebr.10:25]

Tie bija labvēlīgāki par Tesalonikas jūdiem un vārdu labprāt uzņēma, meklēdami ik dienas rakstos, vai tas tā ir. [Ap.d.17:11]

44. Ko Dievs no mums pieprasa trešajā bauslī?

Dievs pieprasa mums visu mūžu katru dienu turēt Viņa Vārdu dievišķā godā, to klausīties un pēc tā dzīvot.

Svētī tos patiesībā; tavi vārdi ir patiesība. [Jņ.17:17]

Bet viņš [Jēzus] atbildēja un sacīja: "Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes." [Mt.4:4]

Luters : "Cilvēks, diena un darbs tiek svētīts vienmēr, kad tikai Dieva vārdu lieto sprediķojot, lasot vai apdomājot to, ne liekulības dēļ, bet vārda dēļ, kas dara mūs svētus. [..]

Vienmēr, kad vārds tiek turēts spēkā un tiek lietots, atpūtas dienas svinēšana ir pareiza."

45. Ko Dievs aizliedz trešajā bauslī?

Dievs aizliedz pret Viņa Vārdu nievājoši izturēties.

Neatstādami savas sapulces, kā daži paraduši, bet cits citu paskubinādami, un to jo vairāk, redzot tuvojamies to dienu. [Ebr.10:25]

Kas no Dieva ir, dzird Dieva vārdus. Tāpēc jūs nedzirdat, ka neesat no Dieva. [Jņ.8:47]

46. Ko nozīmē Dieva Vārda nievāšana?

Dieva Vārda nievāšana ir tā dievišķās vērtības neatzīšana.

Tas notiek rupjā veidā, kad Bībele netiek turēta par Dieva Vārdu un kad Dieva Vārds netiek ne lietots, ne lasīts, ne klausīts, ne pārdomāts, kā arī netiek lietoti sakramenti.

Tas notiek pavirši, ja tos gan lieto, bet dara to laiski, negribīgi, nevīžīgi vai liekulīgi.

_Lasi Jer.36: Jojakīms dedzināja Jeremijas rakstītu Kunga Vārdu un Lk.8:5-15: Jēzus līdzība par sējēju.

47. Kad mēs topam vainīgi pie Dieva Vārda nievāšanas?

Mēs topam vainīgi pie Dieva Vārda nievāšanas dažādās situācijās.

1. Ja turam šīs pasaules lietas svarīgākas nekā Dieva Vārda klausīšanos.

[No Jēzus līdzības par sējēju]: Sēkla ir Dieva vārds. |..| Kas starp ērkšķiem krita, ir tie, kas to dzird un tomēr noiet, un iegrimst rūpēs un bagātībā, un pasaules kārībās, un noslāpst, un nenes nekādus augļus. [Lk.8:11.14]

2. Atsakāties klausīties Dieva Vārdu.

Jēzus līdzība par lielo mielastu. Aicinātie viesi aizbildinājās šīs pasaules lietu dēļ. Lasi visu līdzību. [Lk.14:16-24]

3. Mēs neticam tiem vai negribam rīkoties saskaņā ar tiem.

Jo arī mums evaņģēlijs ir pasludināts tāpat kā viņiem. Bet dzirdētais vārds tiem nepalīdzēja, tāpēc ka klausījoties nebija savienojies ar ticību. [Ebr.4:2]

Bet esiet vārda darītāji un ne tikai klausītāji, paši sevi maldinādami. [Jēk.1:22]

48. Kāpēc Dieva Vārda nicināšana ir smags grēks?

Kad cilvēks nicina Dieva Vārdu, viņš nicina pašu Dievu. Turklāt viņš atstumj Dieva labo gribu, jo Dievs vēlas viņu glābt caur savu Vārdu.

[To saka Jēzus]: Kas jūs klausā, tas klausā mani, un, kas jūs nicina, tas nicina mani. Bet, kas mani nicina, tas nicina to, kas mani sūtījis. [Lk.10:16]

Kas no Dieva ir, dzird Dieva vārdus, Tāpēc jūs nedzirdat, ka neesat no Dieva. [Jņ.8:47]

49. Kā mēs pasargājam Dieva Vārdu svētu?

Mēs pasargājam Dieva Vārdu svētu, ja vienmēr ar patiesu un pazemīgu sirdi turam to par paša Dieva doto Vārdu un ar svētu bijāšanu sargājamies pie tā piedauzīties un turēt to par mazvērtīgu.

Tāpēc mēs arī pastāvīgi pateicamies Dievam, ka jūs, uzklaušījuši mūsu sludinātos Dieva vārdus, tos esat uzņēmuši nevis kā cilvēku, bet kā Dieva vārdus, kas tie patiesībā ir; jo pats Dievs darbojas ar Savu spēku jūsos, kas ticat. [1.Tes.2:13]

... bet Es uzlūkoju nabagu un kam sagrauzts gars un kas Manu vārdu bīstas. [Jes.66:2]

50. Kādā veidā mēs klausāmies Dieva Vārdu labprātīgi?

Dieva Vārdu klausāmies labprātīgi, kad turam to sevim par visvajadzīgāko lietu:

1. Labprāt apmeklējam draudzes sanāksšanas.

2. Palīdzam savu iespēju robežās uzturēt sludināšanas amatu un Dieva Vārda izplatīšanu.

3. Piedalāmies mājas svētbrīžos.

4. Mācāmies čakli Dieva Vārdu arī paši.

Tavas mutes norādījumi man ir labāki nekā veseli tūkstoši sudraba un zelta gabalu. [Ps.119:72]

Kungs, man ir mīļa Tava mītne Tavā namā un vieta, kur mājo Tava godība. [Ps.26:8]

Es priecājos, kad man teica: "Iesim tā Kunga namā!" [Ps.122:1]

Un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās. [Ap.d.2:42]

Bet tas, kas mācās, lai dalās visās labās lietās ar to, kas viņu māca. [Gal.6:6]

Tie bija labvēlīgāki par Tesalonikas jūdiem un vārdu labprāt uzņēma, meklējami ik dienas rakstos, vai tas tā esot. [Ap.d.17:11]

Lasi Lk.10:39-42: Marija, Martas māsa. Apspriedīsim, kā mēs varam atbalstīt sludināšanas amatu un Dieva Vārda izplatīšanu.

51. Kādēļ Dievs vēlas, lai mēs turētu Viņa Vārdu?

Dievs vēlas, lai mēs turētu Viņa Vārdu ne tikai paši, bet darītu to zināmu arī citiem. Tādēļ mums nākas liecināt par Jēzu, darboties pašiem un atbalstīt misijas darbu mūsu pašu zemē, kā arī ārzemēs.

Un viņš tiem sacīja: "Eita pa visu pasauli un pashudiniet evaņģēliju visai radībai." [Mk.16:15]

Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis. Un redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam. [Mt.28:19-20]

Apspriedīsim, kā mēs varam veicināt misijas darbu.

52. Kad mēs Dieva Vārdu klausāmieš labprātīgi?

Mēs Dieva Vārdu klausāmieš labprātīgi tad, kad saņemam to pretim ticībā, saglabājam to sava sirdī, pārdomājam to un dzīvojam saskaņā ar to.

Tāpēc, nolikdami visu netīrību un lielo ļaunprātību, lēnprātībā saņemiet iedēstīto vārdu, kas var izglābt jūsu dvēseles. [Jēk.1:21]

Bet Marija visus vārdus paturēja prātā, tos pārdomādama savā sirdī. [Lk.2:19]

Bet, kas labā zemē, ir tie, kas vārdu dzird un to patur labā un godīgā sirdī, augļus nesdami ar pacietību. [Lk.8:15]

Luters saka: "Ieradumi un darbi, kas tiek darīti bez Dieva Vārda, ir Dieva acīs nesvēti, lai cik daudz tie spīdētu."

Mācies Baznīcas gada svētkus un dienas no 3. pielikuma.

OTRĀ PLĀKSNE

53. Par ko Dievs runā otrās plāksnes baušļos?

Otrās plāksnes baušļos Dievs runā par to, kā mums pienākas izturēties pret mūsu tuvākajiem.

54. Kas ir mūsu tuvākais?

Mūsu tuvākais ir katrs cilvēks, lai viņš būtu draugs vai ienaidnieks, kam vajadzīga mūsu mīlestība un palīdzība.

Tad nu, kamēr mums ir laiks, darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem. [Gal.6:10]

Bet es jums saku: Mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā, ka jūs topat sava debesu Tēva bērni, jo viņš liek savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem. [Mt.5:44-45]

_Lasi Lk.10:29-37: žēlsirdīgais samarietis.

_talyc: Jautājumam ir divas daļas:1] = kas ir mans tuvākais; 2] = kam es esmu tuvākais.

55. Kā mums jāmīl savs tuvākais?

Dievs vēlas, lai mēs mīlam savu tuvāko tikpat neliekuļoti un patiesi kā sevi pašu. Ja mēs patiesi mīlam savu tuvāko, tad mīlam arī Dievu.

Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat darait arī jūs viņiem. Jo tā ir bauslība un pravieši. [Mt.7:12]

Ja kāds saka: "Es mīlu Dievu," un ienīst savu brāli, tad viņš ir melis; jo, kas nemīl savu brāli, ko viņš ir redzējis, nevar mīlēt Dievu, ko viņš nav redzējis. Un šis bauslis mums ir no viņa, ka tam, kas mīl Dievu, būs mīlēt arī savu brāli. [1.Jņ.4:20-21]

_Lasi Mt.25:31-46.

Ceturtais bauslis

Tevis būs savu tēvu un māti godāt, lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo savā zemē. Kas tas ir? Mums būs Dievu bīties un mīlēt, ka savus vecākus un kungus nenicinām nedz apkaitinām, bet tos godā turam, tiem kalpojam un paklausām tos mīlam un cienām.

56. Par ko Dievs uz mums runā ceturtajā bauslī?

Dievs ceturtajā bauslī uz mums runā par tiem tuvākajiem, kurus Viņš ir iecēlis valdīt pār mums un kurus mums pienākas sevišķi godāt. Tie ir:

1. Tēvs un māte, kā arī viņu aizstājēji.

Kas savu tēvu un savu mati lād, tā gaismeklis apdzīsīs visdziļākā tumšuma vidū. [Sal.pam.20:20]

Tad Jēzus, ieraudzījis savu māti un viņai līdzās mācekli stāvam, ko viņš mīlēja, saka mātei: "Sieva, redzi, tavs dēls!" Pēc tam viņš saka māceklim: "Redzi, tava māte!" No tā brīža māceklis viņu ņēma pie sevis. [Jņ.19:26-27]

_Pārdomā, kuri ir vecāku aizstājēji bērnu dārzā, skolā vai nometnē.

2. Mācītāji un citi draudzes skolotāji.

Kad nu Elīsa to redzēja, tad viņš skaļi kļiedza: “Mans tēvs, mans tēvs!” [2. Ķēn.2:12]

Jebšu jums būtu desmit tūkstoši pamācītāju Kristū, tad tomēr jums nav daudz tēvu; jo es jūs esmu, evaņģēliju sludinādams, dzemdinājis Kristū Jēzū. [1.Kor.4:15]

3. Laicīgā vara, tās ierēdņi, likumi un kārtība.

Ikviens lai ir paklausīgs varām, kas vaida. Jo nav valsts varas, kā vien no Dieva, un tās, kas ir, ir Dieva ieceltas. [...] Tāpēc maksājiet arī savas nodevas: viņi, kas uz to raugās, ir Dieva kalpi. [Rom.13:16]

Esiet paklausīgi ikkatrai cilvēku starpā ieceltai kārtībai tā Kunga dēļ, ir valdniekam, kas ir pār visiem, ir pārvaldniekiem kā tādiem, kas viņa sūtīti, lai sodītu ļaundarus, bet atalgotu tos, kas dara labu. [1.Pēt.2:13-14]

4. Darba devēji un priekšnieki.

Tad viņa kalpi piegāja pie viņa un sacīja viņam, teikdami: “Mans tēvs [...]” [2.Ķēn.5:13]

Kalpi, paklausiet saviem kungiem visā bijībā, ne vien labajiem un lēnajiem, bet arī ļaunajiem. [1.Pēt.2:18]

Bet virsnieks atbildēja un sacīja: “Kungs, es neesmu cienīgs, ka tu nāci manā pajumtē; saki tik vienu vārdu, un mans kalps taps vesels. Jo arī es esmu cilvēks, kas stāv zem valdības, un man ir padoti kara vīri; un kad es vienam no tiem saku: ej! tad viņš iet, - un otram: nāc šurp! tad tas nāk, un savam kalpam: dari to, tad tas dara.” Kad Jēzus to dzirdēja, viņš brīnījās un sacīja tiem, kas viņam sekoja: “Patiesi es jums saku: ne pie viena Israēlā es tādu ticību neesmu atradis.” [Mt.8:8-10]

5. Vecie cilvēki.

Brāļi un tēvi, uzklausait tagad, ko es jums, sevi aizstāvēdams, teikšu! [Ap.d.22:1]

Vecāku vīru nerāj, bet pamāci laipni kā tēvu, jaunākus kā brāļus, vecākas sievas kā mātes, jaunākas - kā māšas visā šķīstībā. [1.Tim.5:1-2]

57. Kas šinī bauslī tiek noteikts vecākiem?

Dievs vēlas, lai vecāki rūpējas par bērniem ar tēvišķīgu un mātes mīlestību, dod viņiem pārtiku un patvērumu, māca viņiem Dieva Vārdu un pamāca viņus uz patiesu dievbijību, kā arī dod viņiem labu priekšzīmi patiesā ticībā, dievbijīgā dzīvē un labās paražās. Audzināšanas mērķis ir uzaudzinaēt bērnus par nobriedušiem, atbildīgiem un patstāvīgiem cilvēkiem, kas ticībā tur Dieva Vārdu, kā arī godā valsts taisnīgos likumus, kārtību un labas paražas.

Tēvi, nekaitinait savus bērnus, bet audzinait un pamācait tos būt paklausīgiem tam Kungam. [Ef.6:4]

Kārtība nozīmē, ka cilvēkam tiek dotas noteiktas un drošas robežas, kurās viņam nākas dzīvot un darboties.

Lasi 1.Moz.18:19; 5.Moz.6:6-9; Sal.pam.3:24; 22:15; 23:13-14 un Mt.18:6.10. Apspriest tematu: Kas uzaug bez pārmācības, tas nomirst bez goda.

58. Ko ceturtais bauslis pieprasa no bērniem un padotajiem?

Ceturtais bauslis pieprasa mums godāt, paklausīt un mīlēt savus vecākus un visus tos, kuri ar šo bausli tiek norādīti par vecākiem. Tāpat tas mums aizliedz viņus nicināt un ienīst.

59. Kāpēc mums ir jāgodā vecāki?

Dievs pats ir iedibinājis mums tādu kārtību, ka ir vecāki, mācītāji un varas iestādēm. Viņš ir arī noteicis, ka jauniem ir jāgodā vecāki cilvēki. Tātad mums ir jātur ceturtais bauslis Dieva gribas dēļ. Ja mēs godājam savus vecākus, tad mēs godājam arī Dievu. Ja mēs nicinām savus vecākus, mēs nicinām arī Dievu.

Būt... paklausīt... lai Dieva vārds netiktu zaimots. [Tit.2:5]

60. Kas rūpējas par mums caur mūsu vecākiem?

Dievs pats rūpējas par mums caur vecākiem, mācītājiem un varas iestādēm. Arī tādēļ mums pienākas godāt tos un parādīt tiem svētu bijību, pazemību un paklausību. Lutērs: "Godāšana - tā ir daudz lielāka nekā mīlestība, jo tā nesatur sevī tikai mīlestību, bet arī paklausību, pazemību un bijību, kā vēršoties pie neredzamas majestātes."

Ikviens lai ir paklausīgs varām, kas valda. Jo nav valsts varas, kā vien no Dieva, un tās, kas ir, ir Dieva ieceltas. [..]

Jo tā ir Dieva kalpone tevis labā. Bet, ja tu dari Jaunu, tad bīsties; ne velti tā nes zobenu, jo tā ir Dieva kalpone, atriebēja un soda nesēja tam, kas dara ļaunu. [Rom.13:14]

61. Kādā gadījumā mēs nicinām un apvainojam savus vecākus un priekšniecību?

Mēs nicinām un apvainojam savus vecākus un priekšniecību tad, ja nedodam viņiem to godu, ko Dievs vēlas, lai mēs viņiem dodam. Ja esam nepaklausīgi, runājam tiem nepieklājīgus vārdus, mēs tos skumdinām. Tādējādi mēs pamudinām viņus taisnīgās dusmās mūs sodīt.

"Nolādēts, kas negodā savu tēvu un savu māti!" - Un visai tautai būs sacīt: "Āmen!" [5.Moz.27:16]

Jo valdītāji nav bīstami labam darbam, bet ļaunam. Tu negribi būties valsts varas - labi, dari to, kas labs, tad tu saņemsi viņas uzslavu, jo tā ir Dieva kalpone tevis labā. Bet, ja tu dari ļaunu, tad bīsties; ne velti tā nes zobenu, jo tā ir Dieva kalpone, atriebēja un soda nesēja tam, kas dara ļaunu. [Rom.13:3-4]

Lasi 1.Moz.37:32-35 Jēkaba dēli apvainoja tēvu ar savu negantību.

62. Kāds grēks ir vecāku nicināšana?

Vecāku nicināšana ir liels grēks, ko Dievs bargi soda.

Acs, kas nievā tēvu un neatzīst par nepieciešamu paklausīt mātei, ir jāizknābj kraukļiem upes malā un jāaprij jauniem ērgļiem. [Sal.pam.30:17]

Tātad tas, kas pretojas valsts varai, sacelšas pret Dieva iestādījumu. Bet tie, kas sacelšas pret to, paši sev sagādā sodu. [Rom.13:2]

Lasi 1.Sam.4:11 Ēļa dēlu gals, 2.Sam.15 Absaloma dumpis un gals un arī 2.Ķēn.2:23-24 Bēteles puiku sods par mēdīšanos.

63. Kad mēs godājam vecākus?

Mēs godājam savus vecākus un priekšniecību, ja īstā dievbijībā dodam viņiem to godu, ko Dievs no mums pieprasa, un parādām viņiem to arī ar savu uzvedību.

Dēlam būs godāt savu tēvu un kalpam savu kungu. [Mal.1:6]

Dodiet katram, kas viņam pienākas: nodevas, kam nākas nodevas, muitu, kam nākas muita, bijību, kam nākas bijība, cieņu, kam nākas cieņa. [Rom.13:7]

Sirmas galvas priekšā tev būs piecelties, un godini vecu cilvēku, bīsties savu Dievu; - Es esmu tas Kungs! [3.Moz.19:32]

Lasi 1.Ķēn.2:19 Ķēniņa Salamana godīgā izturēšanās pret savu māti un 1.Moz.46:29 Jāzepa sirsnīgā izturēšanās pret savu tēvu.

Luters saka: “Ir jāpiekodina jauniem cilvēkiem, ka tiem ir jāgodā savi vecāki kā Dieva vietnieki, lai arī tie būtu vienkārši, mazturīgi, nevarīgi un skarbi, tie tomēr ir Dieva doti. Neliedziet tiem pienākošos godu viņu dzīves paradumu vai kļūdu dēļ. Arī, sarunājoties ar viņiem, jāuzvedas nevainojami, jāizvairās no asām atbildēm, stūrgalvības un iecirtības, jāsamierinās un jāpaklusē, lai arī tie savā rīcībā reizēm ietu pārāk tālu.”

64. Kad mēs kalpojam saviem vecākiem?

Mēs kalpojam saviem vecākiem, ja bez pavēles darām viņiem visu labu un parādām tiem sirsnīgu pateicību.

Lasi 1.Moz.47:11-12: Jāzepa rūpes par savu tēvu un Jņ.19:26-27: Kunga Jēzus rūpes par savu māti.

65. Kad mēs esam paklausīgi saviem vecākiem?

Mēs esam paklausīgi saviem vecākiem, ja paklausām viņiem visās tajās lietās, kurās Dievs tos ir nolīcis par mūsu valdītājiem.

Bērni, klausait saviem vecākiem visās lietās, jo tas patīk tam Kungam. [Kor.3:20]

Lasi Lk.2:51 Kunga Jēzus padevība.

66. Kad mēs nevaram būt paklausīgi?

Ja vecāki, priekšniecība, valsts likumi vai kas cits liek mums darīt ko tādu, kas ir pretrunā ar Dieva Vārdu un to, ko mēs nevaram ar labu sirdsapziņu darīt. Tad mums ir Dievam vairāk jāklausa nekā cilvēkiem.

Bet Pēteris un apustuļi atbildēja: “Dievam vairāk jāklausa nekā cilvēkiem.” [Ap.d.5:29]

Lasi 2.Moz.1:15-21 Ebreju vecmātes nenogalināja zīdaiņus zēnus pēc ķēniņa pavēles un Est.3:13-5:2 Estere neievēroja likumu, lai glābtu savu tautu. Pārdomā, vai arī šinī laikā būtu tādas lietas, kurās mēs nevarētu izpildīt likumu vai doto pavēli.

67. Kad mēs turam savus vecākus mīlus un dārgus?

Mēs savus vecākus patiesi mīlam un turam dārgus, ja pateicībā tiem vēlam visu labu, pacietīgi panesam viņu vājības un lūdzam par tiem.

Lasi 1.Moz.45:3 un 50:1: Jāzepa mīlestība uz savu tēvu un 1.Tim.5:4 Apspriediet, ko mēs varam darīt savās mājās.

68. Kāds apsoliņums ir ceturtajam bauslim?

Ceturtajam bauslim ir apsoliņums: lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvotu!

69. Ko Dievs piekodina mums ar šo apsoliņumu?

Dievs ar šo apsoliņumu mums vēlas darīt zināmu, cik augstu Viņš vērtē vecāku godāšanu un cik lielu laicīgu svētību tā dod, lai tad mēs labprātīgi šo bausli turētu.

“Godā savu tēvu un māti” - tas ir pirmais bauslis ar apsoliņumu, proti: “Lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo virs zemes.” [Ef.6:2-3]

Ceturtajā bauslī Dievs runāja mums par tiem, kurus Viņš ir iecēlis pār mums valdīt. Piektajā un tam sekojošos bausļos Dievs runā par visiem mums tuvākajiem un noteic, kā mums ir jāparāda viņiem patiesa tuvākā mīlestība, neskatoties uz viņu stāvokli.

Piektais bauslis

Tev nebūs nokaut. *Kas tas ir?* Mums būs Dievu bīties un mīlēt, ka savam tuvākajam nekādu miesas kaiti vai vainu nedarām, bet tam palīdzam un kalpojam visās miesas bēdās.

70. Kam ir tiesības noteikt cilvēka mūža ilgumu?

Tā kā laicīgā dzīvība ir Radītāja dāvana, tad vienīgi Dievam ir tiesības noteikt tās garumu.

[Īj.14:5] Ja jau viņa mūža laiks ir sīki ar ziņu noteikts, ja viņa mēnešu skaits ir pie Tevis nolikts un Tu viņam esi licis robežu, ko viņam nepārsniegt..

71. Kādu grēku Dievs aizliedz ar piekto bausli?

Ar piekto bausli Dievs aizliedz patvaļīgu, ļaunu izturēšanos pret cilvēka dzīvību, tās iznīcināšanu.

72. Kad sākas cilvēka dzīvība?

Cilvēka dzīvība sākas no ieņemšanas, un ar piekto bausli Dievs sargā arī ieņemtā dzīvību.

Jo Tu radīji manas īksītis, Tu mani veidoji un piešķīri man ķermeni manas mātes miesās. [..] Tavas acis mani redzēja kā vēl bezmiesas iedīgli, un Tavā grāmatā bija rakstītas visas manas dienas, jau noteiktas, kad to vēl nebija it nevienas. [Ps.139:13.16]

Redzi, vainas apziņā es esmu dzemdināts, un grēkos māte mani ir ieņēmusi. [Ps.51:7]

Pār mani nāca tā Kunga vārds, kas man sacīja: "Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, un, pirms tu piedzimi no mātes miesām, Es tevi svētīju un tevi izredzēju par pravieti tautām." [Jer.1:4-5]

Kad Bībele lieto par ieņemto personas vietniekvārdus - es un tu, tas norāda, ka mēs esam cilvēki un Radītāja personīgi radīti jau mātes miesās, tātad pirms mūsu piedzimšanas.

Pārdomā, kā no kristīgā viedokļa būtu jāvērtē aborts. Un ja auglis ir slims? Lasi [Ām.1:13](#) un [Lk.1:41-44](#). Pārdomā, kas šīm Bībeles vietām ir sakāms aborta jautājumā. [Uz diskusiju](#) »

73. Kad notiek grēks pret piekto bausli?

Piektais bauslis tiek pārkāpts vairākos gadījumos.

1. Cilvēks atņem sava tuvākā vai pats savu dzīvību ar savu roku vai citu cilvēku palīdzību. Dievs aizliedz slepkavību, nokaušanu, pašnāvību un piedalīšanos slepkavībā.

Nestaigā apkārt ar nolūku celt ļaunu slavu savā tautā un netīko pēc sava tuvāka dzīvības; - Es esmu tas Kungs! [3.Moz.19:16]

Bet Pāvils skaļā balsī sauca, sacīdams: "Nedari sev nekā ļauna." [Ap.d.16:28]

Lasi 1.Moz.4:3-12: Kains nokāva savu brāli; 2.Sam.11: Dāvids lika nokaut Ūriju; 5.Moz.22:8: nāves gadījums aiz nepiesardzības; Mt.27:5 un Jņ.17:12: Jūdas pašnāvība un iešana pazušanā; Ām.1:13: amoniešu grēks un 2.Sam.1:16: amalekiešu piedalīšanās Saula pašnāvībā.

2. Mēs darām un runājam kaut ko tādu, caur ko mūsu tuvākā dzīve saīsinās vai kļūst smaga. Mēs nedrīkstam samaitāt arī savu dzīvi vai to saīsināt, dzīvojot netikumīgi jeb vieglprātīgi pakļaujot savu dzīvību briesmām.

Kas paradīs neapdomīgi runāt un vienkārši muti palaist, nereti iedur kā ar zobenu, bet zinīga cilvēka valoda ir kā dziedinātājas zāles. [Sal.pam.12:18]

Viņu rīkle ir atvērts kaps, ar savām mēlēm viņi kļuvuši viltnieki, čūsku inde ir aiz viņu lūpām. Viņu mute ir pilna lāstu un rūgtuma. Viņu kājas steidzas izliet asinis, posīs un bēdas ir uz viņu ceļiem, un miera ceļa viņi nepazīst. [Rom.3:13-17]

Ka līdz ar agrākās dzīves veidu jums jāatmet vecais cilvēks, kas, savu kārību pievilts, iet bojā. [Ef.4:22]

Tad Jēzus tam sacīja: "Atkal stāv rakstīts: Dievu savu Kungu tev nebūs kārdināt." [Mt.4:7]

Uzdevums : Lasi 1.Moz.37:19.35: Jēkaba dēli pārdeva savu brāli par vergu un sarūgtināja savu tēvu; Jer.18:18: Jeremija tika sarūgtināts ar ļauniem vārdiem un Lk.10:30: ļaundari uz Jērikas ceļa. Pārdomā, kādos apstākļos mēs varam apdraudēt cita cilvēka dzīvību un veselību.

3. Mūsu sirds ir auksta pret tuvāko, ja pametam viņu bez palīdzības, apskaužam viņu, dusmojamies uz viņu vai turam ilgu naidu.

Bet kam ir laicīga manta un viņš redz savu brāli ciešam trūkumu un aizslēdz viņam savu sirdi, kā gan Dieva mīlestība paliktu viņā? [1.Jņ.3:17]

Jo no sirds iziet ļaunas domas, slepkavība, laulības pārkāpšana, nešķīstība, zādzība, nepatiesa liecība, zaimi. [Mt.15:19]

Dusmās neapgrēkojieties: lai saule nenoriet, jums dusmojoties. [Ef.4:26]

Katrs, kas savu brāli ienīst, ir slepkava, un jūs zināt, ka neviens slepkava nepatur sevī mūžīgo dzīvību. [1.Jņ.3:15]

Lasi 1.Moz.4:5: Kains apskauž Ābelu; Lk.10:31-32: priesteris un Ievīts un Ap.d.7:54: jūdi grieza zobus pret Stefanu.

Luters saka: "Ja tu atlaid kādu kailu, lai arī būtu varējis to apģērbt, tu liec tam nosalt no aukstuma; ja tu redzi kādu ciešam no trūkuma un nepaēdini to, tu ļauj tam nomirt badā."

74. Kam Dievs ir devis tiesības sodīt ļaunumu?

Dievs ir devis vecākiem tiesības un pienākumu samērīgi sodīt savu bērnu nepaklausību. Tāpat arī valdībai ir tiesības un pienākums sodīt ļaundarus un sargāt tēvzemi, ja ir vajadzīga arī ar ieročiem pret ienaidnieku.

Kas savu rīksti taupa, tas ienīst savu dēlu, bet, kas savu dēlu mīl, tas to jau agri pārmāca. [Sal.pam.13:24]

Kā tēvs apžēlojas par bērniem, tā tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas. [Ps.103:13]

Kas izlej cilvēka asinis, tā asinis caur cilvēkiem tiks izlietas, jo pēc Dieva tēla Viņš cilvēku ir radījis. [1.Moz.9:6]

Jo tā ir Dieva kalpone tevis labā. Bet, ja tu dari ļaunu, tad bīsties; ne velti tā nes zobenu, jo tā ir Dieva kalpone, atriebēja un soda nesēja tam, kas dara ļaunu. [Rom.13:4]

75. Vai kristietis pats var atriebt netaisnīgi ciestu pārestību?

Kristietim nav atļauts atriebt pašam uz savu roku, bet viņš tomēr var meklēt sevim taisnību likumīgā ceļā. Tādā veidā Dievs var sodīt ļaundarus, izmantojot pastāvošo varu.

Neatbiebies paši, mīļie, bet atstājiet vietu Dieva dusmībai, jo ir rakstīts: "Man pieder atriebšana, es atmaksāšu," saka tas Kungs. [Rom.12:19]

Jo tā ir Dieva kalpone tevis labā. Bet, ja tu dari ļaunu, tad bīsties; ne velti tā nes zobenu, jo tā ir Dieva kalpone, atriebēja un soda nesēja tam, kas dara ļaunu. [Rom.13:4]

Lasi Ap.d.25:9-12: Pāvils atsaucas uz ķeizaru.

76. Vai paš aizsardzība ir atļauta?

Paš aizsardzība ir atļauta. Aizsargājoties pret iespējamu uzbrukumu, katrs pats var pārstāvēt varu, kad tās likumīgie pārstāvji nevar palīdzēt. Arī valsts likums atļauj to darīt. Paš aizsardzību nedrīkst pārspīlēt.

77. Kad mums ir tiesības un pienākums ziedot savu dzīvību?

Mums ir tiesības un pat pienākums ziedot savu dzīvību un veselību tad, ja Dieva uzliktie pienākumi to prasa, ka, piemēram, laicīga pienākuma pildīšana, tēvzemes aizsardzība vai tuvākā glābšana no briesmām.

No tā mēs esam nopratuši mīlestību, ka viņš savu dzīvību par mums ir atdevis; tad arī mums pienākas atdot savas dzīvības par brāļiem. [1.Jņ.3:16]

Kādas apskates laikā es uzstājos ar runu un sacīju dižciltīgajiem un priekšniekiem un pārējai tautai: "Nebīstieties no viņiem! Atcerieties to Kungu, kas ir liels un bijājams, un cīnieties par saviem brāļiem, saviem dēliem, savām meitām, savām sievietēm un savām mājām!" [Nech.4:14]

Lasi 1.Moz.14:14-16: Ābrams, ticības tēvs, gāja karā, lai glābtu Lātu.

78. Ko Dievs pieprasa no mums ar piekto bausli?

Ar piekto bausli Dievs pieprasa, lai mēs rūpējamies par to, ka mūsu tuvākā dzīvība tiktu pasargāta un nāktu viņam par labu kā laicīgajā dzīvē, tā mūžībā. Dzīvības vērtības nozīmi paaugstina tas, ka Dievs ir piešķīris to cilvēkam par žēlastības laiku, lai mēs tiktu glābti.

Bērniņi, nemīlēsim vārdiem, nedz ar mēli, bet ar darbiem un ar patiesību! [1. Jņ.3:18]

Mēs jums liekam pie sirds, brāļi, pamācait nekārtīgos, iedrošinait bailīgos, palīdziet vājajiem, esiet pacietīgi pret visiem! Pielūkojiet, lai neviens nevienam neatmaksā ļaunu ar ļaunu, bet aizvien dzenieties pēc tā, kas labs, gan paši savā starpā, gan pret citiem. [1.Tes.5:14-15]

79. Kā mēs palīdzam savam tuvākajam?

Mēs palīdzam savam tuvākajam, ja steidzamies viņam sniegt palīdzību tad, kad viņam tā vajadzīga.

Vai drīzāk tā nav gavēšana, kāda Man patīk, proti - kad atraisa kalpības jūga važas, kad tos, kam pāri nodarīts, atlaiž svabadībā un noņem no viņu pleciem ikkatru jūgu? Vai ne tā? Kad tu savu maizi lauz izsalkušam un nabagus, kas bez pajumtes, uzņem savā namā; kad tu redzi kailus un tos apģērb un neatraujies no sava tuvāka. [Jes.58:6-7]

Bet, ja tavs ienaidnieks ir izsalcis, paēdini viņu; ja tas cieš slāpes, dodī viņam dzert. Tā darīdams, tu uz viņa galvas sakrāsi kvēlojošas ogles. Ļaunums lai tevi neuzvar, bet pats uzvari ļaunu ar labu. [Rom.12:20-21]

Lasi 1.Sam.26:7-12 un 21-24: Dāvids izglāba sava vajātāja, ķēniņa Saula, dzīvību un Lk.10:33-35: žēlsirdīgais samarietis.

80. Kā mēs rūpējamies par savu tuvāko?

Mēs rūpējamies par savu tuvāko tad, ja turam viņu labā apgādībā, kamēr viņš pats nespēj par sevi rūpēties.

Bet otrā dienā, izņēmis divus denārijus, iedeva tos saimniekam, sacīdams: Kopi viņu, un, ja tu vēl ko izdosi, atpakaļ nākdams, es tev to atdošu. [Lk.10:35]

81. Kādam prātam mums ir jābūt pret savu tuvāko?

Mums pret savu tuvāko vienmēr jābūt pacietīgiem, žēlsirdīgiem un piedodošiem.

Bet jums, saviem klausītājiem, es saku: Mīliet savus ienaidniekus, darait labu tiem, kas jūs ienīst, svētījiet tos, kas jūs nolād, lūdziet par tiem, kas jūs kaitina. [Lk.6:27-28]

Tāpēc esiet žēlīgi, kā jūsu Tēvs ir žēlīgs. [Lk.6:36]

Esi labprātīgs savam pretiniekam bez kavēšanās, kamēr ar viņu vēl esi ceļā, ka pretinieks tevi nenodod soģim un soģis tevi nenodod sulainim un tevi neiemet cietumā [Mt.5:25]

Lasi Lk.23:34: Jēzus aizlūdz par saviem krustā sitējiem.

82. Kā mēs varam iegūt žēlīgu sirdi?

Mūsu sirds top žēlīga pret mūsu tuvāko, ja savā sirdī izsūdzam savus grēkus Dievam un ticam, ka Viņš ir salīdzinājis tos visus tāpat kā mūsu tuvākā grēkus. Tad atceramies, ka Dievs ir radījis arī mūsu tuvāko par savu attēlu un ir atpircis arī viņu. Atceramies, ka arī viņa vienīgais apmierinājums grēka briesmās ir Dieva žēlastība Kristū.

Ar viņu mēs slavējam to Kungu un Tēvu, ar viņu mēs lādam cilvēkus, pēc Dieva līdzības radītus. No tās pašas mutes iziet svētība un lāsts. Tam, mani brāļi, nebūs tā notikt! [Jēk.3:9-10]

Bet esiet cits pret citu laipni un žēlsirdīgi, piedodiet cits citam, kā arī Dievs Kristū jums ir piedēvis. [Ef.4:32]

Bet, ja tavš brālis ēdiena dēļ ir noskumis, tad tu vairs nestaigā mīlestībā. Neved ar savu ēdienu postā to, par ko Kristus ir miris. [Rom.14:15]

Lasi Mt.25:35-36: Jēzus vārdi ticīgajiem tiesas dienā.

Sestais bauslis

Tevis nebūs laulību pārkāpt. *Kas tas ir?* Mums būs Dievu būtis un mīlēt, ka šķīsti un tikli dzīvojam vārdos un darbos un ikviens savu laulāto draugu mīlam un cienām.

83. Ko Dievs vēlas sargāt ar sesto bausli?

Dievs ar sesto bausli vēlas sargāt katra cilvēka tikumību, kā arī Dieva ieceltās laulības svētumu, jo Viņš uzliek mums par pienākumu būt tikumīgiem un par svētu turēt laulības godu.

Pāri visam, kas jāsarga, sargi savu sirdi, jo no turienes rosās dzīvība! [Sal.pam.4:23]

84. Kas ir laulības pārkāpšana?

Laulības pārkāpšana ir:

1. No sirds izrietoša ļauna seksuāla iekāre.

Jo no sirds iziet ļaunas domas, slepkavība, laulības pārkāpšana, nešķīstība, zādzība, nepatiesa liecība, zaimi. [Mt.15:19]

Tāpēc nonāvējiet sevī to, kas pieder zemei: netiklību, nešķīstību, kaisli, ļauno iekāri un mantkārību; tā ir elku kalpība. Viņu dēļ nāk Dieva dusmība pār nepaklausības dēliem. [Kol.3:5-6]

2. Kaislīgi jeb pavedinoši skati un žesti.

Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: Tev nebūs laulību pārkāpt. Bet es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī. [Mt.5:27-28]

Viņu acis ir vērstas tikai uz laulības pārkāpēju un alkst grēka; tie vilina nestipras dvēseles, tiem sirds ir ievingrinājusies mantkārībā; tie lāstam pakļauti. [2.Pēt.2:14]

3. Bezkaunīgas un divdomīgas runas.

Bet netiklība, visāda veida netīra dzīve vai mantkārība lai pat vārda pēc jums ir sveša, kā tas svētiem pieder; tāpat bezkaunība, muļķīgas runas, jo tādas lietas neklājas, bet gan jo vairāk pateicība. [Ef.5:3-4]

4. Visāda cita veida netiklība, kā nelikumīga laulība, laulības pārkāpšana, grupveida dzimumsakari, asinsgrēks, izvarošana, pavināšana, homoseksuālisms, dzimuma sakari ar lopiem u. tml.

Laulība lai ir visiem godā un laulības gulta neaptraipīta, jo netiklos un laulības pārkāpējus Dievs sodīs. [Ebr.13:4]

_Vārds 'laulība' oriģinālvalodā nozīmē kāzas [?????]. Tātad Dievs vēlas, lai kristietis tur godā arī laulības svētumu.

Stāsta par netiklību jūsu starpa un vēl par tādu, kāda nav sastopama pat pagānu starpā. Tur kāds dzīvo ar sava tēva [1.Kor.5:1]

Tad nu Dievs viņus nodevis kauna pilnās kaislībās: sievietes apmainījušas dabisko dzimumu kopdzīvi ar pret dabisko. Tāpat arī vīrieši, atmezdami dabisko kopdzīvi ar sievieti, cits pret citu iekaisuši savā iekārē, piekopdami netiklību, vīrietis ar vīrieti, saņemdami pelnīto sodu par savu nomaldīšanos paši pie sevis. [Rom.1:26-27]

Un nekādi dzimuma sakari tev nav atļauti ar lopiem. [3.Moz.18:23]

85. Kā pienākas jauniešiem un arī tiem, kuri nesastāv laulībā, pildīt sesto bausli?

Ja tev ir draugs {draudzene}, Dieva vaiga priekšā lūdz Viņa spēku savu un iecerētā [iecerētās] draudzību saglabāt tīru un svētu.

Ja tu meklē sevim nākamo dzīves draugu, dari to, lūdzot Dieva vadību. Lūdz no Dieva ticīgu dzīves draugu un ļaujies, ka Dievs savā laikā dzirdēs tavas lūgšanas.

Tev ir atļauts par dzīves draugu meklēt tikai tādu, kas ir brīvs. Tas nozīmē tādu, kas nesastāv laulībā vai nav jau apsolties otram. Lasi arī 93. jautājumu.

Jo tāda ir Dieva griba - lai jūsu dzīve būtu svēta. Atturieties no netiklības! Ziniet, ka ikvienam jāglabā sava miesa svētumā un godā, bet ne kaislē un kārībā, kā to dara pagāni, kas nepazīst Dievu. [1.Tes.4:3-5]

Kas atrod sev laulātu draudzeni, tas atrod sev tiešām ko labu un var līksmoties, ka žēlastības dāvanu dabūjis no tā Kunga. [Sal.pam.18:22]

Tas Kungs klausu manu lūgšanu, manu saukšanu Viņš ir dzirdējis. [Ps.6:10]

_Pārdomā, kāpēc ir svarīgi, lai dzīves draugam ir tāda pati ticība kā tev. Lasi 1.Moz.6:1-8: kur 'Dieva dēli' nozīme ticīgus vīrus un 'cilvēku meitas' - neticīgas sievietes.

86. Kas ir saderināšanās?

Kad vīrietis un sieviete norunā, ka precēsies, tad viņi ir saderinājušies. Saderināšanās ir laulības apsoliņums - dzīvot kopā līdz brīdim, kamēr nāve šķirs.

Saderinājušies ir viens otram apsoliņusies, bet nav vēl viens otram doti.

Saderināšanās nozīme ir darīt atklātībai zināmu laulības nodomu.

Pārdomā, kāda nozīme ir saderināšanās atklātībai.

87. Kādi ir priekšnosacījumi, lai saderināšanās būtu spēkā?

Saderināšanās ir spēkā pie šādiem priekšnosacījumiem:

1. Abi saderinājušies ir tiesīgi noslēgt laulību un tai derīgi.
2. Viņiem ir vecāku vai laicīgā likuma dota piekrišana.
3. Apsoliņumu doties laulībā viņi dod pēc savas brīvas izvēles un gribas, nevienam to neuzspiežot, kā arī nekā neslēpjot viens no otra.

Lasi 1.Moz.24:48-58; Rebekas saderināšanās. Pārdomā, kādas lietas nedrīkst apslēpt saderinoties.

88. Vai saderināšanās uzliek pienākumu?

Bībele sauc saderinātos par vīru un sievu. Tas rāda, ka laulība tiek noslēgta apsoliņuma veidā jau tad, kad tiek dots saderināšanās solījums. Tā kā saderināšanās ir patiesa, tā ir arī sirdsapziņas lieta. Tāpēc kristiešiem pirms saderināšanās nākas pārdomāt lietu ar pietiekamu nopietnību, jo tas ir visas priekšā stāvošās dzīves jautājums.

Lasi Mt.1:20-24: eņģelis sauc Mariju par Jāzepa sievu, lai gan viņi bija tikai saderinājušies un dzīvoja šķirti.

89. Kā saderinātajiem jāizturas?

Viņiem nav atļauts pirms salaulāšanās dzīvot laulāta pāra kopdzīvi, jo Dievs vēl nav atdevis tos vienu otram. Viņiem nepienākas sākt dzīvot kopā pirms salaulāšanās, bet uzticībā otram jāsāk gatavoties uz nākošo kopīgo mājas dzīvi.

Laulība lai ir visiem godā un laulības gulta neaptraipīta. [Ebr.13:4]

90. Kas ir laulība?

Laulība ir Dieva iecelta vīrieša un sievietes savstarpējā kopdzīve.

Tā tiek saistīta ar solījumu otram jau saderinoties, bet tikai salaulājoties Dievs tos atdod vienu otram.

Kristieši vēlas iesvētīt savu kopdzīvi, salaulājoties ar dievvārdu un lūgšanu, tā gūstot Dieva svētību.

Laulība ir spēkā tik ilgi, līdz nāve šķir vīru un sievu.

Viņš tos radīja vīrieti un sievieti, un Viņš tos svētīja un deva tiem vārdu "cilvēks" tanī dienā, kad Viņš tos radīja. [1.Moz.5:2]

Un sacīja: Tādēļ cilvēks atstās tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas; un Šie divi būs viena miesa. Tātad viņi nav vairs divi, bet viena miesa; ko nu Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt. [Mt.19:5-6]

Lasi 1.Moz.2:18-24: laulības iestādījuma došana.

91. Kādu kārtību Dievs ir iecēlis laulībā?

Dievs, kurš ir kārtības Dievs, savā mīlestībā ir iecēlis zināmu kārtību arī laulībā. Vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva. Dievs vēlas, lai šī kārtība pastāvētu abpusējā uzpurējošā mīlestībā un lai laulība šādā kārtā būtu laimīga.

Un Dievs tas Kungs sacīja: “Nav labi cilvēkam būt vienam; Es tam darīšu palīgu, kas būs ap viņu.”
[1.Moz.2:18]

Jo Dievs nav nekārtības, bet miera Dievs. [1.Kor.14:33]

Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem kā tam Kungam. Jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva, būdams savas miesas Pestītājs. Bet kā draudze ir paklausīga Kristum, tāpat arī sievas saviem vīriem visās lietās. Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis savu draudzi, pats nododamies viņas labā. [...] Bet arī katram no jums būs savu sievu mīlēt kā sevi pašu, bet sieva lai jūt bijību pret savu vīru. [Ef.5:22-25:33]

92. Kāds ir laulības nolūks?

Laulības galvenais nolūks ir laulātā pāra kopīga, tuva dzīve uzticībā tā, ka dzīves prieki un bēdas, darbdiens un svētki tiek kopīgi dalīti un pārdzīvoti. Caur šādu savienību Dievs vēlas dot laulātajiem bagātu svētību.

Laulība ir arī kārtīgas sabiedrības pamats.

Sevišķa svētība ir tā, ka Dievs laulātajam pārim ļauj kļūt par tēvu un māti un radīt bērnus, lai bērni varētu uzaugt kopīgā mājā.

Dievbijīga, kristīga ģimene ir skaista Dieva dāvana, kas ir bagāta svētība katram tās loceklim. Tā ir labs, svētību nesošs paraugs arī citiem.

Tādēļ vīrs atstās tēvu un māti un pieķersies savai sievai, un tie kļūs par vienu miesu. [1.Moz.2:24]

Un Dievs tos svētīja un sacīja viņiem: “Augļojieties un vairojieties! Piepildiet zemi un pakļaujiet sev to, un valdiet pār zivīm jūrā un putniem gaisā, un visiem dzīvniekiem, kas rāpo pa zemi.” [1.Moz.1:28]

Lūk, bērni ir tā Kunga dāvana, un bērnu svētība mums ir Viņa atlīdzība. [Ps.127:3]

93. Kad laulības šķiršana ir atļauta?

Ir jāatceras, ka laulības un ģimenes iziršana nekad nenotiek kā Dieva gribēta, jo Dievs vēlas, lai ikviena laulība un ģimene tiktu saglabāta vesela. Bet, ja laulība patiesībā ir jau izirusi vīra vai sievas neuzticības dēļ, tad Dieva Vārds dod uzticīgajam dzīvesbiedram

atļauju oficiālai laulības šķiršanai un jaunai laulībai. Tomēr pēc iespējas ir jācenšas esošo laulību saglabāt.

Dieva Vārds atļauj par jaunu salaulāties arī tad, kad neticīgais atstāj ticīgo dzīves biedru dēļ viņa ticības.

Ticīgajam dzīves biedram tad ir tiesības saistīties jaunā laulībā. [Citus gadījumus sk. Mt.19:10-12]

Bet es jums saku: kas no savas sievas šķiras, ja ne nešķīstības dēļ, un precē citu, tas pārkāpj laulību; un, kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību. [Mt.19:9]

Ja neticīgais šķiras, lai tas šķiras; tādā gadījumā brālis vai māsa nav saistīti; jo uz mieru Dievs mūs ir aicinājis. [1.Kor.7:15]

No Luteriskās ticības apliecības grāmatas: “Netaisns ir arī tas noteikums, kas pēc laulības šķiršanas aizkavē nevainīgo dzīves biedru doties jaunā laulībā.” [Pāvesta vara un virskundzība, 78.]

Sabiedrība uzskata par pieļaujamu laulības šķiršanu uz brīvāka pamata, jo tajā bez kristiešiem ietilpst arī neticīgie.

94. Kāds sods skar sestā baušļa pārkāpējus?

Kad cilvēks pārkāpj sesto baušli, jau viņa laicīgajā dzīvē var rasties daudz bēdu un nelaimju. Bet tas, kurš paliek ar nocietinātu sirdi un nemeklē Dieva žēlastību, iet mūžīgā pazušanā.

Laulība lai ir visiem godā un laulības gulta neaptraipīta, jo netiklos un laulības pārkāpējus Dievs sodīs. [Ebr.13:4] *Jo to iegaumējiet: nevienam netiklim, netīram vai mantrausim, tas ir, elku kalpam, nav vietas Kristus un Dieva valstībā!* [Ef.5:5]

95. Vai var gūt piedošanu par sestā baušļa pārkāpšanu?

Dievs labprāt piedod grēkus par sestā, kā arī visu citu baušļu pārkāpšanu Kristus dēļ, jo Viņš ir atpircis mūs no visiem grēkiem. Mēs varam nožēlot un izsūdzēt Dievam savus grēkus, ļaujoties uz Viņa žēlastību, un sākt savu dzīvi it kā pilnīgi no jauna.

Bet bauslība ienākusi starpā, lai pārkāpums vairotos; bet, kur vairojies grēks, tur pārpārim vairojusies žēlastība. [Rom.5:20]

96. No kādām lietām ticīgajiem ir jāizvairās, lai stāvētu uz pareiza ceļa?

Ticīgajam ir jāizvairās no tādām lietām, kas viņu kārdina un, iespējams, pat novirza no ticības- Tās, starp citu, ir:

1. Ļauna sabiedrība, kurā tiek dzīvots dīkā, runātas nepieklājības, zaimots Dievs vai aprunāti cilvēki. Tā uzvedina sevi pašus, kā arī mudina citus darīt pārkāpumus vai citus grēkus.

Svētīgs tas cilvēks, kas neseko bezdievīgo padomam, nedz staigā grēcinieku ceļus, nedz arī sēž paļātāju pulkā. [Ps.1:1]

Nepievilieties. Ļauna sabiedrība samaitā labus tikumus. [1.Kor.15:33]

Turklāt viņas mācās vēl arī dīkā dzīvot, staigādamas apkārt no mājas uz māju, taču ne tikai dīkā dzīvot, bet arī iznēsāt plāpas un jaukties citu darīšanās, runājot to, kas neklājas [1.Tim.5:13]

Dīkdienība ir slikta lieta, tādēļ ka cilvēks negūst nedz labus ierosinājumus, nedz domas, bet ir padots savai paša sirdij un no apkārtnes izrietošām sliktām domām un kārdināšanām.

2. Alkohola, narkotiku un citu apreibinošu vielu lietošana, kuras tiek lietotas kārībā vai arī lai to iespaida rezultātā aizmirstos. Saskaroties dzīvē ar grūtībām, nevajag bēgt kādā patvērumā, bet ļauties uz Dievu un lūgt palīdzību no Viņa, jo Viņš palīdz īstajā laikā un veidā pēc sava labā prāta.

Arī visniecīgākais mēģinājums lietot narkotikas var kļūt liktenīgs, jo tas var novest pie pastāvīgas atkarības no tām, kā rezultātā cilvēks var aiziet bojā.

Neuzlūko vīnu, ka tas ir tik sārts un kausā tik jauki zvīļo, ka tas tik vēlīgi un gludeni ierit cilvēkā! [Sal.pam.23:31]

Un neapreibināties ar vīnu, no kā ceļas izlaidīga dzīve, bet topiet gara pilni. [Ef.5:18]

Ne zagļi, ne mantrauši, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji neiemantos Dieva valstību. [1.Kor.6:10]

3. Tāda dejošana, kas satur seksuāli uzbudinošas kustības, mūzika, nepieklājīgi vārdi, kā arī izvirtusi sabiedrība un izturēšanās.

Dzīvosim cienīgi, kā diena to prasa, nevis dzīrēs un skurbumā, izvirtībā un izlaidībā, ķildās un naidā, bet lai jūsu bruņas ir Kungs Jēzus Kristus, un nelutiniat miesu, lai nekristu kārībā. [Rom.13:13-14]

4. Nepareiza garīguma izpratne un cita veida dzīve miesas kārībā.

5. Vēl mums ir jāargājas no tā, lai mūsu acis neskatās, ausis neklausās un iztēle neseko tādiem priekšnesumiem, filmām, programmām, dzīves norisēm un citām tāda veida lietām, kurās valda netaisnība, netiklība, neuzticība un grēcīga dzīve.

Parunāt, kur mēs ar tādām lietām saskaramies un kā tādos gadījumos mums nākas izturēties. [Lasi 1.Tim.2:9] Visam, ko Dievs radījis, ir arī pareizs pielietojums. Tas notiek saskaņā ar Dieva baušļiem.

97. Kas mums palīdz dzīvot šķīsti un arī citādi pareizi?

Dieva Vārda lietošana, lūgšanas, draudzes sanāksšanas, ticīgi draugi, darbs, mācības un labas aizraušanās, intereses palīdz mums domāt, runāt un darīt to, kas ir pareizi.

Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiens, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet! [Fil.4:8]

Esiet nomodā un lūdziet Dievu, ka neiekrītat kārdināšanā. Gars gan ir labprātīgs, bet miesa ir vāja. [Mk.14:38]

98. Vai pastāv jautājumi, kuru izlemšanā mums ir dota pilnīga brīvība, tā saucamās rīcības brīvības iespējas?

Tie ir tādi jautājumi, par kuriem Dievs nav devis nekādus norādījumus nedz baušļos, nedz arī tos noliedzis, bet atstājis mūsu pašu brīvai izlemšanai. Tomēr šo jautājumu izlemšanā savs noteicošais vārds pieder varai, vecākiem, darba devējiem, priekšniekiem, katram savā jomā, un ar to mēs būsime saistīti pēc savas sirdsapziņas un pēc ceturta baušļa.

Turklāt mums jāpievērš sava uzmanība arī tam, lai neesam par piedauzību ticībā vēl vājiem kristiešiem, kuriem rīcības brīvība šķiet grēks, jo tie to nesaprot. Brālīga mīlestība šajos gadījumos kristietim pieprasa ierobežot savas brīvības lietošanu, lai neviens netiktu samulsināts un lai nebūtu jārikojas pēc savas nomaldinātās sirdsapziņas. Šajos gadījumos bez kādas patmīlības jāizrāda liela sapratne, kā arī jāmača vājajiem pareiza kristīga brīvība.

Lasi 1.Kor.8 un Rom.14:13-23. Pārrunājiet, kādi ar mūsu dzīvi saistīti jautājumi pieder pie kristīgās brīvības.

Ja savukārt likumību uzsverošas sektas vai atsevišķas personas pieprasa mūs turēt par grēku un sargāties no tā, kas pēc Dieva Vārda ir brīvs, mums nav jāpakļaujas, bet stingri jāturas pie savas brīvības, apliecinot ticību un aizstāvēt evaņģēlija patiesību.

Lasi Gal.2:4-5; 3:1-3 un 5:1: kā arī Kol.2:16.

Ja neesam droši par to, vai kāda lieta ir vai nav grēks, tad mums vispirms šī lieta ir jānoskaidro un tikai pēc tam jārikojas, jo "viss, kas nenāk no ticības, ir grēks". [Rom.14:23]

Septītais bauslis

Tevis nebūs zagts. *Kas tas ir?* Mums būs Dievu būtis un mīlēt, ka sava tuvāka naudu vai mantu neņemam, nedz ar viltotu precī vai netaisnu rīcību iegūstam, bet viņa mantu un maizi viņam palīdzam vairot un sargāt.

99. Ko Dievs sargā ar septīto bausli?

Ar septīto bausli Dievs sargā mūsu tuvākā laicīgo mantu.

100. Kas dod laicīgo mantu un kam uz šo mantu ir tiesības?

Arī laicīgais īpašums ir no Dieva, jo Viņš ir visa Radītājs un Viņam pieder viss. Dievs svētī cilvēka dzīvi, dodot mums iztikšanas līdzekļus, algu un citus ienākumus, turību un īpašumu.

Tam Kungam pieder zeme un viss, kas to piepilda, zemes virsus un viss, kas uz tā dzīvo. [Ps.24:1]

Skatāties uz putniem gaisā: ne tie sēj, ne tie plauj, ne tie sakrāj šķūņos, un jūsu debesu Tēvs tos baro. Vai tad jūs neesat daudz labāki nekā viņi? [Mt.6:26] Lasi Īj.42:12-13: Ījaba iegūtā svētība.

101. Kādas lietas pieder pie cilvēka dzīves kārtības, kad runājam par mantu?

Pie Dieva noliktās cilvēka dzīves kārtības pieder darbs un alga, nauda un manta, kā arī tiesības to pirkt un pārdot, iemantot, dibināt uzņēmumus un nodarboties ar tirdzniecību. Cilvēkam ir atļauts iegūt laicīgo mantu godīgā veidā, un viņam ir uz to īpašuma tiesības.

Jo, kad bijām pie jums, mēs noteicām jums: ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst. [2.Tes.3:10]

Strādnieks ir savas algas cienīgs. [Lk.10:7]

Lasi 1.Moz.23:3-18: Ābrahāms pērk īpašumu un Mk.1:19-20: Cebedeja zvejniecības uzņēmums un darbinieki. Pārdomā, kas ir sakāms par bezdarbību, un lasi Mt.20:1-12.

102. Ko Dievs aizliedz ar septīto bausli?

Ar septīto bausli Dievs aizliedz visāda veida zagšanu, tas ir, otra cilvēka mantas ņemšanu bez atļaujas, ko darot mēs kaitējam savam tuvākajam. Tādi grēki ir sekojoši:

1. Laupīšana.

Lasi Lk.10:30: laupītāji.

2. Zagšana.

Lasi Joz. 7:20-26: Achans, 2. Ķēn. 5:19-27: Gehazis un Jņ.12:6: Jūda Iskariots.

3. Pieskaršanās zagtai mantai.

Kas turas kopā ar zagļiem, kas dzird, kā zagļus lād, un tomēr par viņam zināmiem zagļiem neko nesaka, tas ienīst savu dzīvību. [Sal.pam.29:24]

4. Tirdzniecisks darījums, kas iegūts ar viltu, tādējādi kaitējot savam tuvākajam.

Bēdas tam, kas ceļ savu namu ar netaisnību un savu dzīvokli ar nepatiesību! Tāpat arī tam, kas savam tuvākam liek strādāt bez atlīdzības un tam atrauj viņa algu. [Jer.22:13]

5. Augļošana. Tā ir nelikumīga, pārāk augstu procentu izspiešana, izmantojot sava tuvākā bēdīgo stāvokli.

Ja tu ņem ķīlu un paturi sava kaimiņa mēteļi, tad, pirms saule norietējusi, dodī to tam atpakaļ. [2.Moz.22:25]

Pārdomā, vai augļošana vienmēr ir grēks. Lasi Mt.25:27 un Lk.19:23

6. Parāda vieglprātīga ņemšana un neatdošana.

Bezdievīgais ņem uz parāda un to neatdod, bet taisnais ir žēlsirdīgs un devīgs. [Ps.37:21]

7. Slinkošana

Lasi Sal.pam. 6:5 un 2.Tes.3:10. Pārdomā, uz kāda pamata kristietis var ar labu sirdsapziņu baudīt pensiju vai sociālu pabalstu.

8. Kāre pēc otra cilvēka mantas, skaudība, patmīlība, mantkārība.

Jo no sirds iziet ļaunas domas, slepkavība, laulības pārkāpšana, nešķīstība, zādzība, nepatiesa liecība, zaimi. [Mt.15:19]

Jo visu ļaunumu sakne ir mantas kārība; dažs labs, tiekdamies pēc tās, ir nomaldījis no ticības un pats sev nodarījis daudz sāpju. [1.Tim.6:10]

9. Kopīgas mantas lietošana savām personīgajām vajadzībām, tās izšķērdēšana un nesaudzēšana. Nodokļu mahinācijas un cita veida sabiedrības vai kolektīva mantas zagšana.

103. Kas redz katru zagšanu un par to soda?

Dievs redz katru zagšanu un soda mūžīgi katru, kas paliek, to nenožēlojis. Tādēļ mums ir jāargājas no šī grēka. Ja mūsu rokas nelikumīgi ir nākusi tuvākā manta, mums ir jāizsūdz mūsu grēks un pēc iespējas jāatmaksā zaudējumi.

Jo tāda ir Dieva griba - lai jūsu dzīve būtu svēta. Atturieties no netiklības! [..] Nevienam nebūs savam brālim pāri darīt vai to izmantot kādā lietā, jo tas Kungs ir atriebējs visās šinīs lietās, kā mēs jums to jau agrāk esam teikuši un apliecinājuši. [1.Tes.4:3.6]

Kas zadzis, lai vairs nezog, bet lai labāk cenšas sev sagādāt godīgu iztiku ar savu roku darbu, lai būtu ko dot tam, kas ir trūcumā. [Ef.4:28]

_Lasi Lk.19:8: Caņejs Sofijās atlīdzināt, ja viņš bija kādam ar negodīgiem līdzekļiem ko atņēmis.

104. Ko Dievs pavēl septītajā bauslī?

Septītajā bauslī Dievs mums pavēl rīkoties tā, lai mūsu tuvākā labklājība saglabātos, lai viņa manta netiktu ņemta, bet gan lai tā vairotos.

Tas notiks tad, ja:

1. Mēs atbalstīsim mūsu tuvākā labklājību ar labiem padomiem un darbiem.

Neaizmirstiet labu darīt un dāvanas dot, jo tādi upuri Dievam labi patīk. [Ebr.13:16]

_1.Moz.46:33-34: Jāzeps dod padomu saviem brāļiem un 2.Moz.23:4: rūpēšanās par ienaidnieku.

2. Godīgi rūpēsimies par mums uzticēto privāto vai sabiedrības

Neviens lai nemeklē savu paša, bet citu labumu! [1.Kor.10:24]

_Lasi 1.Moz.39:4-6: Jāzeps godīgi apsaimniekoja sava kunga īpašumus; 1.Moz.41:46-57: Ēģiptes saimniecības vadīšana.

3. Esam gatavi ar savu mantu kalpot mūsu tuvākajam, ticot, ka Dievs savā žēlastībā rūpēsies arī par mums.

Kas iežēlojas par nabago, aizdod naudu tam Kungam, un Tas viņam atmaksās par viņa labo darbu. [Sal.pam.19:17]

_Lasi 1.Moz.13:4-12: Ābrams atļāva Latam izvēlēties labāko vietu.

105. Kas mums ir īpaši jāpatur prātā?

It īpaši mums ir jāpatur prātā, ka mantas krāšana nav nedz kristieša dzīves saturs, nedz mērķis. Kristieša galvenais mērķis ir debesu svētlaime. Mēs lietojam savu mantu pareizi, ja ar to kalpojam saviem ģimenes locekļiem un citiem tuvākajiem, it īpaši trūcīgākajiem, kā arī atbalstām Dieva valstības darbus.

Un viņš tiem sacīja: “Uzmanait un sargaities no mantkārības, jo neviens nedzīvo no tā, ka viņam ir daudz mantas.” [Lk.12:15]

Tiem, kas ir bagāti tagadējā pasaules laikmetā, piekodini, lai viņi nebūtu augstprātīgi un neliktu cerību uz nedrošo bagātību, bet uz Dievu, kas mums dod visu bagātīgi baudīt. [1.Tim.6:17]

Tikai lai mēs pieminētu nabagus, to es arī esmu centies darīt. [Gal.2:10]

Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis, ne smagu sirdi vai piespiests; jo priecīgu devēju Dievs mīl. [2.Kor.9:7]

Astotais bauslis

Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku. Kas tas ir? Mums būs Dievu bīties un mīlēt, ka savu tuvāku nepatiesi neapmelojam, nenododam, neaprunājam, nedz tam ļaunu slavu ceļam, bet mums būs to aizbildināt, visu labu par to runāt un visas lietas par labu griezt.

106. Ko Dievs sargā ar astoto bausli?

Ar astoto bausli Dievs sargā mūsu tuvākā godu un slavu.

107. Ko Dievs aizliedz astotajā bauslī?

Dievs mums aizliedz teikt ko ļaunu par mūsu tuvāko, ja tas nenotiek pēc Dieva pavēles un pienākuma.

108. Kas ir nepatiesa liecība?

Nepatiesa liecība ir visas mūsu ļaunās sirds domas un runas par mūsu tuvāko, kas varētu kaitēt viņa godam un slavai. Pie tādiem grēkiem pieder:

1. Tiesai vai ierēdņiem nodoti melīgi apvainojumi, iesniegumi, liecības un aizstāvēšana, kā arī netaisns spriedums.

Nepatiesi liecinieki:

Nepatiess liecinieks nepaliks nesodīts, un, kas nekautrīgi stāsta saltus melus, neizbēgs sodam. [Sal.pam.19:5]

_Lasi Ap.d.6:11: viltīgi liecinieki uzstājas pret Stefanu.

Netaisns apsūdzētājs; Lasi Mt.27:12 un Jņ.18:29-30.

Netaisna likumdošana un netaisnas lietas aizstāvēšana

Bēdas tiem, kas izdod netaisnus un viltīgus likumus, un rakstu pratējiem, kas liek izsludināt savos rakstītos lēmumos kaitīgus tiesiskus noteikumus, lai grozītu tiesu nabagiem un laupītu tiesības manas tautas cietējiem, izmantojot atraitnes un izvazājot bāreņu mantu! [Jes.10:1-2]

Netaisni soģi:

Kas bezdievi attaisno un taisno nosoda, ir abi negantnieki tā Kunga acīs. [Sal.pam.17:15]

Tad Pilāts nosprieda izpildīt viņu vēlēšanos. [Lk.23:24]

2. Kad runājam par savu tuvāko viltu un meliem, izgaismojam lietu citādāk, nekā tā ir patiesībā, un noklusējam īstenību [tenkošana un apmelošana].

Tāpēc atmetiet melus un runājiet patiesību ikviens ar savu tuvāko, jo mēs savā starpā esam locekļi. [Ef.4:25]

Jūs esat no sava tēva - velna, un jums gribas piepildīt sava tēva kārtības. Viņš no paša sākuma ir bijis slepkava un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā. Melus runādams, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un melu tēvs. [Jņ.8:44]

_Lasi 2. Ķēn. 5:19-27: Gehaza meli.

3. Kad izpaužam sava tuvākā noslēpumu.

Mēlnesis negribot pats atklāj, ko viņš slepeni zina; bet, kam uzticama sirds, tas to noslēpj. [Sal.pam.11:13]

4. Kad runājam par savu tuvāko ļaunu citiem cilvēkiem.

Neaprunājiet, brāļi, cits citu; kas savu brāli aprunā vai brāli tiesā, aprunā likumu un tiesā likumu; bet, ja tu likumu tiesā, tad tu neesi likuma darītājs, bet soģis. [Jēk.4:11]

Netiesājiet, tad jūs netapsit tiesāti; nepazudiniet, tad jūs netapsit pazudināti; piedodiet, tad jums taps piedots. [Lk.6:37]

5. Kad savā sirdī domājam ļaunu par savu tuvāko.

“Un lai neviens nedomā savā sirdī neko ļaunu pret savu tuvāko, un nemīliet nepareizus zvērestus, jo visu to Es ienīstu!” - saka tas Kungs. [Cak.8:17]

109. Kā astotais bauslis ir jāpielieto praktiski?

Astotais bauslis un tiesības ir jāpielieto tā, lai tie netiktu izmantoti pret nevainīgiem. Tātad patiesības slēpšana, piemēram, tēvijas ienaidnieku vai citu ļaundaru atvairīšanai, nav melošanas grēks, bet to mums pieprasa īsta tuvākā mīlestība. Tāpat arī mūsu pienākums ir paziņot, ja mēs esam uzzinājuši par kādu ļaunu nodomu. Varas iestādēm, vecākiem un citiem savu iespēju robežās ir tiesības un pienākums brīdināt, tiesāt un sodīt pārkāpējus.

“Neaprunājiet, brāļi, cits citu. ” [Jēk.4:11]

_Lasi Jo. 2:4-5 un Ebr.11:31: Rahaba neteica patiesību Israēla ienaidniekiem; 1.Sam.20:12-13: Jonatāns apsolīja pastāstīt Dāvidam ļaunos nodomus; Ap.d.23:12-16: Pāvila māsas dēls paziņoja Pāvilam par jūdu nodomāto slepkavību.

110. Kā mums pienākas runāt par savu tuvāko?

Dievs vēlas, lai mēs vienmēr runājam par savu tuvāko, neliekuļojot un domājot par viņa labumu.

Jūsu mīlestība lai ir neliekuļota. Nīstiet to, kas ļauns, pieķerieties tam, kas labs. [Rom.12:9]

Jūsu runa lai aizvien ir tīkama, ar sāli satīta, lai jūs zinātu, kā ikvienam atbildēt. [Kol.4:6]

Tas notiek, ja mēs

1. Aizstāvam savu tuvāko pret meliem, tenkām, kā arī pret nepatiesiem vai pārspīlētiem apvainojumiem.

Atdari savu muti par labu tiem, kas paši ir it kā mēmi un savā labā runāt nespēj, un visu to lietas labā, kas ir atstāti! Atdari savu muti, spried taisnu tiesu un atrieb nelaimīgos un nabagus! [Sal.pam.31:8-9]

Luters: “Ja tu satiec plāpu, kas tenko un nopaļā otru, tad saki viņam tieši pretī tā, ka viņš nosarkst. Tā daudzi mācās turēt mēli aiz zobiem, kas citādi varētu novest kādu nabaga cilvēku nelabā slavā, no kā viņam būs grūti atbrīvoties. Godu un labu slavu, lūk, ir viegli atņemt, bet ne tik viegli tos atgūt.”

2. Stāstām un pateicamies ar neliekuļotu prātu par sava tuvākā patiesi labajām īpašībām un darbiem.

Un Jonatāns runāja labu par Dāvidu, sarunādamies ar savu tēvu Saulu, un viņš tam sacīja: “Lai ķēniņš tik ļoti neapgrēkojas pret savu kalpu Dāvidu, viņš nav pret tevi grēkojis, bet viņa lielie veikumi ir ļoti lielā mērā nākuši tev par labu.” [1.Sam.19:4]

3. Ne mazākā mērā neticam ļaunām runām par savu tuvāko, bet cenšamies to saprast pēc iespējas labāk. Mēs piesedzam viņa vājības un kļūdas, aizlūdzam par to, ceram, ka viņš labosies, un paši vienmēr runājam patiesību.

Labā un mierīga sirds ir miesas dzīvība, bet ātrs un kaislīgs prāts ir kā puveši kaulos. [Sal.pam.14:30]

Tad nu topiet sapratīgi un skaidrā prātā, lai jūs varētu Dievu lūgt. Par visām lietām lai jums būtu sirsnīga mīlestība citam pret citu, jo mīlestība apklāj grēku daudzumu. [1.Pēt.4:8]

Tā apklāj visu, tā tic visu, tā cer visu, tā panes [1.Kor.13:7]

Luters: “Sevišķi teicams un cēls ir tāds dabas dotums, ja kāds spēj visu, ko viņš dzird runājam par savu tuvāko - ja vien tas nav patiesi ļauns -, izskaidrot un griezt par labu vai vismaz atstāt netiesātu, tātad darīt pavisam pretēji tām ļaunajām mēlēm, kas visiem spēkiem cenšas atrast ko nosodāmu savā tuvākajā, lai celtu tam neslavu.”

Lasi Jēk.3:5-8: mēs ar savu mēli varam izteikt lielu lāstu vai lielu svētību.

Devītais un desmitais baušlis

Tevis nebūs iekārot sava tuvāka namu. *Kas tas ir?* Mums būs Dievu būties un mīlēt, ka ar viltu pēc sava tuvāka mantas vai nama netvarstām, nedz ar taisnības iemesliem pēc tā tiecamies, bet tam labprāt palīdzam, ka viņš to var paturēt.

Tevis nebūs iekārot sava tuvāka sievu, kalpu, kalponi, lopu, nedz ko citu, kas tam pieder. *Kas tas ir?* Mums būs Dievu būties un mīlēt, ka savam tuvākam ne sievu, ne saimi, ne lopus neatraujam, neatviļam, nedz novēršam, bet par to gādājam, lai tie paliek un dara, kas tiem pienākas.

111. Ko Dievs sargā ar devīto un desmito bausli?

Ar devīto un desmito bausli Dievs sargā to labklājību un dzīves apstākļus, kas pēc Dieva kārtības mūsu tuvākajam ir šajā dzīvē.

112. Ko Dievs aizliedz šajos baušļos?

Dievs aizliedz mums būt neapmierinātiem ar to, ko Viņš mums ir devis un kādus pienākumus uzlicis pildīt. Turklāt Viņš aizliedz mums iekārot to, kas pēc Viņa prāta mums nepienākas un ko, nepārkāpjot šos baušļus, mēs nevaram iegūt.

Jo mēs nenieka neesam pasaulē ienesuši, tāpēc arī nenieka nevaram iznest; bet, kad mums ir barība un apģērbs, tad ar to mēs pietiksim. Bet, kas grib tapt bagāts, krīt kārdinājumā un valgā un daudzās bezprātīgās un kaitīgās iegribās, kas gāž cilvēkus postā un pazušanā. [1.Tim.6:7-9]

113. Kas ir iekāre?

Visas tās mūsu iegribas, vēlmes un cerības, ko Dievs mums savā Vārdā aizliedzis, ir iekāre. Tie jau savā būtībā ir grēki, kas mūs ved pazušanā, kaut arī mēs tos nemaz neīstenotu. Taču visam, ko Dievs nav aizliedzis, ir izvēles brīvība.

Jo miesas tieksmes ir pret garu. [Gal.5:17]

Kas nu no tā izriet? Vai pati bauslība ir grēks? Nekādā ziņā ne! Bet to gan varu teikt: es nebūtu pazinis grēka, ja nebūtu bijis bauslības, jo es nebūtu zinājis, kas ir iekāre, ja bauslība nesacītu: tev nebūs iekārot! [Rom.7:7]

Bet katru kārdina viņa paša kārība, to vilinādama un valdzinādama. Pēc tam kārība, kad tā ieņēmusies, dzemdē grēku, bet grēks padarīts dzemdē nāvi. [Jēk.1:14-15]

114. Kādu lietu iekārošanu Dievs šajos baušļos aizliedz?

Dievs mums aizliedz:

1. Iekārot sava tuvāka mantojumu vai citu kādu dzīves labumu, apkrāpjot to vai ar viltību.

Lasi 1.Moz.31:7: Lābans pieviļ Jēkabu; 1. Ķēn. 21: Ahabs un Izebele atņēma it kā likumīgi Nabota vīna dārzu un Mt.23:14: farizeji atņēma atraitņu mantu.

2. Pievilināt, sakūdīt vai piespiest tuvākā laulāto draugu vai darbinieku atstāt viņu un nākt pie mums vai arī pārņemt savā rīcībā kādu citu tuvākā labumu vai privilēģiju.

Lasi 2.Sam.11:1-4: Dāvids pavedināja Batsebu un 2.Sam.1 5:1-6: Absaloms novērsa tautas sirdis no Dāvida.

3. Apskaust un iekārot tuvākā īpašumu.

Un viņš tiem sacīja: “Uzmanait un sargaities no mantkārbas, jo neviens nedzīvo no tā, ka viņam ir daudz mantas.” [Lk.12:15]

Luters: “Tātad Šis bauslis norāda īpaši uz skaudību un riebīgu mantkāri, lai Dievs izravētu tās pirmsakni, no kā izriet viss ļaunums, ar ko kaitējam savam tuvākajam.”

Apspriest, kāds otra labums un dzīves apstākļi tiek iekāroti šajā laikā.

115. Kādu prasību Dievs mums ir devis šajos baušļos?

Dievs mums licis apmierināties ar tiem dzīves apstākļiem, kādos Viņš ir licis mums dzīvot. Dievs vēlas, lai mēs uzticīgi palīdzam saviem tuvākajiem un lai mēs katram noteicam palikt tajā vietā un tajos apstākļos, kādos Dievs tos nolīcis.

Patiesi, lielu ieguvumu dod dievbijība ar pieticību. [1.Tim.6:6]

Kas vismazākā lietā ir uzticams, tas arī lielās lietās ir uzticams, un, kas vismazākā lietā ir netaisns, tas arī lielās lietās ir netaisns. [Lk.16:10]

Un viņa kungs sacīja tam: Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava kunga priekā! [Mt.25:21]

Neraudzīdamies katrs uz savām, bet arī uz citu vajadzībām. [Fil.2:4]

Lasi 1: Moz.39: Jāzepe pieprasa Potifara sievai būt uzticīgai savam vīram un Filemona vēstuli: Pāvils atdeva izbēgušo vergu viņa saimniekam.

Pārdomā, vai ir atļauts mainīt darbavietu un uzlabot sliktus dzīves apstākļus. Apspriediet, vai ir pareizi, ja darba devējs atlaiž savus bijušos uzticīgos strādniekus un pieņem citus viņu vietā.

116. Kādai sirdij mums ir jābūt, vadoties pēc Dieva Vārda?

Mums ir jābūt šķīstai sirdij - tā, lai mums būtu tikai tīra, svēta griba un vēlēšanās darīt visu to, ko Dievs no mums sagaida.

Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs. [Mt.5:8]

“Topiet svēti, tāpēc ka Es, tas Kungs, jūsu Dievs, esmu svēts!” [3.Moz.19:2]

Cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet tas Kungs uzlūko sirdi. [1.Sam.16:7]

Skatājties uz putniem gaisā.” [Mt.6:26]

Baušļu beigu vārdi

*Ko Dievs saka ar visiem šiem baušļiem? Viņš saka tā: **Es, tavs Kungs un Dievs, esmu dedzīgs Dievs, kas pie tiem, kas mani ienīst, piemeklē bērnus par tēvu grēkiem līdz trešajam un ceturtajam augumam; bet pie tiem, kas mani mīl un manus baušļus tur, es daru labu līdz tūkstošajam augumam.** Kas tas ir? Dievs biedina sodīt visus, kas šos baušļus pārkāpj; tāpēc mums visiem būs bīties no Viņa dusmības un nebūs grēkot pret šiem baušļiem. Turpretim Viņš apsola žēlastību un visu labu tiem, kas šos baušļus tur, tāpēc mums arī būs Viņu mīlēt, uz Viņu paļauties un labprāt darīt pēc Viņa baušļiem.*

117. Ko Dievs vēlas mums teikt ar vārdiem: “Es, tavs Kungs un Dievs”?

Ar šiem vārdiem Dievs vēlas mums darīt zināmu, ka Viņam ir pilnīgas tiesības dot mums baušļus un pieprasīt no mums to ievērošanu jeb paklausību.

Uzmanieties, lai jūs rīkotos tā, kā tas Kungs, jūsu Dievs, jums ir pavēlējis, un neatkāpieties nedz pa labi, nedz pa kreisi! [5.Moz.5:32]

118. Ko Dievs piekodina mums ar vārdiem: “Es esmu taisnīgs Dievs”?

Ar šiem vārdiem Dievs piekodina mums katram, ka Viņš vērīgi seko baušļu turēšanai un neapšaubāmi soda to pārkāpējus, bet apbalvo to turētājus.

Viens ir likumdevējs un soģis, kas var glābt un pazudināt; bet kas tu tāds esi, ka tu tiesā savu tuvāku?
[Jēk.4:12]

119. Kas draud katram, kurš ienīst Dievu un pārdroši pārkāpj Viņa baušļus?

Katram, kurš ienīst Dievu un nekaunīgi pārkāpj Dieva baušļus, draud Viņa neizbēgamais sods. Šis sods ir Dieva dusmība un neapžēlošana, laicīgā nāve un mūžīgā pazudināšana.

“Nolādēts, kas netur šīs bauslības vārdus un kas tos neizpilda!” - Un visa tauta lai saka: “Āmen!”
[5.Moz.27:26]

Tā tad grēka alga ir nāve, bet Dieva balva ir mūžīga dzīve Kristū Jēzū, mūsu Kungā. [Rom.6:23]

Lasi 1.Moz.6:7: ūdensplūdi, 1.Moz.19:1-19: Sodomas un Gomoras posts un Lk.19:43-44: Jeruzalemes izpostīšana.

Lasi, ko Bībele saka par mūžīgo pazudināšanu jeb elli: Mt.8:12; 11:16-24; 13:49-50; 25:41; Mk.9:43-44; Lk.16:23-24; Rom.2:9.

Luters: “Tieši par tiem Dievs runā, kad Viņš saka: ‘kuri mani ienīst’, citiem vārdiem, kuri paliek savā lepnajā stūrgalvībā.”

120. Pār kuriem nāks Dieva sods?

Dieva sods nāks pār katru neatgriezušos un neticīgo grēka darītāju, ikvienam par saviem paša grēkiem.

Tēviem nav jātiek nonāvētiem dēlu dēļ, un dēliem nebūs tikt nokautiem tēvu dēļ, bet ikviens pats lai mirst par saviem grēkiem! [5.Moz.24:16]

121. Kā Dieva sods skar arī pēcnācējus?

Dievs dara zināmu, ka Viņa taisnīgais sods par vecāku bezdievību turpinās vairākās paaudzēs, arī viņu bērniem, ja tie, līdzīgi saviem vecākiem, ienīst Dievu un dzīvo neticībā un bezdievībā.

Un jūsu pārpalicēji savu grēku dēļ izplēnēs savu ienaidnieku zemēs, un arī savu tēvu grēku dēļ tiem kopīgi ir jāiznīkst. [3.Moz.26:39]

Lasi 1.Moz.9:25: Chams izteica lāstu savam bezdievīgajam dēlam Kānaānam un viņa pēctečiem un Mt.27:25: jūdi izteica lāstu saviem neticīgajiem pēctečiem.

Arī dievbijīgie bērni tieši var ciest par savu bezdievīgo vecāku grēkiem. Tomēr tas nav viņiem par sodu, bet ir laba tēvišķa pārmācība, kas viņiem pašiem galā nāk par labu.

Un mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu, tāpēc ka tie pēc viņa mūžīga nodoma ir aicināti. [Rom.8:28]

Lasi 1.Sam.15:26-28; 16:1: Jonatāns [Saula dēls, 1.Sam.19:4] zaudēja ķēniņa godu sava tēva Saula bezdievības dēļ, lai gan viņš pats dzīvoja Dieva žēlastībā.

122. Kāds ir Dieva bargā drauda mērķis?

Dieva bargā drauda mērķis ir, lai mēs katru reizi, grasīdamies izdarīt grēku, bīstamies Dieva taisnās dusmas un atturamies no grēka. *Katrs koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī. [Mt.7:19]*

123. Ko Dievs sola tiem, kas Viņu mīl un tur Viņa baušļus?

Dievs sola laicīgajā dzīvē un mūžībā bagātu svētību, apbalvojot visus, kas Viņu mīl un tur Viņa baušļus.

Viņš [Jēzus] tam sacīja: "Tu pareizi esi atbildējis; dari [Lk.10:28]

Jo miesas vingrināšana maz ko der, bet dievbijība der visās lietās, jo tai ir tagadējās un nākamās dzīves apsolījums. [1.Tim.4:8]

124. Kā Dievs īsteno savu solījumu?

Dievs īsteno savu solījumu tiem, kas izsūdz savus grēkus un paļaujas uz Kristus žēlastību, kā arī vēlas pildīt Viņa baušļus kā ticības mācība, tā arī dzīvē. Mīlēt Dievu mēs varam tikai tad, ja ticam uz Jēzu. Tad Dievs dod savu svētību vienīgi no savas žēlastības, nevis ticīgo darbu dēļ, jo viņu paklausība Dievam arī nav absolūta, tā ir nepilnīga.

Bet bez ticības nevar [Dievam] patikt. [Ebr.11:6]

Bet Tā Kunga žēlastība paliek mūžīgi mūžam dzīva tajos, kas Viņu bīstas, un Viņa taisnība uz bērnu bērniem. Tajos, kas Viņa derību sargā, neaizmirst Viņa baušļus un cenšas tos pildīt. [Ps.103:17-18]

125. Cik ilgstoša ir Dieva svētība?

Dievs svētī dievbijīgo vecāku ticīgos bērnus līdz tūkstošai paaudzei, tas ir, līdz bezgalībai.

Un viņa žēlastība paliek uz radu radiem pie tiem, kas viņu bīstas. [Lk.1:50]

Lasi 1.Moz.15:5-6: Dievs svētīja israēļus Ābrama dēļ. Pārdomā, kādu svētību tu esi guvis, pateicoties saviem ticīgajiem vecākiem vai vecvecākiem.

126. Kāds ir Dieva žēlsirdīgā apsolījuma mērķis?

Dieva žēlsirdīgais apsolījums un neizsakāmā labsirdība pamudina mūs mīlēt Dievu, paļauties uz Viņu un labprāt turēt Viņa baušļus.

Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam viņa baušļus, un viņa baušļi nav grūti. [1.Jņ.5:3]

127. Ar kuru bausli ir saistīti galavārdi?

Baušļu galavārdi ir saistīti ar pirmo bausli, kas savā būtībā satur arī visus citus baušļus. Galavārdi pauž, ka Dieva baušļus spēj pildīt tikai tāda sirds, kas pāri visam citam bīstas un mīl Dievu un paļaujas vienīgi uz Viņu.

PAR DIEVA BAUŠĻU NOZĪMI UN LIETOŠANU

128. Kādā veidā Dievs vēlas, lai mēs pildām Viņa baušļus?

Dievs pieprasa no mums Viņa baušļu pilnīgu izpildīšanu domās, vārdos un darbos.

Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūsu debesu Tēvs ir pilnīgs. [Mt.5:48]

Jo, kas visu bauslību pildītu, bet grēkotu pret vienu bausli, tas ir noziedzies pret visiem. [Jēk.2:10]

129. Vai cilvēks spēj pildīt Dieva baušļus?

Pēc grēkā krišanas neviena cilvēks vairs nespēj pildīt Dieva baušļus tā, kā to vēlas Dievs. Neticīgs cilvēks tos nepilda it nemaz, un arī ticīga cilvēka paklausība Dievam ir ļoti nepilnīga. Kristus ir vienīgais, kurš ir izpildījis Dieva baušļus.

Jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības. [Rom.3:23]

Tā mēs visi esam palikuši kā nešķīsti, un visa mūsu taisnība ir kā sārņains tērps. Mēs novīstām kā lapas, un mūsu grēki mūs aizrauj kā vējš. [Jes.64:6]

Un neej tiesā ar savu kalpu, jo Tavā priekšā nav neviena taisna dzīvajo vidū. [Ps.143:2]

130. Kāds nevar būt bauslības mērķis?

Dieva bauslības mērķis nav mūžīgās svētlaimības iemantošana cilvēkiem, kas to pilda.

Bet ir skaidrs, ka ar bauslību neviens netop taisnots Dieva priekšā, jo "ticībā taisnais dzīvos". [Gal.3:11]

131. Kāds tad ir Dieva bauslības mērķis un uzdevums?

Dieva bauslības mērķi un uzdevumi ir trīs sekojošie:

1. No bauslības izrietošie brīdinājumi un sodi daļēji aizkavē smagu grēku ielaušanos cilvēka dzīvē. Tā bauslība uztur pasaulē ārēju disciplīnu, kārtību un morāli, kā arī sasaista ārējo ļaunumu. Bauslība ir važas. To saucam par bauslības pirmo pielietojumu.

Atzīstot, ka bauslība nav dota taisnam, bet netaisniem un nepaklausīgiem, bezdievīgiem un grēciniekiem, negantiem un nesvētiem, tēva un mātes slepkavām, cilvēku kāvējiem. [1.Tim.1:9]

2. Bauslība mūs māca apzināt un izprast savus grēkus Dieva priekšā. Bauslība ir spogulis. Tas ir bauslības galvenais uzdevums. To saucam par bauslības otro pielietojumu.

Jo ar bauslības darbiem neviens cilvēks nevar kļūt taisns Viņa priekšā. Jo bauslība dod - grēka atziņu. [Rom.3:20]

Kas nu no tā izriet? Vai pati bauslība ir grēks? Nekādā ziņā ne! Bet to gan varu teikt: es nebūtu pazinis grēka, ja nebūtu bijis bauslības, jo es nebūtu zinājis, kas ir iekāre, ja bauslība nesacītu: tev nebūs iekārot! [Rom.7:7]

Tā tad bauslība ir līdz Kristum bijusi mūsu audzinātāja, lai mēs ticībā kļūtu taisnoti. [Gal.3:24]

3. Kristum ticošajiem bauslība norāda, kādi ir Dieva noteiktie cilvēka dzīves pienākumi, pēc kuriem vadoties mums ir jādzīvo. Bauslība ir noteikums. To saucam par bauslības trešo pielietojumu.

Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem. [Ps.119:105]

Vai tad nu ar šo ticību atceļam Dieva likumu? Nekādā ziņā ne, mēs - Dieva likumu nostiprinām. [Rom.3:31]

Luters māca bauslības trešo pielietojumu jau Maza Katehisma izskaidrojumos, jo viņš ir rakstījis tos arī tādēļ, lai "mēs kā Dieva bērni dzīvotu svēti pēc Dieva Vārda". [Skati pirmās lūgšanas izskaidrojumu.]

PAR GRĒKU

132. Kas ir grēks?

Katra Dieva baušļa pārkāpšana ir grēks.

Katrs, kas dara grēku, dara arī netaisnību; grēks ir netaisnība. [1.Jņ.3:4]

Bībelē grēks ir nosaukts arī par nepaklausību [Rom.5:19], par noziegumu un pārkāpumu [2.Moz.34:7; 2.Kor.5:19] un par netaisnību [Rom.6:13].

133. Kā grēks ienāca pasaulē?

Grēks ienāca pasaulē caur sātanu, kura pirmais atkrita no Dieva. Grēks ienāca arī caur cilvēku, kurš, sātana savaldzināts, labprātīgi piekrita grēkot.

Jūs esat no sava tēva - velna, un jums gribas piepildīt sava tēva kārības. Viņš no paša sākuma ir bijis slepkava un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā. Melus runādams, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un melu tēvs. [Jņ.8:44]

Kas dara grēku, ir no velna, jo velns grēko no sākuma. Tamdēļ Dieva Dēls atnācis, lai viņš iznīcinātu velna darbus. [1.Jņ.3:8]

Tātad: kā viena cilvēka vainas dēļ pasaulē ienācis grēks un ar grēku - nāve, un tādā kārtā visu cilvēku dzīvē ienākusi nāve, jo visi viņi ir grēkojuši. [Rom.5:12]

Lasi 1.Moz.3:1-7: grēkā krišana.

134. Kādās divas daļās varam iedalīt grēku?

Grēku varam iedalīt iedzimtajā grēkā un grēka darbos - par katru no tiem Bībelē tiek runāts.

“Pēc savas dabas būdami Dieva dusmības bērni....” [Ef.2:3]

135. Kas ir iedzimtais grēks?

Iedzimtais grēks ir garīgi pilnīgi samaitāta cilvēka daba, ko esam iemantojuši caur saviem vecākiem no Ādama. Iedzimtā grēka iespaidā cilvēks ir zaudējis to taisnīgumu, ko Dievs tam deva radīšanā. Cilvēks vairs patiesi nebīstas un nemīl Dievu, kā arī nepaļaujas vienīgi uz Viņu. Cilvēks ir garīgi miris un akls, naidīgs pret Dievu un pilns ļaunuma.

Kas no miesas dzimis, ir miesa, un, kas no Gara dzimis, [Jņ.3:6]

Jo es zinu, ka manī, tas ir, manā dabīgajā miesā, nemīt nekas labs. Labu gribēt man ir dots, bet labu darīt ne. [Rom.7:18]

Jo miesas tieksme ir naidā ar Dievu: tā neklausā Dieva likumam, jo tā to nespēj. [Rom.8:7]

_ Bībelē ar vārdu “miesa” cilvēku apzīmē tad, ja ar to saprot cilvēku, kāds tas pēc savas dabas tiek radīts un piedzimst, tas ir, pirmatnējā grēka skarts, bez Svētā Gara [vecais cilvēks vai “vecais Ādams”].

Redzi, vainas apziņā es esmu dzemdināts, un grēkos māte mani ir ieņēmusi. [Ps.51:7]

Cilvēka sirds prāts ir ļauns no mazām dienām. [1.Moz.8:2]

Kad nu Dievs redzēja, ka cilvēku ļaunums augtin auga zemes virsū un ka viņu sirdsprāts un tieksmes ik dienas vērsās uz ļaunu. [1.Moz6:5]

Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva [1.Kor.2:14] gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams.

Arī jūs bijāt miruši savos pārkāpumos un grēkos. [Ef.2:1]

136. Kādā stāvoklī cilvēks ir iedzimtā grēka dēļ?

Iedzimtā grēka dēļ cilvēks Dieva priekšā ir nelietīgs, pelnījis sodu un pazudināšanu. Lai viņš varētu tikt glābts, tam jāpiedzimst no jauna caur kristību un ticību.

Kopā ar tiem arī mēs visi reiz dzīvojām savas miesas kārībās, izpildīdami miesas un miesas prāta iegribas, pēc savas dabas būdami Dieva dusmības bērni kā visi pārējie. [Ef.2:3]

Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi es tev saku, ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā! Kas no miesas dzimis, ir miesa, un, kas no Gara dzimis, ir gars.” [Jņ.3:5-6]

No Luterisko Apliecību grāmatas: “Visi cilvēki, kas pēc Ādama grēkā krišanas dzimst dabiskā ceļā, tiek ieņemti un piedzimst grēkā.

Cītiem vārdiem sakot, no mātes miesām tie ir pilni ļaunu kārību un tieksmju. Viņiem no dabas nepiemīt ne patiesa dievbijība, ne patiesa ticība Dievam.

Šī iedzimtā slimība ir patiess grēks un pakļauj pazudināšanai un Dieva mūžīgajām dusmām visus tos, kuri nepiedzimst par jaunu no augšienes.” [Augsburgas apliecība 2.]

137. Kas ir grēka darbi?

Iedzimtā grēka samaitāts cilvēks pārkāpj Dieva baušļus domās, vārdos un darbos. Tādus grēkus sauc par grēka darbiem. Pie tiem pieder arī darbi, kas tiek atstāti nedarīti, lai gan Dieva Vārds pavēl tos pildīt.

Nelabs koks nevar nest labus augļus. [Mt.7:17]

Tad nu, kas zina labu darīt un to nedara, tam tas ir par grēku. [Jēk.4:17]

Grēka darbus savukārt var iedalīt dažādas grupās. Piemēram: apzināti darīti grēki un neapzināti darīti grēki, tīšām darīti grēki un vājībā darīti grēki, piedalīšanās citu darītos grēkos [1.Tim.5:22; 2.Jņ.11], rupji, atklāti grēki un tādi netaisnības grēki, kas brēc pēc Dieva soda no debesīm. Tāda ir, starp citu, bezdievība [1.Moz.18:20], slepkavība [1.Moz.4:10; Atkl.6:9-10], kā arī svešinieku, atraitņu, bāreņu, nabagu un vispār bezpajumtnieku apspiešana [2.Moz.3:7-9; 22:21-24; Mal.3:5; Jēk.5:4] un arī mātes miesās esošo bērnu iznīcināšana [Am. 1:13].

138. Kas ir grēks pret Svēto Garu?

Grēks pret Svēto Garu no visiem citiem grēkiem atšķiras ar to, ka par to nav iespējas gūt piedošanu.

Patiesi es jums saku: Visi grēki cilvēku bērniem taps piedoti, ir pat zaimi, ar ko tie Dievu zaimo. Bet, kas Svēto Garu zaimo, tas nemūžam nedabū piedošanu, bet Ir sodāms ar mūžīgu sodību. [Mk.3:28-29]

Šis grēks notiek sekojoši: Svētais Gars apgaismo cilvēku tā, ka cilvēkam savā sirdī jāatzīst dievišķā patiesība par dievišķu, bet cilvēks, tīši pretojoties labajai sirdsapziņai, tomēr aizliedz to, pretojas tam, kā arī zaimo, izsmej un pulgo Svēto Garu. Tāds cilvēks nocietina savu sirdi tā, ka viņš vairs nevar atgriezties no sava grēka. Tāpēc mums ir ļoti jāsarģājas, lai mēs nenostājamies pret patiesību un nezaimojam to, kas ir mūs apgaismojis caur Dieva Vārdu. Grēks pret Svēto Garu netieši aizskar nevis Svētā Gara dievišķo personu, bet Viņa kalpošanu.

Un, kad daudz tūkstošu ļaužu sapulcējās, tā, ka cits citu tikko nesamina, tad Jēzus iesāka sacīt saviem mācekļiem: "Sargaities no farizeju rauga, tas ir, no viņu liekulības." [Lk.12:1]

Ja kāds redz savu brāli darām grēku, kas nav nāves grēks, tas lai lūdz Dievu, un viņš tam dos dzīvību, proti, tādiem, kas nedara nāves grēku. Ir nāves grēks, par to es nesaku, lai lūdz. [1.Jņ.5:16]

Jo ir neiespējami tos, kas reiz apgaismoti un baudījuši Dieva dāvanas, un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki, un baudījuši labo Dieva vārdu un nākamās pasaules spēkus, un krituši, atkal vest pie atgriešanās, jo tie sev Dieva Dēlu sit krustā un liek smieklā. [Ebr.6:4-6]

Lasi Mt.12:22-32: Jēzus brīdinājums farizejiem, kuri nostājās pret skaidru patiesību un zaimoja.

139. Kā mēs varam zināt, ka neesam darījuši šo sevišķo grēku pret Svēto Garu?

Dvēseles nemiera pārņemts cilvēks, bīdamies, ka ir pastrādājis grēku pret Svēto Garu, un norūpējies par to, ka viņš ir šķirts no Dieva žēlastības Jēzū Kristū, tieši nav pastrādājis šo grēku pret Svēto Garu.

Gluži pretēji, viņā ļoti spēcīgi atklājas Svētā Gara ietekme, kas izpaužas cilvēka uztraukumā un rūpēs par savu dvēseles stāvokli un mūžīgo likteni. Viņš dzīvo ticībā, lai gan ir izbailēs. Viņa vājā ticība ir jāstiprina ar Dieva žēlastības Vārdu, jo Kristus ir miris katra cilvēka dēļ un vēlas, lai visi tiktu glābti.

Bet tāds cilvēks, kurš ir darījis šo sevišķo grēku pret Svēto Garu, nebēdā par to. Viņš arī nav norūpējies par savas dvēseles likteni, bet dzīvo augstprātībā, pilns sacelšanās gara, ar nocietinātu sirdi, nepakļāvībā skaidrajam Dieva Vārdam.

140. Kā mums, pakļautiem mantotajam iedzimtajam grēkam, izbēgt no mūžīgas pazudināšanas?

Mums nav nekādas iespējas glābties caur bauslību, tas ir, caur saviem darbiem. Bet Dievs mums ir devis citu vārdu, proti, Evaņģēliju, kurā Viņš ir sludinājis glābšanu, ko mums sagādājis Pestītājs Jēzus Kristus. Šo glābšanu mēs varam iegūt kā dāvanu caur ticību, tādējādi tiekot atsvabināti no grēka lāsta, kļūstot taisnoti un svētlaimīgi. Par to mēs vēl mācīsimies Kātehisma otrajā nodaļā.

Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija: tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic: jūdam visupirms un arī grieķim. [Rom.1:16]

Jo bauslības gals ir Kristus; viņā iegūst taisnību ikviens, kas tic. [Rom.10:4]

TICĪBAS APLIECĪBA

141. Kādu ticības apliecību satur Mazais Katehisms?

Mazais Katehisms satur Apustulisko ticības apliecību. Tā ir visvecākā no kristīgās Baznīcas apliecībām un izveidojusies jau apustuļu laikā, kad tā tika pielietota kā kristības apliecība, Tanī trīs ticības gabalos mums tiek mācīti tie Dieva lielie darbi, kurus Viņš ir jau veicis, vai tie, kurus Viņš vēl joprojām veic, vai arī vēl priekš mums, cilvēkiem, veiks. Ticības apliecība nav bauslība, bet gluži cits Dieva Vārds, proti, evaņģēlijs.

142. Kas ir evaņģēlijs?

Evaņģēlijs ir laba un mūs glābjoša prieka vēsts par Dieva Žēlastību Jēzū Kristū.

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. [Jņ.3:16]

Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija: tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic: jūdam visupirms un arī grieķim. [Rom.1:16]

143. Kāda ir bauslības un evaņģēlija atšķirība?

Dieva Vārdā ir divas pretējas mācības vai vēstis, proti, bauslība un evaņģēlijs. Mūsu garīgā dzīve kļūst daudz vienkāršāka, ja savās sirdīs protam atšķirt šīs divas mācības. Tādēļ mums ir skaidri jāpazīst šīs atšķirības.

1. Bauslība māca, kas mums ir jādara un kas nav jādara.

Evaņģēlijs savukārt māca, ko Dievs ir darījis un dara mūsu pestīšanas labad.

2. Bauslība uzrāda mūsu grēkus un Dieva dusmas to dēļ,

Evaņģēlijs parāda mums Dieva lielo žēlastību Kristū Jēzū, kas mūs ir atbrīvojis no mūsu grēkiem.

3. Bauslība pieprasa, brīdina un nosoda.

Evaņģēlijs apsola, piedāvā un dāvina mums grēku piedošanu, dzīvību un pestīšanu.

4. Bauslība liek cilvēkam apzināties, ka grēks viņa ir dzīvs, ka tas ir liels un smags, tādējādi bauslība nonāvē grēcinieku.

Es kādreiz dzīvoju bez bauslības, bet, kad nāca bauslis, grēks kļuva dzīvs, bet es - nomiru. Tā izrādījās, ka bauslis, kam vajadzēja nest dzīvību, man atnesa nāvi. [Rom.7:9-10]

Evaņģēlijs nomazgā visus grēkus un ar savu mierinājumu grēcinieka sirdī rada ticību un pateicību Dieva žēlastībai, tādējādi garīgi atdzīvina grēcinieku.

Kas mūs darījis spējīgus kalpot jaunajai derībai, ne burtam, bet garam; jo burts [bauslība] nokauj, bet gars [evaņģēlijs] dara dzīvu. [2.Kor.3:6]

5. Bauslības sludināšana ir vērsta uz grēku apzinātu nožēlošanu.

Evaņģēlijs savukārt mierina tos, kas apzinās savus grēkus.

144. No kā mums ir Dieva atziņa?

Ir divi dievatziņas veidi - dabiskais un pārdabiskais.

145. Kas ir dabas dotās zināšanas par Dievu?

Visiem cilvēkiem ir dabas dotas zināšanas un priekšstats par Dieva esamību, Viņa īpašībām un svēto gribu.

Šīs zināšanas rodas un pastāv tādējādi, ka cilvēks skata Dieva radīšanas darbus un vēro, kā Dievs brīnišķīgi pārvalda visu radīto, vada atsevišķi tautu un visas cilvēces likteņus. Turklāt katram cilvēkam ir sirdsapziņas balss, kas apliecina cilvēka atbildību Dieva priekšā.

Tādējādi cilvēkam piemīt dabas dotas zināšanas par Dievu. Uz to pamata tomēr neviens nespēj just vajadzību pēc Kristus evaņģēlija un nevar tikt pestīts; cilvēks paliek mokošās sirdsapziņas varā, jo tas nedzird un netic evaņģēlijam.

Jo katru namu kāds cēlējs uzceļ, bet, kas visu ir uzcēlis, ir Dievs. [Ebr.3:4]

Debesis daudzina Dieva godu, un izplatījums izteic Viņa roku darbu. [Ps.19:2]

Jo, ko par Dievu var zināt, tas viņiem nav apslēpts: Dievs pats viņiem to atklājis. Viņa neredzamās īpašības, tiklab viņa mūžīgā vara, kā viņa dievišķība, kopš pasaules radīšanas gara acīm saskatāmas viņa darbos; tāpēc viņiem nav ar ko aizbildināties. [Rom.1:19-20]

Jo ar to viņi pierāda, ka likuma prasība ierakstīta viņu sirdīs. To pašu apliecina viņu sirdsapziņa un viņu domu spriedumi, kas cits citu vai nu apsūdz, vai attaisno. [Rom.2:15]

“Kas pagājušajos laikos visiem pagāniem ļāvis iet savus ceļus; jebšu viņš sevi nav pametis neapliecinātu, labu darīdams, no debess jums dodams lietu un auglīgus laikus, mūsu sirdis pildīdams ar barību un prieku.” [Ap.d.14:16-17]

146. Kas ir Dieva pārdabiskā atziņa?

Dievs Savā Vārdā mūsu pestīšanas labad ir devis skaidras un pilnīgi pietiekamas zināšanas par sevi. Tādējādi cilvēkam ir dots pārdabiskais Dieva atziņas veids. Vienīgi caur Savu Vārdu Dievs sludina mums savu žēlastību Kristū, atbrīvojot mūs no mokošās sirdsapziņas. Tā mēs mācāmies pareizi pazīt Dievu, glābjoties caur ticību uz Kristu.

Jūs, kas esat atdzimuši ne no iznīcīgas sēklas, bet neiznīcīgas, no dzīvā un paliekamā Dieva vārda. 1. [Pēt.1:23]

Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko tu esi sūtījis, Jēzu Kristu. [Jņ.17:3]

Bībele neatbild uz visiem mūsu jautājumiem, bet tajā ir viss, kas jāzina mūsu pašu glābšanas dēļ.

147. Kāds ir Dievs?

Dievs ir bezgalīgs un nemainīgs gars, kuram nav miesa kā mums.

Dievs ir Gars. [Jņ.4:24]

Liels ir tas Kungs un augsti teicams, neizdibināma ir Viņa varenība. [Ps.145:3]

“Jo Es esmu tas Kungs, un Es nepārveidojos.” [Mal.3:6]

Dievs ir:

1. Mūžīgs.

Kungs, Tu mums esi bijis par patvērumu uz radu radiem. Pirms kalni radušies, pirms zeme un pasaule radīta, Tu esi no mūžības uz mūžību, ak, Dievs! [Ps.90:2]

2. Visuresošs.

..Viņš nav tālu nevienam no mums. [Ap.d.17:27]

3. Viszinošs un visgudrs.

Dievs., zina visas lietas. [1.Jņ.3:20]

Nē! Viņā mīt gudrība un varens spēks, Viņam ir padoms un saprašana! [Īj.12:13]

4. Visvarens.

“Jo Dievam nekas nav neiespējams.” [Lk.1:37]

5. Svēts.

Tie [serafi] nemitīgi sauca aiz cita šos vārdus: “Svēts, svēts, svēts ir tas Kungs Cebaots! Visa zeme ir pilna Viņa godības!” [Jes.6:3]

6. Patiess.

Dievs nav cilvēks, kas melotu, nedz cilvēka bērns, ka Viņam kaut kas būtu jānožēlo. Vai Viņš ko teiktu un nedarītu, vai Viņš ko sacītu, un tas nekļūtu īstenība? [4.Moz.23:19]

7. Taisns.

Viņš ir klintskalns, pilnīgs ir Viņa darbs, jo visi Viņa ceļi ir pareizi un patiesi; Dievs ir uzticams un bez viltus, Viņš ir taisns un patiess. [5.Moz.32:4]

8. Laipns, cilvēkus mīlošs, žēlsirdīgs un pacietīgs.

Bet, kad atspīdēja Dieva, mūsu glābēja, laipnība un mīlestība uz cilvēkiem, viņš mūs izglāba, nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā. [Tit.3:4-5]

Žēlīgs un žēlsirdīgs ir tas Kungs, pacietīgs un pilns lēnības. [Ps.145:8]

148. Ko Dievs mums vēl darījis zināmu par savu esamību?

Dievs Savā Vārdā par savu esamību darījis zināmu, ka Viņš ir trīsvienīgs, citiem vārdiem sakot - trīs atsevišķas personas vienā dievišķā būtībā. Tas ir Tēvs, Dēls un Svētais Gars.

Klausies, Israēl, tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs! [5.Moz.6:4]

..un ka nav cita Dieva kā viens vienīgs.

Mt.28:19: Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. [1.Kor.8:4]

Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība, un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!
[2.Kor.13:13]

Lasi Mt.3:16-17: Jēzus tiek kristīts, Jes.42:1: Kungs, Kunga kalps, Kunga Gars un 4.Moz.6:24-27: ar Kunga svētību Kunga vārds trīs reizes tiek raidīts uz Dieva tautu.

149. Ko Dievs ir darījis zināmu par dievišķo personu atšķirībām?

Par dievišķo personu atšķirībām Dievs ir darījis zināmas šādas mūžīgas patiesības:

1. Tēvs mūžībā ir dzemdinājis Dēlu.

Ps.2:7: Viņš uz mani sacīja: “Tu esi mans dēls, šodien Es tevi esmu dzemdinājis.”

2. Dēls ir no Tēva mūžībā dzimis.

3. Svētais Gars iziet mūžībā no Tēva un Dēla,

Kad nu nāks Aizstāvis, ko es jums sūtīšu no Tēva, Patiesības Gars, kas iziet no Tēva, tas dos liecību par mani. [Jņ.15:26]

Bet, ka jūs esat bērni, to ir Dievs apliecinājis, sūtīdams sava Dēla garu jūsu sirdīs, kas sauc: Aba - Tēvs!
[Gal.4:6]

150. Ko Dievs ir darījis zināmu par Viņa personu darbiem?

Par Viņa personu darbiem Dievs darījis zināmu:

- Tēvam pieder sevišķi radīšana [pirmais ticības loceklis].

- Dēlam pieder atpestīšana [otrais ticības loceklis].

- Svētajam Garam pieder sevišķi svētīšana [trešais ticības loceklis].

151. Kas ir sakāms par tiem, kuri noliedz Dieva trīsvienību?

Tie, kuri noliedz, ka Dievs ir viens un trīsvienīgs, nav kristieši un nevar tikt glābti.

Katram, kas noliedz Dēlu, nav Tēva, tam, kas apliecina Dēlu, ir arī Tēvs. [1.Jņ.2:23]

Jēzus viņam saka: “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur mani.”
[Jņ.14:6]

152. Ko mēs apliecinām katrā no trijiem ticības locekļiem, sacīdami “es ticu”?

Ticības apliecībā, sacīdami “es ticu”, mēs apliecinām trīs sekojošas

1. Mēs zinām, ko svētā Bībele saka par Dievu.

Bet to, brāļi, es esmu zīmējis uz sevi un uz Apollu, jūsu labad, lai jūs pie mums mācāties nepacelties pār to, kas ir rakstīts, lai jūs viena cilvēka dēļ neuzpūšaties pret citu. [1.Kor.4:6]

2. Mēs uzskatām to savā sirdī par neapšaubāmu patiesību.

Tā tad ticība nāk no sludināšanas, un sludināšana - no Kristus pavēles. [Rom.10:17]

Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu viņa vārdā. [Jņ.20:31]

3. Mēs dzīvojam un mirstam nesatricināmi uzticoties Dievam un Viņai labajiem darbiem.

Tālab es arī ciešu visu šo, bet es nekaunos, jo es zinu, kam es esmu paļāvies, un esmu pārliecināts, ka viņš ir spēcīgs pasargāt man uzticēto mantu Līdz viņai dienai. [2.Tim.1:12]

153. Ko mums vēl atgādina vārdi “es ticu”?

Vārdi “es ticu” mums atgādina vēl to, ka neviens nevar tikt glābts ar otra cilvēka ticību, bet katram pašam ir jātic un jāuzticas Dieva Vārda apsolījumiem.

“Bet taisnais dzīvos savas paļāvīgās ticības dēļ.” [Hab.2:4]

Lasi Mt.25:8-12: līdzība par ģekīgām un gudrām jaunavām.

Pirmais ticības loceklis PAR RADĪŠANU

Es ticu uz Dievu Tēvu, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju. *Kas tas ir? ?* Es ticu, ka Dievs mani radījis ar visām radītām lietām, man devis miesu un dvēseli, acis, ausis un visus locekļus, saprašanu un visus prātus un vēl uztur - turklāt drēbes un kurpes, ēdienu un dzērienu, sētu un māju, sievu un bērnus, laukus, lopus un visādu mantu - ar visu, kas šai miesai un dzīvībai vajadzīgs, bagātīgi un ik dienas mani apgādā, no visām briesmām pasargā un no visa ļauna glābj un glabā; un visu to Viņš dara aiz tīras tēvišķas, dievišķas laipnības un žēlastības, lai gan neesmu to pelnījis un neesmu tā cienīgs. Par visu to man būs Viņam pateikties, Viņu slavēt, Viņam kalpot un paklausīgam būt, Tas ir tiešām tiesa.

154. Kādēļ mēs saucam Dieva pirmo personu par Tēvu?

Dieva pirmo personu par Tēvu mēs saucam tāpēc, ka Viņš ir mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs un arī mūsu patiesais Tēvs.

Tu taču patiesi esi mūsu Tēvs. Ābrahāms nekā nezina par mums, Israēls mūs nepazīst. Tu, Kungs, esi mūsu Tēvs, mūsu Pestītājs: jau no seniem laikiem tas ir tavs vārds. [Jes.63:16]

Bet Jēzus viņai saka: “Neaizskar mani, jo es vēl neesmu aizgājis pie Tēva; bet ej pie maniem brāļiem un saki tiem: Es aizeimu pie sava Tēva un jūsu Tēva, pie sava Dieva un jūsu Dieva,” [Jņ.20:17]

1” ..un tanī pašā vienīgā dievišķā būtņē ir trīs personas, vienādi varenas, vienādi mūžīgas, Dievs Tēvs, Dievs Dēls, Dievs Svētais Gars, un visi Trīs ir viena dievišķā būtne. Ar vārdu “persona” netiek saprasta kāda daļa, nedz īpašība otrā, bet tāda, kas pastāvīga eksistē, tā kā tēvi šo vārdu šinī ziņā ir lietojuši.” [Augsburgas apliecība 1.]

155. Ko mēs apliecinām ar vārdiem - Visvarenais Radītājs?

Ar vārdiem par Visvareno Radītāju mēs apliecinām, ka Dievs Tēvs ar Savu Vārdu ir radījis visu no nekā. Tāpat mēs ticam, ka Dievs ir spējis radīt pasauli tādā veidā un tajā laikā, kā Viņš to Bībelē ir darījis zināmu.

Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. [1.Moz.1:1]

Jo Viņš runāja, un tā notika, Viņš pavēlēja, un viss radās. [Ps.33:9]

Jo ticībā mēs noprotam, ka pasaule ir radīta Dieva vārda spēkā, ka no neredzamā cēlies redzamais. Ebr.11:3:

Lasi 1.Moz.1: pasaules radīšana. Pārdomā, kādas atšķirības ir starp ticību radīšanai un attīstības teorijai [evolūcijai].

156. Ko mēs saprotam ar vārdiem “debess un zeme”?

Ar vārdiem “debess un zeme” mēs saprotam visu to, ko Dievs ir radījis: kā redzamo, tā arī neredzamo.

Viņa radītas visas lietas debesīs un virs zemes, redzamās un neredzamās, gan troņi, gan kundzības, gan valdības, gan varas. Viss ir radīts caur viņu un uz viņu. [Kol.1:16]

157. Kas ir eņģeļi?

Eņģeļi ir Dieva radītas, neredzamas, garīgas būtnes. Tie ir divējādi: labie un kritušie jeb ļaunie eņģeļi.

Eņģeļi ir sūtīti kalpot. [Ebr.1:14]

158. Kādi ir labie eņģeļi?

Labie eņģeļi ir svētas, garīgas būtnes, kurus Dievs jau ir apstiprinājis par mūžīgi svētlaimīgiem. To ir daudz, un viņu spēks ir varens. Tie slavē Dievu un izpilda Viņa pavēles. Eņģeļi bija klāt Kristus pestīšanas darba dažādos posmos, un tie pavada Kristu uz Pastaro Tiesu. Turklāt eņģeļi patiesi kalpo sevišķi ticīgajiem viņu ceļā uz debesīm.

Pielūkojiet, ka jūs nevienu no Šiem mazajiem nenicināt, jo es jums saku: viņu eņģeļi debesīs vienmēr redz mana debesu Tēva vaigu. [Mt.18:1]

No viņa izplūda uguns liesmas, un tūkstošu tūkstoši kalpoja viņam, un desmit tūkstoš reizes desmit tūkstoši stāvēja pakalpot gatavi viņa priekšā, Iesākās tiesa, tiesas locekļi nosēdās un atvēra grāmatas. [Dan.7:10]

Teiciet to Kungu, Viņa eņģeļi, jūs, Viņa stiprie sargi, kas Viņa pavēles pilda, klausīdami Viņa vārda balsi! [Ps.103:20]

Bet, kad Cilvēka Dēls nāks savā godībā un visi eņģeļi līdz ar viņu, tad viņš sēdēs uz sava godības krēsla. [Mt.25:31] Vai tie visi nav kalpotāji gari, izsūtāmi kalpošanai to labā, kam jāamanto pestīšana? [Ebr.1:14]

Bet jūs esat tuvojušies Ciānas kalnam un dzīvā Dieva pilsētai, debesu Jeruzalemei un eņģeļu neskaitāmiem pulkiem, svētku sapulcei. [Ebr.12:22]

Lasi 1.Moz.3:24: ķerubi apsargāja paradīzi, 2. Kĕn. 6:12-17: eņģeļi apsargā Elīsu, Jes.6:1-7: serafi sludina Dieva svētumu, Dan.6:22: eņģeļi apsargā Dāvidu, Lk.2:13-14: eņģeļu lielais pulks Ziemassvētku naktī slavēja Dievu, Lk.16:22: eņģeļi aizveda Lācara dvēseli uz debesīm un Lk.24:4-5: eņģeļi izpaua Jēzus augšāmcelšanos. Atceries, kādā veidā Bībele stāsta par eņģeļu parādīšanos cilvēkiem.

159. Kādi ir ļaunie eņģeļi?

Ļaunie eņģeļi arī ir garīgas būtnes. Dievs radīja viņus sākotnēji par labiem, bet tie krita grēkā, un Dievs noliedza tos uz mūžību. Ļaunie eņģeļi ir viltīgi, spēcīgi un savā ļaunumā izveicīgi. Arī viņu ir daudz. Tie ir Dieva un cilvēka visniknākie ienaidnieki, labā un visa patiesā noliedzēji, kas cenšas samaitāt un izpostīt Dieva darbus. Sevišķi tie grib aizkavēt cilvēku pestīšanu, aizraujot tos sev līdzī mūžīgajā pazušanā. To pārvaldītājs ir velns, ko Bībele sauc par sātanu jeb apsūdzētāju, kārdinātāju, pretinieku un ļaunumu. Ļaunie eņģeļi Bībelē tiek saukti arī par nešķīstiem un ļauniem gariem.

Jo arī eņģeļus, kas apgrēkojās, Dievs nesaudzēja, bet nometa tos pazemes tumšajās bedrēs, lai glabātu sodam. [2.Pēt.2:4]

Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām. Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.[Ef.6:11-12]

Un viņš tam jautāja: “Kāds tev vārds?” Un tas viņam saka: “Vārds man leģions, jo mūsu ir daudz.” [Mk.5:9]

Jūs esat no sava tēva - velna, un jums gribas piepildīt sava tēva kārības. Viņš no paša sākuma ir bijis slepkava un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā. Melus runādams, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un melu tēvs. [Jņ.8:44]

Esiet skaidrā prāta, esiet modrīgi! Jūsu pretinieks - velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt. Tam turieties pretī stipri ticībā, zinādami, ka tās pašas ciešanas ir uzliktas jūsu brāļiem pasaulē. [1.Pēt.5:8-9]

Lasi 1.Moz.3:1-5: velna viltīgā kārdināšana paradīzē, un Mt.4:1-11: Jēzus kārdināšana. Ar kādiem dzīvniekiem Bībelē salīdzināts kārdinātājs?

160. Kas ir augstākā no Dieva radītajām redzamajām būtnēm?

Augstākā no Dieva radītajām būtnēm ir cilvēks, tāpēc ka Dievs radīja viņa ķermeni īpašā veidā, deva cilvēkam ar saprātu apveltītu dvēseli, iecēla to pārvaldīt visu zemi, un galvenokārt tāpēc, ka Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla un līdzības.

Un Dievs tas Kungs izveidoja cilvēku no zemes un iedvesa viņa nāsīs dzīvības dvasi; tā cilvēks kļuva par dzīvu būtni. [1.Moz.2:7]

Tad Dievs sacīja: “Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un mūsu līdzības; tas lai vaida pār zivīm jūrā un pār lopiem, pār putniem apakš debess, pār visu zemi un visiem rāpuļiem, kas rāpo zemes virsū.” Un Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla un līdzības, pēc sava tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja. [1.Moz.1:26-27]

161. Kāds bija Dieva tēls cilvēkā?

Dieva tēls cilvēkā nozīmē, ka cilvēks pazina Dievu kā savu mīļoto Tēvu un dzīvoja ar Viņu sadraudzībā laimīgs, pat svētlaimīgs, bez grēka. Tātad cilvēks bija pilnīgi svēts un taisns jeb bezgrēcīgs. Tādējādi ticība, mācība un dzīve bija pareizā saskaņā. Tomēr cilvēks pazaudēja Dieva attēlu, krītot grēkā.

Un apgērbiet jauno cilvēku, kas atjaunojas atziņā par sava radītāja attēlu. [Kol.3:10]

Un jāapgērbj jaunais cilvēks, kas radīts pēc Dieva patiesā taisnībā un svētumā. [Ef.4:24]

162. Kā tēls ir cilvēkā pēc grēkā krišanas?

Pēc grēkā krišanas cilvēkā ir kritušā Ādama tēls.

Kad nu Ādamam bija simt trīsdesmit gadi, tad viņš dzemdināja dēlu, kas viņam bija līdzīgs, un nosauca to vārdā Sets. [1.Moz.5:3]

163. Kā Dieva tēls mūsos var atgriezties?

Dieva tēls mūsos var atgriezties, kad ar Svētā Gara spēku caur kristīšanu un evaņģēliju sākam ticēt Jēzum Kristum. Caur šo ticību mēs atkal patiesi atpazīstam Dievu, un mūsos rodas arī neviltota griba dzīvot taisni un svēti. Tomēr tikai debesīs, kad ticība pārvērtīsies spējā redzēt un mūsos vairs nebūs grēka, Dieva tēls atgriezīsies mūsos pilnīgi.

Un apgērbiet jauno cilvēku, kas atjaunojas atziņā par sava radītāja attēlu. [Kol.3:10]

Un jāapgērbj jaunais cilvēks, kas radīts pēc Dieva patiesā taisnībā un svētumā. [Ef.4:24]

Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsim. Mēs zinām, ka, kad tas atklāsies, mēs būsim viņam līdzīgi, jo mēs redzēsim viņu, kāds viņš ir. [1.Jņ.3:2]

Bet es Tavu vaigu skatīšu taisnībā un uzmodies pēc sirds patikas raudzīšos Tavā attēlā. [Ps.17:15]

164. Ko tu par sevi apliecināsi pirmajā ticības locekļī?

Es apliecinu, ka Dievs ir radījis arī mani kā dāvanu, devis man ķermeni un dvēseli, kā arī visu citu pie tiem piederīgo.

Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina. [Ps.139:14]

165. Ko tu atklāti atzīsti par Dieva pirkstu?

Es atzīstu, ka Dievs uztur un vada mani, tāpat kā visus savus radījumus. Tādu Dieva darbošanos mēs saucam par Dieva pirkstu.

Jo viņā mēs dzīvojam un rosāmies, un esam, kā arī daži jūsu dziesminieki sacījuši: Mēs arī esam viņa cilts. [Ap.d.17:28]

166. Kā Dievs dod mums pārtiku un citu šai dzīvei nepieciešamo?

Dievs dod mums pārtiku un citu šai dzīvei nepieciešamo ar citu savu radījumu starpniecību. Viņš izmanto citus cilvēkus, dzīvniekus, augus, zemi, gaisu, ūdeni, dabas bagātības, sauli utt. Dieva griba ir, lai mēs iegūstam no tiem sev iztikas līdzekļus ar čaklu darbu, katru dienu uzticoties Viņa svētībai.

Visas acis gaida uz Tevi, un Tu viņiem dodī viņu barību savā laikā; tu atver savu roku un paēdini visus, kas dzīvo, ar labu prātu. [Ps.145:15-16]

“Sava vaiga sviedros tev būs maizi ēst, kamēr tu atgriezies pie zemes, jo no tās tu esi ņemts: tu esi puteklis, un pie pīšļiem tev būs atkal atgriezties.” [1.Moz.3:19]

Visu savu zūdīšanos metiet uz viņu, jo viņš gādā par jums. [1.Pēt.5:7]

Dievs reizēm var balstīt cilvēkus bez jau minētajiem parastajiem līdzekļiem, t.i., pārdabiskā, brīnumainā veidā. Tā Viņš rūpējās par Israēlu ceļojuma laikā tuksnesī [5.Moz.8:3-4], par Eliju pie Sareptas atraitnes [1.Ķēn. 17], kā arī paēdināja tautu caur Jēzus brīnuma darbiem Jņ.6:1-15: Mt.15:32-39].

167. Kā Dievs apsargā tevi?

Dievs vada un valda pār mani dzīves ceļā tā, ka man ir droša apsardzība visās briesmās. Viņš neļauj man notikt nekādam patiesam ļaunumam, vienīgi tam, kas man pašam nāk par labu. Tā es reiz nokļūšu mūžīgā svētlaimē.

Vai nepārdod divi zvirbuļus par vienu artavu? Un neviens no tiem nekrīt zemē bez jūsu Tēva. Bet arī jūsu galvas mati ir visi skaitīti. [Mt.10:29-30]

Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo tu esi pie manis, Tava gana vēzda un Tavs gana zizlis mani iepriecina. [Ps.23:4]

Un mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu, tāpēc ka tie pēc viņa mūžīgā nodoma ir aicināti. [Rom.8:28]

Atceries no Bībeles vēstures, kā Dievs ir pasargājis savējos, piemēram, Jāzepu [1.Moz.37-50] un Mozu [2.Moz.2], liekot arī ļaunajam kalpot savam labajam nodomam. Pārdomā, kā Dievs ir vadījis tavu dzīvi un tevi sargājis.

168. Kādēļ Dievs tev dara visu labu?

Dievs dara man visu labu vienīgi no savas labvēlības, bez nekāda manis paša nopelna vai īpašībām, jo Viņš ir žēlsirdīgs Tēvs un žēlīgs Dievs.

Tas Kungs ir labsirdīgs pret visiem, un Viņa žēlastība aptver visus Viņa radījumus. [Ps.145:9]

Jeb kas viņam ko iepriekš devis, par ko nāktos atmaksa? [Rom.11:35]

Un Jēkabs sacīja: "Tu, mana tēva Ābrahāma Dievs un mana tēva Īzāka Dievs, Tu, ak, Kungs, kas esi sacījis man: Atgriezies savā zemē un pie savas cilts, tad Es tev darīšu labu." [1.Moz.32:10]

Lasi Lk.7:6-7: virsnieks Kapernaumā.

169. Kāds ir tavs pienākums pret Dievu?

Man savā sirdī jāatzīst Dieva rūpes par mani kā liela Viņa dāvana, jāpateicas par Viņa žēlastību un visu savu mūžu labprātīgi jāpilda ikviens Viņa baušlis.

Kā es atmaksāšu tam Kungam par visu, ko Viņš man labu darījis? [Ps.116:12]

Teiciet To Kungu, jo Viņš ir mīlīgs un Viņa žēlastība paliek mūžīgi! [Ps.118:1]

Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam viņa baušļus, un viņa baušļi nav grūti. [1.Jņ.5:3]

170. Ko tu nobeigumā apliecinā ar vārdiem: "Tas ir tiešām tiesa"?

Ar šiem vārdiem es vēlreiz apliecinu, ka viss, kas šajā ticības locekļi sacīts, ir neapšaubāma, negrozāma un nesatricināma patiesība, uz ko es ticu savā sirdī dzīvojot un mirstot.

Otrais ticības loceklis

PAR PESTĪŠANU

Es ticu uz Jēzu Kristu, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcelies no mirušajiem, uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva, labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvus un mirušus. *Kas tas ir?* Es ticu, ka Jēzus Kristus, patiess Dievs, no Tēva mūžībā dzimis, un arī patiess cilvēks, no jaunavas Marijas piedzimis, ir mans Kungs, kas mani, pazudušu un pazudinātu cilvēku, atpestījis un atpircis no visiem grēkiem, no nāves un no velna varas, ne ar zeltu, ne ar sudrabu, bet ar savām svētajām, dārgajām asinīm un ar savu nepelnīto ciešanu un miršanu, lai es Viņam piederu, Viņa valstībā ar Viņu dzīvoju un Viņam kalpoju mūžīgā taisnībā, nenoziedzībā un svētlaimē, kā arī Viņš pats, augšāmcelies no nāves, dzīvo un valda mūžīgi. Tas tiešām tiesa.

171. Ko otrais ticības loceklis mums māca?

Otrais ticības loceklis mums māca pazīt Dieva otro labo darbu - pestīšanu.

172. Kādēļ bija nepieciešama pestīšana?

Pestīšana bija nepieciešama grēkā krišanas dēļ. Diženās radīšanas veltes cilvēku nevarēja izglābt ne no grēka, ne no tam sekojoša soda. Taču Dievs mūsu labā veica kādu citu teicamu darbu, kas ir daudz lielāks un brīnumaināks nekā radīšana. Viņš atpestīja mūs no mūsu grēkiem caur Savu Dēlu, mūsu Kungu Jēzu Kristu.

173. Kādēļ mūsu Pestītāja vārds ir Jēzus?

Mūsu Pestītāja vārds ir Jēzus tāpēc, ka Viņš ir visu cilvēku vienīgais Glābējs un Pestītājs, jo tieši to nozīmē Jēzus vārds.

Viņa dzemdēs dēlu, un tā vardu tev būs saukt JĒZUS, jo viņš atpestīs savu tautu no viņas grēkiem. [Mt.1:21]

Nav pestīšanas nevienā citā; jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana. [Ap.d.4:12]

174. Kādēļ mūsu Pestītāja vārds ir Kristus?

Mūsu Pestītāja vārds ir Kristus jeb Mesija, un abi vārdi latviski nozīmē Svaidītais, jo Viņš, būdams cilvēciskas dabas, bija caurcaurēm svaidīts ar Svēto Garu Pestītāja darbam.

.. ka Dievs ar Svēto Garu un spēku svaidījis nācarieti Jēzu, kas gājis apkārt, labu darīdams un dziedinādams visus velna nomāktos, jo Dievs bija ar viņu. [Ap.d.10:38]

Jo, ko Dievs ir sūtījis, tas runā Dieva vārdus, jo bez mēra viņš dod savu Garu. [Jņ.3:34]

175. Kāds ir mūsu Pestītājs Jēzus Kristus?

Mūsu Pestītājs Jēzus Kristus viens vienīgais ir dievcilvēks jeb patiess Dievs un patiess cilvēks vienā personā. Dieva Dēls piedzima no jaunavas Marijas ar patiesu un pilnīgu cilvēka būtību, lai Dievs un cilvēks Kristū būtu viena persona.

Viņā mājo visa Dievības pilnība redzamā veidā. [Kol.2:9]

Un vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības. [Jņ.1:14]

176. Kā es zinu un ticu, ka Jēzus ir patiess Dievs?

Es zinu un ticu, ka Jēzus ir patiess Dievs tādēļ, ka svētā Bībele piešķir Viņam:

1. Dieva vārdu.

Bet mēs zinām, ka Dieva Dēls ir nācis un mums tādu prātu ir devis, ka atzīstam vienīgi patieso, un mēs jau esam patiesajā - viņa Dēlā Jēzū Kristū. Šis ir patiesais Dievs un mūžīgā dzīvība. [1.Jņ.5:20]

Toms atbildēja un sacīja viņam: "Mans Kungs un mans Dievs!" [Jņ.20:28]

2. Dievam piemītošas īpašības:

Mūžīgs.

Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Tas bija iesākumā pie Dieva. [Jņ.1:1-2]

Nemainīgs.

Jēzus Kristus vakar un Šodien tas pats un mūžīgi. [Ebr.13:8]

Un redzi, es esmu pie ļums ik dienas līdz pasaules galam. [Mt.28:20]

Viszinošs.

"Kungs, tu zini visas lietas." Visu valdītājs. [Jņ.21:17]

Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: "Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes." [Mt.28:18]

Tas, būdams viņa godības atspulgs un būtības attēls, nesdams visas lietas ar savu spēcīgo vārdu un izpildījis šķīstīšanu no grēkiem, ir sēdies pie majestātes labās rokas augstībā. [Ebr.1:3]

3. Dieva darbus:

Svētā Gara sūtīšanu.

Kad nu nāks Aizstāvis, ko es jums sūtīšu no Tēva, Patiesības Gars, kas iziet no Tēva, tas dos liecību par mani. [Jņ.15:26]

Tomēr es jums saku patiesību: Tas jums par labu, ka es aizeimu. Jo, ja es neaizietu. Aizstāvis nenāktu pie jums. Bet aizgājis es to sūtīšu pie jums. [Jņ.16:7]

Radīšanu.

Caur viņu viss ir radies, un bez viņa nekas nav radies, [Jņ.1:3]

Pārvaldību.

Bet viņš pats ir pirms visa, un viss pastāv viņā. Spēju pavēlēt visam radītajam. [Kol.1:17]

Bet viņš tiem sacīja: "Kur ir jūsu ticība?" Bet tie bīdamies brīnījās, savā starpā sacīdami: "Kas tas tāds, ka viņš arī vējiem un ūdeņiem pavēl un tie viņam paklausa?" [Lk.8:25]

Lasi Jņ.11:38-44: Jēzus uzmodina no mirušajiem Lācaru, Lk.7:11-16: Naines pilsētā atraitnes dēlu, Mt.28:5-6 un Jņ.10:17-18: pats sevi.

Grēku piedošanu.

Bet lai jūs zinātu, ka Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes grēkus piedot - viņš saka uz triekas ķerto: "Celies, ņem savu gultu un ej uz mājām. [Mt.9:6]

Pastarās tiesas turēšanu.

Un viņš tam ir devis varu turēt tiesu, tāpēc ka viņš ir Cilvēka Dēls. [Jņ.5:27]

4. Tādu pašu godu kā Tēvam.

Lai visi godātu Dēlu, tāpat kā viņi godā Tēvu. Kas Dēlu negodā, negodā Tēvu, kas viņu sūtījis. [Jņ.5:23]

177. Kā es zinu un ticu, ka mans Pestītājs ir patiess cilvēks?

Zinu un esmu pārliecināts, ka mans Pestītājs Jēzus Kristus ir patiess cilvēks, tāpēc ka Bībelē Viņam ir piešķirts:

1. Cilvēka vārds.

Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem - cilvēks Kristus Jēzus. [1.Tim.2:5]

2. Cilvēka ķermenis, miesa un dvēsele.

{Jēzus saka} "Redziet manas rokas un manas kājas!

Es pats tas esmu. Aptaustait mani un apskatait; jo garam nav miesas un kaulu, kā jūs redzat man esam." [Lk.24:39]

Tad viņš saka tiem: "Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei: palieciet šeit un esiet ar mani nomodā." [Mt.26:38]

3. Cilvēka dabiskās darbības.

Lasi Lk.2:1-12: Jēzus piedzima, Lk.2:52: pieauga, Jņ.4:6: nogura, Mk.4:38: gulēja, Mt.4:2: bija izsalcis, Jņ.19:28: bija izslāpis, Jņ.11:35: raudāja un Mt.26:27: cieta un nomira.

178. Kādas divas dabas ir apvienotas mūsu Pestītājā?

Mūsu Pestītājā Jēzū ir apvienotas divas dabas - dievišķā un cilvēciskā. Tās ir apvienojušās Viņa personā tā, ka katra no tām ir kaut ko pārņēmusi no otras.

Piemēram, ciešanas ir cilvēciska īpašība, bet arī dievišķai dabai tur bija sava tiesa, kā liecina Bībele: "Dzīvības Valdnieku jūs esat nonāvējuši" [Ap.d.3:15].

Visvarenība savukārt ir dievišķa īpašība, kas piederēja Jēzus dievišķajai dabai. Bet arī tajā, tāpat kā citās Kristum piemītošajās dievišķajās īpašībās, ir sava cilvēciskā daļa.

Visas kristīgās Baznīcas nesatricināmais Bībeles skaidrošanas princips attiecībā uz Kristus personu ir šāds:

Kad svētā Bībele saka, ka Kristum bija kaut kas dots laikā, tad ir jāsaprot, ka tas Kristum tika dots dzīves laikā pie Viņa cilvēciskās dabas un nevis pie Viņa dievišķās dabas. Ja šo principu ņemsim vērā, tad svētās Bībeles skaidrošanā neradīsies pretrunas.

Viņā mājo visa Dievības pilnība redzamā veidā. [Kol.2:9]

Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā, un viņa dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem. [1.Jņ.1:7]

Šis ir tā cilvēka veids, kas ir Kungs Dievs. [Pēc pirmtekstu un Lutera tulkojuma.] [2.Sam.7:19]

“Redzi, nāks dienas,” - tā saka tas Kungs, - “kad Es izrietīšu Dāvidam īstu atvasi, kas valdīs kā ķēniņš, vadīs ar gudrību un uzturēs tiesu un taisnību valstī! Viņa laikā izglābs Jūdu, un Israēls dzīvos drošībā. Un viņa vārds, kā to sauks, būs: Tas Kungs, mūsu taisnība. [Jer.23:5-6]

Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, valdība guļ uz Viņa kamiešiem. Viņa vārds ir: “Brīnišķais padoma devējs, Varena Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera lielskungs.” [Jes.9:5]

Bet, kad Jēzus nonāca Filipa Cezarejas robežās, viņš vaicāja saviem mācekļiem un sacīja: “Ko ļaudīs saka par Cilvēka Dēlu, kas viņš esot?”[..] Tad Sīmanis Pēteris atbildēja un sacīja: “Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.” [Mt.16:13.16]

2.Sam.7:19 [Pēc pirmteksta un Lutera tulkojuma.]

179. Kādēļ mūsu Pestītājam vajadzēja būt patiesam cilvēkam?

Mūsu Pestītājam bija jābūt patiesam cilvēkam tādēļ, lai Viņš mūsu vietā tiktu pakļauts bauslībai, piepildītu to, ciestu un mirtu. Tā kā cilvēks bija pārkāpis bauslību, tad cilvēkam arī bija jāizdara salīdzināšana.

Bet, kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja savu Dēlu, dzimušu no sievas, noliktu zem bauslības, lai izpirktu tos, pār kuriem valdīja bauslība, ka mēs iegūtum bērnu tiesības. [Gal.4:4-5]

Bet, tā kā bērniem ir asinis un miesa, tad arī viņš tāpat to ir pieņēmis, lai ar nāvi iznīcinātu to, kam nāves vara, tas ir, velnu. [Ebr.2:14]

180. Kāpēc mūsu Pestītājam vajadzēja būt patiesam Dievam?

Mūsu Pestītājam vajadzēja būt patiesam Dievam tāpēc, ka Viņam vajadzēja ar savu dzīvi un miršanu samaksāt par visu cilvēku grēkiem pilnīgu pestīšanas maksu un salīdzināt mūs ar Dievu. Kristus - dievcilvēks cieta mūsu dēļ.

Taču neviens ar naudu nevar savu brāli izpirkt, nedz Dievam dot par viņu atpirkšanas maksu no nāves - visai augsta būtu viņu dvēseles cena, tā ka viņam no tā jāatsakās uz mūžiem. [Ps.49:8-9]

Jo Dievs bija Kristū un salīdzināja pasauli ar sevi, tiem viņu grēkus nepielīdzinādams, un ir mūsu starpā licis salīdzināšanas vārdu. [2.Kor.5:19]

181. Kādi kalpošanas veidi ir ietverti Jēzus Kristus, Pestītāja, misijā?

Jēzum Kristum viņa Pestītāja misijā ir trīs kalpošanas veidi. Viņš ir:

1] mūsu pravietis,

2] mūsu augstais priesteris un

3] mūsu ķēniņš.

182. Ko Jēzus dara, būdams mūsu pravietis?

Būdams mūsu pravietis, Jēzus ar saviem vārdiem un darbiem pauda, ka Viņā ir Dieva Dēls un pasaules Pestītājs. Tā Viņš pats darīja, būdams šeit virs zemes. Pirms tam to jau pauda pravieši, pēc tam - apustuļi un evaņģēlisti. Viņa pravieša kalpošana turpinās joprojām visur tur, kur Viņa evaņģēlijs tiek sludināts.

Pravietī, kāds es esmu, tas Kungs, tavs Dievs, tev cels no tava vidus, no taviem brāļiem, klausiet viņu! [5.Moz.18:15]

Tam vēl runājot, redzi, spoža padebess tos apēnoja, un, redzi, balss no padebess sacīja: "Šis ir mans mīlais dēls, pie kura man labs prāts; to jums būs klausīt." [Mt.17:5]

Un viņš tiem sacīja: "Kas tad?" Un tie viņam sacīja: "Tas ar Jēzu no Nācaretes, kas bija pravietis, varens darbos un vārdos Dieva un visas tautas priekšā." [Lk.24:19]

Tad Jēzus vēlreiz viņiem saka: "Miers ar jums! Kā Tēvs mani sūtījis, tā es jūs sūtu." [Jņ.20:21]

Kas jūs klausā, tas klausā mani, un, kas jūs nicina, tas nicina mani. Bet, kas mani nicina, tas nicina to, kas mani sūtījis. [Lk.10:16]

183. Ko Jēzus dara, būdams mūsu augstais priesteris?

Būdams augstais priesteris, Jēzus mūsu vietā piepildīja Dieva bauslību un nodeva sevi par salīdzināšanas upuri mūsu dēļ, kā arī aizstāv mūs vēl joprojām Tēva priekšā debesīs.

Bet Kristus, atnācis par nākamo labumu augsto priesteri, ir caur lielāko un pilnīgāko telti, ne rokām taisīto, tas ir, ne šai radībai piederīgu, ne ar āžu un teļu asinīm, bet ar savām paša asinīm reizi par visām reizēm iegājis svētnīcā, panākdams mūžīgu pestīšanu. [Ebr.9:11-12]

Bet, kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja savu Dēlu, dzimušu no sievas, noliktu zem bauslības, lai izpirktu tos, pār kuriem valdīja bauslība, ka mēs iegūtum bērnu tiesības. [Gal.4:4-5]

[1.Pēt.2:24] Viņš uznesa mūsu grēkus savā miesā pie staba, lai mēs, grēkiem miruši, dzīvotu taisnībai; ar viņa brūcēm jūs esat dziedināti.

[1.Jņ.2:1] Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkotu. Un, ja kāds krīt grēkā, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā - Jēzus Kristus, kas ir taisns.

184. Ko Jēzus dara, būdams mūsu ķēniņš?

Mūsu ķēniņš Jēzus:

1. Būdams visvarens, pārvalda visu radību un tādējādi ir arī dabas valstības ķēniņš.

Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: "Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes." [Mt.28:18]

Bet viņš arī vējiem un ūdeņiem pavēl un tie viņam paklausa?" [Lk.8:25]

2. Ar savu žēlastības vārdu vada savu draudzi virs zemes, un tādējādi ir žēlastības valstības ķēniņš.

Jēzus atbildēja: "Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja mana valstība būtu no šīs pasaules, mani sulaiņi cīnītos par to, lai es nekristu jūdu rokās. Bet nu mana valstība nav no šejienes." [Jņ.18:36]

“Sakait Ciānas meitai: redzi, tavs ķēniņš nāk pie tevis lēnprātīgs, jādams uz ēzeļa un nastu nesējas ēzeļa mātes kumeļa.” [Mt.21:5]

“Un viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un viņa valstībai nebūs gala.” [Lk.1:33]

3. Vadīs savu draudzi uz mūžīgo godu debesīs, un tādējādi ir goda valstības ķēniņš.

Izraus mani tas Kungs no katra ļauna darbs un izglābs savā debesu valstībā - viņam lai ir gods mūžu mūžos. Āmen. [2.Tim.4:13]

185. Kādos dažādos stāvokļos Jēzus ir savā pestītāja misijā?

Jēzum Kristum pestītāja misijā ir divi stāvokļi: pazemība un paaugstināšana.

Pazemības stāvoklī Viņš bija, sākot ar savu nevainīgo ieņemšanu līdz pat savam kapam.

Paaugstināšanas stāvoklis sākās ar Viņa uzcelšanos no mirušajiem un ilgst mūžīgi.

186. Kāds bija mūsu Pestītāja pazemības stāvoklis?

Būdams pazemības stāvoklī, mūsu Pestītājs ne vienmēr un ne pilnīgi pēc savas cilvēciskās dabas izmantoja to savu dievišķo godību, kura piemita Viņa cilvēciskajai dabi, bet Viņš atļāva sevi nežēlīgi pazemot, lai varētu mūs pestīt ar savu paklausību un ciešanām.

Pestīšana nebūtu iespējama, ja Viņš vienmēr un pilnīgi būtu lietojis savu dievišķo godību.

Kas, Dieva veidā būdams, neturēja par laupījumu līdzināties Dievam, bet sevi iztukšoja, pieņemdamas kalpa veidu, tapdams cilvēkiem [īdzīgs; un, cilvēka kārtā būdams, viņš pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei! [Fil.2:6-8]

Reizēm Jēzus lietoja dievišķo godību savas cilvēciskās dabas vietā, piemēram, savā apskaidrošanā, kā arī darot brīnumus. Tā Viņš izpauđa, ka ir Dieva. Dēls un absolūtais Pestītājs.

“Ja es nedaru sava Tēva darbus, neticiet man! Bet, ja es tādus daru, tad, ja man neticat, ticiet vismaz šiem darbiem, lai jūs saprastu un zinātu, ka manī ir Tēvs un es Tēvā.” [Jņ.10:37-38]

Lasi Mk.9:1-8: Jēzus apskaidrošana.

187. Ar kādiem vārdiem ticības aplicība izsaka Jēzus pazemības stāvokļa dažādos brīžus?

Ticības aplicība Jēzus pazemības stāvokļa dažādos brīžus izsaka ar vārdiem: “Ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts.”

188. Ko Bībele māca par Jēzus ieņemšanu?

Bībele māca, ka Dieva Dēls tapa par patiesu cilvēku, kad Viņš brīnišķā kārtā tapa ieņemts no Svētā Gara jaunavas Marijas miesā. Tā Viņš vienlaikus šķīstīja un svētīja mūs no mantotā iedzimtā grēka - grēcīgās ieņemšanas.

Tad eņģelis atbildēja un uz to sacīja: “Svēts Gars nāks pār tevi, un Visaugstākā spēks tevi apēnos, tāpēc tas, kas no tevis dzims, būs svēts un taps saukts Dieva Dēls.” [Lk.1:35]

Bet, viņam tā savā prātā domājot, redzi, tā Kunga eņģelis parādījās sapnī un sacīja: “Jāzep, tu, Dāvida dēls nebīsties Mariju, savu sievu, ņemt pie sevis, jo, kas viņa iedzimis, ir no Svētā Gara.” [Mt.1:20]

189. Ko Bībele māca par Jēzus piedzimšanu?

Bībele māca mums, ka Jēzus piedzima savai mātei jaunavai Marijai kā īsts cilvēka bērns, nabadzīgs un nāvei pakļauts.

Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls, valdība guļ uz Viņa kamiešiem. Viņa vārds ir: "Brīnišķais padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera lielskungs." [Jes.9:5]

_Lasi Lk.2:1-20: Ziemassvētku evaņģēlijs

190. Ko Bībele māca par Jēzus ciešanām un nāvi?

Bībele māca, ka:

- Jēzus cieta no nabadzības, kārdinājumiem un vajāšanām, kā arī no vientulības;
- Viņš, it sevišķi savas zemes dzīves beigās, cieta neizsakāmas miesas un dvēseles sāpes;
- Viņš nomira pie krusta.

Un Jēzus tam saka: "Lapsām ir alas, putniem apakš debess ir lizdas, bet Cilvēka Dēlam nav kur savu galvu nolikt." [Mt.8:20]

Jo mums nav augstais priesteris, kas nespētu līdzī just mūsu vajībām, bet kas tāpat kārdināts visās lietās, tikai bez grēka. [Ebr.4:15]

Un viņš nāk pie mācekļiem un atrod tos guļam un saka uz Pēteri: "Tātad jūs nespējat nevienu pašu stundu būt ar mani nomodā?" [Mt.26:40]

Bet, nāves baiļu pārņemts, viņš Dievu pielūdza jo karsti; bet viņa sviedri kā asins lāses pilēja uz zemi. [Lk.22:44]

Bet ap devīto stundu Jēzus sauca stiprā balsī: "Ēli, Ēli, lama zabachtani?" Tas ir: "Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu esi mani atstājis?" [Mt.27:46]

Etiķi ņēmis, Jēzus sacīja: "Viss piepildīts!" Un, galvu nokāris, atdeva garu Dievam. [Jņ.19:30]

Kristus ir mūs atpircis no bauslības lāsta, mūsu labā kļūdams par lāstu, jo ir rakstīts: "Nolādēts ir ikkatrs, kas karājas pie koka." [Gal.3:13]

Dieva atstāts, Jēzus mūsu vietā cieta mūžīgas pazudināšanas mokas.

_Lasi par Jēzus nelaimēm un vajāšanām: Mt.2: ka arī par Viņa ciešanām, piem.: Mt.26-27.

191. Ko Bībele māca par Jēzus apbedīšanu?

Par Jēzus apbedīšanu Bībele māca, ka Viņa svēto mirušo miesu noņēma no krusta un ielika kapā. Tā nesāka trūdēt, bet palika neskarta līdz Viņa augšāmcelšanās dienai.

Un Jāzeps ņēma miesas, ietina tās tīrā audeklā. Un ielika tās savā jaunajā kapā, ko viņš bija izcirtis klintī, un viņš pievēla lielu akmeni pie kapa durvīm un aizgāja. [Mt.27:59-60]

Jo tu manu dvēseli nepametīs! pazemē, nedz savam Svētajam liksi redzēt satrūdēšanu. [Ap.d.2:27]

192. Kādēļ Dieva Dēls sevi tik ļoti pazemoja?

Dieva Dēls Jēzus Kristus sevi tik ļoti pazemoja, lai atpestītu mani - pazudušo un nāvei lemto cilvēku. Tā Viņš atpestīja mani no visiem grēkiem, no nāves un arī no sātana varas.

193. Kā Kristus tevi atpestīja no visiem taviem grēkiem?

Mans Kungs Kristus atpestīja mani no visiem maniem grēkiem tādējādi, ka Viņš pildīja manā vietā Dieva bauslību un cieta sodu par maniem grēkiem. Tā Viņš atbrīvoja mani arī no grēku verdzības.

Bet, kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja savu Dēlu, dzimušu no sievas, noliktu zem bauslības, lai izpirktu tos, pār kuriem valdīja bauslība, ka mēs iegūtum bērnu tiesības. [Gal.4:4-5]

To, kas grēka nepazīna, viņš mūsu labā ir darījis par grēku, lai mēs viņā kļūtum Dieva taisnība. [2.Kor.5:21]

Otrā dienā Jānis ierauga nākam Jēzu un saka: "Redzi, Dieva jērs, kas nes pasaules grēku." [Jņ.1:29]

Kristus ir mūs atpircis no bauslības lāsta, mūsu labā kļūdam par lāstu, jo ir rakstīts: "Nolādēts ir ikkatrs, kas karājas pie koka." [Gal.3:13]

Jēzus viņiem atbildēja: "Patiesi, patiesi es jums saku, ikviens, kas grēku dara, ir grēka vergs. [..] Ja nu Dēls jūs darīs brīvus, jūs patiesi būsīti brīvi." [Jņ.8:34.36]

194. Kā Kristus atpestīja tevi no nāves?

Mans Kungs Kristus atpestīja mani no nāves tādējādi, ka Viņš samaksāja pilnu izpiršanas maksu par maniem grēkiem. Tāpēc mūžīgajai nāvei nav vairs nedz tiesību, nedz varas pār mani. Laicīgā nāve ir vērti uz mūžīgo dzīvošanu, un tā nevar man nekā ļauna darīt.

"Kur, nāve, tava uzvara? Kur, elle, tavs dzelonis?" Nāves dzelonis ir grēks, bet grēka spēks ir bauslība. Bet paldies Dievam, kas mums devis uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. [1.Kor.15:55-57]

[Kristus Jēzus! .. ir iznīcinājis nāves varu un cēlis gaisma dzīvību un neiznīcību ar evaņģēliju. [2.Tim.1:10]

195. Kā Kristus tevi atpestīja arī no sātana varas?

Mans Kungs atpestīja mani no sātana varas tādējādi, ka Viņš to uzvarēja un atbruņoja. Šis briesmīgais ienaidnieks tagad vairs nevar mani apsūdzēt, un es, kā savam Kungam Kristum piederīgs, varu sekmīgi pretoties velna kārdinājumiem un, ja savā vājībā arī kļūtu, spētu uzcelties ar žēlastības spēku.

"Un Es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī." [1.Moz.3:1 5]

Ko nu sacīsim par visu to? Ja Dievs par mums, kas būs pret mums?[Rom.8:31]

Kas dara grēku, ir no velna, jo velns grēko no sākuma. Tamdēļ Dieva Dēls atnācis, lai viņš iznīcinātu velna darbus. [1.Jņ.3:8] Tad nu padodieties Dievam, stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums. [Jēk.4:7]

Tam turieties pretī stipri ticībā, zinādami, ka tās pašas ciešanas ir uzliktas jūsu brāļiem pasaulē. [1.Pēt.5:9]

Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkotu. Un, ja kāds krīt grēkā, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā - Jēzus Kristus, kas ir taisns. [1.Jņ.2:1]

196. Par kādu cenu Kristus tevi izpirka?

Mans Kungs Kristus izpirka mani - nedz ar zeltu, nedz ar sudrabu, bet ar savām svētajām, dārgajām asinīm, ar savām nevainīgajām ciešanām un miršanu. Tā sevi upurēdams. Viņš visu manā vietā ir izdarījis un samaksājis par visu, ko biju parādā Dievam.

Jūs zināt, ka esat atpirkti ne ar iznīcīgam lietām - sudrabu vai zeltu no savas aplamās, no tēviem mantotās dzīves, bet ar Kristus, šī bezvainīgā un nevainojamā jēra, dārgām asinīm. [1.Pēt.1:18-19]

Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā un viņa dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem. [1.Jņ.1:7]

Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts viņam mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti. [Jes.53:5]

197. Ko Kristus ir tādējādi atpircis un atbrīvojis?

Mans Kungs Jēzus Kristus tādējādi ir atpircis un atbrīvojis mani un visus citus grēciniekus.

Tas ir patiess un pilnā mērā atzīstams vārds, ka Kristus Jēzus ir nācis pasaulē izglābt grēciniekus. Es esmu pirmais viņu starpā. [1.Tim.1:15]

Viņš ir mūsu grēku izpircējs, ne tikai mūsu vien, bet visas pasaules grēku. [1.Jņ.2:2]

Jo Dievs bija Kristū un salīdzināja pasauli ar sevi, tiem viņu grēkus nepielīdzinādams, un ir mūsu starpā licis salīdzināšanas vārdu. [2.Kor.5:19]

Bet ir arī bijuši tautā viltus pravieši, kā arī jūsu starpā būs viltus mācītāji, kas paslepen ienesīs aplamas posta mācības, noliedzami pat to Kungu, kas viņus atpircis, un tā sagatavos sev drīzu pazušanu. [2.Pēt.2:1]

198. Kas ir mūsu Pestītāja paaugstināšana?

Tagad, būdams paaugstināts, mūsu Pestītājs vienmēr - arī no savas cilvēciskās dabas puses - izmanto savu dievišķo godību.

Tāpēc arī Dievs viņu ļoti paaugstinājis un dāvinājis viņam vārdu pāri visiem vārdiem. [Fil.2:9]

199. Kādiem vārdiem Ticības apliecība attēlo mūsu Pestītāja paaugstināšanas stāvokļa atsevišķus brīžus?

Mūsu Pestītāja paaugstināšanas stāvokļa atsevišķus brīžus ticības apliecība attēlo ar sekojošiem vārdiem: "Nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcelies no mirušajiem, uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva, labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvus un miršus."

200. Ko Bībele māca par Jēzus nokāpšanu ellē?

Bībele par Jēzus nokāpšanu ellē māca, ka Jēzus kapā atdzīvojās, nokāpa ellē un parādījās tur visiem saviem ienaidniekiem kā varens tumsības spēku uzvarētājs. Tātad Jēzus nenokāpa ellē ciest, bet atklāt savu uzvaru. Tas bija varens bauslības sprediķis, ar ko Viņš atņēma saviem ienaidniekiem ieročus, tādējādi tos apkaunodams.

"Kristus visa persona, Dievs un cilvēks, pēc apglabāšanas ir nokāpis ellē, uzvarējis velnu, iznīcinājis tā varu un atņēmis velnam visu viņa varu pār ticīgiem." [Konkordijas formula,10]

Jo arī Kristus ir vienreiz grēku dēļ miris, taisnais par netaisniem, lai jūs pievestu Dievam, nonāvēts gan miesā, bet dzīvs darīts garā. Tanī viņš ir nogājis un arī sludinājis gariem cietumā. [1.Pēt.3:18-19]

“Uzkāpis” - ko citu gan tas nozīmē, ja ne to, ka viņš arī nokāpis šīs pasaules zemajās vietās? Bet tas, kas nokāpis, ir tas pats, kas [pēc tam] uzkāpis augstāk par visām debesīm, lai visu piepildītu. [Ef.4:9-10]

Tā viņš atbrūņojis visas pretvaras, tās atklāti kaunā likdams un Kristū uzvaru svinēdams pār viņām. [Kol.2:15]

201. Ko Bībele māca par Jēzus augšāmcēlšanos no mirušajiem?

Bībele māca, ka Kristus trešajā dienā cēlās augšā kā uzvarētājs, ar apskaidrotu miesu, un vairākas reizes parādījās saviem mācekļiem.

Bet dzīvības Valdnieku jūs esat nonāvējuši, viņu Dievs ir uzmodinājis no mirušiem, tam mēs esam liecinieki. [Ap.d.3:15]

Un ka viņš aprakts un trešajā dienā augšāmcēlies, pēc rakstiem, un ka viņš ir parādījies Kēfam, pēc tam tiem divpadsmitiem. Pēc tam viņš ir parādījies vairāk kā pieci simti brāļiem vienā reizē, no kuriem daudzi ir vēl dzīvi, bet citi jau miruši. [1.Kor.15:4-6]

_Meklē savā Bībelē evaņģēliju stāstus par Jēzus augšāmcēlšanos un lasi tos.

202. Ko Jēzus augšāmcēlšanās nozīmē tev?

Jēzus augšāmcēlšanās man, tāpat kā citiem grēciniekiem, ir devusi pilnīgu mierinājumu un mieru, ko tikai ticībā es varu gūt. Viņa augšāmcēlšanās apliecina, ka:

1. Jēzus ir Dieva Dēls, un katrs Viņa vārds ir patiess.

Neviens to nav man atņēmis, bet es to atdošu pats no sevis. Man ir vara to atdot un vara to atkal ņemt. Šo uzdevumu es esmu saņēmis no sava Tēva. [Jņ.10:18]

Dievam taču nebija iespējams melot. [Ebr.6:18]

2. Debesu Tēvs ir pieņēmis sava Dēla salīdzināšanas upuri un uz tā pamata taisnojis pasauli.

Viņu, kas nodots nāvē mūsu pārkāpumu dēļ un uzmodināts, lai mēs tiktu taisnoti. [Rom.4:25]

3. Būs vispārēja augšāmcēlšanās. Tad neticīgie mirušie tiks tiesāti, bet visi uz Kristu ticīgie celsies augšā mūžīgai dzīvošanai.

Jēzus viņai sacīja: “Es esmu augšāmcēlšanās un dzīvība; kas man tic, dzīvos, arī ja tas mirs.” [Jņ.11:25]

Ja tad par Kristu sludina, ka viņš ir augšāmcēlies no miroņiem, kā tad daži jūsu starpā saka, ka neesot miroņu augšāmcēlšanās? [...] Bet nu Kristus ir uzmodināts no miroņiem, viņš kā pirmais no mirušajiem. Jo, kā caur cilvēku nāve, tā arī caur cilvēku miroņu augšāmcēlšanās. [1.Kor.15:12.20-21]

Jo mums visiem jāparādās Kristus soģa krēsla darījis, vai labu, vai ļaunu. [2.Kor.5:10]

203. Ko Bībele māca par Jēzus uzkāpšanu debesīs?

Bībele māca: Jēzus redzamā veidā, no savas cilvēciskās dabas puses, ir uzkāpis debesīs, Tēva godībā. Būdams mūsu Pestītājs, Viņš mums, saviem “draugiem” [Jņ.15:14], ir saņēmis savā rīcībā debesis ar visiem tās mājokļiem.

Bet tas, kas nokāpis, ir tas pats, kas [pēc tam] uzkāpis augstāk par visām debesīm, lai visu piepildītu. [Ef.4:10]

Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai es jums tad būtu teicis: Es noeimu jums vietu sataisīt? Un, kad es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad es nākšu atkal un ņemšu jūs pie sevis, lai tur, kur es esmu, būtu arī jūs. [Jņ.14:2-3]

204. Ko Bībele māca par Jēzus sēšanos pie Tēva labās rokas?

Bībele māca, ka Jēzus sēdies pie Tēva labās rokas. Tā Viņš arī ar savu cilvēcisko būtību dievišķā visvarenībā valda pār visu un piepilda visu. Īpaši Viņš pārvalda savu draudzi virs zemes un sargā “Sēdies pie Tēva labās rokas” nenozīmē kādu slēgtu un norobežotu platību jeb vietu, bet mūžīgu, bezgalīgu, dievišķu spēku, varu un majestāti, ar ko Viņš ietekmē, valda un piepilda visu.

.. kas [Jēzus Kristus] ir pie Dieva labās rokas, pēc tam kad viņš uzkāpis debesīs un viņam kļuvuši paklausīgi eņģeļi, varas un spēki. [1.Pēt.3:22]

Kādu viņš parādījis Kristū, to uzmodinādams no miroņiem un sēdinādams pie savas labās rokas debesīs, augstāk par ikvienu valdību, varu, spēku, kundzību un ikvienu vārdu, kas tiek minēts vai nu šinī laikā, vai nākamajā. Un visu viņš ir nolīcis zem viņa kājām, bet viņu pašu visās lietās iecēlis par galvu draudzei. [Ef.1:20-22]

Dāvida psalms. Tā kunga vārds manam kungam: “Sēdies pie Manas labās rokas, tiekam Es lieku tavus ienaidniekus par pameslu tavām kājām!” [Ps.110:1]

Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkotu. Un, ja kāds krīt grēkā, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā - Jēzus Kristus, kas ir taisns. Viņš ir mūsu grēku izpircejs, ne tikai mūsu vien, bet visas pasaules grēku. [1.Jņ.2:1-2]

“No šī laika jūs redzēsiet Cilvēka Dēlu sēžam pie Visuspēcīgā labās rokas un nākam uz debess padebešiem.” [Mt.26:64]

“Un redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” [Mt.28:20]

“Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies manā vārdā, tur es esmu viņu vidū. [Mt.18:20]

205. Ko Bībele māca par Jēzus nākšanu uz tiesu?

Bībele māca, ka Jēzus nāks uz tiesu redzamā veidā un lielā godībā. Viņš tiesās pasauli uz savu sacīto vārdu pamata. Neticīgie tiks notiesāti mūžīgai pazušanai, bet ticīgos Jēzus vedīs sev līdzī uz prieku mūžībā. Tas notiks pēdējā [Pastarā] dienā, kuru Dievs ir nolīcis un kuru vienīgi Viņš zina. Dievs ir apslēpis mums Kristus otrās atnākšanas laiku, lai mēs savā ticībā būtu vienmēr nomodā un gatavi Viņu uzņemt.

Tie sacīja: “Galilieši, ko jūs stāvat, skatīdamies uz debesīm? Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs viņu esat redzējuši debesīs aizejam.” [Ap.d.1:11]

Bet, kad Cilvēka Dēls nāks savā godībā un visi eņģeļi līdz ar viņu, tad viņš sēdēs uz sava godības krēsla. [Mt.25:31]

“Jo viņš nolīcis dienu, kurā viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu vīru, ko viņš izredzējis un par ko visiem liecību devis, uzmodinādam to no mirušiem.” [Ap.d.17:31]

Jo, kā zibens izšaujas no rīta puses un atspīd līdz vakara pusei, tāda būs arī Cilvēka Dēla atnākšana. [Mt.24:27]

Kas mani nievā un nepieņem manus vārdus, tam jau ir savs tiesas spriedējs: mans vārds, ko esmu runājis, spriedīs par viņu tiesu pastarā dienā. [Jņ.12:48]

Kas tic viņam, netiek tiesāts, bet, kas netic, ir jau spriedumu dabūjis, tāpēc ka nav ticējis Dieva vienpiedzimušā Dēla vārdam. [Jņ.3:18]

Bet par to dienu vai stundu neviens nezina, ne eņģeļi debesīs, ne Dēls, kā vien Tēvs. Pielūkojiet, esiet modrīgi, jo jūs nezināt, kad tas laiks ir. [Mk.13:32-33]

Bet visu lietu gals ir tuvu klāt pienācis. [1.Pēt.4:7]

Kad nu atspīdēs Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūs atspīdēsiet līdz ar viņu. [Kol.3:4]

Kas tic un top kristīts, tas taps svēts, bet, kas netic, tas taps pazudināts. [Mk.16:16]

Un tie ieies mūžīgā sodība, bet taisnie mūžīga dzīvē [Mt.25:46]

“Redzi, tas Kungs nāk ar daudz tūkstošiem savu svēto tiesāt visus.” [Jūd. 14-15]

Lasi Mt.25:31-46: pēdējā tiesa.

206. Ko Glābēja atpestīšanas darbs nozīmē tev?

Jēzus mani ir atpestījis jeb atpircis sev. Viņš tagad ir mans Kungs, kura valstībā man ir Viņa mūžīgā taisnība, nevainība un svētlaimība. Jau tagad es varu ticībā svētlaimīgs kalpot Viņam Viņa valstībā un darboties paklausībā Viņa Vārdam. Pēc tam debesīs es varēšu pilnīgā svētlaimībā kalpot Viņam un slavēt Viņu.

Bet tagad saka tas Kungs, kas tevi radījis, Jēkab, un tevi veidojis, Israēl: “Nebīsties, jo Es tevi atpestīju; Es tevi saucu tavā vārdā, tu esi mans!” [Jes.43:1]

Toms atbildēja un sacīja viņam: “Mans Kungs un mans Dievs!” [Jņ.20:28]

Tā kā viens ir miris par visiem, tā tad visi ir miruši. Un viņš mira par visiem, lai tie, kas dzīvo, nedzīvo vairs sev pašiem, bet tam, kas par viņiem miris un uzmodināts. [2.Kor.5:1 5]

Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsim. Mēs zinām, ka, kad tas atklāsies, mēs būsim viņam līdzīgi, jo mēs redzēsim viņu, kāds viņš ir. [1.Jņ.3:2]

Tā Kunga atsvabinātie pa to atgriezīsies mājās un ar gaviļēm pārņāks Ciānā; mūžīgs prieks staros pār viņu galvām; prieks un liksmība pildīs viņu sirdis, skumjas un bēdas aizies tiem secen. [Jes.35:10]

207. Ko tu apliecini ar vārdiem: “Tas ir tiešām tiesa”?

Ar šiem vārdiem es apliecinu, ka paļaujos uz Kristu kā dzīvē, tā arī nāvē.

Tāpēc es esmu pārlicināts, ka ne nāve, ne dzīve, ne eņģeļi, ne varas, ne tagadne, ne nākotne, ne speķi, ne augstumi, ne dziļumi, ne cita kāda radīta lieta mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas atklājusies Kristū Jēzū, mūsu Kungā! [Rom.8:38-39]

Izraus mani tas Kungs no katra ļauna darba un izglābs savā debesu valstībā - viņam lai ir gods mūžu mūžos. Amen. [2.Tim.4:18]

Trešais ticības loceklis PAR SVĒTDARĪŠANU

Es ticu uz Svēto Garu, vienu svētu kristīgu draudzi, svēto biedrību, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgu dzīvošanu. Amen *Kas tas ir? ? Es ticu, ka es ar savu paša spēku un prātu nevaru uz Jēzu Kristu, savu Kungu, ticēt, nedz pie Viņa tikt, bet Svētais Gars ar evaņģēliju mani aicinājis, ar savām dāvanām apgaismojis, īstenā ticībā svētījis un uzturējis, tāpat kā Viņš visu kristīgo draudzi virs zemes aicina, pulcina, apgaismo, svētī un pie Jēzus Kristus uztur īstenā vienīgā ticībā. Šinī kristīgā draudzē Viņš man un visiem ticīgiem ik dienas bagātīgi piedod visus grēkus un pastarā tiesā uzmodinās mani un visus mirušos, un dos man ar visiem ticīgiem Kristū mūžīgu dzīvošanu. Tas ir tiešām tiesa.*

208. Ko māca trešais ticības loceklis?

Trešais ticības loceklis mums māca Dieva trešo lielo darbu, ko Viņš ir veicis un vēl joprojām veic mūsu svētlaimībai. Tā ir svētošana.

209. Kāpēc mums ir vajadzīga svētošana?

Mantotā grēka dēļ mēs pašu spēkiem nespējam gūt Kristu pestīšanas darba nopelnu. Ja Svētais Gars mūs nesvētītu, mēs bezcerīgi ietu pazušānā. Tāpēc Dievs sūtīja Svēto Garu, lai Tas modinātu mūsu sirdīs ticību Kristum, glābtu mūs caur to un vadītu mūs uz mūžīgo svētlaimību.

Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams. [1.Kor.2:14]

Jo reiz jūs bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma savā Kungā! Dzīvojiet kā gaismas bērni.[Ef.5:8]

Arī jūs bijāt miruši savos pārkāpumos un grēkos. [Ef.2:1]

Jo miesas tieksme ir naidā ar Dievu: tā neklausā Dieva likumam, jo tā to nespēj. [Rom.8:7]

Tādēļ es jums saku: neviens, kas runā Dieva Garā, neteiks: “Nolādēts lai ir Jēzus,” un neviens nevar teikt: “Kungs ir Jēzus,” kā vien Svētajā Garā. [1.Kor.12:3]

Luters saka: “Svētošana ir nekas cits kā vadīšana pie Kunga Kristus, lai gūtu šo labumu, jo pie tā mēs paši saviem spēkiem tikt nevaram.”

SVĒTAIS GARS

“Es ticu uz Svēto Garu..”

210. Kas ir Svētais Gars?

Svētais Gars ir dievības trešā persona, patiess Dievs, vienāds būtībā ar Tēvu un Dēlu.

Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. [Mt.28:19]

Jēzus nesaka “vārdos”, jo ir tikai viens Dievs un tā arī tikai viens Dieva vārds, kas ir Tēva, Dēla un Svētā Gara vārds.

211. Kā tu zini, ka Svētais Gars ir patiess Dievs?

Svētais Gars ir patiess Dievs, jo Bībele piešķir Viņam:

1. Dieva vārdu.

Tad Pēteris sacīja: “Ananija, kāpēc sātans piepildījis tavu sirdi, ka tu meloji Svētajam Garam un paturēji sev daļu tīruma maksas? Vai tas, tavs būdams, nevarēja tavs palikt, un vai arī pārdots tas nebija tavā rīcībā? Kāpēc tu esi ieņēmis tādu lietu savā sirdī? Tu neesi melojis cilvēkiem, bet Dievam.” [Ap.d.5:3-4]

Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva nams un ka Dieva Gars jūsos mājō? [1.Kor.3:16.]

2. Dieva īpašības:

Visuresošs.

Kurp lai es aizeju no Tava Gara, un kurp lai es bēgu no Tava vaiga? Ja es kāptu debesīs, Tu tur esi, ja es nokāptu ellē, Tu esi arī tur. [Ps.139:7-8]

Visvarens.

Visu to padara viens un tas pats Gars, piešķirdams katram savu tiesu, kā gribēdams. [1.Kor.12:11]

Svēts.

Tie nemitīgi sauca cits aiz cita šos vārdus: “Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Cebaots! Visa zeme ir pilna Viņa godības!” [Jes.6:3]

Viņa vārds ir arī Svētais Gars.

3. Dieva darbus:

Iziet no Tēva un Dēla.

Kad nu nāks Aizstāvis, ko es jums sūtīšu no Tēva, Patiesības Gars, kas iziet no Tēva, tas dos liecību par mani. [Jņ.15:26]

Tomēr es jums saku patiesību: Tas jums par labu, ka es aizeimu. Jo, ja es neaizietu, Aizstāvis nenāktu pie jums. Bet aizgājis es to sūtīšu pie jums. [Jņ.16:7]

Bet, ka jūs esat bērni, to ir Dievs apliecinājis, sūtīdams sava Dēla garu jūsu sirdīs, kas sauc: Aba - Tēvs! [Gal.4:6]

Bet jūs neesat miesā, bet garā, tik tiešām, ka Dieva gars mīt jūsos. Bet, ja kādam nav Kristus gara, tas nepieder Viņam. [Rom.8:9]

Tikai tad netaisnais parādīsies atklāti, un Kungs Jēzus iznīcinās viņu ar savas mutes elpu un izdeldēs viņu, kad pats atnāks godībā. [2.Tes.2:8]

Zars riesīsies no Isaja celma, un atvase no viņa saknēm nesīs augļus. Un pār to klāsies un to sargās tā Kunga Gars, gudrības un saprāta Gars, padoma un spēka Gars, atziņas un tā Kunga bijības Gars. ... Bet viņš tiesās nabagus pēc taisnības un cietējiem virs zemes spriedīs goda pilnu tiesu un pēc patiesības. Bet varmācīgos viņš sitīs ar savas mutes zizli un bezdievjus nokaus ar savu lūpu dvašu. [Jes.11:1.2.4]

Radīšana.

Ar tā Kunga vārdu ir radītas debesis, un viss debesu spēks ir radīts ar Viņa mutes elpu. [Ps.33:6]

Jaunpiedzimšana un atjaunošana.

Viņš mūs izglāba, nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā. [Tit.3:5]

Jēzus atbildēja: "Patiesi, patiesi es tev saku, ja kāds neatdzimst ūdenī un Gara, netikt tam Dieva valstībā!" [Jņ.3:5]

Dieva Vārda došana jeb inspirācija.

Ikkatrs Dieva iedvesmots raksts ir arī noderīgs mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā. [2.Tim.3:16]

Jo praviešu sludināšana nav nekad cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā. [2.Pēt.1:21]

Brīnumi.

Bet, ja es izdzenu ļaunos garus ar Dieva garu, tad Dieva valstība ir jau pie jums atnākusi. [Mt.12:28]

Svētais Gars ir klātesošs kristībā.

212. Kā Svētais Gars tevi ir aizvedis līdz ticībai?

Svētais Gars:

1. Caur bauslību ir licis apzināt man savu grēcīgumu.

"Vai mans vārds nav kā uguns?" - saka tas Kungs, - "un kā veseris, kas sagrauj klintis?" [Jer.23:29]

Tā tad bauslība ir līdz Kristum bijusi mūsu audzinātāja, lai mēs ticībā kļūtum taisnoti. [Gal.3:24]

Jo ar bauslības darbiem neviens cilvēks nevar kļūt taisns Viņa priekšā- Jo bauslība dod - grēka atziņu. [Rom.3:20]

2. Caur evaņģēliju Viņš ir aicinājis mani iegūt Dieva žēlastību jeb grēku piedošanu. Viņš ar evaņģēlija spilgto gaismu ir apgaismojis manu tumšo sirdi tā, ka es pazīstu Jēzu Kristu, savu Pestītāju, un no sirds ticu uz Viņu. Tādā veidā Svētais Gars ir devis manai sirdsapziņai īstu patvērumu, mierinājumu un mieru.

Un viņš sūtīja savu kalpu ap mielasta stundu, lai sacītu lūgtajiem viesiem: Nāciet, jo tas ir sataisīts. [Lk.14:17]

Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta. Dieva īpašums, lai jūs paustu tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas sava brīnišķīgajā gaismā. [1.Pēt.2:9]

Tā tad ticība nāk no sludināšanas, un sludināšana - no Kristus pavēles. [Rom.10:17]

Tas mani cels godā, jo viņš ņems no tā, kas ir mans, un jums to darīs zināmu. [Jņ.16:14]

Lasi Ap.d.16:25-34: Filipu pilsētas cietuma sarga atgriešana pie Dieva.

213. Kā Bībele attēlo šo Svētā Gara darbu?

Bībele lieto, starp citu, sekojošus jēdzienus, lai atainotu to Svētā Gara darbu, caur kuru cilvēks ņem dalību Dieva žēlastībā:

1. Pievēršana Dievam jeb atgriešanās pie Dieva. Lasi Ap.d.11:20-21; 1.Pēt.2:25.
2. Jaunpiedzimšana. Lasi Jņ.3:5; 1.Jņ.5:1; 1.Pēt.1:23.
3. Uzmodināšana no miroņiem jeb atdzīvināšana. Lasi Kor.2:12; Ef.2:5-8; Lk.15:32.
4. Apgaismošana jeb atgriešanās no tumsības gaismā.
5. Atgriešanās jeb prāta pārmaiņa. Lasi Lk.13:3-5[skaties pirmtekstu!]; 15:7; 24:47.

214. Vai Svētais Gars viens pats veic atgriešanu vai arī cilvēks pats šajā lietā var darboties līdzīgi?

Mantotā grēka dēļ cilvēks pēc savas dabas nepazīst ne Kristu, ne Dieva žēlastību. Viņam nav ne vēlmes, ne tieksmes, ne spēka patiesi vērsties pie Dieva vai izrādīt jel mazāko centību. Viss gods un pateicība par mūsu glābšanu pieder Dievam, kurš vienīgais liek mums atgriezties, lai mēs ticētu Jēzum.

Lai gan laicīgajā dzīvē cilvēkam ir kaut cik brīvas gribas, garīgajā dzīvē neticīgajam tādas pilnīgi trūkst. Tāds cilvēks, kurš jau vēlas ticēt Jēzum, tic Viņam, kaut arī nav vēl savu ticību apzinājis.

Bet tā ir, kā rakstīts: “Ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un kas nevienu cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas viņu mīl.” Mums Dievs to ir atklājis ar savu garu, jo gars izdibina visas lietas, arī Dieva dziļumus. [1.Kor.2:9-10]

Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams. [1.Kor.2:14]

Arī jūs bijāt miruši savos pārkāpumos un grēkos. [Ef.2:1]

Neviens nevar nākt pie manis, ja viņu nevelk Tēvs, kas manī sūtījis, un es viņu celšu augšā pastarā dienā. [Jņ.6:44]

Apspriest, vai neticīgs cilvēks var izdarīt tā saucamo ticības izvēli un vai cilvēka varā ir izvēlēties Dievu un mūžīgo dzīvi.

215. Ko līdz ar ticību tevī vēl ir modinājis Svētais Gars?

Kad Svētais Gars modināja manī ticību Jēzum, Viņš atjaunoja arī manu sirdi un radīja manī jaunu gribu, ka patiesi no visas sirds es vēlos dzīvot par godu Dievam un mīlēt Viņu.

Ar ticību Viņš vienmēr dod spēku uzvarošai cīņai pret kārdinātāju, pasauli un paša grēcīgo miesu, kā arī iedvesmu un spēku dzīvot kristīgi un darīt labus darbus.

Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno mani pastāvīgu garu! [Ps.51:12]

Esiet skaidrā prātā, esiet modrīgi! Jūsu pretinieks - velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt. Tam turieties pretī stipri ticībā, zinādami, ka tās pašas ciešanas ir uzliktas jūsu brāļiem pasaulē. [1Pēt.5:8-9]

Jo viss, kas ir dzimis no Dieva, uzvar pasauli, un šī ir tā uzvara, kas uzvarējusi pasauli, - mūsu ticība. [1.Jņ.5:4]

Bet tie, kas Kristum pieder, ir savu miesu krustā situši līdz ar kaislībām un iekārošanām. [Gal.5:24]

Bet tagad, kad jūs esat atsvabināti no grēka un esat kļuvuši par Dieva kalpiem, jūsu ieguvums ir svētdzīve, un tās gals - mūžīga dzīvība. [Rom.6:22] Mans iekšējais cilvēks ar prieku piekrīt Dieva bauslības likumam. [Rom.7:22]

Apspriest, ka cilvēka prāts un saprašana, griba un jūtu dzīve pārmainās, kad viņš atgriežas ticībā. Vai pārmainās arī cilvēka raksturs?

216. Kas ir labi darbi?

Viss, ko kristietis domā, runā un dara saskaņā ar Dieva desmit baušļiem, ir labs. Šādi darbi ir arī ticībā pildīti laicīgās dzīves uzdevumi jeb aicinājums, ticībā nodzīvota dzīves daļa, kā arī kristieša garīgā kalpošana. Labie darbi ir Dievam pa prātam un noderīgi, pateicoties ticībai, jo ticība sniedz grēku piedošanu Kristū un šķīstīšanos no visa ļauna, ar ko vārgais cilvēks aptraipa labo.

Jo mēs esam viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu. [Ef.2:10]

Visu, ko darāt, darait no sirds, it kā savam Kungam un ne cilvēkiem, jo jūs zināt, ka tas Kungs par atmaksu jums dos debess mantojumu. Jūs jau kalpojat savam

Kungam - Kristum. [Kol.3:23-24]

Kalpi, pa klausait saviem laicīgajiem kungiem kā Kristum bijībā un bailēs ar neviltotu sirdi. Pilda it Dieva gribu kā Kristus kalpi, no visas dvēseles, ne tikai acu priekšā, cilvēkiem izpatikdami, bet labprāt kalpodami, it kā tas būtu jādara tam Kungam un ne cilvēkiem. Jo jūs zināt, ka ikviens, ja tas dara ko labu, to pašu mantos no tā Kunga, vai viņš būtu vergs vai brīvais. [Ef.6:5-8]

Ticības spēkā Ābels ir nesis Dievam labāku upuri nekā[Ebr.11:4]

Es tecēšu Tavas bauslības ceļu, jo Tu apgaismo manu sirdi. [Ps.119:32]

Tāpēc, vai ēdat vai dzerat, visu to dariet Dievam par godu. [1.Kor.10:31]

Jo jūs, brāļi, esat svabadībai aicināti. Tik ne tādai svabadībai, kas dod vaļu miesai, turpretim kalpojiet cits citam mīlestībā. [Gal.5:13]

Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta. Dieva īpašums, lai jūs paustu tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā. [1.Pēt.2:9]

217. Kā tu pastāvēsi ticībā?

Es varu droši paļauties, ka Svētais Gars caur evaņģēliju saglabās un pasargās mani līdz galam īstajā ticībā.

*Būdams pārliecināts, ka tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai.
[Fil.1:6]*

218. Kāpēc ikviens, kas dzird evaņģēliju, tomēr nekļūst ticīgs?

Svētais Gars vēlas viest ticību katrā, kurš dzird evaņģēliju, bet tomēr ne visi kļūst ticīgi. Tāpēc tie, kas līdz pēdējam brīdim pretojas Dieva Vārdam un Svētajam Garam, taps pazudināti pašu vainas dēļ.

Saki tiem: Tik tiešām, kā Es dzīvoju, - saka Dievs tas Kungs, - Man nav prieka par bezdievja nāvi, bet gan par to, ka bezdievis atgriežas no sava ļaunā ceļa un dzīvo. Atgriezieties, jeļe atgriezieties no saviem Jauniem ceļiem! Kāpēc tu gribi mirt, Israēla nams? [Ec.33:11]

Jeruzaleme, Jeruzaleme, kas nokauji praviešus un nomētā ar akmeņiem tos, kas pie tevis sūtīti! Cik reiz es gribēju sapulcināt ap sevi tavus bērnus, kā vista sapulcina savus cālīšus apakš saviem spārniem, bet jūs negribējāt. [Mt.23:37]

Israēl, tu grūd sevi postā; vienīgi Es esmu tavs glābiņš un atbalsts. [Hoz.13:9]

Un lai mēs tiekam paglābti no nekrietnajiem, ļaunajiem cilvēkiem: neba visi ir ticīgi. [2.Tes.3:2]

Viņš mīlēja lāstu - lai tas tagad krīt uz viņa galvu; viņš nemīlēja svētību, tā tagad lai paliek tālu nost no viņa! [Ps.109:17]

Jo arī mums evaņģēlijs ir pasludināts tāpat kā viņiem. Bet dzirdētais vārds tiem nepalīdzēja, tāpēc ka klausītājos nebija savienojies ar ticību. [Ebr.4:2]

DRAUDZE

“Es Ticu., uz., vienu svētu, kristīgu draudzi, svēto biedrību..”

219. Kas ir Kristus Draudze jeb Baznīca?

Kristus Draudze jeb Baznīca ir visu to cilvēku kopums, kuri savā sirdī patiesi paļaujas uz Jēzu. Šī kopība tiek saukta arī par svēto biedrību un par vienu svētu kopīgu Draudzi jeb [patieso] kristiešu Draudzi. Tātad kristieši jeb ticīgie ir Baznīca, un tās galva ir Kristus. Draudze nav cilvēku, bet gan Svētā Gara veidota, Dieva žēlastības radīta.

*Tātad jūs tagad vairs neesat svešinieki un piedzīvotāji, bet vienas valsts pilsoni ar svētajiem un Dieva saime, nams, uzcelts uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūrakmens ir Kristus Jēzus. Viņā, visa celtne kopā salaista, aug par svētu templi tam Kungam. Un viņā arī jūs līdzti tiek uzcelti par Dieva mājokli garā.
[Ef.2:19-22]*

Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis savu draudzi, pats nododamies viņas labā, lai to šķīstītu un tā darītu svētu ar ūdens kristībā teikto vārdu. [Ef.5:25-26]

Bet jūs neesat miesā, bet garā, tik tiešām, ka Dieva gars mīt jūsos. Bet, ja kādam nav Kristus gara, tas nepieder viņam. [Rom.8:9]

Viņš ir savas miesas, proti, draudzes, galva, sakums, pirmdzimtais starp mirušiem, lai starp mirušiem būtu pats pirmais. [Kol.1:18]

_Lasi Ap.d.1 un 2: Jaunās Derības Baznīcas veidošanās.

Luters: “Tā nu, paldies Dievam, septiņgadīgs zēns šajā laikā zina, kas ir draudze, proti, ticīgas, svētas avis, kas klausā sava gana balsi.” [Šmalkaldes artikuli]

220. Kāda ir Kristus Baznīca jeb Draudze?

Kristus Baznīca ir neredzama, pastāvīga, viena, svēta, kristīga un vispārēja.

221. Ko nozīmē, ka Draudze ir neredzama?

Kristus Draudze šinī pasaulē pēc savas būtības mums, cilvēkiem, ir neredzama, jo cilvēks nevar ieskatīties otra cilvēka sirdī un pārlicināties, vai tajā ir ticība. Tā kā patiesa Draudze ir cilvēka acīm neredzama, mēs sakām ticības apliecībā: “Es ticu uz .. draudzi.”

Taču stiprais Dieva pamats pastāv ar šādu zīmogu: tas Kungs pazīst savējos, un lai atturas no netaisnības ikviens, kas daudzina tā Kunga vārdu. [2.Tim.2:19]

Uz farizeju jautājumu, kad nāksot Dieva valstība, viņš tiem atbildēja: “Dieva valstība nenāk ārīgi redzamā veidā. Nevarēs arī sacīt: redzi, še viņa ir, vai tur - jo redziet, Dieva valstība ir jūsu vidū.” [Lk.17:20-21]

_Lasi 1. Ķēn. 19:14.18: pravietis Elija un septiņi tūkstoši izraēliešu un 2.Sam.15:11: daži sekoja Absalomam, nezinot lietas būtību.

222. Ko nozīmē, ka Draudze ir pastāvīga?

Kristus Draudze ir pastāvīga, jo Svētais Gars nepārtraukti līdz pasaules galam pulcē un pasargā ticīgos virs zemes. Tātad tā pastāv šeit līdz pasaules galam.

Un es tev saku: Tu esi Pēteris, un uz šās klints es gribu celt savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt. Mt.16:18:

Tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis. Un redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam. [Mt.28:20]

223. Ko nozīme tas, ka Draudze ir viena?

Kristus Draudze ir viena tāpēc, ka:

1. Trīsvienīgais Dievs ir viens.
2. Draudzes vienīgais pamats ir Kristus.
3. Tās locekļiem ir viena un tā pati ticība, vieni un tie paši žēlastības ieroči un viena un tā pati cerība.
4. Viņi dzīvo vienā garīgajā “miesā”, pakļaudamies vienai “Galvai”, t.i., Kristum.

Viena miesa, viens gars — jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti - viens Kungs, viena ticība, viena kristība; viens visu Dievs un Tēvs, kas pār visiem, ar visiem un iekš visiem. [Ef.4:4-6]

Man vēl ir citas avis, kas nav no šīs kūts; arī tās man jāatved; arī viņas dzirdēs manu balsi, un būs viens ganāms pulks un viens gans. [Jņ.10:16]

Jo citu pamatu neviens nevar likt, kā to, kas jau ir likts, proti, Jēzus Kristus. [1.Kor.3:11]

Kristus ir draudzes galva, būdams savas miesas Pestītājs. [Ef.5:23]

Luters: “Es ticu, ka virs zemes ir viena svēta vissvētāko kopība un Draudze zem vienas Galvas, zem Kristus. Tā ir Svētā Gara kopā sasaukta vienā ticībā, jūtās un saprātā, ar dažādām gara dāvanām, bet vienprātīga mīlestībā, bez sektām un strīdiem.”

224. Ko nozīmē tas, ka Draudze ir svēta?

Kristus Baznīca ir svēta, jo:

1. Kristus to ir svētījis un no grēkiem ar savām asinīm šķīstījis caur Vārdu un sakramentiem.

Tā kā nu mēs, brāļi, droši varam ieiet svētajā vietā Jēzus asiņu dēļ.. Tad tuvosimies patiesīgu sirdi pilnā ticībā, aplacīti savās sirdīs un atsvabināti no ļaunās apziņas un miesu nomazgājuši ar tīru ūdeni. [Ebr.10:19.22]

Dieva draudzei Korintā, Jēzū Kristū svētītiem, aicinātiem svētajiem un visiem, kas piesauc mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu visās vielās, tiklab pie viņiem, kā pie mums. [1.Kor.1:2]

2. Tā kalpo Dievam ar svētiem un taisniem darbiem.

Un uzceliet no sevis pašiem kā dzīviem akmeņiem garīgu namu un topiet par svētu priesteru saimi, nesot garīgus upurus, kas Dievam ir patīkami, caur Jēzu Kristu. [1.Pēt.2:5]

225. Ko nozīmē, ka Draudze ir kristīga?

Kristus Draudze ir kristīga, jo tās vienīgais pamats ir Kristus un Viņa dāvātais apustuliski pravietiskais Bībeles Vārds.

Jo citu pamatu neviens nevar likt kā to, kas jau ir likts, proti, Jēzus Kristus. [1.Kor.3:11]

Tā tad jūs tagad vairs neesat svešinieki un piedzīvotāji, bet vienas valsts pilsoņi ar svētajiem un Dieva saime, nams, uzcelts uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūrakmens ir Kristus Jēzus. [Ef.2:19-20]

226. Ko nozīmē, ka Draudze ir vispārēja?

Kristus Draudze ir vispārēja, jo visi, kas tic Kristum, visos laikos un visā pasaulē pieder pie šīs Draudzes.

Tur nav ne jūda, ne grieķa, nav ne kalpa, nedz svabadā, tur nav ne vīrieša, nedz sievietes, jo jūs visi esat viens Kristū Jēzū. [Gal.3:28]

Tās cerības dēļ, kas jums nolikta debesīs. Par to jūs jau agrāk esat dzirdējusi, kad klausījāties evaņģēlija patiesības vārdu, kas aizgājis līdz jums; jo tas visā pasaulē nes augļus un pastāvīgi aug - arī pie jums kopš tās dienas, kad jūs dzirdējāt un visā patiesībā izpratāt Dieva žēlastību. [Kol.1:5-6]

Pēc tam es redzēju, un raugi: liels pulks - ko saskaitīt neviens nevarēja - no visām tautām, no ciltīm, tautībām un valodām stāvēja goda krēsla priekšā un Jēra priekšā, apģērbti baltās drēbēs un ar palmu zariem rokās. [Atkl. 7:9]

227. Kādas ir Kristus Draudzes pazīmes?

Lai gan Kristus Draudze pēc savas būtības ir cilvēku acīm neredzama, tai tomēr ir savas pazīmes, lai to varētu pazīt un pie tās uzticīgi turēties. Šīs pazīmes neapšaubāmi apliecina īstenās Baznīcas klātesamību. Tās ir Dieva Vārda pareiza mācīšana un Kristus iedibināto sakramentu saņemšana.

“Jo kā lietus un sniegs nāk no debesīm un turp neatgriežas, pirms tas nav veldzējis zemi, to apaugļojis un tērpis zaļumā, ka tā dod sēklu sējējam un maizi ēdējam, tāpat tas ir ar manu vārdu, kas iziet no manas mutes. Tas neatgriezīsies pie Manis tukšā, bet pirms tam jāizdara tas, ko Es vēlos, un jāizpilda savs Uzdevums, kādēļ Es to sūtīju.” [Jes.55:10-11]

Tad Jēzus sacīja jūdiem, kas bija sākuši ticēt viņam: “Ja jūs paliekat manos vārdos, jūs patiesi esat mani mācekļi, un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus.” [Jņ.8:31-32]

Manas avis dzird manu balsi, es tās pazīstu, un viņas man seko. Un es tām dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no manas rokas. [Jņ.10:27-28]

Bet šī ir tā līdzība: Sēkla ir Dieva vārds. Lk.8:11

228. Kā Draudzes pazīmes ietekmē tās pastāvēšanu un dzīvi?

Draudzes pastāvēšanu un dzīvi nevar šķirt no tās pazīmēm. Tur, kur Draudzes pazīmes beidz eksistēt, nepastāv arī pati draudze.

Tur, kur atļauj sēt arī ko citu, nevis tikai patiesu Dieva Vārdu, ienaidnieks var netraucēti izplatīt savu mācību, un tās sludināšana ir bīstama ticīgajiem.

Tad, ja Draudzes pazīmes ir skaidras, ticīgie gūst Labā Gana apsolīto aprūpi. Tad viņiem ir īsta garīga mājvieta.

Tāpēc, ka tu esi turējis manu pacietības mācību, es tevi sargāšu pārbaudīšanas stundā, kas nāks pār visu pasauli pārbaudīt tos, kas dzīvo virs zemes. Es nāksu drīz; turi, kas tev ir, ka neviens neatņem tavu vainagu. [Atkl.3:10-11]

Nedaudz rauga saraudzē visu mīklu. [Gal.5:9]

Lasi Ap.d.15: apustuliskā draudze noraidīja pagānu kristiešiem izvirzīto prasību: “Ja jūs neapgraiza pēc Mozus bauslības, jūs nevarat tikt pestīti.”

229. Kas ir vietējā draudze?

Vietējā draudze ir tāds ticīgo un svēto kopums, kas pulcējas kopā kādā apvidū pie Dieva Vārda un pie sakramentiem un dzīvo, lietojot tos. Starp šiem draudzes locekļiem, iespējams, atrodami arī bezdievji un liekuļi, taču tie pēc savas būtības nepieder pie draudzes. Bībele runā par vietējām draudzēm daudzskaitlī un nosauc tās par Dieva un Kristus draudzēm. Tā Bībele norāda, ka apvidus draudzes ir dievišķas.

Āzijas draudzes jūs sveicina. Akvila un Priskilla ar savas mājas draudzi jūs daudzreiz sveicina iekš tā Kunga. [1.Kor.16:19]

Sveicinait cits citu ar svēto skūpstu. Jūs sveicina visas Kristus draudzes. [Rom.16:16]

Pāvils, pēc Dieva prāta Kristus Jēzus apustulis, un brālis Timotejs Dieva draudzei, kas ir Korintā, un visiem svētajiem pa visu Achaju.. [2.Kor.1:1]

Pāvils, pēc Dieva prāta Jēzus Kristus apustulis, svētajiem un Kristū Jēzū ticīgajiem [kas ir Efezā].. [Ef.1:1]

Lasi Mt.22:1-12: kāzu viesis bez kāzu drēbēm un Mt.13:47-48: līdžība par zvejas tīklu.

230. Kas ir baznīca

Baznīca ir vietējo draudžu asociācija, kurā tās vienoti darbojas vienā konfesijā. Apustuļu laikā draudzēm nebija pastāvīgas draudžu apvienības, lai gan ticīgo starpā valdīja brālīga sadraudzība un viņi kopīgi darbojās Dievam par godu. Pareizā konfesija, ticība, brālīga sadraudzība un kopējs darbs ir dievišķas lietas, turpretī pati draudžu asociācija kā organizācija ir brīvas izvēles lieta.

Lasi Ap.d.15: Antiochijas un Jeruzalemes draudžu sadarbšanās mācības jautājumos un 2.Kor.8:18-9:15: kopīga sludināšana, palīdzība, aizlūgšanas par citām draudzēm, tas viss bija apliecinājums Kristus evaņģēlijam [2.Kor.9:13].

231. Kādām ir jābūt vietējām draudzēm un to asociācijām?

Dievs vēlas, lai vietējās kristīgās draudzes un baznīcas pieturas, apliecina un māca Viņa Vārdu visos mācības punktos pareizi un svētos sakramentus lieto pēc Kristus norādījumiem. Citiem vārdiem, Dievs vēlas, lai Baznīcas pazīmes būtu tīras un skaidras. [Jābūt redzamām pareizām Baznīcas pazīmēm.]

“Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis. Un redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”
[Mt.28:19-20]

Bet es jūs, brāļi, pamācu mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, lai jūsu starpā būtu vienprātība un neceltos šķelšanās, bet lai jūs visi pilnīgi vienoti stāvētu vienā prātā un vienā domā. [1.Kor.1:10]

232. Kādas vietējās draudzes un draudžu asociācijas pastāv patlaban?

Ir divējādas draudzes un draudžu asociācijas:

1. Draudzes, kurās sludina pareizu mācību un ticību.
2. Draudzes, kurās piejauj sludināt maldu mācību [citādu ticību jeb ķecerību].

Pareizās mācības baznīca savā laikā bija Apustuliskās draudzes, Lutera atjaunotā baznīca, mūsdienu uzticīgās luteriskās baznīcas. Visas baznīcas, kurās atzīst Dieva Trīsvienību un Jēzu Kristu par Pestītāju, ir kristīgas baznīcas. Tajās ir Dieva bērni, kuri Iemantos mūžīgo svētlaimību. Mēs saucam par kristīgām visas baznīcas, kurās, par spīti maldu mācību piejaukumam, no evaņģēlija saglabājies tik daudz, ka uz šī pamata var uzplaukt ticība Kristum.

Baznīcās, kurās ir ieviesušies maldi, Kristus Baznīcas pazīmes nav tīras un skaidras. Tās mēs saucam par maldu mācību baznīcām.

Pārrunāt tematu: maldu mācības baznīcas mūsu zemē. Vai mūsu pašu baznīca ir pareizi mācoša?

233. Kā kristietim jāizturas pret pareizās mācības baznīcām?

Kristietim cieši jāturas pie pareizās mācības Baznīcas, Savas ticības stiprināšanas labad mums Ir cītīgi jāapmeklē dievkalpojumi un citas sanāksmes, jāklausa mums sludinātā mācība, kā arī jāievēro svētie sakramenti. Mums uzticīgi jākalpo pareizās mācības baznīcas garam, kā arī savu iespēju robežās jāziedo Kungam, tādējādi palīdzot uzturēt draudzes darbošanos un Dieva skaidrā Vārda izplatīšanu.

Mums neklājas atkrist no pareizās mācības baznīcas tikai tāpēc, ka tā ir maza vai tiek vajāta. Mums arī pacietīgi jāpanes vienam otra vājības un jāizrāda ticībā brālīga mīlestība citam pret citu.

Un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās. [Ap.d.2:42]

Manas avis dzird manu balsi, es tās pazīstu, un viņas man seko. [Jņ.10:27]

Neatstādami savas sapulces, kā daži paraduši, bet cits citu paskubinādami, un to jo vairāk, redzot tuvojamies to dienu. [Ebr.10:25]

Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā. [1.Pēt.2:9]

Bet tas, kas mācās, lai dalās visās labās lietās ar to, kas viņu māca. [...] Tad nu, kamēr mums ir laiks, darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem. [Gal.6:6.10]

Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis, ne smagu sirdi vai piespiests; jo priecīgu devēju Dievs mīl. [2.Kor.9:7]

Beidzot, brāļi, lūdziet par mums, lai mūsu Kunga vārds turpina savu gaitu un manto godu tāpat kā pie jums. [2.Tes.3:1] Tad nu, važās slēgts sava Kunga dēļ, es jūs mudinu: dzīvojiet tā, kā to prasa jūsu aicinājuma cieņa, visā pazemībā, lēnībā un pacietībā, cits citu panesdami mīlestībā, cenšamies uzturēt gara vienību ar miera saiti. [Ef.4:1-3]

Mēs jums liekam pie sirds, brāļi, pamācait nekārtīgos, iedrošinait bailīgos, palīdziet vājajiem, esiet pacietīgi pret visiem! [1.Tes.5:14]

Nebīsties, tu mazais ganāmais pulciņ, jo jūsu Tēvs ir nolēmis jums piešķirt valstību! [Lk.12:32]

“Manas avis dzird manu balsi.” [Jņ.10:27]

234. Kā kristietim jāizturas pret citādu mācību draudzēm, baznīcām un baznīcu apvienībām?

Kristietim vajadzētu atturēties no citādi ticīgās baznīcas, un, ja viņš jau pieder pie tās, - izstāties un pievienoties pareizās ticības baznīcai. Pareizās ticības baznīcas draudzes locekļi nepiedalās maldu mācības baznīcas darbā, kā arī neietur tajā vakarēdienu.

Mīļie, neticiet katram garam, bet pārbaudiet garus, vai viņi ir no Dieva, jo daudz viltus praviešu ir izgājuši pasaulē. [1.Jņ.4:1]

Sargaities no viltus praviešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki. [Mt.7:15]

Es lieku jums pie sirds, brāļi, ņemiet vērā tos, kas rada šķelšanos un pretestību tai mācībai, ko esat mācījušies: vairaities no viņiem! [Rom.16:17]

Nevelciet svešu jūgu kopā ar neticīgiem. Jo kāda daļa ir taisnībai ar netaisnību? Kas ir gaismai kopējs ar tumsību? Kā Kristus savienojams ar Beliaru, vai ir kāda daļa ticīgajam ar neticīgo? Kas kopējs ir Dieva namam ar elkiem? Jo jūs esat dzīvē Dieva nams, kā Dievs ir sacījis: “Es viņos gribu mājot un viņu starpā staigāt, un es būšu viņu Dievs, un tie būs mani ļaudis. Tāpēc aizieta no viņu vidus un nošķīrieties no tiem, saka tas Kungs, un neaiztieciat neko, kas ir nešķīsts, tad es jūs pieņemšu.” [2.Kor.6:14-17]

Ja kāds nāk pie jums un nesludina šo mācību, tad neuzņemiet viņu savās mājās un nesveiciniet viņu. Ja kas viņu sveicina, ņem daļību viņa ļaunajos darbos. [2.Jņ.10-11]

Pārrunāt, kādēļ baznīcas problēmu atrisināšana, pamatojoties Dieva Vārdā, cilvēkiem daudzreiz ir grūta.

235. Kāds ceļš jāstaigā Kristus Baznīcai šajā laicīgās zemes dzīves posmā?

Lai gan visi kristieši ir ticībā svētlaimīgi un lai arī tiem sirdī mājot Dieva miers, viņi tomēr šajā laikā mīt apspiestībā un var piedzīvot to pašu, ko Pestītājs cieta savas dzīves laikā virs zemes. Pašlaik Kristus Baznīca ir Baznīca, kas cīnās.

Stiprinādami mācekļu dvēseles un pamācīdami palikt ticībā un ka caur daudz bēdām mums jāieiet Dieva valstībā. [Ap.d.14:22]

Un jūs būsiet visu ienīsti mana vārda dēļ. Bet, kas pastāv līdz galam, tas taps izglābts. [Mt.10:22]

Un viņš sacīja uz visiem: “Ja kāds grib man sekot, tad tāds lai aizliedz sevi, ik dienas ņem uz sevi savu krustu un staigā man pakaļ.” [Lk.9:23]

Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām. [Ef.6:11]

236. Kāds ir Kristus Baznīcas garīgais liktenis?

Kad pilns skaits Dieva izraudzīto būs sanācis Kristus Draudzē, tad Kristus nāks uz tiesu un vadīs savu Draudzi uz mūžīgo prieku debesīs. Šo brīnišķīgi apskaidroto Draudzi mēs saucam par uzvaras Draudzi. Šo Dieva Vārdu patiesība dod lielu iepriecinājumu Draudzei, kas cīnās pret apspiestību un vajāšanu.

Svētīgi taisnības dēļ vajātie, jo tiem pieder debesu valstība. [Mt.5:10]

Priecāsimies, gaviļēsim un dosim viņam godu, jo atnākušas Jēra kāzas un viņa līgava sataisījusies. |..| Un viņš man saka: “Raksti! Svētīgi irtie, kas aicināti Jēra kāzu mielastā!” Viņš man saka: “Šie ir patiesie Dieva vārdi.” [Atkl.19:7.9]

Sev savu draudzi sagatavodams cienīgu, bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma, lai tā būtu svēta un bez vainas. [Ef.5:27]

GRĒKU PIEDOŠANA UN TAISNOŠANA

“Es ticu uz, grēku piedošanu..”

237. Kādēļ es apliecinu: “Es ticu uz grēku piedošanu”?

Es ticu uz grēku piedošanu, jo esmu pārliecināts, ka pats saviem spēkiem un darbiem nespēju kļūt taisns un tīkams Dievam, bet ka man grēku piedošana tiek dāvāta no žēlastības, ticībā uz Jēzu Kristu. Grēku piedošana ir tā pati taisnošana.

Ja Tu, Kungs, gribi noziegumus pielīdzināt, kas gan, ak, Kungs, lai pastāv? Bet pie Tevis ir piedošana, lai Tevi bīstas. [Ps.130:3-4]

Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos. [Ef.2:8-9]

Dievs piešķir taisnību neatkarīgi no darbiem: “Svētīgi tie, kam pārkāpumi piedoti un grēki apklāti.” [Rom.4:6-7]

238. Ko nozīmē taisnošana?

Jēzus Kristus ir salīdzinājis visu cilvēku grēkus un tā ieguvis pasaulei Dieva piedošanu. Tā Kristus uzmodināšana no mirušajiem ir arī visas pasaules taisnošana. To mēs saucam par vispārējo taisnošanu.

Jo Dievs bija Kristū un salīdzināja pasauli ar sevi, tiem viņu grēkus nepielīdzinādams, un ir mūsu starpā licis salīdzināšanas vārdu. [2.Kor.5:19]

Viņš ir mūsu grēku izpircējs, ne tikai mūsu vien, bet visas pasaules grēku. [1.Jņ.2:2]

Tas [Dieva Dēls] ... izpildījis šķīstīšanu no grēkiem, ir sēdies pie majestātes labās rokas augstībā. [Ebr.1:3]

Es izrietīšu Dāvidam īstu atvasi [...] Un viņa vārds, kā to sauks, būs: Tas Kungs, mūsu taisnība. [Jer.23:5-6]

Jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības. Bet Dievs savā žēlastībā tos taisno bez nopelna, sagādājis tiem pestīšanu Jēzū Kristū. [Rom.3:23-24]

Viņu, kas nodots nāvē mūsu pārkāpumu dēļ un uzmodināts, lai mēs tiktu taisnoti. [Rom.4:25]

Luters: “Viņš [Dieva Dēls] ir miris visas pasaules grēku dēļ. Ir tiesa, ka es pats arī piederu pie pasaules. Tātad pavisam droši - viņš ir miris arī manu grēku dēļ.” [Pēc Rom.3:28.19. tēze no 1535. gada.]

Šo piedošanu Dievs sludina man evaņģēlija vārdā un sakramentu apsoltījumos. Šo piedošanu es saņemu tikai caur ticību, vienīgi no Viņa žēlastības kā dāvanu, bez jebkāda sava nopelna. Šādu ticību Dievs uztver kā manu taisnprātību. To mēs saucam par taisnošanu uz ticības pamata.

Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija: tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam. [Rom.1:16]

Bet kam nav darbu, bet kas tic Tam, kas bezdievīgo dara taisnu, tam viņa ticība tiek pielīdzināta par taisnību. [Rom.4:5]

Tāpēc, no ticības, lai pamatā būtu Dieva žēlastība. [Rom.4:16]

Luteriskā apliecība: “Taisnošana nozīmē., atzīt par brīvu no grēkiem un no mūžīgā soda par tiem Kristus taisnības dēļ, ko ‘Dievs piešķir ticībai’” [Fil.3:9]. [Konkordijas formulas pilnīgais izskaidrojums, 3:17.]

239. Kādēļ Dievs piedod tavus grēkus jeb taisno tevi?

Man nav nekādu labu darbu vai nopelnu, par kuriem Dievs piedotu manus grēkus, bet Viņš piedod tos tikai savas žēlastības un Kristus nopelna dēļ, vienīgi kā dāvanu.

“Es tevi mīlēju ar mūžīgu mīlestību, tādēļ Es pret tevi tik uzticīgi esmu saglabājis savu žēlastību.” [Jer.31:3]

Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana; ne ar darbiem, lai neviens nelielītos. [Ef.2:8-9]

Jēzus viņam saka: “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva, kā vien caur mani.” [Jņ.14:6]

No Luteriskās apliecības grāmatas: “Tātad tā taisnība, ko Dievs piešķir ticībai vai ticīgiem cilvēkiem vienīgi no žēlastības, ir Kristus paklausība, ciešanas un augšāmcelšanās, jo Viņš mūsu vietā ir pildījis bauslību un samaksājis par mūsu grēkiem. [Konkordijas formulas pilnīgais izskaidrojums 3:14.]

Arī tie darbi, ko pienesam kā ticības augļus, nedod mums nopelnus.

Tas pats arī ar jums: Kad jūs visu, kas jums uzdots, būsit izpildījuši, sakait: Mēs esam necienīgi kalpi, mēs esam darījuši, kas bija mūsu pienākums. [Lk.17:10]

240. Vai katrs ticīgais var būt pilnīgi drošs par savu grēku piedošanu?

Katrs Kristum ticošs cilvēks var būt pilnīgi drošs par savu grēku piedošanu Dieva priekšā, jo:

1. Dieva apsolījumi ir stipri un pilnīgi pārlicinoši.

Jo, cik ir Dieva apsolīšanu, tās ir viņā, jā, tāpēc caur viņu mūsu - āmen Dievam par godu. [2.Kor.1:20]

Tas ir patiens un pilnā mērā atzīstams vārds, ka Kristus Jēzus ir nācis pasaulē izglābt grēciniekus. Es esmu pirmais viņu starpā. [1.Tim.1:15]

Jo es zinu, kam es esmu paļāvies, un esmu pārlicināts, ka viņš ir spēcīgs pasargāt man uzticēto mantu līdz viņai dienai. [2.Tim.1:12]

Dievs., nemelo. [Tit.1:2]

Dievam taču nebija iespējams melot. [Ebr.6:18]

2. Dievs ir to apstiprinājis ar savu zvērestu.

Tik tiešām, ka Es dzīvoju, - saka Dievs tas Kungs, - Man nav prieka par bezdievja nāvi, bet gan par to, ka bezdievis atgriežas no sava ļaunā ceļa un dzīvo. [Ec.33:11]

3. Svētais Gars to ir apzīmojis ticīgo sirdīs ar Vārdu un sakramentiem

Bet tas, kas stiprina mūs un jūs Kristū un kas mūs ir svaidījis, tas ir Dievs; Viņš mūs ir arī apzīmojis un devis gara ķīlu mūsu sirdīs. [2.Kor.1:21-22]

Bet ārējo zīmi viņš [Ābrahāms] saņēma par apstiprinājumu ticības taisnībai, kas bija iegūta bez tās, un tā viņš kļuvis par tēvu visiem tiem, kas tic, būdami bez ārējās derības zīmes, un tātd iegūst taisnību pielīdzināšanas ceļā. [Rom.4:11]

Tātd mēs varam būt pilnīgi pārlicināti par to, "ka ne nāve, ne dzīve, ne eņģeļi, ne varas, ne tagadne, ne nākotne, ne spēki, ne augstumi, ne dziļumi, ne cita kāda radīta lieta mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas atklājusies Kristū Jēzū, mūsu Kungā!" [Rom.8:38-39].

241. Ko mēs kopā ar visu pareizās mācības Baznīcu apliecinām par taisnošanu?

Kopā ar visu pareizās mācības Baznīcu mēs apliecinām grēcīga cilvēka taisnošanu Dieva priekšā ar apustuļa Pāvila vārdiem: "Jo mēs spriežam, ka cilvēks tiek taisnots ticībā neatkarīgi no bauslības darbiem" [Rom.3:28].

Bet tagad neatkarīgi no bauslības atklājusies Dieva taisnība, ko jau apliecina bauslība un pravieši. Šī Dieva taisnība dota ticībā uz Jēzu Kristu visiem, kas tic. Jo tur nav nekādas starpības. [Rom.3:21-22]

242. Kāpēc mums pēc iespējas stingri jāturas pie pareizas taisnošanas mācības?

Taisnošanas mācība ir kristīgas mācības centrālā daļa:

1. Bez tās viss cits ir nevērtīgs.

Nav pestīšanas nevienā citā; jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana. [Ap.d.4:12]

2. Šī mācība atšķir kristīgo Baznīcu no visām maldu reliģijām.

Jūs esat šķirti no Kristus, ja jūs bauslībā gribat tapt taisni, jūs esat žēlastību pazaudējuši. [Gal.5:4]

Visas maldu reliģijas mudina cilvēku meklēt taisnošanu Dieva priekšā uz cilvēka paša darbu un nopelnu pamata. Tāpēc maldu reliģiju ir tik daudz.

Luters saka: “Tāpat šie ticības gabali atšķir mūs, kristiešus, uzreiz no visiem citiem cilvēkiem virs zemes. Ikviens, kas ir ārpus kristīgās Baznīcas: pagāni, turki [islamticīgie], jūdi, nepatiesi kristieši un liekuļi, lai viņi kā ticētu uz vienu patiesu Dievu un Viņam kalpotu, viņi tomēr nezina, kāds prāts Dievam ir uz viņiem. Viņi nevar arī gaidīt no Dieva nedz mīlestību, nedz labvēlību. Tāpat viņi paliks mūžīgās dusmības un pazudināšanas varā, jo viņiem nav Jēzus Kristus, un Svētais Gars nav viņus nedz apgaismojis, nedz dāvājis viņiem Dieva svētību.”

3. Vienīgi pareiza taisnošanas mācība sniedz un saglabā nelaimīgajiem grēciniekiem patiesu, pastāvīgu un drošu mierinājumu dzīvē un nāvē.

“Nemies drošu prātu, dēls, tavi grēki tev piedoti.” [Mt.9:2]

4. Vienīgi šī mācība dod Dievam pienācīgo godu.

Ne mums. Kungs, ne mums, bet savam vārdam dodī godu savas žēlastības un uzticības dēļ. [Ps.115:1]

243. Kā tu tiks Dieva priekšā taisnots jeb kā tu izglābsies?

Es netopu Dieva priekšā taisnots nedz savu darbu, nedz nopelnu, nedz arī savas iekšējās vai nu iegūtas, vai esošas taisnprātības dēļ, bet tikai no Dieva žēlastības, vienīgi Kristus nopelnu dēļ, kuriem es pievienojos ticībā un savas sirds īstenā cerībā.

Citiem vārdiem:

Es iemantoju Dievam tīkamu taisnprātību un pestīšanu mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus visusvētākās paklausības, ciešanu un nāves dēļ, nevis kāda cita darbu dēļ. Tāpat tā taisnība, kurā es esmu tīkams Dievam, nav manis paša, bet tā ir Kristus taisnība. “Bet, kam nav darbu, bet kas tic Tam, kas bezdievīgo dara taisnu, tam viņa ticība tiek pielīdzināta par taisnību.” [Rom.4:5]

Tie dzird viņa balsi un nāk ārā. [Jņ.5:28]

Jo bauslības gals ir Kristus; viņā iegūst taisnību ikviens, kas tic. [Rom.10:4]

Jo, kā ar viena cilvēka nepaklausību neskaitāmi kļuvi grēcinieki, tāpat ar viena cilvēka paklausību neskaitāmi kļūs taisni. [Rom.5:19]

Tā mēs visi esam palikuši kā nešķīsti, un visa mūsu taisnība ir kā sārņains tērps. [Jes.64:6]

Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts viņam mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti, i..] ar savu atziņu mans taisnīgais kalps palīdzēs daudziem iegūt taisnību, uzņemdamies uz sevis viņu noziegumus. [Jes.53:5.11]

_Lasi Rom.3 un 4.

_Jēk.2:17-26 nav runa par taisna tapšanu Dieva priekšā, bet par taisna izrādīšanos cilvēku priekšā.

MIESAS AUGŠĀMCELŠANĀS

“Es ticu uz.. miesas augšāmcelšanos..”

244. Ko Bībele māca par miesas augšāmcelšanos?

Bībele māca, ka visu dienu beigās Dievs uzmodinās mani un visus mirušos. Tad Viņš atdzīvinās to pašu miesu, kurā mēs esam dzīvojuši un miruši.

Nebrīnieties par to! Jo nāk stunda, kad visi, kas ir kapos, dzirdēs viņa balsi un nāks ārā: tie, kas labu darījuši, lai celtos augšām dzīvībai, bet tie, kas ļaunu darījuši, lai celtos augšām sodam. [Jņ.5:28-29]

245. Kāda atšķirība atklāsies mirušo augšāmcelšanās dienā?

Tie, kas tic Kristum, celsies augšā mūžīgai dzīvībai apskaidrotās miesās, bet neticīgie - mūžīgam sodam, t.i., pazudināšanai; viņu miesa būs grēkos, zaimos un kaunā.

Kas [Jēzus Kristus] pārvērtīs mūsu zemības miesu līdzīgu savai apskaidrotai miesai ar spēku, kurā viņš arī spēj sev pakļaut visas lietas. [Fil.3:21]

Bet viņi izies arī ārā no pilsētas un redzes mirušo miesas, kas atkrituši no Manis, jo viņu tārps nemirs, viņu uguns neizdzīsīs un tie būs par biedinājumu ikvienam un līdz ar to visai miesai.” [Jes.66:24]

246. Kā notiks augšāmcelšanās?

Visu dienu beigās, Kristus otrās atnākšanas dienā, notiks visu tam apskaidros dzīvos ticīgos. Starp ticīgo un neticīgo uzmodināšanu no mirušajiem nebūs nedz ilgs laika sprīdis, nedz kādu cilvēku pieņemta tūkstošgadīga valstība.

Ninivieši celsies tiesas dienā pret šo cilti un to pazudinās: jo tie, Jonam sludinot, no grēkiem atgriezās, un redzi, šeit ir vairāk nekā Jona. [Mt.12:41]

Redzi, es jums saku noslēpumu: Ne visi mēs mirsim, bet visi tiksīm pārvērsti, piepeši, acumirkļi, pēdējai bazūnei atskanot. Jo atskanēs bazūne, un mirušie tiks uzmodināti neiznīcībā, un mēs tapsīm pārvērsti. [1.Kor.15:51-52]

Pats Kungs nāks no debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši. Pēc tam mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, kopā ar viņiem tiksīm aizrauti gaisā padebešos, pretim tam Kungam. Tā mēs būsīm kopā ar to Kungu vienumēr. [1.Tes.4:16-17]

Un kā cilvēkiem nolemts vienreiz mirt, bet pēc tam tiesa. [Ebr.9:27]

_Padomā, kurš no iepriekšminētajiem Bībeles pantiem noraida mācību par miesas pārdzimšanu.

_Ideja par tūkstošgadu valstību [grieķ. - chiliasinos - mācība par tūkstošgadu miers valsti, ko Kristus nodibina zemes virsū pirms Pastarās dienas] balstās uz dažu Vecās Derības un Jāņa atklāsmes grāmatas pravietojumu burtisku skaidrojumu. Vecā Derība mums attēlo Mesijas laiku. Viņa valstību un šīs brīnišķīgās miera valstības izplatīšanos ar piemēriem, kas ņemti no laicīgās dzīves. Jaunā Derība pauž, ka tā jau ir īstenojusies Kristū Jēzū un Viņa žēlastības valstībā, Jaunā Derība neatzīst tās pravietojuma burtisku skaidrojumu, sacīdama: “Dieva valstība nenāk ārīgi redzamā veidi.” [Lk.17:20] Salīdzini, piemēram, Jes.9:1-6 un 11. nodaļu, kurās laimīgais miera laiks un atlikušā Israēla atgriešanās notiek Kristus dzimšanas laikā, kam sekoja evaņģēlija labās vēsts sludināšana. Atklāsmes grāmatas pravietojumi runā līdzības, tāpēc tie jāskaidro ar Bībeles tekstiem. Kristīgas Baznīcas konfesijas neatzīst mācību par tūkstošgadu valstību virs zemes un saskaņa ar Bībeli māca, ka Kristus nāks redzami tikai vienreiz un tad notiks pēdējā tiesa. Mazais Katehisms: Uzmodinās pastara diena mani un visus mirušos.”

247. Kā tu vari saprast miesas augšāmcelšanos?

Miesas augšāmcelšanās ir tik neaptverami liels Dieva noslēpums, ka man ar savu prātu grūti to saprast, bet es tam bērnišķīgi ticu, jo Dievs to Savā Vārdā ir sludinājis. Miesas augšāmcelšanās balstās nevis uz mūsu, cilvēku, iespējām, bet gan uz Dieva spēku.

Dievam, kurš radīja pasauli ar Savu Vārdu no nekā, nav nekas neiespējams. Jau tikai ar Savu Vārdu vien Viņš spēj saukt ārā visus mirušos no kapiem.

Bet Jēzus atbildēja un sacīja [sadukējiem, kuri neticēja miesas augšāmcelšanai]: “Jūs alojaties, nesaprazdami nedz rakstus, nedz Dieva spēku.” [Mt.22:29]

Tanī pašā laikā Jēzus iesāka runāt un sacīja: “Es tev pateicos, Tēvs, debesu un zemes Kungs, ka Tu šīs lietas esi apslēpis gudriem un prātniekiem un tās esi zināmas darījis bērniem.” [Mt.11:25]

..tā Dieva priekšā, kam viņš ticēja, kas mirušos dara dzīvus un sauc vārdā to, kas vēl nav, it kā tas jau būtu. Tāpēc arī ir rakstīts: “Daudzām tautām es tevi esmu cēlis par tēvu.” [Rom.4:17]

Dieva apsolījumu viņš neuzņēma ar šaubām un neuzticību, bet, Dievam godu dodams, kļuva stiprs ticībā, pilnīgi pārliecināts, ka Dievs to, ko viņš apsolījis, arī spēj darīt. [Rom.4:20-21]

_Lasi Mt.22:23-33: Jēzus un sadukēji un 1.Kor.15 apustulis Pāvils māca par miesas augšāmcelšanos.

MŪŽĪGĀ DZĪVOŠANA

“Es ticu uz.. mūžīgu dzīvošanu. ”

248. Kāpēc tu tici, ka ir mūžīgā dzīvošana?

Es ticu, ka ir mūžīgā dzīvošana, jo Bībele to apliecina.

“Un tie ieies mūžīgā sodībā, bet taisnie mūžīgā dzīvē.” [Mt.25:46]

Un es tām [avīm] dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no manas rokas. [Jņ.10:28]

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. [Jņ.3:16]

Jo mums šeit nav paliekamas pilsētas, bet mēs meklējam nākamo. [Ebr.13:14]

249. Kāda ir mūžīgā dzīvošana?

Mūžīgā dzīvošana ir neizsakāmi jauka svētlaipe, miers, taisnība, līksmība un godība, kad mēs varēsim skatīt Dieva Jēru vaigu vaigā, atbrīvoti no grēka un tā lāsta. Mūžīgā dzīve ir garīga dzīve. Kad miesa būs pagodināta, tad tai nebūs laicīgo vajadzību. Debesīs netiks ēsta laicīgā barība, tur nebūs arī laulību. Mēs paši būsīm līdzīgi eņģeļiem.

Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis. [Atkl.21:4]

Bet es Tavu vaigu skatīšu taisnībā un uzmodies pēc sirds patikas raudzīšos Tavā attēlā. [Ps.17:15]

Tu man dari zināmu dzīvības ceļu. Prieka pilnība ir Tava vaiga priekšā, un jaukas, svētības pilnas dāvanas pie Tavas labās rokas ir mūžīgi. [Ps.16:11]

Es domāju, ka šī laika ciešanas ir nenozīmīgas, salīdzinot ar nākamo godību, kas atspīdēs pār mums. [Rom.8:18]

Dieva valstība nav ēšana un dzeršana, bet taisnība, miers un prieks Svētajā Garā. [Rom.14:17]

Nekas tur nebūs vairs nolādēts. Tur stāvēs Dieva un viņa Jēra tronis, un viņa kalpi tam kalpos. Tie skatīs viņa vaigu, un viņa vārds būs tiem uz pierēm. [Atkl.22:3-4]

Jo, kad tie celsies augšām no miroņiem, tad tie ne precēs, nedz taps precēti, bet tie būs kā eņģeļi debesīs. [Mk.12:25]

250. Kurš iegūs mūžīgo dzīvību?

Mūžīgo dzīvību iegūs katrs, kas tic Kristum. Ticēdami Kristum, mēs esam to ieguvuši jau tagad, bet pilnīgi tā īstenosies tikai debesīs. Neticīgie mirušie neiegūs mūžīgo dzīvību, tie uz mūžu tiks pazudināti.

“Kas tic Dēlam, tam ir mūžīgā dzīvība. Bet, kas Dēlam neklausa, tas dzīvības neredzēs, bet Dieva dusmība paliek uz viņa. [Jņ.3:36]

Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atklājies, kas mēs būsīm. Mēs zinām, ka, kad tas atklāsies, mēs būsīm viņam līdzīgi, jo mēs redzēsīm viņu, kāds viņš ir. [1.Jņ.3:2]

Kas tic un top kristīts, tas taps svēts, bet, kas netic, tas taps pazudināts. [Mk.16:16]

251. Kas notiks ar ticīgo, tam nomirstot?

Nomirstot arī ticīga cilvēka miesa satrūd jeb piedzīvo pazušanu, bet Svētais Gars aizved viņa dvēseli Kristus mierā.

Un Jēzus tam sacīja: “Patiesi es tev saku: Šodien tu būsi ar manī paradīzē.” [Lk.23:43]

Bet gadījās, ka nabagais nomira - un eņģeļi viņu aiznesa Ābrahāma klēpī. Arī bagātnieks nomira un tika aprakts. [Lk.16:22]

Mani spiež no abām pusēm; es kāroju atraisīties un būt kopā ar Kristu, kas ir daudz, daudz labāki. Bet jūsu dēļ nepieciešamāk palikt miesā. Un tādā pašāvēībā es zinu, ka palikšu un palikšu jums visiem par sekmējumu un ticības prieku. [Fil.1:23-25]

Jo jūs esat miruši, un jūsu dzīve līdz ar Kristu apslēpta Dievā. Kad nu atspīdēs Kristus, jūsu dzīvība, tad arī jūs atspīdēsiet līdz ar viņu. [Kol.3:3-4]

252. Kas Pastarā dienā notiks ar ticīga cilvēka dvēseli un miesu?

Kad Svētais Gars pēdējā dienā uzmodinās mirušos, tad arī ticīgā cilvēka miesa, savienojoties ar dvēseli, varēs kopā ar Kristu dzīvot mūžīgā priekā un godībā.

..kas pārvērtīs mūsu zemības miesu līdzīgu savai apskaidrotai miesai ar spēku, kurā viņš arī spēj sev pakļaut visas lietas. [Fil.3:21]

253. Vai esi drošs, ka arī tu tiks debesīs?

Dievs jau šeit, virs zemes, mani ir aicinājis ar evaņģēliju. Viņš ir mani apgaismojis un svētījis, kā arī saglabājis manī īstu ticību. Esmu pārliecināts, ka Viņš jau ir izredzējis mani mūžīgai pestīšanai un neviens nevar mani šķirt no Viņa.

Ir tikai Dieva mūžīgās žēlastības izredzēšana; dusmības izredzēšanas nav. Dievs nav lēmis nevienam arī mūžīgu pazudināšanu ellē, bet neticīgie tajā nokļūs savas pašu vainas dēļ.

Lai slavēts mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas mūs Kristū ir svētījis ar visāda veida garīgu svētību debesīs.

Viņā tas mūs pirms pasaules radīšanas izredzējis, lai mēs būtu svēti un nevainojami viņa priekšā. Pēc savas gribas labā nodoma viņš mīlestībā jau iepriekš nolēmis, ka mums būs viņa bērniem būt caur Jēzu Kristu, par slavu viņa augstajai žēlastībai, ar ko tas mūs apveltījis savā mīļotajā dēļā. [Ef.1:3-6]

Manas avis dzird manu balsi, es tās pazīstu, un viņas man seko. Un es tām dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no manas rokas. [Jņ.10:27-28]

Jo Dievs mūs nav nolīcis dusmībai, bet lai mēs iegūtu pestīšanu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. [1.Tes.5:9]

Kas [Dievs] grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas. [1.Tim.2:4]

Lasi Rom.8:28-30: Dieva mūžīgā izredzēšana žēlastībā.

254. Kāpēc trešo ticības locekli beidzu ar vārdiem: “Tas ir tiešām tiesa”?

Trešo ticības locekli beidzu ar šiem vārdiem tāpēc, ka savā ceļā uz mūžīgo svētlaimību es palieku ticībā un nešaubīgā pašāvēībā uz to, ka Svētais Gars īstenos manī un visā savā Draudzē to, ko šajā ticības loceklī apliecinu.

LŪGŠANA

PAR LŪGŠANU VISPĀR

255. Kas ir lūgšana?

Patiesā lūgšana ir Kristum ticīgā sirds saruna ar Dievu.

Lūgšana ir dievkalpojums, kurā mēs saucam palīgā patieso un dzīvo Dievu ticībā caur mūsu starpnieku Jēzu Kristu, lai mēs iegūtu to, kas mums pašiem un arī mūsu tuvākajiem vajadzīgs. Lūgšanā mēs arī pateicamies un slavējam Dievu par to, ko Viņš mums ir devis un apsolījis.

Lūgšana pamatojas Dieva baušļos un Dieva sacītā Vārda apsolījumos, kā arī Dieva žēlastībā, ne mūsu pašu nopelnos.

Lūgšanas izriet no ticības un pieder pie labajiem darbiem. Lūgšana nav žēlastības rīks. Patiesa lūgšana tomēr stiprina ticīgos, jo lūdzot mēs paturam prātā Dieva Vārdu un lietojam to. Dieva Vārds ir žēlastības rīks, caur kuru Dievs runā ar mums.

Lai Tev patīk manas mutes valoda un manas sirds domas Tavā priekšā, ak, Kungs, mans patvērums un mans pestītājs! [Ps.19:15] Tas Kungs ir tuvu visiem, kas Viņu piesauc, visiem, kas Viņu piesauc patiesībā. [Ps.145:18]

Un notīks, pirms viņi sauc, Es viņiem jau atbildēšu, un, kamēr viņi vēl runā. Es viņus jau uzklausīšu. [Jes.65:24]

Piegriez, mans Dievs, man savu ausi un klausies! Atver savas acis un uzlūko mūsu drupas un to pilsētu, kas nosaukta pēc tava vārda! Jo mēs zemojamies tava vaiga priekšā ar savām lūgšanām, balstīdamies ne uz savu taisnību, bet cerēdami un paļaudamies uz tavu lielo žēlastību. [Dan.9:18]

Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts. [Mt.7:7]

Atkal es jums saku: ja divi no jums virs zemes ir vienā prātā kaut kādas lietas dēļ, ko tie grib lūgt, tad mans Debesu Tēvs to tiem dos. [Mt.18:19]

Jūs iekārojat, un jums nav; jūs slepkavojat un skaužat un nevarat iegūt; jūs cīnāties un karojat. Jums nav, tāpēc ka jūs nelūdzat Dievu. [Jēk.4:2]

“Un piesauc Mani bēdu laikā, tad Es izglābšu tevi, un tev būs Mani godāt!” [Ps.50:15]

Teici to Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis! Viņš piedod visus tavus grēkus un dziedē visas tavas vainas.[Ps.103:2-3]

256. Kas mūs mudina lūgties?

Mūs mudina lūgties:

1. Dieva baušļi.
2. Dieva apsolījums uzklausīt mūsu lūgšanas un uz tām atbildēt.
3. Mūsu pašu un mūsu tuvāko vajadzības.
4. Pateicība un gods, kas Dievam pienākas.

Atrodi piemērotus Bībeles pantus, kuri atbildētu uz iepriekšējo jautājumu.

257. Ko mums ir atļauts pielūgt?

Mums ir atļauts pielūgt tikai un vienīgi Dievu - Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, jo nav cita Dieva; vienīgi Viņam pieder viss gods un tikai. Viņš dzird mūsu lūgšanas un var mums palīdzēt. Tādēļ arī kopīgas lūgšanas ar tiem, kuri pielūdz eņģeļus, cilvēkus vai citus dievus, ir tā Kunga acīs negantība.

Tad Jēzus uz to saka: "Atkāpies, sātan! Jo stāv rakstīts: tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un viņam vien kalpot." [Mt.4:10]

.. kas Tu uzklausī lūgšanas! [Ps.65:3]

Kas novērš savu ausi, lai nebūtu jāuzklausā bauslības vārdi, tā lūgšana ir negantība. [Sal.pam.28:9]

Bet pasaules mūžu valdniekam, neiznīcīgajam, neredzamajam vienīgajam Dievam lai ir gods un slava mūžu mūžos. Āmen. [1.Tim.1:17]

Tu taču patiesi esi mūsu Tēvs. Ābrahāms nekā nezina par mums, Israēls mūs nepazīst. Tu, Kungs, esi mūsu Tēvs, mūsu Pestītājs: jau no seniem laikiem tas ir tavs vārds. [Jes.63:16]

Es, Jānis, to visu dzirdēju un redzēju. Un, kad es to dzirdēju un redzēju, es kritu pie kājām eņģelim, kas man to rādīja, un gribēju viņu pielūgt. Bet viņš man saka: "Nedari to! Es esmu tāds pat kalps kā tu, kā tavi brāļi pravieši un visi tie, kas tur šīs grāmatas vārdus. Pielūdz Dievu!" [Atkl.22:8-9]

"Īstie dievlūdzēji pielūgs Tēvu garā un patiesībā.." [Jņ.4:23]

258. Par ko mēs varam lūgties un ko mums vajag lūgt?

Mums ir atļauts un mums vajag lūgt visu, kas ir Dievam par godu, kā arī mums pašiem un mūsu tuvākajiem par labu.

Kad izlūdzamies laicīgas lietas, kā veselību un labākus dzīves apstākļus, pie mūsu lūgšanas mums jāpiebilst "ja tas ir Tavs prāts". Jo Dievs vienīgais zina, kas ir Viņam par godu un mums par labu.

Garīgas lietas, kas ir nepieciešamas mūsu pestīšanai, kā grēku piedošanu, ticībā pastāvēšanu un mūsu tuvāko glābšanu, mums pienākas izlūgties bez piebildes, jo mēs zinām no Dieva Vārda, ka Dievs vēlas to mums dot un ka tas ir Dievam par godu un mums par labu.

Nezūdieties nemaz, bet jūsu lūgumi lai nāk zināmi Dieva priekšā ar pateicību ikvienā pielūgšanā un lūgšanā. [Fil.4:6]

"Ja nu jūs, ļauni būdami, zināt dot saviem bērniem labas dāvanas, cik daudz vairāk jūsu Tēvs no debesīm dos Svēto Garu tiem, kas viņu lūdz?" [Lk.11:13]

Bet, ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdams, un viņam taps dots. [Jēk. 1:5]

Un redzi, kāds spītālīgs vīrs pienāca, nometās viņa priekšā zemē un sacīja: "Kungs, ja tu gribi, tu vari mani šķīstīt." [Mt.8:2]

259. Uz kādu vārdu atsaucoties mums jāvēršas pie Dieva ar lūgšanām?

Mums ar savām lūgšanām jāvēršas pie Dieva, atsaucoties uz Jēzus Kristus vārdu, citiem vārdiem, mums ir stingri jāuzticas tam, ka Dievs ir mums žēlīgs un uzklausa mūsu lūgšanas Jēzus Kristus dēļ.

Tanī dienā jūs mani vairs nejaudāsīt. Patiesi, patiesi es jums saku, ja jūs Tēvam ko lūgsit, Viņš jums to dos manā vārdā. [Jņ.16:23]

260. Par ko mums ir jāaizlūdz?

Mums ir jālūdz par sevi un par visiem cilvēkiem un sevišķi par Dieva Baznīcu, misionāru darbu, sludinātājiem un valdību, kā arī par ienaidniekiem.

Tad nu es pamācu tevi vispirms turēt lūgšanas, pielūgšanas, aizlūgšanas, pateicības lūgšanas par visiem cilvēkiem, par valdniekiem un visiem, kas ir augstā amatā, lai mēs dzīvotu mierīgu un klusu dzīvi visā dievbijībā un cienībā. [1.Tim.2:1-2]

Esiet pastāvīgi lūgšanās, esiet ar tām nomodā ar pateicību. Reizē lūdziet arī par mums, lai Dievs mūsu sludināšanai atvērtu durvis, ka es varētu sludināt Kristus noslēpumu, kura dēļ esmu vazās. [Kol.4:2-3]

Bet es jums saku: Mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā. [Mt.5:44]

Par mirušiem mums nav jāaizlūdz, jo žēlastības laiks ir beidzies līdz ar viņu nāvi un pēc tās mirušo stāvokli vairs nevar ietekmēt. Par to nav minēts arī baušļos.

Un kā cilvēkiem nolemts vienreiz mirt, bet pēc tam tiesa. [Ebr.9:27]

Jo mums visiem jāparādās Kristus soģa krēsla priekšā, lai ikviens saņemtu algu par to, ko, miesā būdams, darījis, vai labu vai ļaunu. [2.Kor.5:10]

Luters: "Ir jāievēro apglabāšanas ceremonijas kārtība un arī jāraud kopā ar tiem, kas ir zaudējuši savus mīļos draugus, un jāizsaka viņiem līdzjūtība. Bet mums nav jāaizlūdz par mirušajiem." [1.Moz.grāmatas izskaidrojums, 1540. gads, pēc 1.Moz.35:20.]

Lasi piemērus par lūdzējiem: Lk.18:13: muitnieks lūdza par sevi, 1.Moz.18:23-32: Ābrahāms aizlūdza par Sodomu, Īj.42:10: Ījabs aizlūdza par saviem draugiem, Dan.6:5-13 un 9:3-20: Daniels aizlūdza par Dieva tautu, Mt.15:22-28: kanaāniešu sieva aizlūdza par savu meitu, Lk.23:34: Jēzus aizlūdza par saviem ienaidniekiem, Ap.d.7:60: Stefans aizlūdza par saviem slepkavām.

261. Vai Dievs dzird katru lūgšanu?

Dievs dzird katru patiesu lūgšanu, bet Viņš atbild uz to savā laikā un savā veidā, jo Viņš dod mums katru reizi tikai To, kas mums patiesi ir par labu.

Lai netaptu iedomīgs, man ir dots dzelonis miesā, sātana eņģelis, lai tas sistu mani ar dūrēm, ka netopu iedomīgs. Tādēļ es to Kungu trīs reizes esmu lūdzis, lai tas no manis atkāptos. Un viņš ir sacījis: "Tev pietiek ar manu žēlastību; jo mans spēks nespēkā varens parādās." Tad nu daudz labāk lielīšos ar savu nespēku, lai Kristus spēks nāktu pār mani. [2.Kor.12:7-9]

Jēzus saka tai: ".. Mana stunda vēl nav nākusi." [Jņ.2:4]

[Jes.54:7] "Tikai mazu brīdi Es tevi atstāju, bet ar sirsnīgu apžēlošanos par tevi Es tevī atkal pieņemšu atpakaļ."

262. Kādas lūgšanas Dievs nav solījis klausīt?

Dievs nav solījis klausīt tādas lūgšanas, kas:

1. Tiek lūgtas neticībā.

Bet lai viņš lūdz ticībā, nemaz nešaubīdamies, jo, kas šaubās, līdzinās vēja dzītam un mētātam jūras vilnim. Jo tāds cilvēks, vīrs ar dalītu dvēseli, nepastāvīgs visos savos ceļos. [Jēk.1:6-7]

2. Ir patmīlīgas un pret Dieva prātu.

Jūs lūdzat un nedabūjāt, tāpēc ka ar ļaunām sirdīm lūdzat, lai to šķiestu savās kārībās. [Jēk.4:3]

_Lasi Mt.20:20-23 Cebedeja dēlu mātes patmīlīgs lūgums.

3. Vēlē ļaunu tuvākiem.

Svētījiet tos, kas jūs vajā, svētījiet un nenolādiet! [Rom.12:14]

4. Norāda Dievam laiku un veidu, kad un kā Viņam ir jāpalīdz.

_Patiesā lūgšanā nevaram Dievam pavēlēt, tā ir apžēlota Grēcinieka, paklausīga bērna pazemīga un pateicīga lūgšana.

263. Kādēļ kristietim var likties, ka Dievs nav dzirdējis viņa lūgšanu?

Skumju un bēdu brīžos mēs daudzreiz neievērojam to palīdzību, ko Dievs jau mums ir sniedzis. Ja Dievs ne vienmēr sniedz mums tādu palīdzību, kas atbrīvotu mūs no mūsu raizēm un bēdām, tam noteikti ir savi tēvišķīgi iemesli, kurus mēs nespējam saprast. Viņš audzina mūs arī bēdās paļauties uz Viņu kā uz žēlsirdīgo debesu Tēvu un Viņa Vārda solījumiem.

Tāpēc es jums saku: Visu, ko jūs lūgdami lūgsit, ticiet, ka jūs dabūsit, tad tas jums notiks. [Mk.11:24]

Es saucu uz Dievu: “Mana stiprā klints, kāpēc Tu mani esi aizmirsis? Kāpēc mans gājiens norit ciešanās un ienaidnieka spaidos?” [..] Kāpēc tu esi tik izmisusi, mana dvēsele, un tik nemiera pilna manī? Ceri uz Dievu, jo es Viņam vēl pateikšos, savam glābējam un savam Dievam! [Ps.42:10:12]

_Lasi Mt.1 5:22-28: kanaāniešu sieva.

264. Kur un kad mēs varam lūgt?

Mēs varam un mums vajag lūgt visur, sevišķi vienatnē, mājas svētbrīžos un draudzes sapulcēs. Mums ir jālūdz katrā brīdī, vispirms grūtībās, kā arī pirms kāda svarīga jautājuma izlemšanas.

Tad nu es gribu, lai vīri lūdz Dievu katrā vietā, paceldami svētas rokas bez dusmām un Šaubām. [1.Tim.2:8]

Bet, kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kambarī”, aizslēdz savas durvis un pielūdz savu Tēvu slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās to tev. [Mt.6:6]

Mana kāja stāv uz līdzena ceļa, draudzes sapulcēs es teikšu to Kungu. [Ps.26:12]

Lūdziet bez mitēšanās Dievu. [1.Tes.5:17] “Un piesauc Mani bēdu laikā, tad Es izglābšu tevi, un tev būs Mani godāt!” [Ps.50:15]

Piemēroti brīži kopīgai lūgšanai mājās ir no rīta un vakarā, pirms ēšanas un pēc tam.

265. Kāds Dieva apsolījums sevišķi mūs iepriecina, ja mēs zinām, ka paši esam slikti lūdzēji vai arī neprotam lūgt?

Kad mēs neprotam izteikt savus lūgumus Dievam, tad mūs iepriecina tas, ka Dievs zina visu un ka pats Svētais Gars aizlūdz par mums.

Bez tam arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt un kā; bet pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārdu nopūtām. Bet tas, kas izpētī sirdis, saprot, ko Gars grib, ja tas ar dievišķiem vārdiem nāk palīgā svētajiem. [Rom.8:26-27]

SVĒTĀ LŪGŠANA

Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīšķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. Jo Tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

266. Kas ir vislabākā lūgšana?

Vislabākā lūgšana ir Svētā lūgšana jeb “Mūsu Tēvs” lūgšana, kuru Kungs Jēzus Kristus pats mums ir mācījis. Tajā ietilpst viss, ko Dievs, žēlīgais Tēvs, ir solījis mums dot.

Lasi Mt.6:9-13: Jēzus māca lūgt.

Luters: “Pasaulē nav neviena tik teicama lūgšana kā Svētā lūgšana, jo tai piemīt tā sevišķā īpašība, ka Dievs to uzklausa labprāt. Mēs nedrīkstam to apmainīt pat ne par visu pasaules bagātību.”

Kunga Jūgšanai ir trīs daļas: uzrunas vārdi, septiņas lūgšanas un galavārdi.

UZRUNAS VĀRDI

Mūsu Tēvs debesīs! Kas tas ir? Dievs grib mūs ar to drošināt, lai ticam, ka Viņš ir mūsu īstenais tēvs un mēs Viņa īstenie bērni, lai priedīgi un ar stipru cerību Viņu lūdzam, kā mīļi bērni lūdz savu mīļo tēvu.

267. Kādēļ Jēzus māca mūs saukt Dievu par “Tēvu”?

Vārds “Tēvs” drošina mūs lūgt Viņu ar paļāvību, bez bailēm un šaubām.

Jo jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai atkal kristu bailēs, bet jūs esat saņēmuši dievbērniecības garu, kas mums liek saukt: Aba - Tēvs! [Rom.8:15]

268. Ko Jēzus māca mums ar vārdu “mūsu”?

Ar vārdu “mūsu” Jēzus māca mums, ka mēs visi, kas ticam Viņam, esam Dieva bērni un pielūdzam Viņu kā viens vesels, viens otram palīdzot.

Jūs jau visi, ticēdami uz Jēzu Kristu, esat Dieva bērni. [Gal.3:26]

269. Ko Jēzus mums atgādina ar vārdu “debesīs”?

Ar šo vārdu Jēzus mums atgādina, ka mūsu debesu Tēvs ir visa Kungs, kas “spēj darīt daudz vairāk par visu, ko lūdzam vai saprotam” [Ef.3:20].

PIRMĀ LŪGŠANA

Svētīts lai top Tavs vārds. *Kas tas ir?* Dieva vārds gan pats no sevis ir svēts, bet mēs lūdzam šinī lūgšanā, lai tas arī mums būtu svēts. *Kā tas notiek?* Kad Dieva vārdus patiesi un skaidri māca, un mēs arī, kā Dieva bērni, svēti pēc tiem dzīvojam. To palīdzi mums mīļais debesu Tēvs! Bet, kas citādi māca un dzīvo, nekā Dieva vārdi māca, tas Dieva vārdu netur svētu mūsu vidū; no tā pasargi mūs, debesu Tēvs!

270. Ko mēs lūdzam pirmajā lūgšanā?

Tā kā Dieva vārds ir mūsu lielākais dārgums, mēs lūdzam no Dieva vispirms palīdzību, lai Viņa vārds tiktu turēts svēts.

271. Kā Dieva vārds tiek svētīts?

Dieva vārds tiek svētīts tad, ja:

1. Dieva Vārds tiek mācīts skaidri un patiesi.

Svētītos patiesībā; tavi vārdi ir patiesība. [Jņ.17:17] “.. kam atklājies mans vārds, tas lai to pasludina pēc patiesības! Kas kopējs salmiem ar gaudiem?” - tā saka tas Kungs. [Jer.23:28]

2. Dzīvojam kā paklausīgi Dieva bērni, pēc Viņa Vārda [dievbijīga dzīve].

Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs. [Mt.5:16]

Luters: “Dieva ausīs nekas neskan jaukāk par to, ka Viņa godu un slavu vērtē augstāk par visu, ka Viņa Vārdu māca patiesi, tur to dārgu un augsti ciena.”

272. Kā Dieva vārds tiek zaimots?

Dieva vārds tiek zaimots tad, ja:

1. Tiek skaidrots savādāk, nekā Dieva Vārds māca [maldu mācība].

Tās priesteri pārkāpuši manu bauslību, tie liek novārtā to, kas Man svēts, tie neatšķir svēto no nesvētā un nemāca atšķirt šķīsto no nešķīstā, tie neievēro manas svētās dienas. Es neesmu vairs viņu vidū tas Svētais. [Ec.22:26]

2. Tiek dzīvots citādāk, nekā Dieva Vārds māca [grēcīga dzīve].

Tāpat pats, dižodamies ar bauslību, to pārkāpdams, tu pulgo Dievu? Ka rakstīts: “Jūsu dēļ Dieva vārds tiek zaimots pagānu starpā!” [Rom.2:23-24]

Luters: “Dieva vārds tiek zaimots, pirmkārt, tad, ja tiek sludināts, mācīts un runāts tas, kas ir nepatiess un vedina uz maldiem. Tā ar Viņa vārdu tiek izpušķoti meli, lai tos turētu par labu. Tas apvairo visvairāk Dieva vārda svētumu un zaimo to. Otrām kārtām, Dieva vārds tiek nenoliedzami apkaunots ar grēcīgu dzīvi un darbiem; kad Dieva tautas vārda nesēji izrādās laulības pārkāpēji, dzērāji, zelta teļa pielūdzēji, skaugi un aprunātāji.”

OTRĀ LŪGŠANA

Lai nāk Tava valstība. *Kas tas ir?* Dieva valstība nāk gan bez mūsu lūgšanas, pati no sevis, bet mēs lūdzam šinī lūgšanā, lai tā nāk arī pie mums. *Kā tas notiek?* Kad debesu Tēvs mums dod savu Svēto Garu, ka Viņa svētajiem vārdiem ar Viņa žēlastību ticam un dievišķi dzīvojam še laicīgi un tur mūžīgi.

273. Kas otrajā lūgšanā tiek apzīmēts ar “Dieva valstību”?

Dieva valstība šeit nenozīmē laicīgu valstību, bet Kristus žēlastības valstību šeit, virs zemes, un goda valstību debesīs.

Jo Dieva valstība nav ēšana un dzeršana, bet taisnība, miers un prieks Svētajā Garā. [Rom.14:17]

Uz farizeju jautājumu, kad nāksot Dieva valstība, viņš tiem atbildēja: “Dieva valstība nenāk ārīgi redzamā veidā.” [Lk.17:20]

Jēzus atbildēja: “Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja mana valstība būtu no šīs pasaules, mani sulaiņi cīnītos par to, lai es nekristu jūdu rokās. Bet nu mana valstība nav no šejienes.” [Jņ.18:36]

Mūsu piederība ir debesīs, no kurienes mēs arī gaidām Pestītāju, Kungu Jēzu Kristu, kas pārvērtīs mūsu zemības miesu līdzīgu savai apskaidrotai miesai ar spēku, kurā viņš arī spēj sev pakļaut visas lietas. [Fil.3:20-21]

274. Ko mēs lūdzamies otrajā lūgšanā?

Mēs lūdzam no Dieva, lai:

1. Patiesa ticība un dzīve pēc Dieva prāta tiktu stiprināta un Kristus žēlastības valstība pieaugtu un paplašinātos.

Bet audziet mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā! Viņam lai ir gods tagad un līdz mūžības dienai! [2.Pēt.3:18]

Beidzot, brāļi, lūdziet par mums, lai mūsu Kunga vārds turpina savu gaitu un manto godu tāpat kā pie jums. [2.Tes.3:1]

Tāpēc lūdziet pļaujas Kungu, lai viņš izsūta strādniekus savā pļaujāmā. [Mt.9:38]

2. Kristus goda valstība nāktu drīz.

Nebīsties, tu mazais ganāmais pulciņ, jo jūsu Tēvs ir nolēmis jums piešķirt valstību! [Lk.12:32]

Tas, kas visu šo apliecina, saka: “Tiešām, es nāku drīz.” Tiešām, nāc, Kungs Jēzu! [Atkl.22:20]

TREŠĀ LŪGŠANA

Tavs prāts lai notiek kā debesīs.

tā arī virs zemes *Kas tas ir?* Dieva labais un žēlīgais prāts notiek gan bez mūsu lūgšanas, bet mēs lūdzam šinī lūgšanā, lai tas notiek arī pie mums. *Kā tas notiek?* Kad Dievs visu ļaunu padomu un prātu lauž un nedod vaļas tiem, kas mums Dieva vārdu neļauj turēt svētu, nedz Viņa Valstībai nākt, - velnam, pasaulei un mūsu miesas prātam; bet kad Dievs mūs stiprina un uztur nešaubīgus savos vārdos un ticībā līdz pat mūsu galam. Tas ir Viņa žēlīgais un labais prāts.

275. Kas ir Dieva labais un žēlīgais prāts?

Dieva labais un žēlīgais prāts ir tas, ka mēs pastāvam ticībā, staigājam pacietīgi pa Viņa nolikto ceļu un visbeidzot arī nokļūstam mūžīgajā svētlaimībā.

Kas [Dievs] grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas. [1.Tim.2:4]

Māci man, Kungs, Tavu ceļu, lai es staigāju Tavā patiesībā; noskaņo manu sirdi visnotaļ tā, lai es Tavu vārdu bītos! [Ps.86:11]

.. un pamācīdami., ka caur daudzām bēdām mums jāieiet Dieva valstībā. [Ap.d.14:22]

“Jo tāda ir mana Tēva griba, lai ikvienam, kas skata Dēlu un viņam tic, būtu mūžīgā dzīvība un es viņu celtu augšā pastarā dienā.” [Jņ.6:40]

276. Ko mēs lūdzam trešajā lūgšanā?

Sātana, pasaules un mūsu pašu miesīgās, ļaunās vēlmes pretojas Dieva labajai, žēlīgajai gribai. Tāpēc mēs lūdzam trešajā lūgšanā, lai Dievs lauztu mūsu ļauno gribu vai grieztu to mums par labu, kā arī stiprinātu mūs izturēt un paciest visu tā, lai mēs pastāvētu ticībā līdz galam.

Esiet skaidrā prātā, esiet modrīgi! Jūsu pretinieks - velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt. Tam turieties pretī stipri ticībā, zinādami, ka tās pašas ciešanas ir uzliktas jūsu brāļiem pasaulē. [1.Pēt.5:8-9]

Nemīliet pasauli, nedz to, kas ir pasaulē. Ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības; jo viss, kas ir pasaulē - miesas kārumi, acu kārumi un dzīves lepnība - tas nav no Tēva, bet ir no pasaules. Pasaule iznīkst un viņas kārība, bet, kas dara Dieva prātu, paliek mūžīgi. [1.Jņ.2:15-17]

Tas Kungs ir uzticams. Viņš jūs darīs stiprus un pasargās no ļauna. [2.Tes.3:3]

Jūs gan bijāt iecerējuši man ļaunu darīt, bet Dievs to ir par labu vērsis, lai panāktu, kas šodien redzams: daudz ļaudis saglabāt dzīvus. [1.Moz.50:20]

CETURTĀ LŪGŠANA

Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. *Kas tas ir?* Dievs dod gan dienišķo maizi bez mūsu lūgšanas, arī visiem ļauniem cilvēkiem, bet mēs lūdzam šinī lūgšanā, lai Viņš mums to māca atzīt un ar pateicību saņemt mūsu dienišķo maizi. *Kas Tad ir dienišķā maize?* Viss, kas nepieciešams miesas uzturam un vajadzībām, proti: ēdiens, dzēriens, drēbes, kurpes, māja, sēta, lauki, lopi, nauda, manta, labs laulāts draugs, labi bērni, laba saime, labi un uzticīgi kungi, laba valdība, labs gaiss, miers, veselība, kārtīga dzīve, gods, labi draugi, uzticami kaimiņi un tā joprojām.

277. Kas ir dienišķā maize?

Dienišķā maize ir viss, kas mums ir vajadzīgs laicīgajā dzīvē. Dievs labprāt to vēlas dot visiem katru dienu. Bet Viņš vēlas, lai mēs to lūdzam no Viņa un pateicīgi apliecinām Viņa lielo labprātību un gādību.

Ka jūs topat sava debesu Tēva bērni, jo viņš liek savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem. [Mt.5:45]

Jo katra Dieva radība ir laba, un nekas nav atmetams, ko saņem ar pateicību; jo svētumu tam piešķir Dieva vārds un lūgšana. [1.Tim.4:4-5]

Pārrunāt, kā lai saprotam: bads, karš, nelaimes, kad bojā iet cilvēki. Lasi Ps.139:16 un Lk.13:1-5.

278. Ko Kungs Kristus māca mums ar vārdiem “mūsu maize”?

Sacīdams “mūsu maize”, mūsu Kungs Kristus māca mūs lūgt maizi, ko mēs saņemam ar Dieva žēlastību. Līdz ar to Viņš norāda, lai mēs nekārojam sevīm tādu maizi, kas mums nepieder. Viņš māca mums paturēt prātā arī trūkumā dzīvojošus mūsu tuvākos.

Jo, kad bijām pie jums, mēs noteicām jums: ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst. Tagad dzirdam, ka daži jūsu starpā dzīvo nekārtīgi, nestrādādami nekādu darbu, bet tikai atsaukdami uz mūsu Kungu Jēzu Kristu, lai viņi klusā garā [2.Tes.3:10-12]

Kas zadzis, lai vairs nezog, bet lai labāk cenšas sev sagādāt godīgu iztiku ar savu roku darbu, lai būtu ko dot tam, kas ir trūkumā. [Ef.4:28]

279. Ko mūsu Kungs Jēzus Kristus māca mums ar vārdiem “šodien ” un “dienišķo”?

Kungs Jēzus Kristus māca ar šiem vārdiem, ka šīs dāvanas mums ir vajadzīgas tikai šai dienai. Tādēļ mums neklājas kā pagāniem bēdāties par nākamajām dienām.

“Tāpēc nezūdieties nākošā rīta dēļ, jo rītdiena pati par sevi zūdīsies. Ikvienai dienai pietiek savu pašas bēdu.” [Mt.6:34]

Lasi Mt.6:25-34: Jēzus skubina skatīties uz putniem gaisā un puķēm laukā.

PIEKTĀ LŪGŠANA

Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādnikiem. *Kas tas ir?* Mēs lūdzam šinī lūgšanā, lai debesu Tēvs neuzlūko mūsu grēkus un to dēļ neliedz mums piedošanu, jo mēs neesam cienīgi saņemt, ko lūdzamies, nedz esam to pelnījuši, bet lai Viņš no žēlastības visu to dod; jo mēs ik dienas daudz grēkojam un sodu vien pelnām. Tad arī mēs no sirds gribam piedot un labu darīt tiem, kas pret mums apgrēkojas.

280. Ko mēs lūdzam piektajā lūgšanā?

Mūsu Pestītājs māca mums lūgt no Dieva grēku piedošanu. Mūsu pašu grēki mums, visiem Dieva bērniem, ir vislielākais un rūgtākais ļaunums, kas mūs ļoti apbēdina.

Ja Tu, Kungs, gribi noziegumus pielīdzināt, kas gan, ak, Kungs, lai pastāv? Bet pie Tevis ir piedošana, lai Tevi bīstas. [Ps.130:3-4]

Luters: “Es nedomāju, ka Dievs bez un pirms mūsu lūgšanas nepiedotu mums mūsu grēkus., jo Viņš dāvināja mums evaņģēliju, kurā ir pilnīga grēku piedošana, jau pirms mēs esam to lūguši vai pat par to domājuši. Bet ŠT lūgšana ir tādēļ, lai mēs atzītu savus grēkus un saņemtu grēku piedošanu.”

281. Cik bieži mums ir vajadzīga šī lūgšana?

Tā iemesla dēļ, ka mums vienmēr ir mantotā grēka skartā miesa un mēs grēkojam katru dienu dažādos veidos, mēs nenopelnām neko citu kā sodu; tādēļ mums vienmēr ir vajadzīga grēku piedošana. Tāpat kā katru dienu mēs lūdzam dienišķo maizi, mums katru dienu nepieciešams lūgt arī garīgo maizi jeb grēku piedošanu.

*Es esmu pārāk niecīgs visas tās žēlastības un uzticības priekšā, ko Tu savam kalpam esi parādījis.
[1.Moz.32:11]*

Bet dēļ tam sacīja: Tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi, es neesmu vairs cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu. Lk.15:21:

“Tā piedodiet arī jūs. ” [Kol. 3:13]

Daniels., nometās trīs reizes dienā ceļos, pielūdza un slavēja savu Dievu, kā viņš to visu laiku kārtīgi bija darījis. [Dan.6:10]

Jo mēs zemojamies tava vaiga priekšā ar savām lūgšanām, balstīdamies ne uz savu taisnību, bet cerēdami un paļaudamies uz tavu lielo žēlastību. Ak, Kungs, paklausī! Ak, Kungs, piedodi!” [Dan.9:18-19]

282. Kādēļ pievienojam savai lūgšanai vārdus “kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem”?

Mūsu piedošana neliek Dievam piedot mums. Viņā jau ir piedēvis mums un visai pasaulei grēkus Jēzus, sava Dēla, salīdzināšanas darba dēļ. Tātad mēs nepelnām sevim piedošanu ar to, ka mēs piedodam mūsu tuvākajiem viņu pārkāpumus pret mums. Mēs grēku piedošanu iegūstam vienīgi ar ticību Dieva žēlastībai, kā Dieva dāvanu, bez saviem darbiem.

“Mūsu Tēvs” lūgšanā Pestītājs nemāca lūgšanu neticīgiem, bet tiem, kuri jau tic, ka viņu grēki ir piedoti, un pazīst Dieva žēlastību. Tātad šajā lūgšanā Pestītājs māca ticīgiem, ka viņiem vienmēr jābūt nomodā, lai viņu sirdis neapcietinātos pret savu tuvāko un viņi tādējādi neizraidītu Svēto Garu no savas sirds un nepazaudētu glābjošo ticību, un kā grēkus nenozēlojušie nevarētu iegūt piedošanu savas neticības dēļ.

Tā piedodiet arī jūs. [Kol.3:13]

Lasi Mt.5:21-26: Jēzus māca saviem mācekļiem dzīvot saticībā.

283. Uz ko Dieva dotā grēku piedošana mudina mūs, un par ko tā mums atgādina?

Tas, ka Dievs piedod mums mūsu grēkus vienīgi no savas žēlastības:

1. Mudina mūs pateicībā savās sirdīs piedot arī mūsu tuvākiem visus viņu pārkāpumus pret mums.

Ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties par otru; tāpat ka mūsu Kungs jums piedēvis, piedodiet arī jūs. [Kol.3:13]

2. Atgādina mums, ka tas, kurš negrib piedot savam tuvākam un kuram tomēr šķiet, ka ticībā var saņemt pats sev Dieva piedošanu, pieviļas. Tāds cilvēks patiesībā neatzīst savus grēkus un nevar iegūt arī to piedošanu. Viņš ar apcietinātu sirdi krāj sev Dieva sodu.

Bet, ja jūs cilvēkiem viņu noziegumus nepiedodat, tad jūsu debesu Tēvs jums jūsu noziegumus arīdzan nepiedos. [Mt.6:15]

Lasi Mt.18:23-25: Jēzus līdzība par nežēlīgo kalpu.

Luters: “Ja tu nepiedosi, tad nedomā, ka Dievs piedos tev. Bet, ja tu piedosi, tad tev ir drošība, ka arī tev tiks piedots debesīs - ne tavas piedošanas dēļ -, jo Dievs piedod tāpat, vienīgi aiz tīras žēlastības, jo, kā māca evaņģēlijs, tā ir solījis. Viņš šo piedošanu sniedz kā drošu ķīlu, kā zīmi.”

SESTĀ LŪGŠANA

Un neieved mūs kārdināšanā. *Kas tas ir?* Dievs gan nevienu nekārdina, bet mēs lūdzam šinī lūgšanā lai Dievs mūs sargā un uztur, ka velns pasaule un mūsu miesa mūs nepieviļ, nedz ievē neticībā, izmisuma vai citā lielā kaunā un grēkā, un kaut arī tie mums uzmācas, mēs tomēr beidzot uzvaram un virsroku paturam.

284. Kādi pārbaudījumi ir?

Ir divējādi pārbaudījumi: labi un slikti. Sliktos pārbaudījumus saucam par kārdināšanām.

285. Kas ir labie pārbaudījumi?

Labie pārbaudījumi ir no Dieva. Ar to palīdzību Viņš pārbauda savus bērnus, ļaudams tiem bēdās un dzīves grūtībās tapt skaidrākiem un tīrākiem, lai stiprinātu mūsu ticību un pasargātu mūs no daudz kā ļaunāka.

Kad Jēzus, acis pacēlis, redzēja, ka daudz ļaužu nāk pie viņa, viņš sacīja uz Filipu: “Kur pirksim maizi, lai viņiem būtu ko ēst?” Bet to viņš sacīja, viņu pārbaudīdams, jo pats gan zināja, ko gribēja darīt. [Jņ.6:5-6]

Pārbaudi mani, ak, Dievs, un izzini manu sirdi; izmeklē mani un izdibini skaidri manas domas, un lūko, vai es neesmu uz ļauna ceļa, tad vadi mani pa mūžības ceļu! [Ps.139:23-24]

Es maldījos, pirms kļuvu pārbaudīts un pazemots, bet tagad es turu Tavu vārdu. [Ps.119:67]

Redzi, Es tevi šķīstīju, bet neatradu tevi līdzīgu sudrabam; Es tevi pārbaudīju ciešanu kausējamā krāsnī. [Jes.48:10]

Pēc tam Jēzus to atrod templī un saka viņam: “Redzi, tu esi vesels kļūvis; negrēko vairs, lai tev nenotiek kas ļaunāks.” [Jņ.5:14]

Lasi 1.Moz.22:1-12: Dievs pārbaudīja Ābrahāmu un Mk.7:25-30: Jēzus pārbaudīja kanaāniešu sievu. Izlasi, kāds dvēseles stāvoklis bija Ījabam pēc pārbaudīšanas [Īj.42:1-6] un Maķedonijas draudzēm daudzu bēdu pārbaudījumu laikā [2.Kor.8:1-2].

Kad kristietis apliecina savu ticību Jēzum Kristum, viņam ir jāpiedzīvo ciešanas Viņa vārda dēļ. To sauc par krustu. Tas ir labs pārbaudījums.

Atrodi Bībelē rakstu vietas, kurās tiek runāts par krustu. Lasi: Mt.5:11-12; 10:37-38; 1.Pēt.4:12-16. “Tas, kurš nenes savu krustu, nav arī kristīgs.”

286. Kas ir kārdināšanas?

Kārdināšanas ir tādi pārbaudījumi, ar kuriem sātans, pasaule un mūsu pašu miesa mēģina ar viltu vilināt mūs projām no Dieva Vārda maldu ticībās, miesīgā kārdinājumā un citās grēcīgās darbībās, visbeidzot, neticībā. Kārdinātājs iztēlo mums grēku par labu, derīgu un patīkamu. Ja tas pakļauj mūs sev, viņš arī mēģina pārliecināt, ka mūsu grēks ir tik liels, ka tas netiks piedots. Kārdinātājs vēlas, lai mēs paliktu neticībā, grēka valgos un galu galā taptu pazudināti.

Neviens kārdināšanā lai nesaka: Dievs mani kārdina, jo ļaunām kārdināšanām Dievs nav pieejams, un pats viņš neviena nekārdina. Bet katru kārdina viņa paša kārība, to vilinādama un valdzinādama. [Jēk.1:13-14]

Mans bērns, ja tevi ļauni grēcinieki vilina, tad neseko viņiem. [Sal.pam.1:10]

Vai pasaulei apgrēcības dēļ! Apgrēcībai gan jānāk. Bet vai tam cilvēkam, caur ko nāk apgrēcība! [Mt.18:7]

“Vai nav tā: ja tu esi labs, tu savu galvu vari pacelt, bet, ja tu dari ļaunu, tad grēks ir tavu durvju priekšā un tīko pēc tevis. Bet tev būs valdīt pār viņu!” [1.Moz.4:7]

287. Ko mēs lūdzam sestajā lūgšanā?

Sestajā lūgšanā mēs lūdzam, lai Dievs novērstu kārdināšanas, bet, ja Viņš tās pieļauj, lai dod mums pār tām uzvaru.

Tāpēc satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt. [...] Un garā lūdziet Dievu ik brīdī, visādi viņu piesaucot un pielūdzot. [Ef.6:13.18]

Dievs ir uzticīgs, viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām, bet darīs pārbaudījumam tādu galu, ka varat panest. [1.Kor.10:13]

Luters: “Mums jāpacieš kārdināšanas, pat jābūt to valgos, bet mēs lūdzam, lai tām nepadotos un netaptu pazudināti.”

288. Kā mēs varam pastāvēt kārdināšanās?

Mēs nevaram pastāvēt kārdināšanās saviem spēkiem, nedz ar savu pašu gudrību, bet gan tikai ar Dieva spēku un ar Viņa gudrību. Tādēļ, kārdināšanās nākot, par saviem ieročiem mums jāņem ticības lūgšana, Dieva Vārds, Kristus uzvara pār kārdinātāju un Dieva žēlastība.

Ja mēs tomēr kristu grēkā, nožēlodami varam izsūdzēt savus pārkāpumus, paļaujoties uz Kristu un ticot savu grēku piedošanai, kā arī piecelties no sava kritiena, pateicoties Dieva žēlastībai.

Tāpēc satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt. [Ef.6:13]

Jo tāpēc, ka viņš pats kārdināts un cietis, viņš var palīdzēt tiem, kas tiek kārdināti. [Ebr.2:18]

Bet, kur vairojies grēks, tur pārņem vairojusies žēlastība. [Rom.5:20]

Jo viss, kas ir dzimis no Dieva, uzvar pasauli, un šī ir tā uzvara, kas uzvarējusi pasauli, - mūsu ticība. Kas ir pasaules uzvarētājs? Tikai tas, kas tic, ka Jēzus ir Dieva dēls. [1.Jņ.5:4-5]

[grimstošais Pēteris]: “Kungs, palīdzi man!” [Mt.14:30]

SEPTĪTĀ LŪGŠANA

Bet atpestī mūs no ļauna.

Kas tas ir? Mēs lūdzam šinī lūgšanā, visu kopā saņemot, lai debesu Tēvs mūs atpestī no visāda ļaunuma kas skar miesu un dvēseli, mantu un godu, un beidzot, Kad mūsu stundiņa nāk, mums dod svētīgu galu un no šīs bēdu pasaules mūs žēlīgi ņem pie sevis debesīs.

289. Ko mēs lūdzam septītajā lūgšanā?

Grēka sekas pasaulē ir daudz ļaunuma un nelaimju. Tādēļ mēs lūdzam, lai Dievs pasargā mūs no tā un lai Viņš noņemtu šo krustu vai dotu mums spēku tā nešanai un grieztu to mums par labu. Turklāt mēs lūdzam, lai Viņš pasargā mūs no kārdinātāja valgiem un galu galā atbrīvo mūs no visa ļaunā ar svētlaimīgu nāvi.

Mūsu dzīvības laiks ir septiņdesmit gadi un, ja kāds ļoti stiprs, astoņdesmit gadi, un mūža ieguvums ir grūtums un bēdas. [Ps.90:10] “Jo, ko tas Kungs mīl, to viņš pārmāca un šaus katru bērnu, ko viņš pieņem.” [Ebr.12:6] Sešos grūtumos Viņš tevi paglābs, bet septītajā vairs bēdas tevi neskars. [Īj.5:19] Viņš nogurušajiem dod spēku un spirtumu, nesamaņā kritušajiem atjauno apziņu visā pilnībā. [Jes.40:29] “Kungs, lai nu tavs kalps aiziet mierā, kā tu esi sacījis.” [Lk.2:29]

290. Kādēļ mēs lūdzam: “Atpestī mūs no ļauna”?

Pestītājs neskubina mūs lūgt tikai par mums pašiem, bet Viņš vēlas, ka mūsu sirdī būtu arī rūpes par mūsu tuvākiem un visu pārējo kristiešu vajadzībām.

Un, kad viens loceklis cieš, tad visi locekļi cieš līdzī. [1.Kor.12:26]

GALAVĀRDI

Jo Tev pieder valstība spēks un gods mūžīgi. Āmen. *Kas tas ir: “Āmen”?* Mums būs droši ticēt, ka tādas lūgšanas patīk debesu Tēvam un Viņš tās paklausā, jo Viņš Pats mums pavēlējis tā lūgt un solījis mūs paklausīt. Āmen, āmen - tas ir: patiesi, patiesi tam būs tā notikt.

291. Ko mēs apliecinām ar galavārdiem?

Mēs apliecinām ar Kunga lūgšanas galavārdiem, ka Dieva varā ir viss, ko mēs lūdzam, un ka Viņam pienākas viss gods un pateicība par Viņa tēvišķo gādību un vadību.

Jo Tev, ak, Kungs, pieder augstība un vara, godība, slava un varenība; it viss, kas ir debesīs un virs zemes, tas pieder Tevi Tava ir, ak, Kungs, valstība, un Tu pacelies pāri kā galva pār visiem! [1.Lku.29:11]

292. Kā mums ir jābeidz katra lūgšana?

Dievs vēlas, lai mēs esam droši par to, ka Viņš dzird mūsu lūgšanas un ka tās ir Viņam patīkamas, jo mēs esam Viņa mīlie bērni un Viņš pats novēlējis mums tā lūgt un apsolvījis mūs uz klausīt. Tāpēc katra mūsu lūgšana jābeidz nesatricināmā ticībā.

Jo tā Kunga acis ir vērstas uz taisnajiem un viņa ausis atvērtas viņu lūgšanām. [1.Pēt.3:12]

Tāpēc es jums saku: Visu, ko jūs lūgdami lūgsit, ticiet, ka jūs dabūsit, tad tas jums notiks. [Mk.11:24]

KRISTĪBAS SAKRAMENTS

Iepriekšējās trīs nodaļas ietvēra sevī kristīgās mācības pamatjautājumus. Nākošās trīs nodaļas sīkāk pieskaras dažiem mācību punktiem pie trešā ticības locekļa. Tajās tiek runāts par sakramentiem un grēksūdzi.

293. Kas ir sakraments?

Sakraments ir Kristus iestādīta svēta kalpošana, caur kuru Dievs ar savu Vārdu un ar to saistītām ārējām darbībām pārliecina mūs par Kristus nopelnīto žēlastību un par to, ka varam to iegūt ar ticību.

Ikvienā vietā, kurā Es likšu pieminēt savu vārdu, tur Es nāksu pie tevis un tevi svētīšu. [2.Moz.20:24]

Augustīns: Kad vārds savienojas ar ārēju darbību, rodas sakraments.

294. Kādus sakramentus Kristus ir iestādījis?

Kristus iestādīja Svētās kristības un Svētā Vakarēdiena sakramentus. Grēksūdzi mēs parasti nesaucam par sakramentu, lai gan Dievs arī tajā dod savu žēlastību, neizpildot nekādas ārējas darbības. Evaņģēlija vārdu un sakramentu mēs saucam par žēlastības rīkiem.

Arī Vecās Derības laikā bija savi sakramenti: apgraizīšana un Lieldienu jērs.

_Lasi Apliecības grāmatās, kā tās definē sakramentu [Lielais Katehisms, Kristība, 1 un Augsburgas apliecības aizstāvēšana, 13].

Svētās kristības sakraments

PAR SVĒTĀS KRISTĪBAS BŪTĪBU

*Kas ir kristība? Kristība nav tikai ūdens vien, bet tāds ūdens, kas Dieva pavēlē pamatots un ar Dieva vārdiem savienots. Kuri ir šie Dieva vārdi? Tie, kurus saka mūsu Kungs Jēzus Kristus Mateja evaņģēlija nobeigumā: **Tāpēc eita pa visu pasauli un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā.** [Mt.28:19]*

295. Kāds nolūks kristībā ir ūdenim?

Kristība ūdenim nav tā parastā lietošanas nozīme, jo pie ūdens tiek pievienots Dieva vārds.

Luters: “Kristība ir īsts dievūdens, bet ne tādēļ, ka kristības ūdens būtu labāks par kādu citu ūdeni, bet gan tādēļ, ka pie tā pievienojas Dieva vārds un pavēle.”

296. Kas ir iestādījis Svēto kristību?

Mūsu Pestītājs Kungs Jēzus Kristus pats iestādīja Svēto kristību, tādējādi dodot saviem mācekļiem misijas pavēli.

Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tas kristdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis. Un redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” [Mt.28:18-20]

297. Kas veic kristību?

Kristību, pēc norādītā veida, veic draudzes mācītājs, bet galējas nepieciešamības gadījumā katram kristietim uz to ir tiesības un pienākums. [Sk. 4. pielikumā norādījumu par kristības izdarīšanu galējas nepieciešamības gadījumā.]

*Tā, lai ikviens uz mums [Dieva Vārdu sludinātājiem]
skatās kā uz Kristus kalpiem un Dieva noslēpumu namturiem. [1.Kor.4:1]*

298. Kādā veidā kristība ir izdarāma?

Mūsu Kungs Jēzus Kristus nav noteicis, kādā veidā kristība izdarāma. Kristieši paši var brīvi izlemt, vai kristību veiks aplejot, pagremdējot vai apslacinot - galvenais, ka tiek lietots ūdens un kristība izdarīta trīsvienīgā Dieva vārdā. Vārds “kristīt” [grieķiski βαπτίζω [eiv, baptizein] Bībelē tiek attiecināts gan uz mazgāšanu, gan apliešanu, apslacināšanu un pagremdēšanu, tātad tiek runāts par dažādiem ūdens pielietošanas veidiem.

Lasi Mk.7:4; Ap.d.22:16; Mt.3:11; Ef.5:26 un Ebr.9:10.

299. Ko nozīmē kristība Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā?

Kad saskaņā ar Pestītāja pavēli kristība tiek izdarīta Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tad tas nozīmē, ka pats trīsvienīgais Dievs krista un pieņem jaunkristīto visā savā žēlastībā.

Ikvienā vietā, kurā Es likšu pieminēt savu vārdu, tur es nākšu pie tevis un tevi svētīšu. [2.Moz.20:24]

Luters: “Dieva vārdā veiktu kristību neskati kā cilvēka, bet gan paša Dieva izdarītu. Lai gan kristība tiek veikta ar cilvēka rokām, tas patiesībā ir paša Dieva darbs.”

300. Kas ir jākrīsta?

Pēc mūsu Kunga Jēzus Kristus pavēles ir jākrīsta visas tautas, tātad visi dzīvi esošie cilvēki, kā bērni, tā arī pieaugušie, sekojošā kārtībā:

1. Ja tiek kristīti tādi, kurus jau var mācīt, tad vispirms tiem jāmača kristīgās mācības galvenie pamati. Pēc tam viņi tiek kristīti, un tad tie arī apliecina savu ticību Kristum.

“Laidiet bērniņus pie manis!” [Mk.10:14]

Lasi [Ap.d.8:26-39] Filips kristīja etiopiešu galma kungu.

2. Mazos bērnus, kuri piedzimst kristīgiem draudzes locekļiem, vispirms ir jākrīsta un tad jāmača. Tāpat ir jākrīsta tie bērni, kurus draudze pieņem ar viņu aizbildņu atļauju apmācīšanai un audzināšanai kristīgā garā.

BĒRNU KRISTĪŠANA

301. Kādēļ arī mazi bērni ir jākrīsta?

Mazi bērni ir jākrīsta, jo:

1. Arī uz viņiem attiecas jēdziens: “visas tautas”.

Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā[Mt.28:19]

2. Arī viņi ir garīgi miruši, un tiem ir jāpiedzimst no ļauna ticībā Jēzum Kristum, lai varētu izglābties.

Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi es tev saku, ja cilvēks nepiedzimst no augšienes, neredzēt tam Dieva valstības.” [...] Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi es tev saku, ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā!” [Jņ.3:3.5]

3. Žēlastības derība un apsolījumi par debesu valstību pieder bērniem. Tādēļ viņiem pieder arī derības un apsolījuma zīmogs jeb kristība.

Un Es uzcelšu savu derību starp sevi un starp tevi un taviem pēcnācējiem, kas nāks pēc tevis, uz cilšu ciltīm par mūžīgu derību un būšu par Dievu tev un taviem pēctečiem pēc tevis. [1.Moz.17:7]

Bet Pēteris tiem atbildēja: “Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu. Jo šis solījums dots jums un jūsu bērniem.” [Ap.d.2:38-39]

Bet Jēzus, to redzēdams, apskaitās un tiem sacīja: “Laidiet bērniņus pie manis, neliedziet tiem, jo tādiem pieder Dieva valstība.” [Mk.10:14]

4. Svētais Gars modina ticību arī mazajos bērnos.

Un tie atnesa bērniņus pie Jēzus, lai viņš tos aizskartu. Bet mācekļi tos aprāja. Bet Jēzus, to redzēdams, apskaitās un tiem sacīja: “Laidiet bērniņus pie manis, neliedziet tiem, jo tādiem pieder Dieva valstība. Patiesi es jums saku, kas Dieva valstību nedabū kā bērniņš, tas nenāks tur iekšā.” Un viņš tos apkampa, rokas tiem uzlika un tos svētīja. [Mk.10:13-16]

Bet, kas apgrēcina vienu no šiem vismazākajiem, kas tic uz mani, tam būtu labāk, ka tam piesietu dzirnavu akmeni pie kakla un to noslīcinātu jūras dziļumā. [Mt.18:6]

Un sacīja uz viņu: “Vai tu nedzirdi, ko šie saka?” Bet Jēzus saka tiem: “Dzirdu gan. Vai jūs nekad neesat lasījuši: No bērniņu un zīdaiņu mutes tu sev slavu sagādājis?” [Mt.21:16]

5. Kristība apgraizīšanas vietā.

Viņā jūs arī esat ieguvuši derības zīmi, ne cilvēku roku darinātu, bet Kristus zīmi, ar kuru esat vaļā tikuši no savas grēcīgās dabas, kristībā līdz ar viņu aprakti un viņā līdz uzmodināti, ticēdami Dieva spēkam, kas viņu uzmodinājis no miroņiem. [Kol.2:11-12]

6. Svētais Gars kristībā rada ticību un liek atdzimt.

Kristība līdz ar viņu aprakti un viņā līdz uzmodināti, ticēdami Dieva spēkam, kas viņu uzmodinājis no miroņiem. [Kol.2:12]

7. Kristība pieder visai Kristus Baznīcai, kuras locekļi ir arī ticīgie.

Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis savu draudzi, pats nododamies viņas labā, lai to šķīstītu un tā darītu svētu ar ūdens kristībā teikto vārdu. [Ef.5:25-26]

8. Dievs nav mums devis nekādu citu līdzekli kā kristību, ar kuras starpniecību mazajos bērnos varam modināt ticību, kas dod pestīšanu.

Pielūkojiet, ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenicināt, jo es jums saku: viņu eņģeļi debesīs vienmēr redz mana debesu Tēva vaigu. Jo cilvēka Dēls ir atnācis atpestīt pazudušo. [Mt.18:10-11]

9. Apustuļi kristīja veselas ģimenes.

_Lasi Ap.d.10 un 11: Kornēlija; 16:13-15: Lidijas; 16:25-34: Filipa cietuma sarga; 18:8: Krispa un 1.Kor.1:16: Stefanas ģimenes kristīšana.

_Baznīcas tēvs Origens [182-254]: “Baznīca pārņēma no apustuļiem paražu kristīt arī mazus bērnus.”

Luters: “Ar kristību Kristus svētī bērnus, dāvinot tiem ticību un debesu valstību.” [Baznīcas postulāts.]

302. Kāds ir kūmu uzdevums?

Kūmas apliecina, ka bērns ir pareizi kristīts. Viņi aizlūdz par bērnu, atbalsta viņa kristīgo audzināšanu un, ja nepieciešams, arī atbild par to.

PAR SVĒTĀS KRISTĪBAS LABUMU

*Ko dod vai ko līdz kristība? Tā dara, ka grēki top piedoti, tā pestī no nāves un velna un dāvā mūžīgo svētlaimi visiem tiem kas tic, ko Dieva apsolījuma vārdi saka. Kuri ir šie Dieva apsolījuma vārdi? Mūsu Kungs Jēzus Kristus saka: **Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts, bet, kas netic tas tiks pazudināts.** [Mk.16:16]*

303. Kā Svētā kristība ietekmē grēku piedošanu?

Tā kā Svētajā kristībā caur ticību mēs tērpjamies Kungā Jēzū Kristū, tad Viņa taisnība aplāj visus mūsu grēkus, kā mantotos grēkus, tā arī izdarītos grēkus, un mēs topam nomazgāti tīri ar Viņa asinīm.

Jo jūs visi, kas esat kristīti Kristus vārdā, esat tērpušies Kristū. [Gal.3:27]

Bet Pēteris tiem atbildēja: “Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu.” [Ap.d.2:38]

Un ko tu tagad vēl vilcinies? Celies augšā, liecies kristīties un nomazgā savus grēkus, piesaukdams viņa vārdu! [Ap.d.22:16]

Tad tuvosimies patiesīgu sirdi pilna ticībā, aplacīti savās sirdīs un atsvabināti no ļaunās apziņas, un miesu nomazgājuši ar tīru ūdeni. [Ebr.10:22]

304. Kā Svētā kristība glābj mūs no nāves?

Svētā kristība glābj mūs no nāves, jo atņem nāvei tas dzeloni, kas ir grēks, un vieno mūs ar Jēzu Kristu. Tā laicīgā nāve nevar kaitēt kristītam, ticīgam kristietim; arī mūžīgajai nāvei jeb pazudināšanai nav vara pār viņu, jo viņš ir Kristū un Kristus dzīvo viņā. Laicīgā nāve kristietim ir vārti uz mūžīgo dzīvību.

“Kur, nāve, tava uzvara? Kur, elle, tavs dzelonis?” Nāves dzelonis ir grēks, bet grēka spēks ir bauslība. Bet paldies Dievam, kas mums devis uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. [1.Kor.15:55-57]

Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas. [Rom.8:1]

305. Kā kristība atbrīvo no sātana?

Svētā kristība atbrīvo no sātana, jo ar kristību mēs atbrīvojamies no sātana valstības un pārceļamies Dieva Valstībā. Kristībā mēs tiekam tērpti Kristū un iegūstam grēku piedošanu. Sātans mums vairs nevar izvirzīt nekādas prasības. Turpretī mēs ar kristību slēgtas derības aizsardzībā tagad ticībā varam aizstāvēties pret kārdinātāju un sekmīgi viņam pretoties.

Un jūs ar prieku pateiksities Tēvam, kas jūs darījis cienīgus dabūt savu tiesu pie svēto mantojuma gaismā. Viņš mūs izrāvis no tumsības varas un pārcēlis sava mīļā dēla valstībā. [Kol.1:12-13]

Kristībā līdz ar viņu aprakti un viņā līdzi uzmodināti, ticēdami Dieva spēkam, kas viņu uzmodinājis no miroņiem. [Kol.2:12]

Jo jūs visi, kas esat kristīti Kristus vārdā, esat tērpušies Kristū. [Gal.3:27]

Kas mūs pazudinās? Vai Kristus Jēzus, kas ir nomiris, vēl vairāk, kas ir augšāmcēlies un ir pie Dieva labās rokas, kas arī mūs aizstāv? [Rom.8:34]

Jūs, bērniņi, esat no Dieva un esat viņus uzvarējuši, jo lielāks ir tas, kas jūsos, nekā tas, kas ir pasaulē. [1.Jņ.4:4]

Jo viss, kas ir dzimis no Dieva, uzvar pasauli, un šī ir tā uzvara, kas uzvarējusi pasauli, - mūsu ticība. [1.Jņ.5:4]

306. Kā Svētā kristība dāvina mums mūžīgo svētlaimību?

Tā kā Svētā kristība dara mūs par Dieva bērniem, mēs kļūstam arī par mūžīgās svētlaimes mantiniekiem. Par to uz kristība slēgtās derības pamata mēs ticībā varam būt pavisam droši.

Tas attēlo kristību, kura tagad arī jūs glābj. Tā nav miesas netīrības mazgāšana, bet ir uz Dievu vērsta labas sirdsapziņas izlūgšanās, dibinoties uz Jēzus Kristus augšāmcelšanos. [1.Pēt.3:21]

Ja nu esam bērni, tad arī mantinieki - Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki, jo tiešām, ja līdz ar viņu ciešam, mēs līdz ar viņu tiksim arī apskaidroti. [Rom.8:17]

[Viņš mūs izglāba nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā, ko viņš bagātīgi pār mums izlējis caur Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju, lai, viņa žēlastībā taisnoti, mēs kļūtu cerētās mūžīgās dzīvības mantinieki. Tit.3:5-7]

Jūs caur viņu ticat uz Dievu, kas viņu ir uzmodinājis no miroņiem un to godā cēlis, tā ka jūsu ticība ir kļuvusi arī par cerību uz Dievu. [1.Pēt.1:21]

Bet cerība nepamet kaunā, jo mūsu sirdīs izlieta Dieva mīlestība ar Svēto Garu, kas mums dots. [Rom.5:5]

307. Kā kristībā iegūtās dāvanas vajadzētu glabāt un lietot?

Kristība iegūtās dāvanas vajadzētu glabāt un lietot ticībā. Neticība atstāj tās neizmantotas.

Kas tic un top kristīts, tas taps svēts, bet, kas netic, tas taps pazudināts. [Mk.16:16]

Bet bez ticības nevar patikt. Jo tam, kas pie Dieva griežas, nākas ticēt, ka viņš ir un ka viņš tiem, kas viņu meklē, atmaksā. [Ebr.11:6]

308. Vai kristība ir neapšaubāmi vajadzīga, lai izglābtos?

Mūsu Kungs Kristus nav sacījis “Kas netic un nav kristīts”, bet tikai “Kas netic”. Tātad Viņš norāda, ka vienīgi neticība ved pazušanā un ka pestīšanai vajadzīgā ticība ir iespējama jau pirms kristības: ja tikai kristība netiek nicināta un uzskatīta par nevajadzīgu. Ar tādiem gadījumiem varam saskarties, misijas darbu pildot. Uz tāda paša pamata, pēc Lutera dotā skaidrojuma, var mierināt arī tos, kuru bērns nomiris, pirms viņš ir pagūts kristīt [1.Moz.17:17]. Nevis kristību neiespējamība, bet gan tās nicināšana ved pazušanā.

PAR SVĒTĀS KRISTĪBAS SPĒKU

*Kā ūdens var darīt tādas lielas lietas? Ūdens to gan nedara, bet Dieva vārdi, kas pie ūdens klāt, un ticība, kas saistās ar tādiem Dieva vārdiem ūdenī. Jo bez Dieva vārdiem ūdens ir tikai ūdens vien un nav nekāda kristība, bet ar Dieva vārdiem tas ir kristība, proti: žēlastības pilns dzīvības ūdens un mazgāšana atdzimšanai Svētajā Garā, kā apustulis Pāvils saka: **Viņš mūs izglāba nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā, ko Viņš bagātīgi pār mums izlējis caur Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju, lai, Viņa žēlastībā taisnoti, mēs kļūtu cerētās mūžīgās dzīvības mantinieki. Šis vārds ir patiess.** [Tit.3:58]*

309. Kas dod kristībai glābjošu spēku?

Ūdens pats par sevi nevar mūs glābt, bet gan Dieva Vārdi, kas kristība pie ūdens klāt, dod tam glābjošu spēku. Tas, kurš ticībā paļaujas uz Dieva Vārdu, iemanto sev šo žēlastības dāvanu kristība.

..Kristus ir mīlējis savu draudzi, pats nododamies viņas labā, lai to šķīstītu un tā darītu svētu ar ūdens kristība teikto vārdu. [Ef.5:25-26]

310. Vai kristība atdzemdina?

Kristība atdzemdina, jo Bībele jau to nosauc par mazgāšanu atdzimšanai. Kristība ir līdzeklis, ar kura starpniecību mēs no jauna atdzimstam Svētajā Garā.

Viņš mūs izglāba nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā. [Tit.3:5]

Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi es tev saku, ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā!” [Jņ.3:5]

Tie, kuri sludināšanas rezultātā ir jau atdzimuši caur Vārdu, tomēr vēl arī jākrista. Arī viņos kristība veic atdzimšanu caur Dieva Vārdu. Kristības spēks un iespaids nemainās, lai gan iepriekš tiek sludināts un dzirdēts evaņģēlijs.

Kristība un evaņģēlija Vārds neatceļ viens otru, bet gan stiprina abu iedarbību. Apustuļu laikā bija tāds stāvoklis, ka vispirms tika sludināts evaņģēlijs un tam sekoja kristīšana. Tiem, kuri tajos apstākļos tika kristīti, apustulis Pāvils teica, ka kristība veicinājusi atdzimšanu [Tit.3:5]. Bet tie, kuri pēc kristībām neticībā bija garīgi miruši, tāpat kā pazudušais dēls, grēku nožēlošanā var atkal atgriezties atpakaļ pie Tēva. Tas iespējams uz kristībā slēgtās derības pamata [Lk.15:11-32].

Luters: “Grēku nožēlošana ir tikai atgriešanās atpakaļ pie kristības, turpinot agrāk iesākto, bet vēlāk atmesto”.

311. Ko nozīmē atjaunošanās Svētajā Garā?

Tas nozīmē sekojošo: Kad kristība atdzimstam ticībā, tad mums tiek dāvināta arī jauna garīgā dzīve. Svētais Gars ienāk mūsu sirdīs, apskaidro ar savu Vārdu mūsu prātu un dvēseli, vada mūsu gribu uz visu labu, kā arī dod spēku dzīvot kā Dieva bērniem, pretojoties iekārēm un pārveidojoties pēc Dieva tēla un līdzības. Pēdējā, augšāmcelšanās dienā, Kristus draudze parādīsies apskaidrota. Tad būsīm atbrīvoti no mūsu vecā cilvēka, būsīm pilnīgi šķīstīti un svēti.

Viņš mūs izglāba nevis taisnības darbu dēļ, ko mēs būtu darījuši, bet pēc savas žēlsirdības, ar mazgāšanu atdzimšanai un atjaunošanos Svētajā Garā. [Tit.3:5]

Jo visi, ko vada Dieva gars, ir Dieva bērni. [Rom.8:14]

Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns. [2.Kor.5:17]

..Kristus ir mīlējis savu draudzi, pats nododamies viņas labā, lai to šķīstītu un tā darītu svētu ar ūdens kristība teikto vārdu, sev savu draudzi sagatavodams cienīgu, bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma, lai tā būtu svēta un bez vainas. [Ef.5:25-27]

“Jo kas ir Kristū, tas ir jauns radījums.” [2.Kor.5:17]

PAR SVĒTAS KRISTĪBAS NOZĪMI VAI PAREIZU LIETOŠANU

*Ko nozīmē tāda ūdens kristība? Tā nozīmē, ka vecajam cilvēkam mūsos ik dienas ar grēku nožēlu jātop noslīcinātam un jāmirst ar visiem grēkiem un ļaunajām kārībām, un atkal ik dienas jāceļas un jāatdzimst jaunam cilvēkam, kas taisnība un šķīstībā Dieva priekšā dzīvo mūžīgi. Kur tas rakstīts? Svētais Pāvils saka: **“Jo mēs līdz ar Viņu [Kristu] kristībā esam aprakti nāvē, lai, tāpat kā Kristus sava Tēva godības spēkā uzcelts no mironiem, arī mēs dzīvotu atjaunotā dzīvē.”** [Rom.6:4]*

312. Kas ir “vecais cilvēks”?

Pēc Bībeles, mūsos esošais vecais cilvēks ir visu mūsu grēku cēlonis, ko mēs esam mantojuši no Ādama un kas pastāv mūsos līdz pašai nāvei. Katrā cilvēkā mājot vecais cilvēks.

..līdz ar agrākās dzīves veidu jums jāatmet vecais cilvēks, kas, savu kārību pievilts, iet bojā. [Ef.4:22]

Luters: “Kas ir vecais cilvēks? Tas ir tas, ko esam mantojuši no Ādama. Tas ir īgnums, dusmas, skaudība, netikumība, mantkārtība, slinkums, lepnums un neticība, pilna ar visiem sliktiem paradumiem. Šajā vecajā iedabā nav nekā laba.”

313. Kas ir “jaunais cilvēks”?

Jaunais cilvēks ir tā jaunā garīgā būtība un dzīve, ko Svētais Gars ir radījis mūsos, atjaunodams mūs Svētajā kristībā. Tas dzīvo Dieva priekšā taisnībā un šķīstībā, tāpat patiesā ticībā un svētā dzīvē, bez liekulības. Vienīgi ticīgajos mīt jaunais cilvēks, kas ar Garu nonāvē veco cilvēku.

Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns. [2.Kor.5:17]

Tagad turpretim bauslība zaudējusi savu spēku pār mums, jo mēs viņai, kas mūs saistīja, esam miruši, tā ka nu varam kalpot [Dievam] jaunā garā un nevis pēc vecā burtā. [Rom.7:6]

Un jāapgērbj jaunais cilvēks, kas radīts pēc Dieva patiesā taisnībā un svētumā. [Ef.4:24]

Un apgērbiet jauno cilvēku, kas atjaunojas atziņā par sava radītāja attēlu. [Kol.3:10]

Jo, ja jūs pēc miesas dzīvojat, tad jums jāmirst. Bet, ja jūs gara spēkā darāt galu miesas darbībai, tad jūs dzīvosit. [Rom.8:13]

Izveido uz iepriekšējā [312.] jautājumā ietvertā Lutera citāta pamata līdzīgu jaunā cilvēka attēlu, lietojot piemērotus pretstatus.

314. Kāda ir vecā un kāda jaunā cilvēka būtība?

Vecajam cilvēkam ar visām savām domām un darbiem ir jāmirst, bet jaunais cilvēks dzīvos tagad un mūžīgi.

Bet tie, kas Kristum pieder, ir savu miesu krustā situši līdz ar kaislībām un iekārošanām. [Gal.5:24]

Tāpat spriediet arī jūs par sevi, ka esat miruši grēkam, bet ar Jēzu Kristu dzīvojat Dievam. [Rom.6:11]

315. Kā šajā gadījumā ir jāpielieto kristība?

Mūsu vecais cilvēks mirst, un viņa vietā allaž tiek radīts jauns cilvēks tādējādi, ka katru dienu atsakāmies no mūsu vecā cilvēka domām un darbiem. Ticībā pieņemdami ar ūdens kristību dāvāto žēlastību, ceļamies šķīsti dzīvot patiesā ticībā un paklausībā Dievam.

Tanī dienā Dāvida namam un Jeruzalemes iedzīvotājiem kļuš atklāts un pieejams avots pret grēku un pret nešķīstību. [Cak.13:1]

Un jūs smelsit ar prieku ūdeni no pestīšanas avotiem. [Jes.12:3]

Luters: “Kristīga dzīve patiesībā ir ikdienas kristība, kas, reiz iesākta, taču turpinās ik dienas.. Grēku nožēlu tu apliecini ar kristību, kura ne tikai simboliski ataino šo jauno dzīvi, bet gan rada un iesākto arī turpina.”

316. Vai tas, kurš novērsies no savas kristībā slēgtās derības, var vēl atgriezties atpakaļ?

Jā, var. Jo, lai arī atkritējs no savas puses ir pārkāpis kristībā slēgto derību, Dievs paliek tam uzticīgs un no Viņa puses derība pastāv stipra. Savā žēlastībā Dievs aicina atkritējus griezties atpakaļ pie kristībā slēgtās derības. Dievam nav lielāka prieka, ja grēcinieks atkal atgriežas pie Viņa.

“Atgriezieties jūs, atkritēji bērni! Es centīšos griezt jūsu atkrišanu atkal par labu!” - “Jā! Patiesi, šeit mēs esam, mēs nākam pie Tevis, jo Tu, Kungs, esi mūsu Dievs.” [Jer.3:22]

Ja mēs esam neuzticīgi, viņš paliek uzticīgs, jo viņš nevar sevi pašu aizliegt. [2.Tim.2:13]

“Lai arī kalni atkāptos un pakalni sakustētos, bet mana žēlastība neatkāpsies no tevis un mana miera derība nešķobīsies,” - saka tas Kungs, tavs apžēlnieks. [Jes.54:10]

“Bet bija jāliksmojas un jāpriecājas, jo šis tavs brālis bija miris un atkal ir dzīvs, viņš bija pazudis un ir atkal atrasts.” [Lk.15:32]

Dieva svēto derību Viņš iedibinājis cilvēka labad, taču bez Viņa piedalīšanās. Tomēr kristietis, kas piegriezts ticībai, iekļaujas šai derībā ka jauns, šķīsts cilvēks.

Lasi Lk.15. nodaļu.

Luters: “Ikkatram vajag pret kristību izturēties, kā pret savu ikdienas tērpu, kurā viņš vienmēr ir ģērbts, lai stipri stāvētu ticībā un ticības augļos, aizliegtu sevī veco cilvēku un pieaugtu jaunajā.”

317. Vai var kristīties vēlreiz?

Pareizu, piemēram, bērībā veiktu kristību trīs vienīgajā Dievā nevajag atjaunot, jo tas ir Dieva darbs un to nevajag nedz atjaunot, nedz labot. Ja kāds kļūdās un kristību izdara no jauna, viņam tas jāatzīst par grēku un jāpaļaujas uz pirmo jeb īsto kristības derību.

Viens Kungs, viena ticība, viena kristība. [Ef.4:5]

ATSLĒGU VARA UN BIKTS

ATSLĒGU VARA

Kas ir atslēgu vara? Atslēgu vara ir sevišķa Baznīcas vara, ko Kristus ir devis savai Baznīcai virs zemes nožēlojošo grēcinieku grēku piedošanai un nenožēlojošo grēku paturēšanai tik ilgi, kamēr viņi tos nožēlo. *Kur tas ir rakstīts?* Tā raksta evaņģēlists apustulis Jānis: Kungs Jēzus dvesa uz saviem mācekļiem un sacīja viņiem: “**Ņemiet Svēto Garu! Kam jūs grēkus piedosit, tiem tie būs piedoti, kam jūs tos paturēsiet, tiem tie paliks.**” [Jņ.20:22-23]

318. Kas ir atslēgu vara?

Atslēgu vara ir garīga vara, ko Kristus ir devis visai savai Baznīcai virs zemes, katrai atsevišķai kristīgai draudzei, arī vismazākajai, tā pienākas ar pilnām tiesībām. Atslēgu vara tiek lietota ar Dieva Vārdu.

Un, to sacījis, viņš dvesa un sacīja viņiem: “Ņemiet Svēto Garu! Kam jūs grēkus piedosit, tiem tie būs piedoti, kam jūs tos paturēsiet, tiem tie paliks.” [Jņ.20:22-23]

“Un es tev došu debesu valstības atslēgas; un, ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs; un, ko tu atraisīsi virs zemes, tam jābūt atraisītam arī debesīs.” [Mt.16:19]

Bet, ja viņš tiem neklausa, tad saki to draudzei; bet, ja viņš neklausa arī draudzei; tad turi viņu par pagānu un muitnieku. Patiesi es jums saku: ko vien jūs virs zemes siesiet, tas būs siets arī debesīs; un ko vien jūs virs zemes atraisīsit, tas būs atraisīts arī debesīs. [Mt.18:17-18]

“Jo kur divi vai trīs ir sapulcējušies manā vārdā, tur es esmu viņu vidū.” [Mt.18:20]

319. Ko atslēgu vara sevī ietver?

Atslēgu varā tiek ietverta visa tā garīgā vara, ko Kristus ir devis savai Baznīcai virs zemes. Uz šīs varas pamata Baznīcai ir tiesības:

1. Sludināt un mācīt Dieva Vārdu un izdalīt svētos sakramentus.
2. Aprūpēt dvēseles ar Dieva Vārdu [dvēseļu kopšana].
3. Atlaist grēkus tiem, kuri tos nožēlo, bet neatlaist, kuri tos nenožēlo.
4. Aicināt un iesvētīt priesterus, lai tie pildītu visu iepriekš minēto.

Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā. [1.Pēt.2:9]

Un viņš tiem sacīja: “Eita pa visu pasauli un pasludinait evaņģēliju visai radībai.” [Mk.16:15]

Un Jēzus piegāja pie tiem un uzrunāja tos, sacīdams: “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis. Un redzi, es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” [Mt.28:18-20]

..ņēma maizi, pateicās, pārlauza un sacīja: “Nemiet, ēdiet. Tā ir mana miesa, kas par jums top dota; to dariet, mani pieminēdami.” [1.Kor.11:24]

Šo varu sauc par atslēgu varu, jo, grēkus atlaižot, debesis top atvērtas, bet savos grēkos saistītiem debesis top aizvērtas.

320. Kuri Dieva Baznīcā ir savu grēku nožēlotāji?

Savu grēku nožēlotāji Dieva Baznīcā ir tie, kuri patiesi atzīst savus grēkus un izsūdz tos Dievam. Tie ir noskumuši savu grēku dēļ, vēlas laboties un paļauties uz Jēzu Kristu, visu grēcinieku Pestītāju. Tādiem ir jāpasludina grēku piedošana.

Upuris, kas patīk Dievam, ir satriekts gars; salauztu un sagrauztu sirdi Tu, Dievs, nenoraidīsi. [Ps.51:19]

Turpretim muitnieks, iztālēm stāvēdams, neuzdrošinājās pat acis pacelt uz debesīm, bet sita pa savām krūtīm un sacīja: Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs! [Lk.18:13]

Un Pēteris atcerējās Jēzus vārdus, ko viņš tam bija sacījis: “Pirms gailis dziedās, tu mani trīs reizes aizliegsi.” Un viņš izgāja ārā un gauži raudāja. [Mt.26:75]

Kas noliedz savu ļauno darbu, tam tas neizdodas, bet, kas tajā atzīstas un turpmāk tā vairs nedara, tas izpelnīsies žēlastību. [Sal.pam.28:13]

Viņi atbildēja: “Tici uz Kungu Jēzu, tad tu un tavs nams tiksit pestīti.” [Ap.d.16:31]

Tad nesiet pienācīgus atgriešanās augļus. [Mt.3:8]

... arī es tevi netiesāju, ej un negrēko vairs!” [Jņ.8:11]

Lasi Lk.15:11-24: pazudušais dēls.

321. Kuri ir neatgrieztie grēcinieki?

Neatgrieztie ir tādi grēcinieki, kuri Dieva priekša neatzīst savus grēkus par grēkiem, bet attaisno un slēpj tos. Viņiem nav vajadzīgs, lai to grēki tiktu piedoti Jēzus Kristus vārdā. Tādiem draudze nevar pasludināt grēku piedošanu, bet tie paliek saistīti ar saviem grēkiem, līdz kamēr viņi tos nožēlo.

Kas noliedz savu ļauno darbu, tam tas neizdodas, bet, kas tajā atzīstas un turpmāk tā vairs nedara, tas izpelnīsies žēlastību. [Sal.pam.28:13]

Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi un patiesība nav mūsos. [1.Jņ.1:8]

322. Kā draudze sasaista grēkotājus?

Ja grēkotājs nenožēlo un nepievērš uzmanību Dieva Vārda pamatotiem brīdinājumiem un pamācībām, tad beidzot draudze pasludina viņu par izslēgtu no Kristus Baznīcas.

“Bet, ja tavs brālis grēko, tad noej un pamāci viņu zem četrām acīm; kad viņš tev klausā, tad tu savu brāli esi mantojis. Un, ja viņš neklausā, tad pieaicini vēl vienu vai divus, lai no divu vai triju liecinieku mutes katrs vārds tiek apstiprināts. Bet, ja viņš tiem neklausā, tad saki to draudzei; bet, ja viņš neklausā arī draudzei, tad turi viņu par pagānu un muitnieku.” [Mt. 18:15-17]

Šie iepriekšminētie divi pirmie līdzekļi nav pielietojami, ja grēks ir atklāti zināms. Tad tas ir ļaunums un piedauzība pret visu draudzi, kura var pamācīt pārkāpēju tieši.

“Kaut gan miesīgi tālumā, bet garā pie jums, es it kā klātbūdam esmu jau nolēmis par to, kas tā noziedzies: ka mēs, jūs un mans gars, sanākam kopā Kunga Jēzus vārdā un viņu nododam ar mūsu Kunga Jēzus spēku sātānam miesas samaitāšanai, lai gars tiktu izglābts tā Kunga dienā.” [1.Kor.5:3-5]

Tos, kuri, par spīti draudzes pamācībām, stūrgalvīgi pieturas un izplata mācību, kas nesaskan ar patieso Bībeles mācību, draudze pasludina par tādiem, ar kuriem tā nevar būt kristīgā sadraudzībā.

“Ja kāds māca ko citu un nepiegriežas mūsu Kunga Jēzus Kristus veselīgajiem vārdiem un dievbijības mācībai, tas ir uzpūties un nezina nenieka, bet slimo ar prātošanas un ķildošānās sērgu, no kā ceļas skaudība, ķildas, zaimi, ļaunas aizdomas, prātā sajukušu un patiesību zaudējušu cilvēku naidošānās, - tādu, kas ar dievbijību cer iegūt peļņu.” [1.Tim.6:3-5]

“Cilvēku, kas turas pie maldu mācības, vienreiz un otrreiz pamācījis, noraidi.” [Tit.3:10]

No draudzes izslēgtais nevar nedz piedalīties sakramentā, nedz būt par kūmu kristībās, kā arī nevar izpildīt citus draudzes kopējos uzdevumus.

Pārrunāt par to, kā draudzei jāizturas pret tiem, kuri mēģina izlikties par ticības brāļiem vai māsām, bet dzīvo atklātos grēkos. Kā jāizturas pret tiem ģimenē, darba vietā un sabiedrībā? [1.Kor.5.nod.]

323. Kādi grēki mazina ticību un aizraida Svēto Garu?

Smagi grēki mazina cilvēka sirdī ticību un aizraida Svēto Garu. Tādi grēki ir, piemēram, dzeršana, slepkavība, zagšana, laulības pārkāpšana. Tos saucam par atklātiem grēkiem. Ja cilvēks mirst tādos grēkos, viņš iet pazušānā.

“Bet es rakstīju jums nebiedroties ar tādu brāli, kas gan saucas par brāli, bet patiesībā ir netikls vai mantrausis, vai elku pielūdžs, vai zaimotājs, vai dzērājs, vai laupītājs; ar tādu jums nebūs kopā pat ne ēst. [..] Tos, kas ārā, Dievs sodīs. Izmetiet ārā ļauno no sava vidus!” [1.Kor.5:11:13]

“Bet zināmi ir miesas darbi: tie ir netiklība, nešķīstība, izlaidība, elku kalpība, burvība, ienaidis, strīdi, nenovīdība, dusmas, ķildas, šķelšanās, nesaticība, skaudība, dzeršana, dzīrošana un tamlīdzīgas lietas, par kurām es iepriekš saku, kā jau esmu senāk sacījis: tie, kas tādas lietas dara, nemantos Dieva valstību.” [Gal.5:19-21]

“Kad taisnais nogriežas no savas taisnības un dara ļaunu, tad tam jāmirst.” [Ec.33:18]

324. Vai atklātos grēkos kritis cilvēks var gūt grēku piedošanu?

Ja atklātos grēkos kritis cilvēks nožēlo, ka viņš ir darījis grēku un paļaujas Dieva žēlastībai Kristū Jēzū, tad viņš gūst savu grēku piedošanu un izglābjas.

“Nomaldījušās avis] Es uzmeklēšu, nokļīdušās Es salasīšu un atgādāšu atpakaļ, ievainotās pārsiešu un slimās dziedināšu, taukās un stiprās Es pasargāšu. Es tās ganīšu, kā Man tas liksies pareizi.” [Ec.34:16]

“Bet, kad bezdievis atgriežas no savas bezdievības un ievēro patiesību un taisnību, tad tas dzīvos.” [Ec.33:19]

“Ja atzīstamies savos grēkos, tad viņš ir uzticīgs un taisns, ka viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības.” [1.Jņ.1:9]

325. Vai no draudzes izslēgts loceklis var tikt uzņemts atpakaļ draudzē?

Ja no draudzes izslēgtais loceklis atzīst savus grēkus un tos nožēlo, apsolās laboties, draudze pasludina viņam caur mācītāju Dieva piedošanu un pieņem viņu atpakaļ kā brāli vai māsu. Līdz ar to draudze viņam piedod arī no savas puses. Baznīcas pārmācība nenozīmē laicīgās dzīves sodu, bet tā ir pamācība, kuras mērķis ir glābt grēcinieka dvēseli.

Drauga sitieni nāk no labas sirds, bet nīdētāja skūpstī ir dažreiz pārmērīgi bagātīgi. [Sal.pam.27:6]

Tādam ir vairākuma rājiens pietiekošs. Tagad ir labāk, ka jūs viņam piedodat un to iepriecināt, lai to nenomāc pārāk lielas skumjas. Tāpēc es jūs, lūdzu, parādiat viņam mīlestību. [2.Kor.2:6-8]

PAR SLUDINĀŠANAS AMATU

Kādu ticību tev iedvēš šie vārdi? Es ticu tam, ka Kristus aicinātie kalpotāji pēc šīs dievišķās pavēles [sk.Jņ.20:22-23] izpilda savus pienākumus, it īpaši kad viņi neatgriezušos grēciniekus izslēdz no kristīgās draudzes, bet tiem, kas savus grēkus nožēlo un grib laboties, tos atlaiž, ka tas ir stiprs un patiens arī debesīs, it kā tā būtu rīkojies pats mūsu mīlais Kungs Kristus.

326. Kas ir sludināšanas amats?

Sludināšanas amata uzdevums ir apkalpot draudzē dvēseles, mācīt un sludināt Dieva Vārdu, dalīt sakramentus, kā arī lietot atslēgu varu, sasaistot grēciniekus, kas negrib atgriezties, ar viņu pašu grēkiem un atlaižot grēkus to nožēlotajiem.

Paklausiet saviem vadītājiem un esiet padevīgi, jo viņi ir nomodā par jūsu dvēselēm kā tādi, kam būs jādod atbildība, lai tie to varētu darīt ar prieku un nevis nopūzdamies, jo tas jums nav derīgi. [Ebr.13:17]

Viņam jā rūpējas par sludināšanu, kas atbilst mācībai, lai viņš būtu spējīgs paskubināt veselīgajā mācībā un atspēkot tos, kas runā pretim. [Tit.1:9]

Pasludini Dieva vārdus, uzstājies laikā nelaikā, norāj, brīdini, paskubini visā pacietībā un visos mācības veidos. [2.Tim.4:2]

Tā, lai ikviens uz mums skatās kā uz Kristus kalpiem un Dieva noslēpumu namturiem. [1.Kor.4:1]

Un, to sacījis, viņš dvesa un sacīja viņiem: “Nemiet Svēto Garu! Kam jūs grēkus piedosit, tiem tie būs piedoti, kam jūs tos paturēsiet, tiem tie paliks. [Jņ.20:22-23]

Kristīgās Baznīcas un tās amatos esošo pienākums ir sniegt teoloģisku izglītību tiem, kuriem ir nolūks to iegūt.

Un, ko tu esi dzirdējis no manis, daudziem lieciniekiem klātesot, to cel priekšā uzticīgiem cilvēkiem, kas būs noderīgi mācīt atkal citus. [2.Tim.2:2]

327. Kā nosauc sludināšanas amata pildītājus?

Bībele sludināšanas amata pildītājus sauc par draudzes ganiem, mācītājiem, bīskapiem, vecākiem [prezbiteriem] un kalpotājiem.

Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, citus par ganiem un mācītājiem. [Ef.4:11]

Tas ir patiess vārds: ja kas tiecas pēc bīskapa amata, tas iekāro teicamu darbu. [1.Tim.3:1]

Presbiteri, kas ir labi priekšnieki, lai būtu divkārša goda cienīgi, visvairāk tie, kas darbojas sludināšanā un mācībā. [1.Tim.5:17]

[Patiesības vārds] Kas aizgājis līdz jums; jo tas visā pasaulē nes augļus un pastāvīgi aug - arī pie jums, kopš tās dienas, kad jūs dzirdējāt un visā patiesībā izpratāt Dieva žēlastību. Epafra, mūsu mīļais darba biedrs, jums to ir pasludinājis: viņš, šis uzticīgais Kristus darbinieks, kas strādājis jūsu labā. [Kol.1:6-7]

Luteriskās Baznīcas atklātā sludinātāja amata izpildītāja vārds parasti ir mācītājs.

Apliecības grāmatas sludināšanas amata izpildītāju sauc par kalpotāju, draudzes ganu vai bīskapu, sludinātāju, mācītāju un Presbiteri jeb vecāko.

328. Kā kļūst par sludinātāju?

Lai gan visiem kristiešiem, kam ir garīgais aicinājums [1.Pēt.2:9], ir arī tiesības apliecināt Jēzu Kristu par Pestītāju, tomēr Dieva prāts nav, ka visi būtu mācītāji, jo Dievs pats aicina šim amatam. Sludināšanas amatu apgūst patiesi aicinātie.

Un kā lai sludina, kad nav sūtīti? Ir rakstīts: “Cik tīkamas to kājas, kas pauž labo vēsti!” [Rom.10:15]

Vai tad visi ir apustuļi? Vai visi ir pravieši? Vai visi ir mācītāji? Vai visi ir brīnumu darītāji? [1.Kor.12:29]

Un neviens sev pats neņem Šo godu, bet Dieva aicināts, tāpat kā Ārons. [Ebr.5:4]

Šos praviešus Es neesmu sūtījis, un tomēr viņiem lieta steidzīga; Es neesmu viņiem uzlicis nekādus pienākumus, un tomēr tie sludina! [Jer.23:21]

Tāpēc sargait paši sevi un visu ganāmo pulku, kurā Svētais Gars jūs iecēlis par sargiem ganīt Dieva draudzi, ko viņš pats ar savām asinīm ieguvis par īpašumu. [Ap.d.20:28]

_Ticības apliecības grāmatas: “Draudzē neviens nevar atklāti mācīt vai sludināt, vai izdalīt sakramentus kā vienīgi likumīgā kārtībā aicinātais” [rite vocatus [vīrietis!]; Augsburgas apliecība, 14].

Luters: “Sludināšanas jeb kalpošanas amats ir jāatšķir no visu kristiešu kopējās priesterības.” [110. Psalmā otrais paskaidrojums, 1538. gads.]

329. Kam ir tiesības būt aicinātam?

Tiesība būt aicinātiem ir tiem, kuriem Dievs no sākuma ir devis atslēgu varu, t.i., Kristum ticīgajiem.

_Skati 318. un 319. jautājumu.

_Ticības apliecības grāmatas: “Ir nepieciešams, ka draudzes saglabā savas tiesības aicināt, izvēlēties un amatā ievēlēt draudzes kalpotājus” [Šmalkaldes artikuli].

330. Kurus draudzei ir tiesības aicināt sludināšanas amatā?

Draudzei ir tiesības aicināt par saviem mācītājiem tādus spējīgus vīrus, kuri ir šim amatam piemēroti.

Bīskapam pienākas būt nepeļamam, vienas sievas vīram, sātīgam, prātīgam, godīgam, viesmīlīgam, izveicīgam mācīšanā; ne dzērājam, ne kauslim, bet lēnīgam, ne ķildīgam, ne mantkārīgam; tādām, kas labi valda savu namu, kas bērnus tur paklausībā un pilnā godbijībā. [1.Tim.3:2-4]

Taču mācīt es sievai nepieļauju, nedz valdīt pār vīru, bet viņai jāturas klusībā. [1.Tim.2:12]

Tāpēc vienam no tiem vīriem, kas ar mums kopā gājuši visu to laiku, kad Kungs Jēzus pie mums nācis un gājis, sākot ar Jāņa kristību līdz tai dienai, kad viņš no mums tika uzņemts debesīs, vienam no tiem līdz ar mums jāklūst par viņa augšāmcelšanās liecinieku. [Ap.d.1:21-22]

_Luters: “Ir taisnība, ka, par sludināšanas amatu runājot. Svētais Gars izslēdzis sievietes, bērnus, kā arī tādus vīrus, kuriem nav attiecīgā talanta [izņēmums ir vienīgi īpaši apstākļi], bet viņš izvēlas šim amatam vienīgi spējīgus vīrus. To mēs varam lasīt svētā Pāvila vēstulēs, ka ganam ir jābūt spējīgam mācīt, dievbijīgam un vienas sievas vīram [1.Tim.3:2] un ka sievietei neklājas mācīt draudzē [1.Kor.14:34]. Īsi sakot, ganam ir jābūt spējīgam, izvēlētam vīram.” [Par baznīcu sapulcēm un baznīcām, 1539. gads.]

331. Vai draudze var būt saistīta ar citādas ticības ganiem?

Kad Dieva draudzei pienāktos dzirdēt Labā Gana balsi un sargāties no svešas balss, tai nevajadzētu, nedz arī ir atļauts saistīties pie citādas ticības ganiem.

Manas avis dzird manu balsi, es tās pazīstu, un viņas man seko. [Jņ.10:27]

Svešam turpretim tās nesekos, bet bēgs no tā, jo viņas nepazīst svešinieku balsi. [Jņ.10:5]

332. Kas ir īpašas ievēribas cienīgs, runājot par bīskapa amatu?

Apustuliskajā baznīcā nebija ne hierarhijas, ne tagadējā bīskapa amata, to praktiski ieviesa vēlāk, bīskapa un presbitera amati bija viens un tas pats [Tit.1:5-7; Ap.d.20:17-28]. Tagadējais bīskapa amats ir brīvas izvēles lieta.

Turklāt ir jāpatur prātā, ko saka Apliecības grāmatas: “Ja bīskaps vai nu pievēršas maldu mācībai, vai liedzas izpildīt amatā iesvētīšanu, tad draudzei ir dievišķas tiesības un pienākums ar savu draudzes ganu palīdzību iesvētīt amatā citus mācītājus un draudzes kalpotājus. Bīskapu bezdievība un patvarība tieši panāk Baznīcas šķelšanos un strīdus. Tādēļ Pāvils pavēl [Gal.1:7-9] uzskatīt par nolādētiem tos bīskapus, kuri māca un aizstāv maldu mācību un nepareizus dievkalpojumus.”

PAR BIKTI

Kas ir bikts? Biktī ir divas daļas: pirmā ir, ka mēs izsūdzam grēkus, un otra ir, ka mēs saņemam no biktstēva grēku atlaišanu jeb piedošanu it kā no paša Dieva un ka mēs neapšaubām, bet ticam droši, ka mūsu grēki ir ar šo atlaišanu piedoti arī Dieva priekšā debesīs.

Kādi grēki ir jāizsūdz pie bikts? Mums Dieva priekšā jāatzīst sevi par vainīgiem visos grēkos, arī tajos, ko mēs neapzināmies, - kā to darām lūgšanā Mūsu Tēvs, bet biktstēvam mums ir jāizsūdz tikai tie grēki, kurus mēs zinām un sirdī saprotam.

Kas tie ir? Pārdomā pēc desmit baušļiem savu stāju, vienalga, vai esi tēvs, māte, dēls, meita, saimnieks, saimniece vai kalps. Vai neesi bijis viltīgs, neuzticīgs, slinks, vai neesi apvainojis kādu ar vārdiem vai darbiem, vai neesi zadzis, atstājis kaut ko novērtā, bijis pavis, vai neesi nodarījis kādam ļaunu.

333. Vai draudzes gans var piedot grēkus?

Vienīgi Dieva varā ir piedot grēkus, bet, tā kā draudzes gans rīkojas kā Dieva darba rīks, viņam ir uz to tiesības Dieva vārdā. Mācītājs piedod grēkus Kristus salīdzināšanas darba dēļ, pēc Dieva pavēles.

Tā mēs nākam. Kristus sūtīti, un pamācām, it kā Dievs runātu caur mums. Mēs lūdzam Kristus vārdā: "Ļaujieties salīdzināties ar Dievu!" [2.Kor.5:20]

334. Vai mēs saņemam grēku piedošanu, ja draudzes gans ir neticīgs?

Saņemam. Lai gan Dieva labais prāts ir, lai draudzes gans būtu ticīgs, tomēr mums, dzirdot grēku piedošanu, nav jādomā par mācītāja ticību un to, kas ir viņa sirdī, bet gan par grēku piedošanas vārdu un tam jātic. Jo, pamatojoties uz Dieva aicinājumu, draudzes gans nepārstāv savu personu, bet Jēzu Kristu.

Par to es ciešu pat saites kā ļaundaris, bet Dieva vārds nav saistīts. [2.Tim.2:9]

335. Vai kāds cits kristietis, ne tikai draudzes gans, var pasludināt grēku piedošanu?

Izņēmuma gadījumā var. Taču draudzes ganam grēku piedošana ir amata pienākums.

336. Vai arī liekulis var saņemt grēku piedošanu?

Liekuļošana ir iespējama, jo mācītājs nevar redzēt, kas ir grēku nožēlnieku sirdīs. Vienīgi Dievs pazīst sirdis. Liekulis nesaņem patiesu grēku piedošanu, jo viņš nepieņem viņam sludināto un piedāvāto žēlastību ticībā. Grēku piedošana neiedarbojas pati no sevis - bez ticības.

Jo arī mums evaņģēlijs ir pasludināts tāpat kā viņiem. Bet dzirdētais vārds tiem nepalīdzēja, tāpēc ka klausītājos nebija savienojies ar ticību. [Ebr.4:2]

337. Cik daudz un dažādas ir biktis?

Biktis pavisam ir piecas: nepārtraukta bikts Dieva priekšā, mīlestības bikts tuvākā priekšā, personīgā bikts biktstēva priekšā, kopējā bikts dievkalpojumā un atklāta grēcinieka bikts, draudzes gana pienākumus pildot.

338. Ko mēs saprotam ar nepārtrauktu biktī Dieva priekšā?

Saprotam to, ka vienmēr atrodamies Dieva vaiga priekšā un atzīstam sevi par vainīgiem visos grēkos, arī tajos, kurus neapzināmies. Izlūdzamies savu grēku piedošanu un ticībā saņemam pretī piedošanu uz Dieva žēlastības apsolījumu pamata, it kā to būtu mums pasludinājis neviens cits kā Dievs. Arī citās biktīs cilvēks atrodas Dieva priekšā.

Tad es atzinos Tev savos grēkos un neapslēpu savas vainas. Es sacīju: "Es izsūdzēšu tam Kungam savus pārkāpumus!" Un Tu piedevi man manu grēka vainu. [Ps.32:5]

Kas gan apzinās savu nomaldīšanos? Šķīsti mani no manām neapzinātām kļūdām! [Ps.19:13]

339. Kas ir mīlestības bikts tuvākā priekšā?

Mūsu tuvākā priekšā mums pienākas izsūdzēt tādus grēkus, ar kuriem esam noziegušies pret viņu, un lūgt piedošanu. Ja mēs nevēlamies tā darīt, tad patiesībā nenozēlojam savus grēkus arī Dieva priekšā.

Izsūdziet cits citam savus grēkus un aizlūdziet cits par citu, ka topat dziedināti. Daudz spēj taisna cilvēka lūgšana, darbodamās savā spēkā. [Jēk.5:16]

Tāpēc, kad tu upurē savu dāvanu uz altāra un tur atminies, ka tavam brālim ir kas pret tevi, tad atstāj turpat altāra priekšā savu dāvanu, noej un izlīgsti papriekšu ar savu brāli un tad nāc un upurē savu dāvanu. Esi labprātīgs savam pretiniekam bez kavēšanās, kamēr ar viņu vēl esi ceļā, ka pretinieks tevi nenodod soģim un soģis tevi nenodod sulainim un tevi neiemet cietumā. [Mt.5:23-25]

Luters: "Pirmā bikts notiek Dieva priekšā.. Otrā bikts - tuvākā priekšā, un tā ir mīlestības bikts, turpretī pirmā atšķirībā no šīs - ticības bikts. Kā Jēkaba vēstulē ir rakstīts: "Izsūdziet cits citam savus grēkus" [Jēk.5:16]. Mīlestības biktī tam, kurš ir noziedzies pret savu tuvāko, nākas izsūdzēt savus grēkus tādā veidā, kā Jēzus Kristus sacījis [Mt.5:23-25: sk. iepriekš]. Šeit Kristus izsaka prasību abām pusēm: tam, kurš ir apvainojis, pienākas Jūgt piedošanu, un tam, kurā ir apvainots, nākas piedot. Arī šī bikts ir vajadzīga un ir Dieva iecelta, tāpat kā iepriekšējā. Jo Dievs negrib būt žēlīgs un piedot kādam, ja tas nepiedod savam tuvākam. Tāpat arī ticība nevar būt patiesa, ja tā kā ticības augli nenes piedošanas lūgšanu un piedošanu otram, To nepildot, cilvēks nevar nākt Dieva priekšā. Ja šī ticības augļa nav, tad tā nav patiesa ticība un arī pirmā bikts nav patiesa." [Sprediķis par biktī un sakramentu, 1524. gads.]

340. Kas ir personīgā bikts biktstēva priekšā?

Personīgā biktī mēs, mācītājam klausoties, varam izteikt Dievam visu, kas nospiež mūsu sirdi, un izsūdzēt savus grēkus. Mēs saņemam padomus dvēseles kopšanai, Dieva Vārda mierinājumu un, vissvarīgākais, grēku piedošanu.

Tāda bikts ir brīvprātīga. Mēs varam to izmantot arī tad, ja nekas īpaši nospiež mūsu sirdi, taču sevišķi lielu mierinājumu tā dod dvēselei, kuru nospiež grēku smagums. Šai biktij draudzē vienmēr ir jābūt pieejamai.

Un redzi, pie viņa atnesa triekas ķertu cilvēku, tas gulēja gultā. Kad Jēzus viņu ticību redzēja, viņš sacīja uz triekas ķerto: "Nemies drošu prātu, dēls, tavi grēki tev piedoti. [Mt.9:2]

Luters: "Ja kaut kur ir kāda sirds, kuru nospiež savu grēku smagums, un tā ilgojas pēc mierinājuma, tad biktī ir drošs patvērumš. Tur tā rod Dieva Vārda mierinājumu un dzird, ka Dievs ar cilvēka starpniecību atbrīvo to no grēkiem."

Lasi Mazajā Katķismā Lutera norādījumu par personīgās bikts lietošanu.

341. Kas ir kopīgā bikts?

Kopīgā bikts notiek draudzes dievkalpojumā, kad piedalāties kopīgā grēksūdzē un pēc tam noklausāties pasludināto grēku piedošanu.

342. Kas ir atklāta grēcinieka bikts?

Ja kāds ticības brālis vai māsa ir grēkojuši atklāti, tad tiem nepieciešama dvēseles kopšana un notikušais grēks no draudzes ir jāizskauž. Ja viņš pats nav apzinājies savu grēku un to, ka ir pelnījis, lai tiktu notiesāts uz mūžīgām mokām, tad draudzes gana uzdevums ir to uzrādīt. Kad grēcinieks atzīst savu vainu, draudzes gans pasludina viņam Dieva un draudzes piedošanu un uzņem to kā mīļu ticības brāli vai māsu citu apžēloto Dieva bērnu sadraudzībā.

Tiem, kas grēko, pierādi viņu vainu, visiem klātesot, lai arī citiem būtu bailes. [1.Tim.5:20]

Tad Dāvids sacīja Nātānam: “Es esmu grēkojis pret to Kungu!” Un Nātāns atbildēja Dāvidam: “Tad nu tas Kungs arī tavus grēkus piedod: tev nebūs mirt!” [2.Sam.12:13]

SVĒTĀ VAKARĒDIENA SAKRAMENTS

...par daudziem tiek izlietas grēku piedošanai. ” [Mt.26:28]

SVĒTĀ VAKARĒDIENA BŪTĪBA

Kas ir Svētais Vakarēdiens? Tā Ir mūsu Kunga Jēzus Kristus patiesā miesa un asinis, ko mums, kristīgiem cilvēkiem, ar maizi un vīnu ēst un dzert. Pats Kristus to ir iestādījis.

*Kur tas rakstīts? Tā raksta svētie evaņģēlisti Matejs, Marks, Lūka un svētais Pāvils: **Mūsu Kungs Jēzus Kristus tanī naktī, kad Viņā tapa nodots, ņēma maizi, pateicās, pārlauza un deva to saviem mācekļiem, sacīdams: “Ņemiet un ēdiet, tā ir mana miesa, kas pārjums top dota; to dariet, mani pieminēdami.” Tāpat Viņš ņēma arī biķeri pēc vakarēdiena, pateicās un tiem to deva, sacīdams: “Ņemiet un dzeriet visi no tā, Šis biķeris ir jauna derība manās asinīs, kas par jums un par daudziem top Izlietas par grēku piedošanu; to dariet, cikkārt jūs to dzerat, mani pieminēdami.” [Mt.26:26-28; Mk.14:22-24; Lk.22:19-20; 1.Kor.11:23-25]***

343. Kas ir iestādījis Svētā Vakarēdiena sakramentu?

Svēto Vakarēdienu iestādīja mūsu Kungs un Pestītājs Jēzus Kristus. Viņš ir visvarens, viszinošs un var dāvāt mums visu to, ko apsola. Tos vārdus, ar kuriem Kristus iestādīja Vakarēdiena sakramentu, mēs saucam par iestādījuma vārdiem.

Tiešām, taisni ir tā Kunga vārdi, un visi Viņa darbi ir pilni uzticības. [Ps.33:4]

Bet viņam, kas, darbodamies mūsos ar savu brīnišķo varu, spēj darīt daudz vairāk par visu, ko Sūdzam vai saprotam, lai ir gods draudzē un Kristū Jēzū uz audžu audzēm mūžu mūžos. [Ef.3:20-21]

344. Kas ir Vakarēdiena ārējie atribūti?

Kungs Jēzus Kristus par Svētā Vakarēdiena atribūtiem noteica no labības graudiem un miltiem ceptu maizi un no vīna koka ogām spiestu vīnu.

Lasi Mt.26:26-29; Mk.14:22-25; Lk.22:18-20 un 1.Kor.11:23-25 Vakarēdiena iestādījums.

345. Kādam nolūkam mūsu Kungs Jēzus Kristus lieto Vakarēdiena atribūtus?

Mūsu Kungs Jēzus Kristus Svētajā Vakarēdienā dod mums baudīt savu miesu [maizi] un savas asinis [vīnu] tā, kā Viņš iestādījuma vārdos to apliecina.

346. Kāds spēks ir maizē un vīnā - Kristus patiesā miesā un patiesās asinīs?

Maizē un vīnā - Kristus patiesā miesā un patiesās asinīs - ir iestādījuma vārdu spēks, kurus Jēzus Kristus sacīja pirmajā Vakarēdienā, un tie tiek atkārtoti sacīti, kad svētī Vakarēdiena atribūtus.

347. Kādēļ Kristus vārdus “tā ir mana miesa” un “tās ir manas asinis” mēs nedrīkstam saprast kā līdzību?

Šos Kristus sacītos vārdus mēs nedrīkstam saprast kā līdzību, kā to māca pārkristītāji un reformēti, jo:

1. Mūsu Kungs Jēzus Kristus saka iestādījuma vārdos, ka Viņš mums dod savu miesu, ko Viņš mūsu dēļ ir nodevis, un savas asinis, ko Viņš mūsu dēļ ir izlējis.

2. Apustulis Pāvils saka, ka Vakarēdienā mēs tiekam savienoti ar Kristus miesu un asinīm.

Svētības kauss, ko mēs svētījam, vai tas nav savienošanās ar Kristus asinīm? Maize, ko laužam, vai tā nav savienošanās ar Kristus miesu? [1.Kor.10:16]

3. Apustulis Pāvils saka, ka tas, kas necienīgi bauda Vakarēdienu, noziedzas nevis pret maizi un vīnu, bet pret tā Kunga miesu un

Tad nu, kas necienīgi ēd šo maizi vai dzer tā Kunga kausu, tas būs noziedzies pret tā Kunga miesu un asinīm. [1.Kor.11:27]

4. Iestādījuma vārdi ir dievišķa iestādījuma un derības vārdi.

Brāļi, es runāju cilvēcīgi, ir cilvēka pēdējo gribu, kas stājusies spēka, neviens neatceļ, nedz pieliek tai ko klāt. [Gal.3:15]

Luters: “Nozīmīgi ir tas, ka Jēzus to pats ir sacījis un apliecinājis, jo Viņš nevar nedz melot, nedz piekrāpt.”

348. Vai maize un vīns Svētajā Vakarēdienā pārtop par Kristus miesu un asinīm?

Maize un vīns Svētajā Vakarēdienā nepārvēršas par Kristus miesu un asinīm, kā māca pāvesta baznīca, bet gan maize un vīns paliek visu laiku tie paši. Bet, kad mēs Vakarēdienā baudām svētīto maizi, mēs reizē saņemam arī Kristus patieso miesu, un, kad dzeram svētīto vīnu, mēs reizē saņemam arī Kristus patiesās asinis.

Svētības kauss, ko mēs svētījam, vai tas nav savienošanās ar Kristus asinīm? Maize, ko laužam, vai tā nav savienošanās ar Kristus miesu? [1.Kor.10:16]

349. Kāda ēšana un dzeršana notiek Svētajā Vakarēdienā?

Svētajā Vakarēdienā notiek trejāda ēšana un dzeršana: dabīgā, garīgā un sakramenta. Dabīgā ēšana un dzeršana nozīmē parasto ēšanu un dzeršanu- Vakarēdiena maize un vīns tiek baudīti dabīgā veidā, tāpat kā kāds cits ēdiens.

Garīgā ēšana un dzeršana nozīmē ticību Kristum. Ticībā mēs baudām Kristus pestīšanas darba augļus, grēku piedošanu. Lasi [Jņ.6:47-58]. Garīgajā ēšana ir jāpiedalās vienmēr.

[Jņ.6:47-58] nav runa par Vakarēdiena ēšanu, bet tikai par tā garīgo baudīšanu.

Sakramenta ēšana un dzeršana notiek vienīgi Svētā Vakarēdiena sakramentā, jo tikai tajā mēs pārdabiskā veidā varam baudīt un dzert Kristus patieso miesu un asinis. Tas notiek reizē ar dabīgo maizes ēšanu un vīna dzeršanu.

350. Ko mūsu Kungs Jēzus Kristus ir noteicis, kad Viņš saka “To dariet, cikkārt jūs to dzerat, mani pieminēdami”?

Kad Kristus saka “To dariet, cikkārt jūs to dzerat, mani pieminēdami”, Viņš noteic, ka:

1. Vakarēdiens jābauda Viņa draudzē bieži un daudzkārt līdz Viņa atkalatnākšanai.
2. Tas ir jādara pēc Viņa noteikumiem.
3. Vakarēdiena atribūti ir jāsvētī katru reizi no jauna ar iestādījuma vārdiem.

Cikkārt jūs no šīs maizes ēdat un no šī kausa dzerat, pasludiniet tā Kunga nāvi, tiekams viņš nāk. [1.Kor.11:26]

Un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās. [Ap.d.2:42]

Luters: “Tie, kas vēlas būt kristieši, lai ir gatavi bieži baudīt šo vissvēto sakramentu.”

PAR SVĒTĀ VAKARĒDIENA NOZĪMI

Kā palīdz tāda ēšana un dzeršana? To rāda mums šie vārdi: “par jums dota” un “izlietas grēku piedošana”, proti, ka mums Svētajā Vakarēdienā ar tādiem vārdiem tiek dota grēku piedošana, dzīvība un svētlaime jo, kur grēku piedošana, tur arī dzīvība un svētlaime.

351. Kāda nozīme ir Vakarēdiena sakramentam?

Sakramenta baudīšanai ir ļoti liela nozīme. Mūsu Kungs mums tajā sniedz grēku piedošanu, dzīvību un svētlaimi. Kā ļīla tam ir Viņa patiesā miesa un asinis, ko Viņš ir upurējis par katru no mums, tā samaksādams mūsu grēku parādu, un to Viņš mums dod Vakarēdienā.

Un šī ir tā liecība, ka Dievs mums ir devis mūžīgu dzīvību, un šī dzīvība ir viņa Dēlā. [1.Jņ.5:11]

Svētīgi tie, kam pārkāpumi piedoti un grēki aplāti, svētīgs tas cilvēks, kam tas Kungs nepielīdzina viņa grēku. [Rom.4:7-8]

352. Kādā nolūkā mēs baudām Svēto Vakarēdienu?

Svēto Vakarēdienu mēs baudām, lai:

1. Mūsu ticība atjaunotos un stiprinātos, saņemot apgalvojumu par mūsu grēku piedošanu.

Es dzirdināšu katru iztvīkušo un novārgušo un iepriecināšu katru noskumušo dvēseli! [Jer.31:25]

2. Mēs varētu dzīvot vēl labāk pēc Dieva prāta, kad mūsu ticība ir tikusi stiprināta.

Es tecēšu Tavas bauslības ceļu, jo Tu apgaismo manu sirdi. [Ps.119:32]

Es esmu vīna koks, jūs tie zari. Kas manī paliek un es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez manis jūs nenieka nespējat darīt. [Jņ.15:5]

3. Līdz ar to mēs apliecinātu Baznīcas vienotību un patiesu ticības sadraudzību.

Jo, kā ir viena maize, tā mēs daudzi esam viena miesa, jo mēs visi esam šīs vienas maizes dalībnieki. [1.Kor.10:17]

Jūs nevarat dzert tā Kunga kausu un ļauno garu kausu. Jūs nevarat būt tā Kunga galda un ļauno garu galda dalībnieki. [1.Kor.10:21]

Cikkārt jūs no šīs maizes ēdat un no šī kausa dzerat, pasludiniet tā Kunga nāvi, tiekams viņš nāk. [1.Kor.11:26]

Luters: “Svētajam sakramentam ir tā priekštiesība, ka Kristus ar to satur kopā Savu mazo pulciņu.. Bet tas nekad nevar notikt, ja nav vienprātības mācībā.. Mūsu dārgais Kungs Jēzus Kristus iedibināja sakramentu, lai saglabātu sirsniņu vienprātību mācībā, ticībā un dzīvē.” [Sprediķis par Vakarēdienu.]

PAR SVĒTĀ VAKARĒDIENA SPĒKU

*Kā ēšana un dzeršana var darīt tādas lielas lietas? Ēšana un dzeršana gan to nedara, bet vārdi, kas šie minēti: **“par jums dota”** un **“izlietas grēku piedošanai”**. “Šie vārdi līdz ar ēšanu un dzeršanu Svētajā Vakarēdienā ir pats galvenais, un, kas šiem vārdiem tic, tas iegūst, ko tie saka un ko tie sola, proti: grēku piedošanu.*

353. Kas bauda Vakarēdienu sev par labu?

Ikviens, kas pie Vakarēdiena piedalījies, bauda gan Kristus miesu un asinis maizē un vīnā, bet sev par labu tos bauda tikai tas, kurš tic Jēzus Kristus vārdiem un atzīst savā sirdī to, ko tie apsola un izsaka.

PAR VAKARĒDIENA PAREIZU LIETOŠANU

*Kas cienīgi bauda tādu Vakarēdienu? Gavēšana un ārīga sagatavošanās gan ir jauka paraža, bet īsti cienīgs un labi sataisījies ir tas, kas tic šiem vārdiem: **“par jums dota”** un **“izlietas par grēku piedošanu”**. Turpretī, kas šiem vārdiem netic vai šaubās, tas ir necienīgs un nav labi sataisījies: jo vārdi **“par jums”** prasa tikai ticīgas sirdis.*

354. Kādēļ Vakarēdiena sakraments jābauda cienīgi?

Mums Vakarēdiena sakraments ir jābauda cienīgi, jo tajā ietverts jautājums par tā Kunga Jēzus Kristus miesas un asiņu baudīšanu un par to, ka Dieva Vārds mūs uz to mudina.

Bet lai cilvēks pats sevi pārbauda, un tā lai viņš ēd no šīs maizes un dzer no šī kausa, jo, kas ēd un dzer, tas ēd un dzer sev pašam par sodu, ja viņš neizšķir tā Kunga miesu. [1.Kor.11:28-29]

355. Kāds labums ir tam, ka gatavojamies ārēji?

Ārēja gatavošanās, kā gavēšana, savaldīga, laba uzvešanās un piemērota, pieklājīga gērbšanās, ir labas lietas. Tās var mums palīdzēt domāt par Vakarēdiena nozīmīgumu un tā lielajām dāvanām, kā arī noskaņot mūsu prātu pateicīgai mielasta baudīšanai. Tas tomēr nav Dieva Vārdā pavēlēts, un tādēļ tas pieder pie brīvas izvēles. Tādi labi paradumi nedara mūs par cienīgiem, tādi var būt arī neticīgajiem.

356. Kad mēs esam patiesi sagatavojušies un cienīgi piedalīties Svētajā Vakarēdienā?

Nekāds mūsu pašu darbs vai sagatavošanās nedara mūs cienīgus saņemt Svēto Vakarēdienu. Esam cienīgi tikai tad, ja mūsu sirdsapziņa ir bikla un bēdīga mūsu grēku dēļ, bet mēs tomēr ticam, ka Kristus ir upurējis savu miesu un asinis, lai arī mūsu grēki taptu piedoti, tādēļ ilgojamies dzirdēt tā apliecinājumu.

Bet viņš, to dzirdēdams, sacīja: "Ne veseliem vajaga ārsta, bet slimiem." [Mt.9:12]

Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, es jūs gribu atvieglināt. [Mt.11:28]

357. Kādā veidā tev sevi ir jāpārbauda pirms Vakarēdiena?

Pirms Vakarēdiena man vajag sevi pārbaudīt un atbildēt sev Dieva vaiga priekšā:

1. Vai es atzīstos, ka esmu savu grēku dēļ nopelnījis Dieva sodu?
2. Vai es ticu, ka Dievs ir man žēlīgs Kristus dēļ un apliecina to man Vakarēdienā ar Sava Dēla patieso miesu un asinīm?
3. Vai man ir nopietns lēmums un griba ar Dieva žēlastības palīdzību atstāt savus grēkus un labot savu dzīvi?

358. Vai ticībā vēl vājš kristietis var piedalīties Vakarēdienā?

Tieši ticībā vājiem vajag piedalīties Vakarēdienā, jo tajā viņi gūst savai ticībai stiprinājumu.

Es ticu, palīdzi manai neticībai! [Mk.9:24]

Ielūzušu niedri viņš nenolauzīs, un kvēlojošu degli viņš neizdzēsīs; uzticīgi viņš darīs zināmu tiesu pēc patiesības. [Jes 42:3]

Katrs, ko Tēvs man dod, nāk pie manis, un, kas nāk pie manis, to es tiešām neatstumšu. [Jņ.6:37]

359. Kas ir necienīgs Vakarēdiena baudītājs?

Necienīgs Vakarēdiena baudītājs ir tāds, kas neuzskata, ka pelna par saviem grēkiem mūžīgas mokas, nedz arī, ka Kunga Kristus pestīšanas darbs bijis nepieciešams, un tāds, kas netic, ka Kristus ir samaksājis viņa grēku parādu un šajā sakramentā dod par to galvojumu savā patiesā miesā un asinīs. Ja tāds cilvēks tomēr iet pie Vakarēdiena, viņš ēd un dzer sev par sodu.

Kas tic viņam, netiek tiesāts, bet, kas netic, ir jau spriedumu dabūjis, tāpēc ka nav ticējis Dieva vienpiedzimušā Dēla vārdam. [Jņ.3:18]

Tad nu, kas necienīgi ēd šo maizi vai dzer tā Kunga kausu, tas būs noziedzies pret tā Kunga miesu un asinīm. Bet lai cilvēks pats sevi pārbauda, un tā lai viņš ēd no šīs maizes un dzer no šī kausa. Jo, kas ēd un dzer, tas ēd un dzer sev pašam par sodu, ja viņš neizšķir tā Kunga miesu. [1.Kor.11:27-29]

360. Kam draudzes gans nevar dot Vakarēdienu?

Tā Kunga Svēto Vakarēdienu nevar dot:

1. Tiem, kuri nav kristīti kristīgā ticībā.
2. Atklāti bezdievīgiem un grēkus nenožēlojušiem, lai viņi nebaudītu to sev par sodu.

Nedodiet svētumu suņiem un nemetiet savas pērles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām viņas nesamin un atgriezdamās jūs pašus nesaplosa. [Mt.7:6]

Tad nu, kas necienīgi ēd šo maizi vai dzer tā Kunga kausu, tas būs noziedzies pret tā Kunga miesu un asinīm. Bet lai cilvēks pats sevi pārbauda, un tā lai viņš ēd no šīs maizes un dzer no šī kausa. Jo, kas ēd un dzer, tas ēd un dzer sev pašam par sodu, ja viņš neizšķir tā Kunga miesu. [1.Kor.11:27-29]

3. Atkritējiem, tas ir, tiem, kuri novērsušies no kristīgās ticības un nav atgriezušies.

4. Cittyčīgiem, jo pie Vakarēdiena tiek apliecināta vienprātīga ticība.

Es lieku jums pie sirds, brāļi, ņemiet vērā tos, kas rada šķelšanos un pretestību tai mācībai, ko esat mācījušies: vairieties no viņiem! [Rom.16:17]

Jūs nevarat dzert tā Kunga kausu un ļauno garu kausu. Jūs nevarat būt tā Kunga galda un ļauno garu galda dalībnieki. Jeb vai gribam to Kungu izaicināt? Vai tad mēs esam stiprāki par Viņu? [1.Kor.10:21-22]

5. Tiem, kuri krituši kārdinājumā un vēl nav no kārtības atbrīvojušies; lai nevienam nebūtu pamata apšaubīt, ka tie bauda Vakarēdienu, grēkus nenozēlojuši.

Tad atstāj turpat altāra priekšā savu dāvanu, noej un izlīgsti papriekšu ar savu brāli un tad nāc un upurē savu dāvanu. [Mt.5:24]

Esiet nevainojami tā jūdu, kā grieķu starpā un Dieva draudzē. [1.Kor.10:32]

6. Tiem, kas neprot sevi pārbaudīt un nesaprot, ko viņi no Vakarēdiena var iegūt. Tādi, piemēram, ir mazi bērni vai nesaprātīgie, slimie, kuri savas slimības dēļ nesaprot, kāda ir Vakarēdiena būtība, kā arī citi kristieši, kuriem vēl nav mācīti kristīgās ticības galvenie jautājumi, jo īpaši Vakarēdiena sakraments.

Jo, kas ēd un dzer, tas ēd un dzer sev pašam par sodu, ja viņš neizšķir tā Kunga miesu. [1.Kor.11:29]

Luters: "Bohēmijas ļaužu rīcību, kuri dod vakarēdienu arī bērniem, es neuzskatu par pareizu." [Vēstule Hausmanim, 1523.gads.]

361. Kā parasti notiek sagatavošanās Vakarēdienam luteriskajā Baznīcā?

Kopš veciem laikiem luteriskajā Baznīcā bijusi kārtība izpildīt tā saukto bikts pierakstīšanos, kurā draudzes locekļi savam ganam izsaka vēlēšanos nākt pie Vakarēdiena. Turklāt viņiem ir iespēja personiski izsūdzēt grēkus un sirsnīgā atklātībā parunāties ar mācītāju. Šī labā kārtība būtu jāpatur, ja vien tas ir iespējams, lai gan mazās draudzēs to gani labi pazīst savus kristiešus. Mācītājam kā dvēseļu kopējam vienmēr ir tiesības parunāties pirms Vakarēdiena ar tā baudītājiem, ja viņš to uzskata par vēlamu.

Tā lai ikviens uz mums skatās kā uz Kristus kalpiem [1.Kor.4:1]

Paklausiet saviem vadītājiem un esiet padevīgi, jo viņi ir nomodā par jūsu dvēselēm kā tādi, kam būs jādod atbildība, lai tie to varētu darīt ar prieku un nevis nopūzdamies, jo tas jums nav derīgi. [Ebr.13:17]

362. Kur var baudīt Vakarēdienu?

Kristīgo mācību labi apguvis kristietis var piedalīties pie Vakarēdiena vienīgi tur, kur Kristus miesas un asiņu patiesā klātbūtne tiek atzīta un kur arī citādi Dieva Vārds tiek pareizi mācīts.

Jūs nevarat dzert tā Kunga kausu un ļauno garu kausu. Jūs nevarat būt tā Kunga galda un ļauno garu galda dalībnieki. [1.Kor.10:21]

363. Kādā kārtībā iesvētīšanas mācību beigušie pirmo reizi tiek laisti pie Vakarēdiena?

Iesvētīšanas mācību beigušie kristītie, kas pirmo reizi nāk pie Vakarēdiena, pirms tam atklāti apliecina savu ticību draudzes priekšā un tā pauž savu piekrišanu pareizās mācības baznīcai. Tad draudze pieņem tos kā pilntiesīgus draudzes locekļus, kam ir tiesības baudīt Svēto Vakarēdienu, lūdzot, lai Svētais Gars stiprinātu un pasargātu viņus stingri pastāvēt ticībā Kungam Jēzum Kristum līdz savas dzīves beigām, tad tiekot uzņemtiem mūžīgā svētlaimē.

Ja jaunietis vai pieaugušais vēl nav kristīts, viņam pirms kristīšanas tiek prasīti tie paši jautājumi kā iesvētīšanā. Pēc kristīšanas viņam tūdaļ ir tiesības piedalīties Svētajā Vakarēdienā.

Esī uzticīgs līdz nāvei, tad Es tev došu dzīvības vainagu. [Atkl.2:10]

Es nākšu drīz; turi, kas tev ir, ka neviens neatņem tavu vainagu. [Atkl.3:11]

1. Papildinājums TĀ KUNGA SVĒTĪBA

Īss izskaidrojums pēc Mārtiņa Lutera mācības

Tas Kungs lai tevi svētī un lai tevi pasargā! Tas Kunga lai apgaismo savu vaigu pār tevi un lai ir tev žēlīgs! Tas Kungs lai paceļ savu vaigu uz tevi un lai dod tev mieru!

1. Kas ir Tā Kunga svētība?

Dievs deva svētību Mozum un lika priesteriem tā svētīt Israēla bērņus. Kungs sacīja: “Un lieciet manu vārdu šādi uz Israēla bērņiem, un Es tos svētīšu.”

Lasi 4.Moz.6:22-27.

2. Kas ir Dieva vārds, ar kuru Kunga svētība tiek dota visai Baznīcai un katram kristietim atsevišķi?

Tas ir žēlīga, svētījoša trīsvienīgā Dieva vārds. Svētībai ir trīs daļas, un Dieva vārds tiek minēts trīs reizes.

Kunga svētības vietā dažreiz var lietot arī tāda paša satura apustulisko svētību:

“Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība, un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!”
[2.Kor.13:13]

3. Kāda ir pirmā svētība?

Pirmā svētība ir: “Tas Kungs lai tevi svētī un lai tevi pasargā!” Šajā gadījumā Kungs svētī un pasarga savus ticīgos laicīgas dzīves visas lietās, kā, piemēram, valdības un dzimtenes, laulības un ģimenes pavarda, dzīvības un veselības, darba, mantas un iztikas jautājumos.

Salīdzini Lutera Mazā Katehisma izskaidrojumus pirmajam ticības loceklim un ceturtajai lūgšanai.

4. Kāda ir otrā svētība?

Otrā svētība ir: “Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār tevī un lai ir tev žēlīgs.” Šajā gadījumā Kungs mūs svētī tādā veidā, ka Viņš pār mums apgaismo Pestītāja laipno un žēlīgo vaigu; tas spīd pār mums kā “taisnības saule” [Mal.3:20] vai arī tā spīd mums, grēciniekiem, grēku piedošanai, un mēs iegūstam spēku nākt ticībā pie Viņa. Dievs pēc tam apžēlo mūs tādējādi, ka iegūstam spēku un spēju ticībā uz Kristu darīt labus darbus. Otrās svētības sākuma daļa nozīmē grēku piedošanu un beigu daļa — labus darbus.

5. Kāda ir trešā svētība?

Trešā svētība ir: “Tas Kungs lai paceļ savu vaigu uz tevi un lai dod tev mieru!” Kad pār mums nāk bēdu laiki, liekas, ka Tas Kungs būtu pagriezis savu vaigu no mums projām un būtu uz mums dusmīgs. Tomēr arī tad Viņš mūs svētī— ar evaņģēlija skaistajiem žēlastības apsolījumiem bēdu smagums tiek mazināts. Dievs piedod mums grēkus. Mēs iegūstam sirdsapziņas mieru, un Kristus atkal atspīd pār mums kā “taisnības saule”. Šī svētība atbrīvo mūs no bēdu sloga, un ticībā sev mēs atkal mantojam mieru.

6. Kādos gadījumos Kungs runā uz mums Savu Vārdu īpaši?

Kungs dod mums savu svētību īpaši, kad mēs sapulcējamies pie Dieva Vārda un svētajiem sakramentiem, savai draudzei, kad mācītājs dod tai Kunga svētību. Tā Kunga svētības iegūšana jau ir pietiekams iemesls, lai piedalītos dievkalpojumā. Mūsu Kungs bez savas svētības nepamet arī tos, kuri dažādu šķēršļu, kā arī slimības vai vecuma nespēka dēļ netiek uz kopīgām sanāksmēm, lai gan velētos tajās piedalīties. Arī viņiem nāk palīdzība no Kunga, un Viņš ir to patvērums. Arī viņi gūst tās pašas svētības un ir ietverti draudzes lūgšanās.

2. Papildinājums PAR ŽĒLASTĪBAS DĀVANĀM

1. Kādās nozīmēs Bībele runā par žēlastības dāvanām?

Bībele runā par žēlastības dāvanām trīs nozīmēs. Tās ir:

1. Dieva žēlastības dāvana Kristū.
2. Žēlastības dāvanas, ko Dievs dod vienmēr un visur savai draudzei.
3. Īpašas žēlastības dāvanas, ko Dievs nedod vienmēr un ne visiem savas draudzes locekļiem.

2. Kāda žēlastības dāvana ir Dieva žēlastība Kristū?

Dieva žēlastība Kristū jeb grēku piadošana dvēseles glābšanai ir nepieciešama visiem.

Tā tad grēka alga ir nāve, bet Dieva balva ir mūžīga dzīve Kristū Jēzū, mūsu Kungā. [Rom.6:23]

3. Kādas ir žēlastības dāvanas, kuras Dievs dod vienmēr un visur savai draudzei?

Piemēram, vadības, lūgšanas, ziedošanas, Bībeles izskaidrošanas [pravietošanas], mācīšanas, gara pārbaudīšanas spējas, kā arī spējas atšķirt pareizo mācību no maldiem un spējas mīlēt un žēlot — šīs dāvanas vienmēr ir atrodamas Dieva draudzē, lai arī ne katram kristietim tās piemīt vienādā mērā. Neviens ar tām nespēj sev gūt grēku piedošanu, ne arī tiesības iemantot dzīvi debesīs, to mums nopelnījis vienīgi mūsu Kungs Jēzus Kristus. Dievs tādas žēlastības dāvanas mums dod līdz ar Svēto Rakstu pazīšanu un pieaugšanu ticībā. Ar šo dāvanu palīdzību Dievs stiprina un pasargā savu Baznīcu, un no tā ceļas liels labums.

Kad nu mums, pēc mums piešķirtās žēlastības, ir dažādas dāvanas, tad lai tās, ja tās ir pravieša spējas, izpaužas saskaņā ar ticības mēru, kalpošanas spējas — kalpošanā, spējas mācīt — mācīšanā; kas ir sludinātājs, lai sludina, kas dod no sava, lai to dara nesavtīgi, kam ir priekšnieka amats, tas lai to pilda rūpīgi, kas strādā žēlsirdības darbu, lai dara to ar prieku. Jūsu mīlestība lai ir neliekuļota. Mīstiet to, kas ļauns, pieķerieties tam, kas labs. Brāļu mīlestība jūsu starpā lai ir sirsnīga. Centieties cits citu pārspēt savstarpējā cieņā. Savā darbā neesiet kūtri, esiet dedzīgi garā, gatavi kalpot tam Kungam, priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās. [Rom.12:6-12]

“Manas avis dzird manu balsi, es tās pazīstu, un viņas man seko.” [Jņ.10:27]

“Svešam turpretim tās nesekos, bet bēgs no tā, jo viņas nepazīst svešnieku balsi.” [Jņ.10:5]

Mīļie, neticiet katram garam, bet pārbaudiet garus, vai viņi ir no Dieva, jo daudz viltus praviešu ir izgājuši pasaulē. [1.Jņ.4:1]

Lasi 1.Kor.12:31 un 13. nodaļu.

4. Kādas žēlastības dāvanas draudzē ne ikreiz ir?

Bībele runā par sevišķām žēlastības dāvanām, kā zīmēm un brīnumiem, tās nav bijušas vienmēr un visur. Tādas ir, piemēram, mirušo uzmodināšana, slimo dziedināšana, runāšana valodās bez to mācīšanās, gaidāmo vajāšanu paredzēšana [pravietošana] un kādas Bībeles vietas izskaidrošana uz Gara īpašas atklāsmes pamata [vārda “pravietošana” trešā nozīme.]

Lasi Mk.16:17-20; 1.Kor.12-14; Ap.d.21:9; Lk.4:27.

5. Kāda ir sevišķo žēlastības dāvanu nozīme?

Dievs deva sevišķas žēlastības dāvanas lielo pārmaiņu laikos, piemēram, Mozus, pravieša Elijas, Jēzus Kristus un apustuļu laikā. Vecās Derības laikā Dievs ar zīmēm un brīnumiem parādīja, ka Viņš ir patiess Dievs un ka Israēls ir Viņa izredzēta tauta, kurā dzims Mesija.

“Redzi, tagad es gan zinu, ka nav neviena cita Dieva visā pasaulē kā vienīgi Israēlā!” [2.Ķēn.5:15]

Jēzus ar zīmēm un brīnumiem pierādīja, ka Viņš ir Dieva Dēls un apsolītais Mesija.

Vai tad tam, ko Tēvs ir svētījis un sūtījis pasaulē, jūs drīkstat pārmest Dieva zaimošanu, ka viņš sacījis: Es esmu Dieva Dēls? Ja es nedaru sava Tēva darbus, neticiet man! Bet, ja es tādus daru, tad, ja man neticat, ticiet vismaz šiem darbiem, lai jūs saprastu un zinātu, ka manī ir Tēvs un es Tēvā.” [Jņ.10:36-38]

Apustuļu laikā Dievs ar brīnumiem un zīmēm apstiprināja Savu vārdu patiesumu.

Un tie izgāja un mācīja visās malās, un tas Kungs tiem darbā palīdzēja un vārdu apstiprināja ar līdzejošām zīmēm. [Mk.16:20]

Apustuļa zīmes jūsu vidū ir izpaukušās visā izturībā ar zīmēm, brīnumiem un vareniem darbiem. [2.Kor.12:12]

Kad Dievs Savu vārdu patiesumu jau ir apstiprinājis, mums neklājas pieprasīt jaunas zīmes, lai mēs ticētu, bet mums vajag ticēt un pieturēties pie apustuliski pravietiskā Bībeles Vārda un ar to saskanīgo sprediķi par krustā sisto Kungu Jēzu Kristu. Sevišķas zīmes un brīnumi tāpat nav patiesas Baznīcas pazīmes, bet tādas ir tīra Dieva Vārda sprediķis un pareizi dalīti sakramenti.

Jo, kad pasaule ar savu gudrību Dievu viņa gudrībā neatzina, tad Dievam labpatika izglābt ticīgos ar ģeķīgu sludināšanu. Jūdi prasa zīmes, un grieķi meklē gudrību. Bet mēs sludinām Kristu, krustā sisto, kas jūdiem apgrēcība un pagāniem ģeķība. [1.Kor.1:21-23]

Bet Ābrahāms atbildēja: Tiem ir Mozus un pravieši, lai tie tos klausu. Bet tas sacīja: Nē, Ābrahāma tēv, bet, ja kāds no mirušiem pie viņiem ietu, tad tie atgrieztos. Bet Ābrahāms viņam sacīja: Ja tie neklausu Mozu un praviešus, tie neticēs arī tad, ja kāds no miroņiem celtos augšām. [Lk.16:29-31]

Luters: “Ja sāktu pieprasīt tādas zīmes, tas būtu tas pats kā sacīt: ‘Es šaubos, vai ir vajadzīga kristība, Kunga vakarēdiens un visa evaņģēlija mācība.’ Jo tie ir pastāvējuši jau ilgi un ir apstiprināti, brīnumi un zīmes ir beigušās.” [Spreidīkis par Mt.8:1-13; 1535.gads.]

6. Vai var tomēr vēl notikt brīnumi?

Lai gan brīnumi nav baznīcas pazīmes un mums nav tiesību tos pieprasīt. Dievs savā žēlastībā var uzskatīt par labu paklausīt mūsu lūgšanu un dažreiz palīdzēt saviem bērniem ar īstu brīnumu; viss ir Viņa varā. Piemēram, 1540. gadā Luters rakstīja savam nāvīgi slimajam draugam Fridriham Mikoniusam: “Es lūdzu tev Dieva vārdā dzīvot, jo tu esi man ļoti nepieciešams baznīcas darbā.” [Ticības reformācijas darba īstenošanā.] Kad vēstule pienāca, Mikoniuss bija tuvu nāvei un nespēja vairs runāt. Pēc vēstules izlasīšanas viņš atveseļojās tiktāl, ka nodzīvoja vēl sešus gadus un nomira tikai pēc paša ticības reformatora, kā Luters bija Dievam lūdzis.

7. Vai brīnumu gaidās drīkst neievērot dabisku palīdzību ?

Nedrīkst. Mums pateicīgi jāizmanto visa tā palīdzība, kuru Dievs dabiski mums dod. Piemēram, ar darbu un čaklumu mēs gūstam iztikas līdzekļus, par dienišķo barību rūpējoties, mēs apmierinām izsalkumu. Ar veselīgu dzīvesveidu mēs pasargājam savu veselību, bet slimībā var palīdzēt medicīna. Atmest dabiskos līdzekļus, gaidot zīmes un brīnumus, nozīmētu izaicināt Dievu.

Nedzer vairs ūdeni vien, bet lieto mazliet vīna tava kuņģa un tavas biežās neveselības dēļ. [1.Tim.5:23]

“Ja tu esi Dieva dēls, tad nolaidies zemē, jo stāv rakstīts: Viņš saviem eņģeļiem par tevi pavēlēs, un tie tevi nesīs uz rokām, ka tu savu kāju pie akmens nepiedauzi.” Tad Jēzus tam sacīja: “Atkal stāv rakstīts: Dievu, savu Kungu, tev nebūs kārdināt.” [Mt.4:6-7]

8. Kādi ir vislielākie brīnumi?

Vislielākie brīnumi ir tie, kurus mēs nemaz neuzskatām par brīnumiem. Piemēram, neticīgs cilvēks kļūst atkal ticīgs vai ķeceris beidzot atzīst patiesību, ka Dieva Vārda skaidrā patiesība saglabājas arī pavisam mazā ticīgo pulciņā.

Patiesi, patiesi es jums saku, kas man tic, tas arī tos darbus darīs, ko es daru, un vēl lielākus par tiem darīs, jo es noeimu pie Tēva. [Jņ.14:12]

9. Vai ir arī viltus brīnumi?

Ir. Un it sevišķi daudz to būs pirms pasaules gala. Ar viltus brīnumiem kārdinātājs mēģina ievilināt Dieva bērnus maldu varā.

Daudzi uz mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! vai mēs tavā vārdā neesam nākošās lietas sludinājuši, vai mēs tavā vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs tavā vārdā neesam daudz brīnumu darījuši? Un tad es tiem apliecināšu: es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no manis, jūs ļauna darītāji. [Mt.7:22-23]

Jo viņa [šī pretinieka] parādīšanās ar visu viņa viltus varu, zīmēm un brīnumiem ir sātana darbs, Kas ar visādiem netaisnības līdzekļiem pieviļ tos, kas pazūd, tāpēc ka tie nav pieņēmuši patieso mīlestību, kas tos būtu izglābusi. [2.Tes.2:9-10]

10. Kā var atšķirt viltus brīnumus no īstiem brīnumiem?

Viltus brīnumi var būt tik veikli nomaskēti un notikt tik lielā ārējā dievbijībā, ka pamanīt tajos viltu var būt grūti.

Un Jēzus atbildēja tiem un sacīja: “Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ.” [..] Jo uzstāsies viltus kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja iespējams, ir izredzētos. [Mt.24:4,24]

11. Kā mēs varam izsargāties no maldiem?

Mums nevajag skriet pakaļ brīnumiem, bet jāmeklē skaidra Dieva Vārda mācība un jāpastāv tajā. Turklāt mums vajag tāpat izsargāties no maldu ticības mācītājiem, lai arī viņu darītie brīnumi izliktos īsti.

“Visus šos likumus, ko es jums piekodu, jums būs turēt un tos izpildīt; neko tev nebūs pie tiem pielikt un nekā no tiem atņemt.— Kad tavā vidū celtos praviētis vai sapņotājs, kas tev ļautu redzēt zīmes un brīnumus, un šī zīme vai brīnums, uz kuru viņš aizrādījis, tiešām piepildītos un viņš sāktu tevi skubināt: “Iesim un sekosim svešiem dieviem, ko tu nepazīsti, un tiem kalposim!” Tad tev nebūs klausīt šā pravieša vārdiem, nedz arī sapņotāju sapņiem, jo tas Kungs, jūsu Dievs, jūs pārbauda, lai zinātu, vai jūs esat tie, kas to Kungu, savu Dievu, mīlat ar visu savu sirdi un ar visu savu dvēseli. [5.Moz.13:1-4]

Tie [kuri seko antikrista brīnumiem] tiks pazudināti tāpēc, ka tie nebūs pieņēmuši patieso mīlestību, kas tos būtu izglābusi. [2.Tes.2:10]

3. Papildinājums BAZNĪCAS GADS

Par Baznīcas gadu sauc svētdienu un svētku dienu kārtību kalendāra gadā. Tas sākas ar 1. Adventes svētdienu un noslēdzas ar Mirušo piemiņas dienu.

Baznīcas gadā ir trīs lielo svētku dienas — Ziemassvētki, Lieldienas un Vasarsvētki. No tām tikai pirmā ir pastāvīga, un kopš 354. gada Kristus piedzimšanas diena tiek datēta 25. decembrī.

Lieldienas un Vasarsvētki ir mainīgos datumos, bet vienmēr svētdienā. Vispārīgais Baznīcas koncils Nīkajā 325. gadā noteica, ka Lieldienas svinamas 1. svētdienā pēc pilnā mēness pēc pavasara saulgriežiem [kad diena un nakts ir vienādā garumā], lai pieminētu Pestītāja augšāmcelšanos. Lieldienas nevar būt agrāk par 22. martu un vēlāk par 25. aprīli.

Četrdesmitajā dienā pēc Lieldienām ir Jēzus debesbraukšanas diena un piecdesmitajā — Vasarsvētki.

Baznīcas gadu iedala divos pusgados — svētku pusgadā [no 1. Adventes svētdienas līdz Trīsvienības svētkiem] un bezsvētku pusgadā [svētdienām nav īpaša apzīmējuma].

1. SVĒTKU PUSGADS

A. Ziemassvētku laiks.

To ievada Adventes [lat. adventus — atnākšana] laiks ar 4 svētdienām. 1. Adventes svētdiena atkarībā no nedēļas dienas, kādā iekrīt Ziemassvētki, ir laikā no 27. novembra līdz 3. decembrim.

25. decembrī ir Ziemassvētki. Īstais svētku brīdis tomēr ir iepriekšējās dienas vakars [Ziemassvētku vakars, Svētā nakts]. Parasti svin arī otro Ziemassvētku dienu. Ja starp 27. un 31. decembri ir svētdiena, tad to sauc par svētdienu pēc Ziemassvētkiem. 1. janvāris nav tikai kalendāra gada sākums, bet astotā diena pēc Jēzus piedzimšanas, kad Viņš tika apgraizīts un Viņam tika dots vārds [sal.Lk.2:21, Jēzus — Dievs palīdz]. Arī vecgada vakars ir baznīcā svinams brīdis. Svētdienu starp 2. un 5. janvāri sauc par svētdienu pēc Jaungada.

Ziemassvētku laiku noslēdz atspīdēšanas laiks [lat. epiphania — parādīšanās], kas sākas ar 6. janvāri — Zvaigznes dienu, ko latvieši sauc arī par Atspīdēšanas jeb Trijkungu dienu [sal.Mt.2], kurā parasti piemin ārmisijas darbu [”pagānu svētki”]. Svētdienas pēc 6. janvāra sauc par svētdienām pēc Zvaigznes dienas, un to skaits atkarībā no Lieldienu datuma ir no 1 līdz 6.

B. Lieldienu laiks.

Tas sākas 9. svētdienā pirms Lieldienām [lat. to sauc Septuagesima, t.i., septiņdesmitā diena pirms Lieldienām, faktiski Šis skaitlis ir aptuvens]. Septītajai svētdienai pirms Lieldienām sekojošā trešdiena ir Pelnu diena [gavēņa sākums Romas katoļu Baznīcā], kura evaņģēliskajā Baznīcā zaudējusi savu nozīmi.

Sestajai svētdienai pirms Lieldienām sekojošā trešdiena, četrdesmitā diena pirms Lieldienām, ir Latvijas Baznīcas Lielā Lūdzamā diena, ko citur svin Baznīcas gada beigās.

Pēdējā svētdiena pirms Lieldienām ir Pūpolu svētdiena [Palmu svētdiena, Sal.Mt.21:8]. Nedēļu pirms Lieldienām sauc par Kluso nedēļu, kurā Baznīcas svinamās dienas ir Zaļā ceturtdiena {Jēzus iedibināja Svēto Vakarēdienu}, Lielā piektdiena [Jēzus nāves diena] un Klusā jeb Lieldienu Sestdiena [Jēzus dusēšanas diena].

Lieldienas — Kristus Augšāmcelšanās svētkus — parasti svin divas dienas. Sekojošo svētdienu sauc par Balto svētdienu, jo senajā baznīcā Lieldienās kristītie tērpās baltajās kristības drānās [kā patlaban jaunpiedzimušie]. Tāpat sekojošās 3 svētdienas sauc pēc ievadvārdiem: Kunga žēlastība, Ps.33:5, līksmojiet! Ps.66:2, dziediet! Ps.98:1.

Piektā svētdiena pēc Lieldienām tiek saukta par Lūgšanas svētdienu; pēc viduslaiku paraduma pirms Debesbraukšanas dienas sarīko grēku nožēlotāju procesijas.

Četrdesmitā diena pēc Lieldienām ir Debesbraukšanas diena [tās vecs latviešu nosaukums ir Lielā Krustdiena], tā vienmēr ir ceturtdiena un var būt starp 30. aprīli un 3. jūniju.

Maija otrā svētdiena ir Ģimenes diena [citur arī Mātes diena]. Vietām evaņģēliskā Baznīcā 25. martā svin Marijas pasludināšanas dienu.

C. Vasarsvētku laiks.

Vasarsvētku laiks sākas ar svētdienu pēc Debesbraukšanas dienas.

Vasarsvētki ir piecdesmitā dienā pēc Lieldienām, kad piemin Svētā Gara izliešanu un kristīgās Baznīcas tapšanu. Tie vienmēr ir svētdienā un starp 10. maiju un 13. jūniju.

Vasarsvētku laiku noslēdz tiem sekojošā svētdiena — Trīsvienības svētki jeb Vasarsvētku atsvēte.

2. BEZSVĒTKU PUSGADS

Atkarībā no Lieldienu datuma pēc Trīsvienības svētkiem var būt 22 līdz 27 svētdienas, kas tiek tā arī apzīmētas. 24. jūnijā ir Jāņa Kristītāja diena.

Oktobra pirmā svētdiena ir Pļaujas svētki, ko citās valstīs svin arī citos datumos. 31. oktobris ir Ticības atjaunošanas svētki, kurā, atceroties vēsturisko Lutera tēžu piesišanu pie Vitenbergas pils baznīcas durvīm 1517. gadā, atzīmē evaņģēliski luteriskās Baznīcas tapšanu. Pēdējā Baznīcas gada svētdiena ir Mirušo piemiņas diena.

4. Papildinājums

PAR KRISTĪBĀM NEPIECIEŠAMĪBAS GADĪJUMĀ

Ja bērna sliktā veselības stāvokļa dēļ nevar gaidīt mācītajā ierašanos, tiek izdarīta tā saucamā nepieciešamības kristība. To var izdarīt jebkurš klātesošais kristietis pēc šiem norādījumiem.

1. Ņem tīru, piemēroti siltu ūdeni. Saki šādu lūgšanu, ja tas pirms kristīšanas ir iespējams. Ja ir jāsteidzas, tad pārej pie 2. punkta.

Visuvarenais un mīļais Dievs un Tēvs! Mēs Tev pateicamies, ka kristības ūdenī, kas savienots ar Dieva Vārdu, mēs piedzimstam no jauna kā Dieva bērni un mūžīgās dzīvības mantinieki. Mēs Tev pateicamies, ka mūsu grēki Tava Dēla Jēzus Kristus vārdā tiek mums nomazgāti. Mēs Tevi lūdzam: svētī pēc sava apsolījuma arī šim bērnam Svētās kristības ūdeni, lai tas top žēlastības un dzīvības pilns un mazgā atdzimšanai Svētajā Garā, lai šis bērns iemantotu Tavas žēlastības apsolīto valstību caur Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, mūsu Kungu. Āmen.

2. Slaki ūdeni trīs reizes uz bērna galvas un saki:
[Vārds], es tevi kristu Dieva Tēva un Dēla un Svētā Gara vārdā! Āmen.

Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs vārds, lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem, Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. Jo Tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

Tas Kungs lai tevi svētī un lai tevi pasargā! Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār tevī un lai ir tev žēlīgs! Tas Kungs lai paceļ savu vaigu uz tevi un lai dod tev mieru! Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. Āmen.

Tad paziņo draudzes mācītājam par kristību.